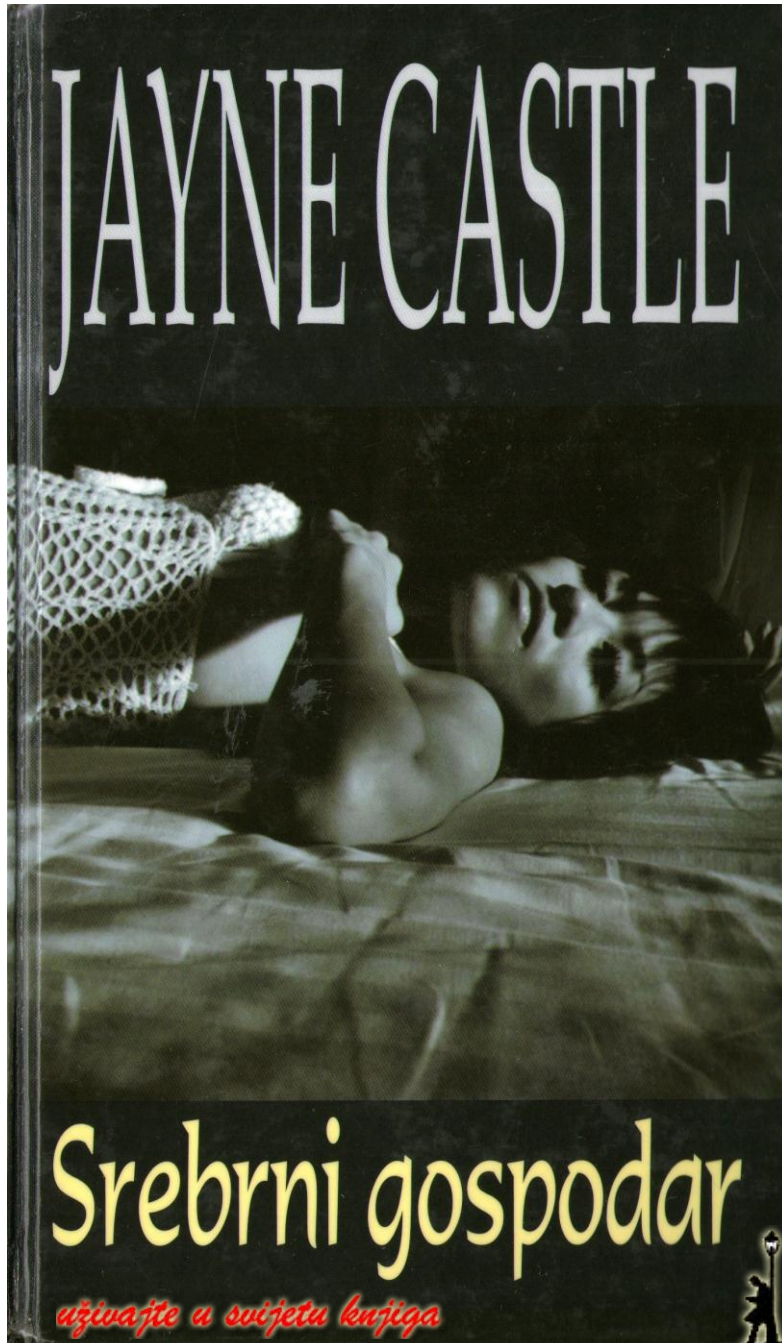

GIGA

Jayne Castle
Srebrni gospodar

Naslov izvornika SILVER MASTER

Još jedna priča za one koji vole mucice.

uživajte u svijetu knjiga

Riječ autorice

Dobro došli natrag u moj drugi svijet, Harmoniju.

Prije dvjesto godina u blizini Zemlje otvorila se golema energetska Zavjesa, prvi put omogućivši jednostavna međuzvezdana putovanja. Na tipično ljudski način, tisuće nestrpljivih kolonista spakirale su svoje stvari i krenule u pustolovinu stvaranja novih domova i novih društava u neistraženim svjetovima. Harmonija je bila jedan od tih svjetova. Kolonisti su sa sobom donijeli sve udobnosti doma -sofisticiranu tehnologiju, stoljeća umjetnosti i književnosti, kao i najnoviju modu. Propusnost Zavjese omogućavala je zadržavanje kontakta s obiteljima na Zemlji, kao i funkcioniranje kompjutera i visokotehnoloških uređaja. Neko je vrijeme sve bilo u savršenom redu.

No jednoga se dana Zavjesa odjednom zatvorila, nestala je jednako zagonetno kako se i pojavila. Odsječeni od Zemlje, bez mogućnosti da nabave oruđe i materijale potrebne za zadržavanje visokotehnološkog načina života, kolonisti su naglo bačeni unatrag do daleko primitivnije egzistencije. Mogli su slobodno zaboraviti na najnoviju modu na Zemlji jer je veliki problem odjednom postalo puko preživljavanje.

Ali na Harmoniji su ljudi učinili ono što ljudskoj rasi najbolje ide: preživjeli su. Nije bilo lako, no dvjesto godina nakon zatvaranja Zavjese potomci prve generacije kolonista uspjeli su se izvući s ruba propasti i stvoriti civilizaciju otprilike ekvivalentnu početku dvadeset prvog stoljeća na Zemlji.

Među tim, na Harmoniji su stvari malo drukčije, osobito kad se spusti mrak. Ondje postoje opasno seksi lovci na duhove, sablasni ostaci davno nestale izvanzemaljske civilizacije i veoma neobična vrsta kućnih ljubimaca. Povrh toga, u populaciji se javljaju sve raznovrsnije paranormalne moći.

Unatoč tomu, kad je riječ o ljubavi, neke se stvari nikad ne mijenjaju...

Ako, poput mene, katkad uživate u romantičnim trilerima s paranormalnom žicom, Harmonija je mjesto za vas.

S ljubavlju, Jayne

PROLOG

HARMONIJA

Dvjesto godina nakon zatvaranja Zavjese...

Nikad joj se nije sviđala parkirna garaža, osobito ne noću. Bila je mračna i tmurna, a glasan odjek njezinih koraka po betonu izazivao je nelagodu u njoj. Katkad je čula i korake drugih ljudi.

No večeras je garaža sablasno tiha. Čim su se vrata dizala otvorila, žustro je pošla prema mjestu gdje je parkirala svoj automobil. Čvrsto je stezala torbicu i držala se što dalje od mračnih prostora između nekoliko preostalih vozila.

Premda u posljednje vrijeme nisu prijavljeni nikakvi incidenti, podsjetila se. Prije nekoliko je mjeseci došlo do niza provala u automobile, pa je uprava na neko vrijeme pojačala osiguranje zgrade. Čuvari su brzo uhvatili lopove. Nažalost, novi su čuvari nekoliko tjedana kasnije otpušteni jer je takvo osiguranje bilo preskupo.

Večeras je čula samo vlastite korake. Ubrzala je korak, a sva su se njezina osjetila, normalna i para-normalna, posve razbudila.

Već je vidjela svoj automobil. Ključ je držala spreman u ruci.

Osjetila ga je dok je prolazila kraj duboke sjenke što ju je stvarao jedan potporni stup. Bio je udaljen manje od tri koraka, čekajući nju. Zapljusnuli su je valovi njegove iskrivljene, bolesne psi-energije, prava bujica bijesa koju je jedva držao pod kontrolom.

Obuzela ju je panika. Jurnula je prema vozilu. Još samo nekoliko koraka. Kad bi samo uspjela ući, zaključati vrata...

Ali on se sad brzo kretao, skočivši naprijed poput velike zvijeri koja napada plijen. Nije se morala osvrnuti preko ramena. Znala je tko je on. Njegove su teške čizme lupale po betonu, sustižući je.

Bježala je prema svojem automobilu, ali je znala da neće uspjeti. Bio je previše blizu, tik kraj nje.

Ispružio je ruku i uhvatio je za vrat, naglo je zaustavivši. Silovito ju je povukao unatrag.

Pokušala je vrisnuti, ali je pojačao stisak, gušeći je. Divlje se otimala i jednom nogom zamahnula prema nazad.

Peta njezine cipele tresnula ga je po goljenici. Opet je mahnito zamahnula nogom.

- *Kučko.*

Malo je zateturio, ali nije pao. Pretresao ju je tako da joj se zavrtjelo u glavi. Potom ju je svom snagom zabio u odbojnik njezina automobila, licem prema dolje.

Strgnuo joj je jaknu tako da je ostala u bluzi bez rukava.

- Glupa kučko - rekao je promuklim i hrapavim glasom. - Zar si doista mislila da ću ti dopustiti da meni kažeš ne? Meni nitko ne kaže ne. *Nitko.*

Tada je shvatila da ga otimanje spolno uzbuđuje. Želudac joj se okrenuo. Pokušala je vrisnuti, ali glas joj se zaledio u grlu.

Krajičkom je oka vidjela kako podiže ruku. Shvatila je da drži maleni predmet. Zatim je postala svjesna činjenice da joj pritišće špricu na голу nadlakticu, tik ispod ramena. Osjetila je oštar bol i peckanje.

Njome je prostrujao novi val ledenog užasa, ali nije mogla podići čak ni mali prst da bi se obranila.

Držao ju je prikovanu uz odbojnik automobila dok droga nije počela djelovati. Nije trebalo dugo. Za nekoliko ju je sekunda obuzeo osjećaj letargije, crpeći svu njezinu fizičku energiju.

Njezino se tijelo posve opustilo, te je postala mlitava, kao da uopće nema kostiju.

No droga joj nije posve oduzela svijest. Ostala je omamljena, ali napola budna, uhvaćena u

GIGA

užasavajućem stanju nalik snu. Bila je svjesna svega što se događa oko nje, ali ništa nije mogla učiniti.

Podigao ju je, prebacio preko ramena i odnio na drugu stranu garaže gdje je bio parkiran veliki crni automobil. Čula je zvuk otvaranja prtljažnika.

Zatim se našla u prtljažniku i vrata su se zatvorila, ostavljajući je zamrznutu u najmračnijoj noći što ju je ikad vidjela.

Mislila je da njezina razina šoka i užasa ne može postati viša. Bila je u krivu.

1

Ručak nije dobro prošao. Došlo je do neugodne scene koja je rezultirala mnogim pogledima neodobravanja i grubim primjedbama drugih gostiju restorana. Zamolili su je da plati račun i odmah ode. Njezin zahtjev da joj ostatak salate zapakiraju ledeno je odbijen.

Celinda je još uvijek osjećala bijes i glad kad je otvorila vrata ureda agencije Promises, Inc. Najviše se ljutila na sebe jer joj je bilo tako neugodno da je smatrala potrebnim ostaviti napojnicu.

Laura Ciresley je sjedila na svom mjestu za prijamnim pultom. Njezin se uobičajeni smiješak -uljudan, profesionalan i ugladen - doimao drukčijim. Bio je nekako usiljen.

- O, dobro, vratila si se, Celinda - rekla je s očitim olakšanjem. - Baš sam te kanila nazvati na tvoj osobni telefon. - Spustila je ton glasa. - Neki te ljudi čekaju.

- *Neki ljudi?* - Obično klijenti dolaze sami, a ne u skupinama. - Moj je sljedeći sastanak tek u dva i trideset.

- Ovo dvoje nemaju dogovoreno - zloslutnim tonom reče Laura.

- Ali nemam prostora za ubacivanje nekoga tko već nema dogovoreno. Danas poslijepodne je sve zauzeto, znaš to.

Bila je sezona vjenčanja, najpopularnije doba godine za sklapanje formalnih zavjetnih brakova. To znači da su agencija Promises, Inc., kao i druge agencije za posredovanje pri sklapanju brakova kreću posla. Broj vjenčanja do kojih dolazi uvijek donosi mnogo novih klijenata. To je sasvim jednostavno: vjenčanja potiču obitelji da vrše veliki pritisak na rođake određene dobi koji još uvijek nisu u braku. Mnogi od onih pod pritiskom u očajanju se obraćaju agencijama.

Bez obzira tko su ti klijenti, uspjeli su uzrujati Lauru. To nije bilo lako. Uspješno je obavljala svoj posao u agenciji Promises, Inc. upravo zato što se baš nikad ne uzrujava. Ima pedeset i nešto godina, stalozena je i učinkovita. Poput svih ostalih zaposlenika, uz izuzetak Celine, na lijevoj ruci nosi zlatni prsten, što znači da živi u zavjetnom braku.

Laura je navikla nositi se s nekima od najelitnijih ljudi Cadence Cityja, od imućnih poslovnih ljudi do političara i slavnih osoba. Ako se osjeća nelagodno zbog ljudi koji je čekaju, mislila je Celinda, znači da postoji ozbiljan problem.

Pogledala je prema stolicama u malenu predvorju. Ondje nije bilo nikoga. To nije nimalo čudno, naravno. Rijetko se događa da netko čeka u malenoj, skupo uređenoj prostoriji jer se Promises, Inc. silno trudi da se klijente nikad ne pušta čekati u javnom prostoru. Diskrecija je najvažnija kad je riječ o najelitnijoj agenciji za posredovanje u gradu.

Promises, Inc. radi samo po preporuci. Ne reklamira se. Na ulaznim vratima ureda ili na posjetnicama što ih Celinda i ostali savjetnici nose uza se nema ničega što otkriva kakva je narav posla koji se obavlja iza elegantnih vrata tvrtke.

Laura je slijedila Celindin pogled prema praznim stolicama. - Smjestila sam ih u tvoj ured.

- Zašto ja? Zašto ih nisi uputila jednom od ostalih savjetnika?

- Ovo je dvoje željelo razgovarati baš s tobom. Celinda uzdahne. - Obuzima me loš predosjećaj. Sad ćeš mi reći i drugu lošu vijest, zar ne?

- Očito si nevjerojatno intuitivna žena - suho će Laura. - Niti jedno od njih dvoje nije mi htjelo reći zašto žele razgovarati s tobom, ali žena ima značku koja kaže da radi za policiju Cadence Cityja. Detektivka Alice Martinez.

- Nebesa. Celinda je zaprepašteno zurila u nju. Znači da vjerojatno nije riječ o potencijalnoj klijentici. Teško da bi si žena koja živi od detektivske plaće mogla priuštiti naše usluge.

-Sklona sam složiti se s tobom. Čovjek koji je s njom predstavio se imenom Davis Oakes.

Ništa drugo nije rekao.

-Čudno. Nije poznavala nikoga tko se tako zove. Nije poznavala niti jednog policijskog detektiva, kad smo već kod toga. - 1 čudnije.

- Bila bih zamolila gospođu Takahashi da se pozabavi njima, ali danas je na onom dobrotvornom ručku. Vratit će se tek oko tri.

Patricia Takahashi je vlasnica agencije Promises, Inc. Činjenica da Laura žali što je nije uspjela umiješati u to mnogo je govorila o tome koliku su nervozu posjetitelji izazvali kod nje.

Celinda podigne veliku crnu torbu na ramenu. - Pa, zacijelo bih trebala poći vidjeti što žele. Krenula je oko prijamnog pulta i zaputila se prema kratkom hodniku uz koji su se s obje strane nalazila zatvorena vrata.

Laura je pogledala veliku torbu. - Gdje je Araminta?

- Drijema. Pojela je obilan ručak. Nažalost, nije bio njezin.

- O, Bože. - Laurin je smiješak bio napola ironičan i napola suosjećajan. - Još jedna scena u restoranu?

- Bojim se da jest. Objasnila sam joj da samo zato što hrana na nečijem tuđem tanjuru izgleda bolje od onoga što sam ja naručila to ne znači da se može poslužiti obrokom nekog neznanca.

- Koliko je gadno postalo?

- Veoma gadno. Osoba čiji je obrok Araminta maznula govorio je o njoj kao o štakoru. Ja sam se, naravno, na to uvrijedila. Konobar se umiješao. Navodno postoji pravilo o dovođenju životinja u restorane.

- Čula sam o tome. - Laurina su se usta lagano trznula. - Mislim da je riječ o jednom od onih dosadnih zdravstvenih propisa.

- Objasnila sam da je Araminta kućni ljubimac, ali dotad se situacija već zakomplicirala.

- Kako se zakomplicirala?

U sveopćoj galami i zbruci koja je uslijedila nakon što je spomenut štakor, Araminta je uzela nekoliko zalogaja i s tanjura drugih gostiju. Velika je osoba izišla iz kuhinje, mašući praznom vrećom za smeće i velikim loncem. Govorilo se o hvatanju Araminte u lonac, prebacivanju u vreću i isporuci-vanju službi za kontroliranje životinja.

- O, zaboga. - Laurine su oci poigravale. - Zvuči kao cirkus.

- Dovoljno je reći da u bliskoj budućnosti nećemo poći u Quik-Bite Deli.

Pošla je hodnikom do svojeg ureda i otvorila vrata.

Valovi snažne, prikrivene psi-moći probili su njezinu čvrstu obranu, posve je iznenadivši i enerziraajući sva njezina osjetila. Njome su prostrujali uzbuđenje i iščekivanje. Energija nije bila slična ničemu što je ikad srela: mračna, kontrolirana, fascinantna,

Podigle su joj se vlasi na zatiljku. Ispod tkanine njezine strogo krojene poslovne jakne osjetila je kako su joj se ruke naježile. Neobičan, nepoznat osjećaj probudio se u njoj. Osjećala se kao da će upravo skočiti s veoma visoke daske za skakanje u bazen bez dna.

Priberi se. U redu, znači da je jedan od posjetitelja Izrazito snažan psi-talent. Ne, ne *jedan* od posjetitelja; muškarac. Ova je energija neosporno muška.

Sposobnost ekstrasenzorne rezonantnosti s jantarom i korištenja istog za fokusiranje prirodniji valova paranormalne energije mozga počela se pojavljivati među kolonistima na Harmoniji uskoro nakon što su prošli kroz Zavjesu kako bi se naselili u novom svijetu. Nešto u okruženju počelo je stimulirati tu latentnu sposobnost u ljudi.

U početku se činilo da je ta sposobnost tek malo više od intrigantnog kurioziteta. No kad se bez upozorenja zatvorila zagonetna energetska Zavjesa koja je omogućavala međuzvezdana putovanja, uhvativši koloniste u klopku, mogućnost da se psi-energija pulsira kroz jantar brzo je postala izrazito važna za preživljavanje.

Doslovce svi na Harmoniji zračili su određenim stupnjem psi-energije. Većina je ljudi stvarala niske ili srednje razine energije, što im je omogućavalo korištenje jantara za uključivanje tosteri ili paljenje automobilskeg motora. No ima nekih pojedinaca -ona je jedna od njih - koji mogu stvoriti neuobičajeno visok stupanj psi-energije.

Biti snažan pararezonator, kako se naziva jake medije, gotovo je uvijek dvosjekli mač. Njezin je posebni talent sposobnost čitanja ritmova i obrazaca paranormalne energije kojom zrače drugi. Za nju su ljudski psi-valovi jednako jasni kao i lica.

Njezina je pararezonantna sposobnost veoma rijetka pojava. Nikad nije upoznala još nekoga tko je mogao činiti isto što i ona. No s druge strane, svatko tko može čitati psi-valove drugih ljudi onako kako to može ona nesumnjivo šuti o tome iz istog razloga kao i ona. Paranormalne sposobnosti su česta pojava u populaciji, ali snažni i neobični talenti nisu, i veoma je malo ljudi koji se ugodno osjećaju u društvu onih koji posjeduju takve moći.

Znala je da bi većina ljudi njezinu paranormalnu sposobnost smatrala posebno uznemirujućom. Nije riječ o čitanju misli, naravno. Tako nešto ne postoji. No njezina joj sposobnost ipak omogućuje izvrstan uvid u jedno od najosobnijih i krajnje privatnih područja nekog pojedinca. Zapravo, ako možeš čitati psi-valove neke osobe, saznaješ mnogo o snagama i - što je daleko mučnije za neku osobu - slabostima nekog pojedinca. Ljudima je u naravi želja da se ne razotkriju slabosti, čak ni pred rođacima ili ljubavnicima.

Za njezinu sposobnost znaju samo članovi njezine obitelji i prijatelji u koje ima neograničeno povjerenje. A čak ni oni ne znaju za njezinu najdublju, najmračniju tajnu. Intuitivno je znala, još od svoje osamnaeste godine kad je slučajno otkrila što točno može izvesti sa svojom paranormalnom sposobnošću, da to nikad nikomu ne smije povjeriti.

Postoji još jedan veliki nedostatak njezine darovitosti. Bila je primorana razviti mentalne štitove kako bi se nosila s neumoljivom plimom psi-ener-gije koja bi je zapljuskivala kad god se nalazila u društvu drugih ljudi. Znala je da bi poludjela da to nije uspjela učiniti.

Ali naučila je kontrolirati svoj talent, a sad ju je jasno obavijestio da muškarac koji je čeka nije samo snažan pararezonator, nego će biti najintragantniji, najuzbudljiviji čovjek kojeg je ikad upoznala, čovjek koji bi mogao enerzirati sva njezina osjetila.

Dakle, što gospodin Savršeni radi u društvu policijske detektivke?

Na licu je namjestila prikladan, profesionalan osmijeh, širom otvorila vrata i ušla u prostoriju. Muškarac i žena ustali su sa svojih stolica. Žena je uspostavljala svoj autoritet. Celinda je naslutila da čovjek ne osjeća nikakvu potrebu da učini isto. Samo je pokazao da je pristojno odgojen.

- Celinda Ingram? - Žena joj je pružila identifikacijsku iskaznicu u kožnatoj lisnici umjesto ruke. - Detektivka Martinez. Radim za policiju Cadence Citvja. Ovo je Davis Oakes iz Zastitarske tvrtke Oakes.

Zaštitarska tvrtka. To ne zvuči dobro.

Celinda je veliku torbu oprezno spustila na pod iza svojeg pisaćeg stola, a potom je polako proučila ženinu iskaznicu. Podigla je glavu i kimnula, oprezno uljudna. - Detektivko. - Prebacila je pozornost na Oakesa. - Gospodine Oakes.

- Gospođice Ingram.

Njegov se duboki glas valjao preko njezinih osjetila poput oceanskog vala u tropskoj noći, mračno moćan i beskonačno zagonetan.

Pripremila se na njegov dodir. Imala je osjećaj da će uzbuditi sva njezina osjetila.

Tako je i bilo. Kontakt kože s kožom stvorio je snažan rezonantni efekt. Sićušni žmarci uzbuđenja treperili su duž njezine kralježnice. Da, doista, hormoni na paradi, baš kako je očekivala.

Oslobodila je ruku što je brže mogla. Ovo nije trenutak da bude rastresena. Natjerala se da se usredotoči na Alice Martinez koja je ponovno sjela.

Detektivka je bila atraktivna žena od trideset i koju godinu, tamnokosa i tamnooka. Njezino je poslovno odijelo bilo strogo poput odore. Sako odijela imalo je malenu izbočinu na lijevoj strani. Izbočina je znak da se ondje nalazi futrola s pištoljem.

Alice Martinez nije nosila vidljivi jantar, ali je Celinda osjećala osebusni psi-obrazac koji ukazuje na činjenicu da posjeduje neku vrstu prilično snažnog talenta.

Celinda je u mislima nabrajala razloge iz kojih bi policijska detektivka i čovjek koji ima zaštitar-sku tvrtku željeli razgovarati s njom. Popis je bio veoma kratak. Odjednom je osjetila hladnoću. Osjećaj straha koji je tijekom protekla četiri mjeseca postao njezin stalni pratitelj odjednom je iskočio iz sjerki i ledenim joj prstima stisnuo srce.

- Je li se nešto dogodilo nekome iz moje obitelji? - šapnula je dok joj je puis mahnitao.

- Ne. - Alice Martinez joj je uputila brz, neočekivano umirujući smiješak. - Ovo nema veze s nekim od vaših rođaka.

-Hvala nebesima. - Olakšanje je bilo tako golemo da se naslonila na pisaći stol. - Na trenutak sam se pobjerala... - Nije dovršila rečenicu.

Davisove su se oči neznatno stisnule u kutovima. Znala je da je opazio onu kratkotrajnu paniku.

- Detektivka Martinez i ja surađujemo u jednoj istrazi - mirno je rekao.

Uljudno mu se nasmiješila dok ga je proučavala. Godinama je točno znala koje osobine želi za svojeg muškarca iz snova. Na kraju krajeva, ona je profesionalna posrednica pri sklapanju brakova; zna što treba tražiti kod partnera. Popis je dugačak i detaljan: ljubaznost, inteligencija, lojalnost, snažan osjećaj odgovornosti, sposobnost obvezivanja i poštivanje obveze, sposobnost voljenja, pravi stavovi prema novcu, djeci i obiteljskim obvezama, i tako dalje, i tako dalje.

Ali dosad nikad nije imala vizualni imidž gospodina Savršenog.

Pokazalo se da njezin idealni muškarac ima kosu tamnu kao ponoćno nebo i oči neobične nijanse srebrnastolive. Njegovo lice čine oštri rubovi i opasno zanimljive ravnine i kutovi. Prosječne je visine, ali ispod sakoa tamnog poslovnog odijela naslućuju se glatki mišići, osobito u području ramena.

Tada je shvatila da nije ponovno sjeo. Mirno je stajao na onaj usredotočeni, kontrolirani način koji kao da karakterizira sve u njemu.

- Kao što vam je detektivka Martinez rekla, radim za Zaštitarsku tvrtku Oakes. - Pružio joj je posjetnicu.

Spustila je pogled i pročitala tekst. - Ovdje baš ne piše da *radite za Zaštitarsku tvrtku Oakes*. Vi ste predsjednik i izvršni upravitelj.

Usta su mu se lagano izvila u jednom kutu. -Da, i to. Oakes je privatna konzultativna tvrtka. Specijalizirali smo se za korporacijsko osiguranje.

- Shvaćam. - Bila je smućenija nego ikad. Unatoč tomu, nastojala se doimati inteligentno. - Korporacijsko osiguranje. To bi bila skupa verzija privatnog istražitelja?

- Veoma skupa verzija - neutralno se složio. -Jednako kao što je bračni savjetnik doista skupa verzija onoga što mnogi ljudi zovu posrednikom pri sklapanju brakova.

U redu, jasno se osjeća ledeni sarkazam u toj primjedbi.

Hladno se nasmiješila. - Skupo jest, točno. Ali ovdje, u agenciji Promises, Inc., bavimo se isključivo zavjetnim brakovima. Mi smatramo da su ulozi visoki, a stoga takve trebaju biti i naše cijene.

Bračni su zakoni neznatno ublaženi tijekom protekla dva stoljeća, ali su i dalje izrazito striktni. Mnogo se priča o daljnjem ublažavanju tih zakona, ali svi znaju da se to, realno govoreći, neće dogoditi u bliskoj budućnosti.

Kruta su pravila o braku imala smisla prije dva stoljeća kad su se kolonisti našli nasukani na Harmoniji. Preživljavanje je bio prvi i najvažniji cilj. Filozofi, socijalni znanstvenici i politički vođe koji su oblikovali novi Ustav znali su da je ključ za održavanje krhkog plamena civilizacije na životu upravo obiteljska zajednica. Stoga su zacementirali svetost braka u zakonu i tradiciji, pobrinuvši se da obitelji ostanu netaknute bez obzira na cijenu što je za to treba platiti.

Zakoni vrijede za sve. Društvo vrši jednaki pritisak na homoseksualce da stvore zavjetne veze sa svojim partnerima kao i na heteroseksualce.

Institucija zavjetnog braka je ugovor koji se može raskinuti jedino smrću, uz veoma malo izuzetaka. Izvlačenje iz zavjetnog braka je legalna i financijska noćna mora kakvu si malo tko može priuštiti.

No utemeljitelji zajednice također su razumjeli potrebu pružanja alternative za one koji nisu spremni preuzeti obvezu doživotnog braka. Brak iz interesa je legalno priznati dogovor koji treba obnavljati u redovnim vremenskim razmacima. Može ga u bilo kojem trenutku okončati bilo koji partner osim ako se nije rodilo dijete, a u tom se slučaju ugovor odmah preinačuje u trajni zavjetni brak.

Obitelji često potiču svoje potomke na eksperimentiranje s brakovima od interesa prije nego uđu u daleko striktniji zavjetni brak. Većina brakova iz interesa su zapravo kratkotrajne ljubavne veze. Međutim, tradicija je takvim dogovorima pružala auru doličnosti. Brakovi iz interesa nekoliko su koraka iznad onoga što se često opisuje kao nevjenčani život.

Postoje agencije za posredovanje koje pružaju usluge ljudima koji žele brak iz interesa, ali Promises, Inc. nije jedna od njih.

- Vraćate li novac ako se pokaže da je veza loša? - veoma uljudno upita Davis.

To je definitivno zvučalo osobno. Iz nekog je razloga izaziva.

Pošla je do svoje stolice iza pisaćeg stola, sjela i prekrížila ruke na stolu. Uputila mu je širok, profesionalni smiješak.

- Plaćaju li vama bez obzira na to jeste li riješili neki slučaj ili ne? - odbrusila je.

Malo je uzdigao tanine obrve, priznajući joj pogodak.

Činilo se da to Alice pomalo zabavlja.

Zadovoljna, čak i malo ushićena svojim uspješnim pariranjem, Celinda se opet okrenula k njoj.

- Što želite od mene, detektivko?

- Gospodin Oakes provodi istragu za svojega klijenta - reče Alice, sad već posve službena. - Jutros je, tijekom istrage, naišao na truplo. Nas u policiji Cadence Cityja zanimaju takve stvari.

Celinda je s mukom progutala slinu. Maleni osjećaj pobjede što ga je upravo doživjela u trenu je nestao. Davis je pronašao mrtvu osobu, a sad on i detektivka sjede u njezinu uredu.

Situacija naglo postaje sve gora i gora.

- Shvaćam. - Zapljusnuo ju je novi val panike. - Jeste li ovdje jer mislite da poznajem žrtvu?

- Dobro pitanje - reče Alice. - Zvao se Alvis Shaw. Bio je dugogodišnji narkoman i sitan lopov. Podsjeća li vas to na nešto?

- Zaboga, ne - šokirano će Celinda. - Uvjeravam vas da ne poznajem nikoga tko odgovara tom opisu. Što vas je, za ime svijeta, dovelo k meni?

Davisove su srebrnaste oči bile nedokučive poput sunčanih naočala sa zrcalima. - Našao sam Shawovo tijelo u uličici neposredno kraj malene, neugledne prodavaonice antikviteta koja se specijalizirala za jeftine kopije. To se mjesto zove Jacksonova otkrića iz starog svijeta.

Celinda iznenađeno odvoji ruke. - Jučer poslije podne bila sam u toj prodavaonici.

- Znam reče Davis. - Vlasnik prodavaonice pokazao nam je račun za predmet što ste ga kupili od njega.

- Ne razumijem - rekla je. - Kakve to veze ima sa smrću gospodina Shawa? Predmet što sam ga kupila nije bio dragocjen. Vlasnik se čak nije mogao sjetiti gdje ili kada ga je nabavio.

Rekao je da je vjerojatno stigao s drugim stvarima kupljenim na rasprodaji na nekom imanju. Naplatio mi je samo pet dolara.

- Postoji mogućnost da je Shawova smrt povezana s predmetom što ste ga kupili - reče Davis.

- Što? To je nemoguće. - Celinda je užasnuto skočila sa stolice, podigla torbu i oprezno je stavila na pisaći stol. Počela je prekopavati po njezinoj unutrašnjosti. - Pokazat ću vam, to je samo komad stare crvene plastike. Vjerojatno kvaka ili ručka nekog stroja iz kolonijalnog

razdoblja. Zgodna je, ali ne vidim kako bi mogla biti dragocjena. Kupila sam je kao igračku za Aramintu. Veoma se uzбудila kad ju je vidjela.

- Tko je Araminta? - upita Alice. Pahuljasta kugla ofucana siva krzna s dva svijetloplava oka pojavila se iz unutrašnjosti torbe. Malena je životinja prebacila par šapa preko ruba torbe i s velikim zanimanjem promatrala Davisa i Alice.

- Ovo je Araminta - reče Celinda.

- Mucica - Alice reče tonom nekoga tko se rezignirano pomirio s neizbježnim. - Trebala sam znati, s obzirom na to kakve sam sreće u posljednje vrijeme.

- U čemu je problem? - uvrijeđeno upita Celinda. - Jeste li alergični na mucice?

- Još nisam - patničkim tonom reče Alice. - No razmišljam o tome da bi bilo korisno razviti alergiju na njih.

- Zašto? - Celinda podigne Aramintu iz torbe i stavi je na stol. - Sto uopće možete imati protiv slatkog, nedužnog malenog klupka krzna poput nje?

Araminta je prešla stol do staklene zdjele koja je sadržavala zasebno zamotane bombone. Činilo se da lebdi jer je pahuljasto sivo krzno skrivalo njezinih šest šapa. Skočila je na rub zdjele i poslužila se jednim od malenih bombona.

Alice je gledala kako svojim oštrim malenim zubima odmotava bombon. - Čini se da je neka mucica upletena u svaki komplicirani slučaj što ga dobivam u posljednje vrijeme. A po onome što sam čula, ta malena stvorenja nisu baš tako slatka i nedužna. Kažu da je prekasno kad već vidiš zube.

- Samo ako ih se isprovocira - uvjeravala ju je Celinda.

Araminta je treptala svojim plavim očima prema Alice, a potom je entuzijastično navalila na bombon.

Ne shvaćani kako još uvijek može biti gladna - reče Celinda. - Upravo je pojela ručak, zapravo, nekoliko ručkova. Nekoć je bila veoma izbirljiva pri jelu, ali je u posljednje vrijeme dobila apetit sumohrvača.

Araminta je počistila bombon i zakotrljala se preko stola. Stala je na rubu i nagnula se naprijed, opasno balansirajući na stražnjim šapama. Cvrkutala je Davisu.

- Imate li slučajno nešto za jelo kod sebe? - s nelagodom upita Celinda. - Mislim da osjeća miris hrane.

- Imam nekoliko krepera od ručka što sam ga pojeo na putu ovamo - reče Davis. Posegnuo je u džep i izvadio maleni paket. Maknuo je plastični omot i pružio kreperu Araminti.

Svi su gledali kako Araminta jednom šapom uzima ponuđeno i počinje energično žvakati.

Celinda odmahne glavom. - Čovjek bi pomislio da danima ništa nije jela, ali upravo je maznula, ovaj, želim reći, upravo je *pojela* dva sendviča, nekoliko maslina i porciju prženih krumpirića. I sve to nakon što se poslužila mojom salatam.

- Sto se tiče predmeta što ste ga jučer kupili u Jacksonovoj prodavaonici - reče Davis, gledajući torbu.

- O, tako je. - Celinda opet posegne u torbu i izvadi maleni antikvit. Podigla ga je kako bi ga Davis i Alice mogli vidjeti. - Očito je riječ samo o komadu stare plastike s nekog uređaja iz kolonijalnog razdoblja. Ne radi se o nekom doista vrijednom izvanzemaljskom reliktu ili nečem sličnom. Nije čak izrađen od zelenoga kvarca.

Opće je poznato da su, uz jedan izuzetak - tvar koja se zove kamen snova - svi relikti i artefakti što ih je za sobom ostavila tajanstvena izvanzemaljska civilizacija koja je ranije kolonizirala Harmoniju izrađeni od gotovo neuništivog zelenog kvarca koji sjaji u mraku. Izvanzemaljci su nestali mnogo prije dolaska kolonista sa Zemlje, ali su za sobom ostavili ostatke najmanje četiri velika, zapanjujuće nezemaljska gradska središta i nepoznati broj manjih naseobina po cijelom planetu. Još je ostalo mnogo dijelova Harmonije što ih treba istražiti. Nitko ne zna koliko još arheoloških nalazišta tek treba pronaći.

Osim njihovih zidinama ograđenih gradova i niza vanjskih ruševina, također su izgradili

labirint podzemnih tunela, a većina je još uvijek neistražena i nezabilježena. Katakombe su također izgrađene od zelenog kvarca.

Celinda je bacila u zrak maleni komad plastike i uhvatila ga rukom. Ovo nikako ne može mnogo vrijediti.

Klišom je promatrala lica Davisa i Alice, nastojeći procijeniti je li ijedno od njih dvoje shvatilo da bezočno laže.

Zapravo je bila posve uvjerena da crveni predmet ne potječe ni sa Zemlje ni iz kolonijalnog razdoblja. Bila je gotovo sigurna da je riječ o nekakvom izvanzemaljskom reliktu. Nikakvi antikviteti sa Zemlje ili iz kolonijalnog razdoblja ne zrače slabašnom psi-energijom poput ovoga. Crvena je stvarčici najvjerojatnije rijetko i stoga izrazito vrijednu otkriće. Namjeravala je što prije kontaktirati neke od otmjenijih prodavaonica antikviteta kako hi vidjela može li za to dobiti dobru cijenu. Nije to željela predati policiji, osim ako bude morala.

Artefakt je bio oko osam centimetara dugačak i dva i pol centimetra širok. Bio je lagano zaobljen, pa ga se lako moglo držati u dlanu. Mada je osjećala energiju kojom je zračio, nije imala pojma čemu je služio.

Alice se namrštila i lagano nakrivila glavu.

- Imate pravo. Izgleda kao jeftina plastična ručka ladice. Jeste li sigurni da je to jedino što ste jučer kupili kod Jacksona?

- Da - reče Celinda malo se opustivši jer je sad opet govorila istinu. - Posve sigurna.

Alice je izvadila bilježnicu. - Željela bih vam postaviti nekoliko pitanja. Obična rutina.

Celinda se ukočila. - Rekli ste da istražujete smrt Alvisa Shawa kao moguće ubojstvo.

- Da. - Alice je otvorila svoju bilježnicu.

- Onda vaša pitanja neće biti rutinska, zar ne?

- Čvršće je stisnula relik. - Barem ne s mojeg stanovišta.

Alice je to ignorirala. - Možete li mi reći gdje ste bili između ponoći i tri sata jutros?

Celindu je obuzeo zloslutni osjećaj da joj prijete katastrofa. Sjajno. Baš sjajno. Ona je osumnjičena za umorstvo. Kad se netko bavi posredovanjem pri sklapanju brakova, tako nešto definitivno znači kraj karijere. Osjetila je hladan znoj ispod pazuha. Hvala nebesima da nije skinula jaknu poslovnog odijela. Uz malo sreće, oni neće opaziti da se znoji.

- Mislite da sam ja ubila gospodina Shawa? -jedva je izustila.

Uspaničena zbog zvuka njezina previše visokoga i napetoga glasa, Araminta se zakotrljala preko stola, popela se uz njezinu ruku i sjela joj na rame. Celinda je automatski podigla ruku kako bi je pomilovala, a taj joj je kontakt, kao i uvijek, pružao utjehu.

- Kao što sam rekla, ovo je rutina. - Alice se pripremila za pisanje bilježaka.

- Jesam li ja prva osoba koju ispitujete u vezi s umorstvom? - oprezno upita Celinda.

- Da, zapravo jeste - reče Alice.

Dovraga, ponovno se događa, mislila je Celinda. Pred očima joj je proletjela njezina kratkotrajna karijera u agenciji Promises, Inc. Morat će otići iz grada i naći novi posao, baš kao prije četiri mjeseca. Na Harmoniji postoje samo četiri velika grada-države. Dva su gotova i preostala su joj još samo dva. Nastavi li ovom brzinom, uskoro će voditi jednu agenciju za samce kakve se reklamiraju u jeftinim tabloidima.

- Gospođice Ingram? - Alicein je glas postao oštar.

Davis se nije pomaknuo. Samo je ondje stajao i promatrao je. Celinda se snagom volje oduprla strepnji koja ju je demoralizirala. *Ostani fokusirana. Možda ćeš se uspjati izvući iz ovoga. Možda tvoj život neće ponovno završiti u zelenom paklu.*

- Oprostite, detektivko - uljudno je rekla. -Kako je glasilo pitanje?

-Htjeli ste mi reći gdje ste bili noćas između ponoći i tri sala reče Alice.

Celinda neodređeno mahne rukom. - Ondje gdje se obično nalazim u to doba noći. U krevetu. Zavladala je kratka tišina.

- Je li još netko bio u kući? - upita Alice. Vjerojatno diplomatski način postavljanja pitanja:

Spavale li s nekim tko vam može dati alibi?

- Ne - reče Celinda. - Samo Araminta.

Alice podigne pogled sa svojih bilježaka. -Znači, nitko ne može potvrditi da ste bili kod kuće? Celinda je zaustila da će reći ne, ali je stala i malo se razvedrila. - Moja gazdarica, gospoda Furnell. Živi u prizemlju. Moram proći kraj njezinih ulaznih vrata kako bih izašla iz kuće. Vjerujte mi kad vam kažem da bi ona sigurno znala ako izidem kasno uvečer ili se vratim kući u sitne sate.

Alice se nije doimala impresioniranom, ali je nešto zapisala. - Jeste li često kupovali kod Jacksona?

Celinda odmahne glavom. - Jučer je bio prvi put. Samo sam razgledavala, ali Araminta je poslala ravno do ove stvarčice i počela se njome poigravati. Činilo se da je želi, pa sam je kupila za nju.

To je na neki način bila istina. Celinda nije smatrala potrebnim dodati da uopće ne bi ušla u tu prodavaonicu da se Araminta nije silno uzбудila dok su prolazile kraj izloga.

- Hvala vam. - Alice je zatvorila bilježnicu i pogledala Davisa. - Meni je to dovoljno. Sto je s vama? Je li to nestali reliktni predmet za koji su vas angažirali da ga nađete?

Davis je proučavao plastični, predmet u Celindinoj ruci. - Odgovara opisu što sam ga dobio.

- Kako je točno glasio opis tog nestalog predmeta što ga tražite? - upita Celinda.

- Imam fotografiju. - Davis se vratio cio svoje stolice, sagnuo se i otvorio tanku aktovku koju je donio sa sobom. Izvadio je sjajnu fotografiju.

Celinda je pogledala sliku. Relikt na snimci je doista bio identičan onomu u njezinoj ruci. Na fotografiji se činilo da leži u metalnoj ladici, nečemu poput onoga gdje muzeji i banke drže dragocjenosti.

Toliko o nadi da Davis ne zna da je reliktni dragocjen. *Kako došlo, tako prošlo*, pomislila je.

Alice je ustala. - Ostavit ću vas i gospođicu Ingram da razgovarate o toj crvenoj stvarčici.

Vjerovali ili ne, imam pravog policijskog posla.

- Hvala vam, detektivko - reče Davis. - Mnogo ste mi pomogli.

- Joj, hvala, gospodine Oakes. - Alice se nije trudila prikriti sarkazam u svojem glasu.

Prebacila je remen svoje crne kožne torbe preko ramena i pošla prema vratima. - Svakako spomenite moje ime Merceru Wyattu kad ga sljedeći put vidite. Recite mu da mi u policiji Cadence Cityja živimo za to da na sve moguće načine pomažemo Cehu.

Celinda se ukočila. Mercer Wyatt je poglavar Ceha Cadence Cityja.

- O, dovraga - šapnula je. - Molim vas, nemojte mi reci da su ovo cehovski poslovi.

2

Alice je zastala na vratima. - Valjda sam zaboravila spomenuti da je gospodin Oakes klijent Mercera Wyatta, poglavara Ceha Cadence Cityja.

Celinda potisne duboki uzdah žaljenja. Toliko o gospodinu Savršenom. U njezinu poslu postoji izreka: Svaka posrednica za sklapanje brakova koja pokušava posredovati za sebe ima budalu za klijenticu. Trebala se sjetiti te malene mudrosti. Ali, uh, vibra je bila tako dobra.

Ispravak: vibra je još uvijek fantastična. Sto ne valja u toj slici?

- Čini se da ste ipak zaboravili spomenuti tu malenu činjenicu - rekla je Alice. Uspravila se i Davisu dobacila optužujući pogled. - Mislila sam da radite za nekog bogatog kolekcionara.

- Ceh Cadencea je ono što biste mogli nazvati korporacijskim kolekcionarom - rekao je ne obazirući se na njezin ljutiti pogled. - Ima veoma lijep muzej.

- Koji, naravno, nije otvoren za javnost. -Hladno mu se nasmiješila. - Poput svega ostaloga što rade cehovi, njihovim se muzejima upravlja na krajnje tajnovit način.

Činilo se da to Alice zabavlja. - Ostavit ću vas i gospodina Oakesa da o tome raspravite u četiri oka. - Opet se okrenula Davisu. - Nemojte zaboraviti naš dogovor. Ako tijekom svoje istrage otkrijete nešto što bih trebala znati, očekujem da ćete mi se odmah javiti.

Davis kimne. - Razumijem, detektivko.

Alice se doimala skeptičnom, ali više ništa nije rekla. Izišla je u hodnik i zatvorila vrata za sobom.

Davis je proučavao Celindu mirnim i zagonetnim očima. - Ispričavam se ako je ovdje došlo do zabune.

- Ja sam kriva - oštro je rekla. - Očito nisam postavila prava pitanja.

Osjećajući njezinu napetost, Araminta joj je gundala u uho.

Mogu li zaključiti da niste ljubiteljica Ceha Cadencea? - upita Davis.

- Nisam ljubiteljica niti jednog ceha. Smatram ih zastarjelim, staromodnim organizacijama. K tomu su još i arogantne, diktatorske i korumpirane. -Još mu se jednom hladno nasmiješila. - To je samo moje mišljenje, naravno.

- Svakako. - On se njoj jednako ledeno osmijehnuo. - Vi niste jedina osoba koja se ne slaže s načinom na koji se upravlja cehovima.

- Sigurno je da su u prošlosti imali podosta problema u odnosima s javnošću - spremno se složila.

- Ali se silno trude kako bi to prevladali.

Njezin je osmijeh postao još malo hladniji, -Pred njima je dug put.

Cehovi su utemeljeni tijekom Ere nesklada kad su se kolonije suočile s prijetnjom tiranije od strane megalomana po imenu Vincent Lee Vance. Sve do te prekretnice nije postojala potreba da četiri grada-države koji su se razvili oko prvobitnih naseobina utemelje poluvojne organizacije za zaštitu. Obična policija bila je sasvim dovoljna za održavanje reda i zakona u novom svijetu.

Kad su Vance i njegovi fanatični sljedbenici počeli terorizirati gradove-države, svoje su napade izvodili kroz mrežu podzemnih katakombi koje su se pružale po cijelom planetu.

Neobična izvanzemaljska psi-energija koja je zračila kroz labirint tunela činila je konvencionalno oružje, u najboljem slučaju, nepouzdanim, a u najgorem, izrazito opasnim za one koji su ga rabili.

No podzemni je labirint pružao vlastitu prirodnu artiljeriju u obliku veoma nestabilnih, potencijalno smrtonosnih kugli vatrene, zelene energije, službeno poznate kao NMDE. Kratica se odnosi na nestabilnu manifestaciju disonantne energije. Kugle sablasne zelene vatre nazvali su duhovima jer su nasumično i nepredvidivo lebdjele kroz tunele, poput izgubljenih prikaza.

Određeni pojedinci s neobičnim parapsiholo-škim profilima - općepoznati kao lovci na duhove - mogu kontrolirati i manipulirati duhovima, pretvarajući ih u oružje. Većina su lovaca na duhove muškarci jer je paranormalna sposobnost kontroliranja jedinstvenih

energetskih oluja što ih stvaraju NMDE-i povezana s određenim muškim hormonima. Svakom je školarcu poznata ta priča. Vincent Lee Vance je vrbovao lovce na duhove u svoju odmetnutu vojsku. Gradovi-države reagirali su stvaranjem vlastitih poluvojnih organizacija, odnosno cehova lovaca na duhove. Na koncu su kolonije uspjele ugušiti pobunu, zahvaljujući junačkim akcijama cehova.

Nakon Ere nesklada cehovi nisu raspušteni. Umjesto toga, oni koji su njima upravljali vidjeli su zlatnu priliku za uspostavljanje kontrole nad unosnim novim tržištem. Istraživanje i iskopavanje izvanzemaljskih katakombi brzo se razvijalo u veliki posao. Stotine akademskih, korporacijskih i privatno financiranih kompanija odlazile su u podzemlje kako bi se nadmetale u potrazi za vrijednim izvanzemaljskim antikvitetima i davno izgubljenim tajnama. I svima su trebali timovi lovaca na duhove kako bi zaštitili ekipe od kugli neobične energije. Samo je duh mogao ubiti duha, a jedino lovci na duhove mogu obaviti taj posao.

Cehovi su iznajmljivali usluge svojih članova onima koji su ih željeli angažirati. Organizacije pod vodstvom niza pametnih, ambicioznih muškaraca tijekom godina postale su moćne, tajnovite institucije povezane tajanstvenim tradicijama i cehovskim zakonom.

Povijest se ponavlja nakon najnovijeg otkrića goleme podzemne prašume. Cehovi su tijekom posljednjih nekoliko mjeseci, pod vodstvom Coopera Boonea, poglavara Ceha Aurora Springsa, brzo zauzeli položaj primarnog izvora vodiča i tjelohranitelja za istraživače, paraarheologe, lovce na blago i ostale koji su željeli istraživati džunglu. Ima onih - Celinda je sebe ubrajala među njih

- koji cehove smatraju tek malo boljima od zločinačkih organizacija.

- Zacijelo mi nećete reći zašto je Ceh Cadencea zainteresiran za moj relikv - rekla je.

Davis se osmjehnuo. - Između ostaloga, svojim klijentima nudim zajamčenu povjerljivost.

- Zašto vas je Ceh angažirao? - pitala je. Zatim je podigla ruku kako bi ga spriječila da odgovori.

- Čekajte, dopustite da pogodim. Cehovi obično angažiraju ljude koji su povezani s organizacijama. U Cadence Cityju sigurno postoji pet ili šest privatnih istražiteljskih i zaštitarskih tvrtki čiji su vlasnici i kojima upravljaju nekadašnji lovci. Je li vaša tvrtka jedna od njih?

Promatrao ju je zamišljena izraza lica. -Potječem iz obitelji lovaca. No ispao sam malo drukčiji.

- Shvaćam. - Još loših vijesti. Potječe iz cehovske obitelji. Po tradiciji, ljudi iz cehovskih obitelji sklapaju brakove s ljudima iz drugih cehovskih obitelji. To je jedan od mnogih običaja koji je, po njezinu mišljenju, onemogućavao organizacijama istinsko uključivanje u središnje društvene struje.

Kako se mogla tako prevariti u njemu? Toliko o njezinim paranormalnim moćima.

Nažalost, sve spoznaje ovoga svijeta neće poništiti njezinu intuitivnu reakciju na Davisa Oakosa.

Nešto u njemu djelovalo je na njezina osjetila, opčinjavalo ih. Vjerojatno nešto slično kukcu kojeg privlači tekući jantar. Budalastog malenog kukca privuče zamamna, svjetlucava smola, on pođe u šetnju, zalijepi se i - hap - tvar se stvrdne oko njega i zauvijek je uhvaćen u jantaru.

- Bojim se da ću vas morati zamoliti da mi predate taj artefakt. - Davis je posegnuo u svoju jaknu i izvadio čekovnu knjižicu. - Refundirat ću vam vaše troškove i dodati još tisuću za probleme koje smo vam stvorili.

- Još tisuću? - Zaprepastila se. - Tooliko vrijedi za Ceh?

- Recimo samo da moj klijent silno želi dobiti natrag taj relikv. Tisuću petsto?

Iritirala ju je arogancija ponude.

- Sto će biti ako odbijem predati tu stvarčicu? -pitala je.

Izvadio je nalivpero, stavio čekovnu knjižicu na stol i počeo pisati. - Zašto biste to željeli učiniti?

Zaboga, ne /znam. Raširila je ruke. - Možda zato što sam je legalno kupila. Imam čak i račun.

- Relikt je ukraden. Vi niste zakonita vlasnica. - Možda mi se samo ne sviđa da Ceh misli kako

ima pravo poslali privatnog istražitelja da upadne u moj ured i oduzme mi nešto bez odgovarajućeg objašnjenja.

Nije podigao pogled s čekovne knjižice. - Ovo su cehovski poslovi, gospođice Ingram.

- Obožavam to - rekla je, ne trudeći se prikriti svoje gnušanje.

Podigao je pogled. - Što obožavate?

- To što vi mislite da je izraz *cehovski -poslovi* odgovarajuće objašnjenje. - S gnušanjem je nabrala nos. - To je tako slično cehovima.

Upravio se, vratio nalivpero u džep, istrgnuo ček i pružio joj ga. - Možda će vam ovo nadomjestiti potpuno objašnjenje.

Uzela je ček iz njegove ruke i pažljivo ga pročitala. *Dvije tisuće dolara* bilo je jasno napisano odlučnim rukopisom. Mogla bi mnogo učiniti s dvije tisuće. Platiti stanarinu, kupiti nešto itekako potrebne odjeće, počastiti se u otmenim restoranima...

Veoma je polako poderala ček napola, a potom je spojila polovice i opet ih poderala.

Promatrao ju je uljudno upitnim pogledom.

- Nije dovoljno? - pitao je.

- Nema tog novčanog iznosa koji bih mirne duše mogla prihvatiti od Ceha. - Zadrhtala je. -

Zapravo, ništa ne želim od te organizacije.

- Otežavat ćete mi ovo?

- Ni slučajno. - Ukočeno mu se osmjehnula. -Možete uzeti taj glupi artefakt jer se ni slučajno ne bih željela uplitati u cehovske poslove.

- Sigurni ste da nećete primiti novac?

- Posve.

- Jasno vam je da to znači da vam Ceh Cadencea sada duguje uslugu - neutralno će Davis.

- Ne, nikako. - Zaprepastila se. - Ceh mi ništa ne duguje.

- Znaate kako se kaže, Ceh uvijek plaća svoje dugove.

- Meni to zvuči poput prave noćne more.

Slušajte, nagodit ću se s vama. Možete mi zahvaliti na tome da sam vam dala artefakt tako što svojem klijentu nećete spomenuti moje ime.

Kratko je razmislio o tome, a potom je ozbiljno kimnuo. - Ako je to ono što želite. Ne vidim kako bi prešućivanje vaše uloge u ovome moglo prekršiti moje profesionalne obveze prema klijentu.

- Sjajno. - Prišla je vratima, naglo ih otvorila i na dlanu mu pružila relik. - Želim vam ugodan dan, gospodine Oakes. Neću reći da mi je bilo zadovoljstvo, ali bilo je zanimljivo.

Uzo je svoju aktovku i zaputio se prema vratima, zaustavivši se točno pred njom. - Jeste li dobra posrednica za sklapanje vjenčanja, gospođice Ingram?

- Najbolja.

- Opazio sam da ne nosite vjenčani prsten. To zacijelo znači da niste uspjeli pronaći partnera za sebe.

Znala je da joj obraze oblijeva rumenilo, ali je uspjela zadržati prisebnost. Imate veoma dobar dar zapažanja.

Kimnuo je. Možda je tako bolje. Meni je jednom posrednik pronašao par.

- Po tonu vašega glasa vidim da nije uspjelo.

- Nije rekao je. - Srećom za oboje, malo prije vjenčanja otkrili smo da ne odgovaramo jedno drugomu.

- Shvaćam - mirno je rekla. - Žao mi je da ste imali tako neugodno iskustvo. Mogu vam jedino reći da je ono što se vama dogodilo anomalija.

Statistički govoreći, izgledi da će se dobiti dobar par uvelike se poboljšavaju kad angažirate sposobnog, uglednog bračnog savjetnika.

- Možda. - Slegnuo je ramenima. - Sto se mene tiče, uglavnom sam odlučio preskočiti sve ono *sretno-do-kraja-života*.

Iznenadeno je zurila u njega. Veoma je malo ljudi koji idu naokolo i tvrde da planiraju preskočiti sve ono *sretno-do-kraja-života*. Čak i ako je netko osobno sklon izbjegavanju braka, pritisak obitelji i društva pokažu se previše jakim za većinu ljudi. Ljudi koji se ne uozbilje po pitanju braka nakon određene dobi otkrivaju da im karijera zapinje, pozivnice kolega i prijatelja - od kojih su svi oženjeni - presuše, a gotovo svi počnu pojedinca koji nije u braku smatrati veoma čudnim.

Usprkos razdraženosti, odmah SU se probudili njezini savjetnički instinkti.

- Nikad ne recite nikad - ohrabrujuće je rekla. - Sigurna sam da se negdje vani nalazi prava osoba za vas. - Nije mogla vjerovati da je nakratko stvarno mislila da je ona ta osoba.

- Da, svakako. - Nije se doimao uvjerenim. -Što je s vama?

- Sa mnom? - Nebesa, zar je to njezin glas? Zvučilo je kao cvilež.

- Jeste li trenutno u vezi s nekim? - pitao je veoma strpljivim glasom.

Ovo postaje nezgodno. Pročistila je grlo i nastojala se doimati nonšalantno. - Ne, trenutno nisam. U posljednje sam vrijeme bila veoma zauzeta. Novi posao, znate.

- Biste li izišli na večeru i razgovarali o nečemu osim o braku i reliktima?

Tupo ga je gledala.

- Ha?

Osmjehnuo se. Vidjela je seksi vrelinu u njegovim očima. Psi-energija je treperila u atmosferi, njezina i njegova. Šokirala ju je spoznaja da osjeća leptiriće u truhu.

- Imam osjećaj da bi izlazak s vama mogao biti zanimljiv. - Trenutak je zastao. - Ili ovdje pogrešno tumačim signale? Ako je tako, ispričavam se.

Dobacio joj je izazov, navodeći je da skoči s njim.

- Obično ne izlazim - počela je.

- S lovcima. Da, stekao sam taj dojam. Premda potječem iz cehovske obitelji, ne zarađujem za život kao lovac na duhove.

- Kanila sam reći da obično ne izlazim s ljudima koje upoznam na poslu.

- Ja nisam klijent.

Duboko je udahnula. Bez obzira na njegove nevjerojatno zavodničke psi-obrasce, oni nemaju ništa zajedničko. Čak i kad bi uspjeli preskočiti tu monumentalnu prepreku, jasno je rekao da nema dugoročne zajedničke budućnosti za njih. Izlaženje s muškarcem u takvim okolnostima krši sva pravila bračnog posredovanja, ali nikad u životu nije se tako osjećala u blizini nekog muškarca. Možda više nikad neće upoznati nekoga tko tako djeluje na njezina osjetila. Zašto ne bi iskoristila priliku za doživljavanje romantične avanture?

Ponovno je podigla ruku kako bi dotaknula Aramintu.

To bi morala biti veoma diskretna avantura, naravno. Profesionalne bračne savjetnice moraju pomno paziti na svoj dobar glas.

- Pa - rekla je - valjda bi to bilo u redu.

- Jeste li slobodni večeras?

Prestala je milovati Aramintu. Ona to može izvesti.

- Zapravo, jesam - rekla je. Tada joj je nešto palo na pamet. - Ne mogu dokasna ostati vani jer sutra ujutro idem na put, a još moram nešto spakirati. No večeras sam sigurno slobodna.

Sjajno. Zvučala je baš kao jantaljuga u bajci. Nakon ponoći prekrasna se jantarna kočija opet pretvarala u veliku bundevu i jedna je cipela nestala.

- Ako mi kažete svoju adresu, doći ću po vas u sedam. Obećavam da ću vas vratiti kući prije ponoći.

- Moju adresu - ponovila je. Njome je prostru-jao hladan osjećaj nesigurnosti. Sto ona

zapravo zna o Davisu Oakesu? Tek ga je upoznala i vjerojatno ne razmišlja jasno jer joj je njegova blizina razbudila sva osjetila.

Vlasnik je zaštitarske tvrtke, podsjetila se. U redu, Ceh mu je klijent, ali čini se da surađuje s policijskom detektivkom. To bi moglo značiti da nije serijski ubojica. Ipak, nije bila posve spremna prekršiti *sva* pravila. Sigurnost je na prvome mjestu.

Na licu je namjestila uljudan, samouvjeren osmijeh. - Zašto se ne bismo našli u restoranu?

Doći ću taksijem.

Oči su mu kratko zablistale. - Oprezan tip, eh?

- Mi koji se bavimo bračnim savjetovanjem obično pretjerujemo s oprezom kad je riječ o ovakvim stvarima. Prvi su spojevi problematični. Ako obje strane preuzmu odgovornost za dolazak i odlazak s dogovorenog mjesta, ima manje pritiska.

- To zvuči kao da potječe iz neke vrste priručnika o udvaranju.

- Istina. Naslov je *Deset koraka do zavjetnog braka: tajne profesionalne bračne posrednice*.

- Budući da razgovaramo o spoju, a ne o zavjetnom braku, možemo zaboraviti na knjigu pravila - reče Davis. - Dobro, što mislite o Verdigrisu u Staroj četvrti? Čekat ću vas u predvorju.

- Dobro zvuči.

Ispružio je ruku. - Ako nemate ništa protiv, sad bih uzeo relik. Sto ga prije vratim mojem klijentu, to bolje.

Tek je tada shvatila da još uvijek drži artefakt.

- Tako je. - Počela ga je pružati prema njemu. Araminta je odjednom podivljala. Prodorno je vrisnula u Celindino uho i pretvorila se u grabež-Ijivca. Odjednom se pojavio njezin drugi par očiju, onaj jantarne boje kojim se koristila za lov, i mnogo zuba. Njezina se kugla mekanog krzna priljubila uz čvrsto, žilavo maleno tijelo i pojavilo se svih šest šapa.

Sjurila se niz Celindinu ispruženu ruku, zgrabila relik i skočila na pod. Držeći predmet prednjim dvjema šapama, jurnula je kroz otvorena vrata i nestala.

- *Araminta*, vraćaj se ovamo! - vikne Celinda. Potrčala je u hodnik i vidjela kako Araminta bježi iza ugla. Pojurila je za njom. Kad je stigla do ugla, vidjela je kako mucica nestaje kroz otvorena vrata stubišta.

Jana Pace, savjetnica koja ima ured kraj Celindina, vrišteći je dotrčala sa stubišta.

- *Štakor. Upravo sam vidjela štakora. Pozvat ću domara.*

Jana je jurnula prema svojem uredu i telefonu.

Celinda se zaustavila na vrhu stuba i pogledala dolje. Nigdje nije vidjela Aramintu.

Iza sebe je čula Davisove korake. Stao je i pogledao preko njezina ramena, zagledavši se u prazno stubište.

- Imao sam osjećaj da ovaj slučaj malo previše glatko napreduje - bezizražajno je rekao.

- Hej, nisam ja kriva da je Araminta pobjegla s reliktom.

Suzio je oči. - Ona je vaša mucica.

- Araminta ne *pripada* meni. Ona mi je družica. Veoma je neovisna i taj artefakt očito smatra svojom igračkom. Kladim se da će ga nekamo sakriti.

- U tom će ga slučaju na koncu ipak donijeti natrag.

Poznaje ga manje od četrdeset minuta, ali već zna dovoljno o Davisu Oakesu da bi joj bilo posve jasno da on neće lako odustati. Ovo je čovjek koji, kad jednom odredi svoj cilj, ne odustaje dok ga ne ostvari. Nadalje, trenutno radi za Mercera Wyatta, a to znači da iza njega stoji sva moć Ceha Cadencea. Kakve izgleda ima jedna malena mucica?

Mora naći neki način da skrene pozornost s Araminte.

Nadlanicom je prešla preko očiju i rekla drhtavim glasom. - Araminta je vjerojatno zauvijek pobjegla. Užasno će mi nedostajati. Bila je moja malena prijateljica.

- Iz iskustva znam da su mucice, kad jednom stvore vezu s ljudskim bićem, izrazito odane - rekao je, ne pokazujući nikakve znakove suosjećanja. - Vaša će se malena prijateljica vratiti.

Vjerojatno će vas čekati kad se večeras vratite kući.

Toliko o toj zamisli. Unatoč tomu, šmrncnuia je i mahnito treptala, kao da nastoji potisnuti suze. -Imam vašu posjetnicu, gospodine Oakes. - U glas je ubacila tihi jecaj. - Nazvat ću vas ako se ikad vrati i donese relikat.

- Svakako to učinite. - Vratio se u hodnik. - Ako biste me ispričali, imam nekog posla. Vidimo se večeras u sedam.

To ju je posve iznenadilo. Pročistila je grlo. - Ja sam, ovaj, mislila da ovo što se dogodilo vjerojatno znači otkazivanje našeg spoja.

Zastao je i pogledao je. - Razmislite ponovno, gospođice Ingram. Vi i ja ćemo mnogo vremena provoditi zajedno sve dok se opet ne pojavi taj prokleti relikat.

Znala je prepoznati prijetnju kad bi je čula. - Bez uvrede, gospodine Oakes, ali mislim da u danim okolnostima večer ne bi bila ugodna ni vama ni meni. Sto mislite, kako bi bilo da odgodimo zamisao o zajedničkom izlasku sve dok ne vidimo hoće li se Araminta vratiti s artefaktom ili ne?

- Ni slučajno - reče Davis. - Usput rečeno, u *danim okolnostima* možete zaboraviti na uzimanje taksija do restorana. Nešto mi govori da se možda ne biste pojavili.

- O, zaboga, ako kažem da ću doći, onda ću doći.

- Doći ću po vas.

- Ne znate moju adresu.

- To nije problem. Ja sam privatni istražitelj, sjećate se? Otkrivam stvari. Vjerujte mi da ću vas naći.

3

Zasigurno je osjetila energiju koja je pulsirala između njih. Nije on valjda bio jedini koji je osjećao onu rezonanciju što se odbijala naprijed-natrag u njezinu uredu. Ili jest?

Davis je izišao iz dizala parkirne garaže i zaputio se između redova automobila do mjesta gdje je Ostavio *phantom*, Još uvijek je bio napola ukrućen.

Max ga je čekao kad je stigao do automobila. Mucan je drijemao na suvozačkome sjedalu u svojem omiljenom položaju, ispružen na leđima sa svih šest šapa u zraku. Kad je Davis otvorio vrata, protegnuo se, otvorio svoje plave oči, okrenuo se na trbuh i ispuštao tihe cvrkutave zvukove.

- Hej, mali prijatelju.

Izveli su kratak ritual pozdrava koji se sastojao od tapšanja Maxa po čupavoj glavici i Maxova poskakivanja gore-dolje.

- Trebao sam te povesti unutra sa sobom – reče Davis. - Možda bi spasio situaciju. Uvijek kažem da mucicu može uloviti jedino mucan. Ovako samo imam brdo novih problema.

Spustio je aktovku na pod na suvozačkoj strani. Max je skočio na naslon sjedala odakle je imao izvrstan pogled. Max se voli voziti u automobilu.

Umjesto da enerzira motor, Davis je trenutak sjedio s rukama na volanu, nastojeći potisnuti nepoznati osjećaj iščekivanja i gladnog uzbuđenja koji ga je preplavio.

- Umalo me oborila s nogu, Max. Osjećao sam se kao da mi je opet devetnaest. I nije baš da bi je ikad mogli zaposliti za čitanje večernjih vijesti na televiziji. Želim reći, privlačna je, u redu? Ali ne na uobičajen način. Ona je, ne znam, *drukčija*.

Max je stvarao zvukove pune razumijevanja.

Drukčija. O tome je riječ, mislio je. Nije savršena. Iz iskustva zna da je savršeno ugodno gledati, ali nikad dugo ne ostaje zanimljivo. Savršenstvo te nikad ne čini znatizeljnim. Nikad te ne navodi na postavljanje pitanja. Kod savršenstva je sve na površini. Duboko u sebi znaš da će savršenstvo biti dosadno na duge staze.

Ne, Celinda Ingram nije savršena. Zapravo je fascinantna, mislio je. Fascinantno uvijek podrazumijeva određene opasnosti.

Kroz vjetrobran je promatrao *slider* parkiran kraj *phantoma* i u mislima stvorio mentalnu sliku zagonetne žene u uredu četiri kata iznad njega.

Kosa boje raskošna, tamna jantara, skupljena u strogu punđu na zatiljku, nekoliko tankih pramenova ispred finih, malenih ušiju. Velike zelene oči, mekana usta, odlučan nos i brada. Doimala se elegantno i dostojanstveno. To mu se sviđalo kod žene, sviđala mu se spoznaja da ona dovoljno zna o sebi da bi se držala poput kraljice.

Također je osjetio tračak moći. Na lijevom je zapešću nosila jantarnu narukvicu. To bi mogao biti modni detalj, mislio je, ali i nešto više. Svatko može stvoriti malo psi-energije, ali snažni parare-zonantni talenti poput njega često uza se nose ugo-deni jantar u nekom obliku kako bi im pomogao koncentrirati i fokusirati tu energiju.

Bez obzira što je očekivao kad su on i detektivka Martinez pošli u potragu za Celindom Ingram, to nije bila duboka navala seksualnog uzbuđenja koja je u njemu izazvala želju da je prebaci preko ramena i odnese u prašumu.

Kako, dovraga, ona može biti bračna posrednica? Nije imao povjerenja u takve osobe, ne nakon fijaska svojih zaruka s Janet.

No kakve to veze ima, ionako ne traži ništa dugoročno. Mogao bi zanemariti to čime se ona bavi. Pitao se zašto nije udana. A potom je zahvalio svojem sretnom jantaru na toj činjenici.

- Ako ništa drugo, to će biti doista zanimljiva večer, Max.

Ta ga je misao razvedrila. Nije se mogao sjetiti kad je zadnji put proveo uistinu zanimljivu večer. Još od neugodnog bliskog susreta sa zavjetnim brakom, posvetio se svojem poslu.

Život je tako jednostavniji. Barem je bio, do danas.

Enerzirao je motor automobila. Ispod blistave haube talio se plamen-kamen. Izišao je s

parkirnog mjesta i potom iz garaže, vozeći prema svojem uredu u Staroj četvrti.

Nešto kasnije, s Maxom na ramenu, otvorio je vrata ureda Zaštitarske tvrtke Oakes.

Trig MeAndrews, koji je sjedio iza prijemnog pulta, podigne pogled s kompjutora. Njegova je ćelava, obrijana glava blistala na svjetlu. Kao i zlatni kolut u njegovu uhu.

Trig je građen kao jedna od zgrada iz kolonijalnog doba u Staroj četvrti: ne previše visok, ali čvrst poput zida od cigle sve do temelja. Izgleda kao da na crno radi kao profesionalni hrvač.

Vješto izrađene tetovaže pojačavale su taj dojam.

- Jesi li imao sreće, šefe? - Svaka je riječ zvučala kao da je provučena kroz zdrobljeni šljunak.

- Da i ne -

- Mrzim takve odgovore.

- I ja.

Max je skočio s Davisova ramena, našao se na prijemnom pultu i kratkim cvrkutanjem pozdravio Triga.

- Kako ide, momčino? - Trig je potapšao Maxa po glavi, a zatim pogledao Davisa. - Dakle, što se dogodilo?

- Osoba koju smo detektivka Martinez i ja ispitali imala je relikat kod sebe - reče Davis. - Očito je bila voljna predati ga meni. Ali, dogodilo se nešto što bi ti se moglo činiti kao nevjerojatna slučajnost; njezina je mucica pobjegla s tim baš kad sam ga trebao preuzeti. Mucica i relikat su nestali.

Trigov se izraz lica nije promijenio. - Mucica je pobjegla s artefaktom našega klijenta? - Svaku je riječ posebno naglasio.

- Gospođica Ingram kaže da mucica misli da je relikat igračka, što znači da će ga uskoro donijeti kući. Mucice ne vole dugo biti odvojene od svojih igračaka.

- Bit će malo teško Merceru Wyattu objasniti ovaj niz događaja primijeti Trig.

- Ne namjeravam Wyattu reći što se dogodilo. Ne, sve dok postoji šansa da ćemo relikat dobiti natrag. Moto kompanije je držati klijenta u mraku kad god je to moguće. Znaš to.

- Sto ću reći ako Wyattov pomoćnik opet nazove i pita kako stoje stvari?

- Uobičajeno. Reci mu da napredujemo.

Trig kimne. Više ništa nije trebao reći. Obojica su znala koliko je važno za Zaštitarsku tvrtku Oakes dobiti natrag relikat. Ovo je prvi veliki slučaj što su ga dobili otkako je Davisov svijet prije šest mjeseci završio u zelenom paklu. Mnogo starih klijenata nije željelo riskirati s njim nakon katastrofe. Bio je itekako svjestan da zacijelo više neće dobiti nikakav posao od Ceha ili neke druge važne organizacije ako ovo uprska.

Trig je puhnuo kroz nos. - Čini se da bi trebao držati na oku bračnu posrednicu. Ako prije razgovora s tobom nije znala da je relikat veoma dragocjen za Ceh, onda to sada zna.

- Bez brige, večeras ću je staviti pod nadzor.

- Motrenje?

- Izlazak na večeru.

Trigove guste crne obrve poskakivale su gore-

olje. - Izlaziš s nekim tko je umiješan u slučaj? To nikad ne činiš. Mislio sam da je to jedno od tvojih pravila.

- To se smatra tajnim radom. Ima li poruka?

- Cooper Boone je nazvao dok si bio vani. Želi da ga nazoveš čim nađeš malo vremena.

- Dovraga. Pokušavao sam ga izbjegavati. Htjet će da dođem na njegovo vjenčanje za dva tjedna.

- Prestani se opirati, šefe. On je stari prijatelj. Moraš poći. Nikako to ne možeš izbjeći.

Trig je imao pravo. Već je više od deset godina prijatelj Coopera Boonea. Imaju nešto zajedničko kad je riječ o čudnim sposobnostima. Boone je sad poglavar Ceha Aurora Springsa. Za dva će tjedna sklopiti brak s Elly St. Clair, kćeri ugledne cehovske obitelji iz

Aurora Springsa. Vjenčanje će sigurno biti golema formalna svečanost sklapanja zavjetnog braka, sa svim dodacima. Davis bi radije pošao zubaru.

- Previše sam star da bih odlazio na vjenčanja - rekao je. - Znaš kako je to ako se u mojim godinama pojaviš bez pratnje. Svi ti odmah pokušavaju namjestiti drugu sestričnu sestrične prijateljice.

- Pričaj mi o tome. Prava tlaka. Hej, ja sam u istoj situaciji, sjećaš se? Za ovaj tjedan ima tri pozivnice, dosad. Suoči se s time, sad je sezona vjenčanja. Sto se može?

Davis mrzovoljno kimne. - Još nešto?

- Da, zvao je tvoj brat. Rekao je neka te upozorim da tvoja majka kuje zavjeru kako bi te upoznala s novom kandidatkinjom.

Obuzela ga je potištenost. - Moj sretan dan.

- Dama se zove Nola Walters. Prema onome što kaže tvoj brat, njezina je obitelj treća generacija cehovske obitelji iz Crystal Cityja. Tvoja ju je mama upoznala preko neke prijateljice.

Upravo ono što mu nije potrebno, pomislio je Davis. Još jedan pokušaj njegove majke da bude bračna posrednica.

- Gdje je pošta? - pitao je.

- Danas nema mnogo pošte. Nekoliko računa. - Trig mu je pružio čvrstu bijelu omotnicu. - I ovo.

Davis je uzeo omotnicu i pogledao adresu pošiljatelja. Odmah ju je prepoznao. To je treće pismo što ga je u protekla tri tjedna dobio od Instituta Glenfield.

- Bit ću u svojem uredu. - Pružio je ruku prema Maxu. - Idemo, partneru.

Max se hitro popeo uz ruku i opet zauzeo stari položaj na njegovu ramenu.

Davis je ušao u ured, spustio aktovku kraj pisaćeg stola i sjeo. Max je skočio na stol i krenuo ravno do svojeg omiljenog izvora zabave, vaze od zelenog kvarca u kojoj se nalazilo mnogo spajalica. Smjestio se na rub vaze i počeo prekopavati po raznobojnoj hrpi.

Davis se zavalio u stolici i podigao pete na kut pisaćeg stola. Nekoliko je puta lupnuo omotnicom po naslonu za ruke, razmišljajući hoće li je poderati bez čitanja ili pročitati, a potom poderati. Odluke, odluke.

Na koncu je posegnuo za otvaračem za pisma, prerezao omotnicu i izvadio list papira. Poruka je bila ista kao u prva dva pisma.

Dragi gospodine Oakes,

opazio sam da ste propustili sve zakazane termine koji su za vas dogovoreni nakon odlaska iz Instituta. Molim vas da što prije nazovete moj ured...

Potpis na dnu također je bio isti: Gordon R. Phillips, DPR Kratica se odnosi na doktor parapsi-hijatrije.

Nagnuo se preko naslona za ruke, gurnuo pismo i omotnicu u stroj za uništavanje papira i enerzirao ga. Začulo se zujanje dok je uređaj pretvarao papir u konfete.

Opet se zavalio u stolici. Trig ima pravo. Izlazenje s nekim tko je upleten u slučaj protivno je svim pravilima.

- Vjerojatno pogreška, Max.

Max je izabrao blistavu spajalicu, izvadio je iz vaze i odnio je preko stola do Davisa.

- Dobar izbor - reče Davis.

Dodao je spajalicu lančiću spajalica koji je visio s lampe za čitanje. Zadovoljan, Max je požurio natrag do vaze i počeo tražiti drugu prikladnu spajalicu.

Davis je neko vrijeme razmišljao. Zatim je spustio noge sa stola i enerzirao kompjutor. Jutros nije imao prilike istraživati o Celindi Ingram. Sve se prebrzo odvijalo. Pronalaženje tijela, kontaktiranje policije i traganje za novim vlasnikom relikta.

Vrijeme je da поближе prouči ženu s kojom ima spoj. Za nekoliko je minuta čitao prvi od niza senzacionalističkih naslova u tabloidima Frequency Cityja.

TAJNA LJUBAVNICA ČLANA VIJEĆA LOKALNOG CEHA BRAČNA JE POSREDNICA ZA GRADSKU ELITU

Sljedeći je bio sličnog tona.

VISOKO POZICIONIRANI ČLAN CEHA FREQUENCY CITYJA IMA LJUBAVNU VEZU S BRAČNOM POSREDNICOM ZA PRIPADNIKE VISOKOGA DRUŠTVA

Bilo ih je još nekoliko slične tematike. Svi su članci uključivali zrnate fotografije Celine. Na nekoliko se fotografija vidjelo kako skače s kreveta U nekoj hotelskoj sobi. Fotografije su dotjerane kako se nitko ne bi našao uvrijeđenim, ali je bilo jasno *da* na sebi ima samo tanki negliže. U pozadini se nazirao neki muškarac. Oko struka je omotao ručnik. Na drugim dvjema fotografijama vidjela se Celinda u bijelom ogrtaču od frotira kako bosa trči preko parkirališta.

Pogledao je datume. Šakaljivi su članci objavljeni prije nekoliko mjeseci. Skandal je trajao oko deset dana. Nakon toga više se nije spominjala Celinda Ingram ili njezina agencija Ingram Connection.

Otvorio je *online* telefonski imenik Frequency Cityja, našao broj i nazvao ga. Netko se gotovo odmah javio.

- Ruin View Pizza.

- Dobio sam ovaj broj za Ingram Connection -reče Davis.

- Da, često nam se to događa. Agencija Ingram Connection je imala ovaj broj prije nas.

Prestala je raditi prije nekoliko mjeseci.

- Hvala - reče Davis i prekine vezu.

Max je izabrao još jednu spajalicu. Davis ju je dodao na lančić i potom počeo pažljivije čitati neke od članaka u tabloidima. Senzacionalistička priča o bračnoj posrednici koja je vodila najelitniju agenciju za bračno savjetovanje u Frequency Cityju silno je zanimala novinare. To nije bilo nimalo čudno. Zabranjeni se seks uvijek dobro prodaje. Dodaj moćnog muškarca i ženu čiji je osobni ugled posebno važan za njezin posao, i eto ti sastojaka za savršeni skandal. ... Benson Landry, član lokalnog Cehovskog vijeća visokog ranga, upustio se u strastvenu vezu s poznatom bračnom posrednicom Celindom Ingram. Njih su dvoje prošli vikend fotografirani u intimnim okolnostima u ekskluzivnom odmaralištu i toplicama Lakeside. Par se prijavio pod lažnim imenima u očitom pokušaju da izbjegnu znatiželjne oči.

Gospođica Ingram, čija se ekskluzivna agencija za bračno posredovanje, Ingram Connection, bavi isključivo zavjetnim brakovima, najtraženija je bračna savjetnica u gradu. Nagada se da će Benson Landry uskoro postati poglavar Ceha Frequency Cityja kad sadašnji poglavar Harold Taylor odstupi...

Na brzinu je potražio Ingram Connection i saznao da je agencija tiho zatvorila svoja vrata manje od tjedan dana nakon što su snimljene fotografije U odmaralištu i toplicama Lakeside. Nije ni čudo da Celinda tako zazire od bilo kakve veze s cehovskim poslovima. Dobro se opekla u vezi s visoko pozicioniranim cehovskim čovjekom.

Još je potražio Bensaona Landryja. Nije se iznenadio kad je vidio da se Landry uklapa u profil većine lovaca na duhove koji vode cehove: snažan pararezonantni talent disonantne energije, izrazito ambiciozan, pomalo bezobziran, a također ima dovoljno rupa u podacima koje pokazuju da čovjek ima svojih tajni.

Davis pogleda Maxa. - Pitam se što je, dovraga, vidjela u njemu.

4

Mrzio je taj zeleni pakao, ali to je savršeno skrovište za pištolj. Gurnuo ga je u malenu špilju i pokrio ga s nekoliko listova i palmih grana. Sve je bilo zeleno, ali ne prirodno zelene boje kakva se vidi na površini. Sve ovdje dolje u podzemnoj prašumi imalo je čudnu nijansu zelene koja se prelijeva u duginim bojama, poput blistavog kvarca koji je korišten za gradnju katakombi. Čak je umjetna sunčeva svjetlost sablasno zelena.

U džungli nisu samo boje bile čudne. Veći dio flore i faune ima neku neodređenu sličnost s biljkama i životinjama na površini Harmonije, ali ovdje dolje je evolucija, modificirana podzemnim okruženjem, izvanzemaljskim utjecajem i neprekidnim postojanjem obilja ambijentalne psi-energije, stvorila nekoliko iznenađujućih promjena i preokreta.

Stručnjaci imaju teoriju da su izvanzemaljci stvorili podzemni ekosustav jer je onaj na površini bio toksičan za njihovu vrstu. Bilo je jasno da se izvanzemaljci nikad nisu udomaćili na površini Harmonije. Očito su veći dio svojih života provodili u golemom labirintu tunela i odaja što su ih izgradili ispod površine. Kad su gradili svoje naseobine na površini, okruživali su ih masivnim zidovima od zelenoga kvarca. Vjeruje se da su psi-energija kojom zrači kvare i nešto u ovoj džungli bili protuotrov onomu što je za njih bilo opasno na površini.

Pogledao je što je učinio i osjetio zadovoljstvo. Pištolj je dobro skriven, ali lako dostupan ako mu u budućnosti opet zatreba.

Požurio je između visokih paprati. Osjećao je nervozu kad bi se udaljio od prolaza. Uza se je imao kompas rezonantnog jantara, ali oni nisu nepogrešivi ovdje dolje gdje goleme struje psi-ener-gije, prozване rijeke duhova, mogu iskriviti očitavanja osjetljivih uređaja. Strašno se bojao da bi se mogao izgubiti u džungli.

Vruća, vlažna atmosfera gotovo ga je gušila. Uskoro će početi kiša.

Velika je zelena ptica poletjela točno ispred njega tako ga prestrašivši da je kriknuo. Stvorenje je divlje mlataralo krilima, razdraženo kriješćeći, a potom je nestalo u gustim zelenim krošnjama.

Neprekidna buka glasanja ptica i zagonetnog šuškanja u raslinju uništavala mu je živce.

Užasavao se zmija i insekata. Premda zasad niti jedna vrsta ovdje dolje nije proglašena smrtonosnom za ljude, to ne znači da takvih uopće nema. Istraživanje džungle tek je počelo. Cehovi još uvijek pokušavaju pronaći posebnu vrstu psi-talenata koji mogu otvarati prolaze u prašumu. Do danas ih je pronađeno samo nekoliko.

Prolaz kojim se on koristio nije otvoren pod okriljem cehova. Nije ucrtan ni na jednom službenom zemljovidu. Metar i osamdeset visok otvor za njega je stvorio jedan od pacijenata njegove ulične klinike koji je slučajno posjedovao neobičnu vrstu pararezonantnog talenta potrebnu za pristup prašumi. Ovisnik je umro od predoziranja nesretnim slučajem nakon što je obavio posao. Ali što se može očekivati od narkomana?

Žurno je prošao kroz otvor, a čim se našao u hodniku od zelenog kvarca, lakše je disao.

Uvijek ga je čudila činjenica da ga ništa iz prašume nije slijedilo kroz prolaz. Na svjetlucavom zelenom podu tunela nije bilo čak ni malenog lista, ili grančice, ili insekta. Čini se da svi prolazi stvaraju nevidljive i, većini ljudskih bića neprimjetne energetske barijere koje drže džunglu u zadanim okvirima.

Brzo je hodao prema stubištu od kvarca, namještajući manšete besprijekorno krojene bijele košulje. Čak i kad bi ga policija nekako uspjela povezati s pucnjavom, i čak kad bi shvatili da je oružje sakrio u prašumi, nikad ga ne bi uspjeli pronaći. Nikako ga nikad neće moći uporabiti kao dokaz protiv njega na sudu.

Jasno, još uvijek ostaje Ceh Cadencea. Alvis Shaw ga je upozorio da je Mercer Wyatt angažirao istražitelja da traži relik. Nije nikakva tajna da cehovi često ne smatraju potrebnim poštivati zakonske propise kad je riječ o lovu na one koji krađu iz njihovih trezora.

Ali on je siguran. Bio je oprezan. I daleko je inteligentniji od bilo kojeg pripadnika Ceha.

Unatoč tomu, ima ozbiljan problem. Sinoć je sve pošlo po zlu. On je briljantan parapsihijatar,

stručnjak za čitanje ljudi, ali iz nekog razloga jednostavno nije očekivao da će ga prevariti bijedni lopov ovisan o drogi poput Alvisa Shavva. Gad se usudio zaprijetiti da će organizirati aukciju i relikat prodati onomu tko najviše ponudi. Nije imao drugog izbora, jednostavno je morao ubiti Shawa. Ionako ga se namjeravao riješiti čim se domogne relikta. Shvatio je da je došlo do katastrofe kad je pretražio umirućeg čovjeka. Shaw nije imao relikat kod sebe.

Dok je Shaw ležao i umirao, a krv tekla po uličici, gad se nasmijao.

»Sinoć sam ga sakrio u prodavaonici antikviteta. Činilo se kao savršeno mjesto. Nisam očekivao da će ga netko zapaziti, ne uz sve ono drugo smeće nagomilano naokolo. Ali nema ga. Sjebali si, čovječe. Sad ga više nikad nećeš naći.«

Pretražio je prodavaonicu antikviteta od vrha do dna, nadajući se da mu je Shaw lagao kad je tvrdio da je relikat nestao. No na koncu je bio primoran zaključiti da mu je lopov rekao istinu. Sad više nije imao izbora. Premda je to protivno njegovoj profesionalnoj prosudbi, morat će iskoristiti još jednog pacijenta iz ulične klinike. Čovjek kojeg je imao na umu nekoć je bio lovac na duhove koji je bio izložen gadnom psi-izgaranju i sad je pod jakim lijekovima.

Pacijent je krajnje krhak, ali

to ga stanje čini lakšim za kontroliranje nego što je to bio slučaj sa Shawom.

Popeo se stubištem, svjestan da još uvijek drhti. To je savršeno normalna reakcija na izrazito stresnu situaciju, uvjeravao je sebe. On je liječnik. Trebao bi to znati.

5

Araminta je čekala Celindu kad se vratila u stan. Mucica je sjedila na ogradi, malenog balkona s kojeg se vidjela Stara četvrt. Bila je popvit velike pahulje i vidjele su se samo njezine nedužne plave oči. Nigdje nije bilo ni traga crvenom artefaktu.

Celinda je otvorila klizna staklena vrata, podigla mucicu i pogledala je u oči.

- Gdje si bila? Jesi li dobro? Dobro si me prestrašila. Nikad se ranije nisi tako ponašala.

Araminta je veselo brbljala i skočila joj na rame. Celinda je podigla ruku i potapšala je. - Nemoj to više nikad učiniti, u redu? Jako je teško za živce.

Araminta je umirujuće gundala.

- Negdje si sakrila onaj relikv, je li? Nadam se da ti je jasno da nas Davis Oakes neće ostaviti na miru sve dok se ne dokopa te stvarčice.

Araminta nije pokazivala nikakve znakove zabrinutosti. Ispuštala je zvukove pune nade.

Celinda ih je odmah prepoznala.

- Opet si gladna, zar ne? Pa, ovoga puta nisam iznenađena. Tko zna koliko si dugo trčala naokolo. Vjerojatno si potrošila ručak. Pođimo pogledati što je ostalo u hladnjaku.

Suton se počeo spuštati na Staru četvrt. Zidine Mrtvoga Grada počele su slabašno svjetlucati.

Kad padne mrak, ambijentalno svjetlucanje proširit će se okolnim područjima i podariti im blijedi smaragdni sjaj. Celinda je to doživljavala kao stalnu noćnu svjetlost.

Još je jednom potapšala Aramintu. Zajedno su se vratile u stan i ušle u malenu kuhinju.

Većina stanova u Staroj četvrti je malena, a ovaj nije nikakav izuzetak. Sve su zgrade podignute tijekom kolonijalnog razdoblja. Kolonisti prve generacije izgradili su svoje prve domove u sjenkama pradavnih zidina koje okružuju svaki od četiriju drevnih gradova koji su otkriveni: Stari Cadence, Stari Resonance, Stari Frequency i Stari Crystal.

Tijekom godina, kako su novi ljudski gradovi rasli i širili se, Stara je četvrt ostala zapuštena.

Mnogi su njezini dijelovi s uskim, skućenim ulicama i mračnim zgradama postali dom beskućnika, prostitutki i onima u silaznoj putanji.

Mada su se u nekim dijelovima počele obnavljati građevine, još uvijek se u Staroj četvrti mogao dobiti jeftin stan. Ta je činjenica igrala važnu ulogu u Celindinoj odluci da baš tu unajmi stan. Morala je veoma paziti na svoje financije kad se preselila u Cadence kako bi počela iznova. Međutim, u Staru četvrt je nije privukla samo cijena. Kao u većine snažnih pararezonantnih talenata, njezina su osjetila lijepo reagirala na blagu ambijentalnu psi-energiju koja je dopirala iz drevnoga grada.

Otvorila je vrata hladnjaka. Ona i Araminta su zajedno proučavale sadržaj. Unutra se nalazio veliki komad preostalih lazanja, malo zelene salate, karton mlijeka i napola prazna boca vina.

Araminta je pokazala veliko zanimanje za lazanje.

- Pa, namjeravala sam to pojesti za večeru, no kako se čini da ću večeras jesti vani, svidalo se to meni ili ne, ti možeš dobiti lazanje - reče Celinda.

Prebacila je lazanje u Aramintin tanjur na podu, poslala u spavaću sobu i otvorila ormar. Uopće nije imala društvenog života nakon debakla u Frequency Citvju. Nije imala volje kupovati nešto zanimljivije od krajnje konzervativnih poslovnih kostima.

Večeras je mogla birati između dviju stvari. Izrazito ružičasta haljina zaštićena prozirnom plastikom se ne računa. Bila je posve sigurna da je nakon što je odjene za sestrično vjenčanje više nikad neće nositi. Ružičasto nije njezina boja.

Stoga je razmišljala o malenoj klasičnoj crnoj haljini koja je visjela u stražnjem dijelu ormara. Imala je duge rukave i čedan izrez oko vrata. Posljednji put ju je nosila na sprovodu. Dugi ju je trenutak zamišljeno promatrala. Prema priručniku *Deset koraka tlo zavjetnog braka*, crno je uvijek sigurno. Štoviše, na prvom je spoju operativna riječ *elegantno*, a ne *provokativno*.

S druge strane, postoji fina crta između elegantnog i dosadnog, a kako je Davis jasno rekao, ovo baš i nije početak udvaranja s ciljem stupanja u zavjetni brak.

Odgurnula je u stranu nekoliko jakni i proučavala mogućnost broj dva, glatku,

tamnoljubičastu haljinu s dubokim izrezom koji je otkrivao jedno rame, a mogla se opisati jedino kao provokativna.

Broj dva vjerojatno nije dobra ideja. Bez obzira kako je počelo, ovo nije pravi spoj. No činilo se da je neobična nepromišljenost zamijenila njezin uobičajen zdrav razum. Sto dovraga, relikv je njegov problem, a ne njezin. Ovo je prvi put da izlazi na večeru s muškarcem u posljednjih nekoliko mjeseci, i kani u tome uživati, makar prekršila sva pravila. Zaputila se prema tuš-kabini, usput se razodije-vajuću.

Sat vremena kasnije na uho je stavila drugu od para jantarnih naušnica i odmaknula se kako bi se pogledala u zrcalu. Usprkos strogoj lekciji što ju je samoj sebi održala dok se tuširala, nije uspijevala potisnuti lagani drhtaj iščekivanja koji je njome prostrujao.

- Misliš li da je izrez oko vrata previše dubok? - upita Aramintu.

Araminta je sjedila na komodi ispred zrcala i igrala se svjetlucavom tubom ruža za usne. Podigla je pogled kad je čula Celindin glas i ispustila zvuk što ga je Celinda protumačila kao odobravanje.

- Nisam sigurna. - Celinda se nagnula naprijed, u zrcalu proučavajući kako pada mekana tkanina dekoltea. Vidjela je mnogo dubokih sjenki i dio crte između dojki, ali sve u svemu, ipak je izgledala pristojno.

- Naušnice su možda malo pretjerane - rekla je Araminti. - Ako se između elegantnog i dosadnog nalazi tanka crta, onda je crta između seksi i dro-ljasto još tanja. Što misliš?

Oglasilo se zvono na ulaznim vratima. Araminta je poskakivala gore-dolje, ispustila ruž za usne i skočila na Celindino golo rame. Celinda je na svojoj koži osjećala četiri od mucicinih šest šapa.

- Pazi na pandže - rekla je. Upozorenje je vjerojatno bilo nepotrebno. Araminta je nikad nije ogrebla, čak ni slučajno.

Večer je bila topla i vlažna. Nije joj trebao ogrtač. Navukla je sandale s visokim petama i poslala kratkim hodnikom kako bi otvorila vrata.

Araminta je sad već ushićeno cvrkutala, jedva se obuzdavajući.

- Šššš - progundala je Celinda. - Ako ti se Oakes toliko sviđa, zašto si pobjegla s njegovim relikvom?

Araminta je ignorirala pitanje, naravno. No jasno se vidjelo da je uzbuđena.

Celinda je stala ispred vrata kako bi pogledala kroz špijunku.

Puls joj se odmah ubrzao kad je ugledala Davisa kako stoji na drugoj strani. Izgledao je kao da je upravo izišao iz srca noći onako odjeven u crne hlače, elegantno ležernu crnu jaknu i crnu košulju raskopčanu na vratu. Jedinu boju davali su jantarni gumbi na njegovim manšetama i jantarni brojčanik ručnog sata.

Ali ono što ju je doista zapanjilo bila je velika kugla plavoookog krzna koja je sjedila na njegovu ramenu. To je objašnjavalo Aramintino uzbuđenje. Osjetila je drugu mucicu.

Celinda je zapanjeno otvorila vrata. - Nije ni čudo da znate tako mnogo o mucicama - rekla je.

- Ovo je Max - reče Davis.

Max i Araminta su ispuštali tihe, uljudne zvukove i treptali svojim dnevnim očima.

Celinda se odmaknula kako bi Davis i Max mogli ući u sićušno predsoblje. Njezina je zapanje-nost ustupila mjesto dubokoj sumnjičavosti. - Jeste li doveli Maxa jer mislite da on može naći artefakt što ga je Araminta sakrila?

- Ne - reče Davis. - Nisam ga zato večeras poveo sa sobom.

- Nego zašto? - upita, još uvijek oprezno. Osmjehnuo se. - Mislio sam da bi se možda rado sprijateljio s Aramintom, budući da ćemo vi i ja biti zauzeti. Sumnjam da su životinje dobrodošle u Verdigrisu. Mislio sam da bismo njih dvoje mogli ostaviti u automobilu dok mi jedemo.

Araminta je ispustila još tihih, umilnih zvukova. Max je reagirao na isti način.

- Pa, čini se da se sviđaju jedno drugomu - reče Celinda, i dalje se osjećajući pomalo

nelagodno zbog nastale situacije. - Kako ste našli Maxa?

- On je našao mene. Počeo je dolaziti do mojih stražnjih vrata prije nekoliko mjeseci nakon što sam izišao iz - Davis se naglo prekinuo. - Pogriješio sam kad sam ga počeo hraniti. Odmah se uselio.

- Otprilike je tako bilo i s Aramintom i sa mnom. Imam osjećaj da mucice biraju ljude s kojima se žele povezati iz razloga koje vjerojatno nikad nećemo otkriti.

- Zagonetka mucica i mucana - složio se. Odmjerio je njezin dekolte pogledom muževnog odobravanja. - Sjajna haljina.

Malo je porumenjela. - Hvala. Lijepa jakna.

- Hvala.

Uslijedila je kratka stanka. Celinda je nastojala smisliti što bi dalje rekla ili učinila. Sad kad su prekršena pravila o nošenju provokativne haljine i dopuštanju da momak dođe po nju u njezin stan, situacija brzo postaje zapetljana. Definitivno se našla na skliskom terenu, ali je morala priznati da je to uzbudljivo.

- Spremna? - upita Davis.

- Da. - Uzela je malenu večernju torbicu sa stolića u hodniku i izišla iz stana za njim. Zastala je kako bi enerzirala bravu i potom spustila ključ u torbicu.

Sišli su u maleno predvorje u prizemlju. Vrata stana gospode l'urnell otvorila su se kao na dani znak. Betty Furnell je provirila van. Na sebi je imala ružičaste hlače trenirke i odgovarajući topić, kričave ružičaste tenisice i mnogo prevelike bižuterije što ju je kupovala preko televizije. Njezina je bijela kosa imala trajnu pa je izgledala poput kacige, a okruglo joj je lice izražavalo veliku radoznalost.

Odmjerala je Davisa nimalo diskretnim pogledom, a potom se zagledala u Celindu glumeći nedužnost.

- O, zdravo, draga. - Podigla je malenu plastičnu vrećicu što ju je držala u ruci. - Baš sam krenula iznijeti smeće.

- Dobra večer, gospodo Furnell. - Celinda je oklijevala, a potom je zaključila da nema drugog izbora i mora joj predstaviti Da visa. - Ovo je gospodin Oakes.

Davis joj je pružio ruku. - Drago mi je, gospođu Furnell.

Betty se žustro rukovala s njim. - Vidim da i vi imate jednu od tih životinjica. Slatka malena stvorenja.

- Da, gospodo. - Pogledao je plastičnu vrećicu. - Želite li da ja to odnesem do kontejnera za smeće umjesto vas?

- Nebesa, ne, ni u snu, ne kad ste se ovako lijepo dotjerali.

- U tom slučaju, ako biste nas ispričali, moramo poći. Imamo rezervirano.

- Lijepo se provedite - reče Betty.

- Hoćemo - uvjeravao ju je.

Celindu je iznenadio očito posesivni način na koji ju je uhvatio za nadlakticu, otvorio vrata kuće i izveo je na pločnik.

- Pretpostavljam da je ona vaš alibi za noćas? - pitao je pomalo ironičnim tonom. - Vlasnica kuće koja može potvrditi činjenicu da ste bili sami kod kuće između ponoći i tri ujutro?

- Gospođi Furnell ne promakne ništa od onoga što se ovdje događa.

- Da, stekao sam taj dojam. Pozdravlja li na taj način sve muškarce s kojima izlazite?

- Nemam pojma. Vi ste prvi s kojim izlazim otkako sam se doselila u Cadence.

- Teško je to vjerovati.

Nije bila sigurna kako bi to trebala shvatiti, pa nije ništa rekla.

- Koliko dugo živite u gradu? - pitao je dok je otvarao vrata elegantnog, crnog *phantoma 3000*.

- Četiri mjeseca. - Celinda je sjela u automobil. Dakle, zašto joj intuicija govori da je on već znao odgovor na to pitanje? Možda zbog suptilnog laganog pulsiranja njegovih psi-valova.

Suvozačko ju je sjedalo obujmilo poput ljubavnika odjevenog u kožu. Araminta je s njezina ramena skočila na naslon sjedala. Davis je zatvorio vrata i obišao automobil s prednje strane. Celinda je krišom udahnula nezamjenjivi miris skupog automobila i nastojala ne djelovati impresionirano. Zastitarski i istražiteljski se posao očito isplati, zaključila je. Bez obzira što je on, Davis sigurno nije običan privatni istražitelj.

Međutim, kad je sjeo kraj nje, odjednom je postala naglašeno svjesna činjenice da je unutrašnjost *phantoma* veoma skućena i intimna.

- Gdje ste živjeli prije nego ste došli ovamo? - pitao je Davis i enerzirao motor.

Nema nikakve sumnje, ovo je ispitivanje. Pa, on je ipak privatni istražitelj. Ne smije to zaboraviti.

- U Frequency Cityju - rekla je malo hladnijim tonom.

- Samo razgovaram. To se i radi na spoju, zar ne? - Polako se uključio u promet. - Ispravite me ako griješim, ali imam dojam da radije ne biste razgovarali o svojem životu u Frequency Cityju.

- Žao mi je. Nisam željela biti nepristojna. Stvar je u tome da se sutra moram vratiti u Frequency radi jednog vjenčanja, a tomu se nimalo ne radujem.

- Čijeg vjenčanja?

- Moje sestre. Velika svečanost zavjetnog braka. Znae kako je to, sigurna sam.

- O, da.

Opazila je da mu se čeljust ukočila.

- Ja sam djeveruša - rekla je.

- Očekivao bih da će profesionalna bračna savjetnica uživati u vjenčanjima.

Ovo je njihov prvi spoj, a sasvim je moguće da drugoga uopće neće biti. Nema potrebe pogoršavati situaciju pričama o njezinoj mračnoj prošlosti. Srdačno mu se nasmiješila.

- Razumjeli biste kad biste vidjeli haljinu - rekla

- Kakvu haljinu?

- Onu koju moram odjenuti.

Dobacio joj je brz, radoznao pogled. - Sto nije u redu s njom?

- Ružičasta je. Cijelo će vjenčanje biti ružičasto. Mojoj sestri je to najdraža boja.

- Shvaćam. Ako se izuzme cijela ta ružičasta tema, nemate ništa protiv vjenčanja? Ovo nije jedan od onih scenarija iz noćne more gdje se vaša sestra udaje za vašeg bivšeg momka ili tako nešto, je li?

- Ni slučajno. Moja se sestra udaje za divnog čovjeka. Osobno sam ih spojila. Samo što će biti malo nezgodno vratiti se u Frequency.

- Zašto?

- Uobičajena priča - rekla je nastojeći zvučati ležerno. - Nemam s kim poći na vjenčanje.

Znae kako će to biti. Svi će pokušati glumiti bračnog posrednika. Posebno je nezgodno kad ste vi osoba koja se baš time bavi.

To je ipak dio istine, ali je daleko od cijele priče. Uz malo sreće, možda on to neće opaziti.

- Vjerujte mi, potpuno i iskreno suosjećam s vama - rekao je mračnim glasom. - Ovog ljeta i ja moram poći na nekoliko vjenčanja.

- Sami? - nagađala je.

- Čini se tako.

- Pa, sad je sezona. Nije baš da imate mnogo izbora. Nema mnogo izlika za izbjegavanje odlaska na zavjetno vjenčanje ako su ljudi koji stupaju u brak prijatelji ili članovi obitelji. Max i Araminta su sjedili jedno do drugoga na naslonu sjedala i ushićeno brbljali.

Što mislite, o čemu razgovaraju? - upita Davis skrećući na raskrižju.

Tko zna? - Celinda je okrenula glavu i pogledala par. Nikad nisam gledala kako mucice međusobno komuniciraju. Zapravo, sve dok me Araminta nije posvojila uopće nisam vidjela neku mucicu uživo, samo na fotografijama.

- Isto vrijedi za mene. Nakon što se Max uselio, razgovarao sam s jednim biologom, mojim prijateljem koji radi na sveučilištu. Rekao mi je da se veoma malo zna o mucicama. Nikad ih se nije smatralo destruktivnim štetočinama, pa nikad nisu odobrena sredstva za proučavanje tih stvorenja.

- Hvala nebesima. - Celinda zadrhti. - Ne želim ni razmišljati o onome što bi se moglo dogoditi kad bi neki znanstvenici zaključili da mucice treba proučavati u laboratorijima.

- Nešto mi govori da su mucice dovoljno pametne da izbjegnu tu sudbinu.

- Doista se čini da mogu nestati kad god to požele. Araminta katkad uvečer zbríše van i ne vraća se do zore. Nemam pojma kamo ide ili kako uopće iziđe iz stana.

- Povremeno i Max čini isto. - Davis je usporio radi semafora. - Samo još jedna zagonetka povezana s mucicama.

Razgovor je zapeo. Celinda je pokušavala smisliti siguran način da ga ponovno pokrene.

- Kako je to biti savjetnik za sigurnost? - pitala je.

Slegnuo je ramenima gledajući semafor. - Meni odgovara. Ne pada mi na pamet ništa drugo u čemu bih bio dobar. Kako je to biti bračna posrednica?

Njezino je zanimanje još jedna tema o kojoj večeras ne želi razgovarati. Kad si bračna posrednica specijalizirana za zavjetne brakove, uvijek si usredotočena na dugoročno. Ovo je njezin spoj s najzanimljivijim muškarcem kojeg je ikad upoznala i radi njega odlučila prekršiti sva pravila, te je bila prilično sigurna da tu nema nikakve budućnosti. S druge strane, večeras je već izbacila jednu moguću temu razgovora i ona je njega pitala o njegovu poslu.

- Pruža mi veliko zadovoljstvo kad sve ide kako treba - rekla je. - Deprimira me i frustrira kad nije tako.

- Mislite, kad za nekoga ne možete nad odgovarajućeg partnera ili partnericu?

- Pronalaženje partnera obično nije problem. - Oklijevala je, razmišljajući o katastrofi u Frequency Cityju. - Istina, ima slučajeva kad je nemoguće naći par za nekog klijenta, ali to je rijetkost. Pravi problemi počinju kad ljudi nisu zadovoljni rezultatima koje im ponudim te ne žele čak ni upoznati potencijalnog partnera ili partnericu.

Na brzinu ju je pogledao, uzdignutih obrva. - Događa li se to često?

- Češće no što bi trebalo. Nažalost, kad je riječ o zavjetnim brakovima, mnogi ljudi imaju veoma fiksne ideje o tome kakvog partnera žele. U mnogim su slučajevima te ideje posve pogrešne. Ima primjera kad nisam uspjela doista tvrdoglavog klijenta ili klijenticu nagovoriti da barem iskuša moju preporuku.

- Što činite kad se to dogodi?

- Raskidam ugovor klijenta s agencijom i refundiram mu troškove. Bračni savjetnici nastoje pod svaku cijenu izbjeći odgovornost za loše spojene klijente. To nije dobro za posao u području gdje je najvažnija dobra preporuka.

- To mi je jasno. Sve dok se zakoni o braku još malo ne olabave, naći se u lošem zavjetnom braku ravno je zatvorskoj kazni.

To je izgovorio s mnogo osjećaja, pomislila je. Proći će veoma mnogo vremena prije nego Davis bude spreman ponovno vjerovati bračnom posredniku, ako se to uopće dogodi.

6

Sigurno zna da haljina na njoj izgleda pakleno seksi, mislio je Davis. Zacijelo ju je namjerno izabrala kako bi djelovala na njega. Ako ga je Celinda odlučila mamiti zato što je on privlačni, izvrsno. No najvjerojatnije se njime poigrava kako bi mu skrenula pozornost s nestalog relikta. No, ovako ili onako, ovo je intrigantna večer, baš kako je i očekivao. Ali pakleno frustrirajuća. Napola je ukrućen otkako ju je pokupio u njezinu stanu.

Uspjeli su popiti po dvije čaše vina i pojesti večeru bez spominjanja artefakta. Zapravo, kad je tri sata kasnije stigao račun, Davis se začudio kad je shvatio koliko su dugo razgovarali bez doticanja osjetljivih tema kao što su relikti i cehovi.

Ili je Celinda stručnjak kad je riječ o ženskoj vještini odvlačenja pozornosti, ili ipak i ona osjeća dio uzbuđenja sličnog njegovom.

Podigla je pogled kad se konobar vratio i donio plastičnu kutiju u kojoj se nalazio ostatak njezine ribe sa žara.

- Hvala vam - rekla je i uzela kutiju.

Davis je ustao. - Je li to za tebe ili za Aramintu?

- Za Aramintu. Rekla sam ti, u posljednje vrijeme jede poput velike domaće životinje.

Iskreno rečeno, malo sam zabrinuta. Jede li Max mnogo?

Davis slegne ramenima. - Čini se da je ono što pojedje razumna količina za životinju te veličine.

- Čime ga hraniš?

- Sasvim je zadovoljan onim što i ja jedem. - Osmjehnuo se. - Ili pijem. Kad god otvorim bocu piva, uporno traži da i on dobije svoj dio.

- Pitam se što jedu kad su prepušteni sami sebi?

- Vjerojatno je bolje ne znati.

Vani je zrak bio topao, svileni plašt. Noć je svjetlucala od slabašnog zelenog sjaja obližnjih zidina Mrtvoga Grada. Parkiranje oko restorana i noćnih klubova u Staroj Četvrti uvijek je bilo lutrija. Bio je primoran ostaviti *phantoma* blok i pol dalje, u nekom uskom prolazu.

- Najbolje da pričekaj ovdje - rekao je Celindi. - Idem po automobil i doći ću po tebe.

- Nema potrebe - rekla je. - Obožavam energiju u Staroj četvrti, osobito noću.

I ona je osjeća, pomislio je. Energija noći bila je svuda oko njih. Dovraga i prokleti relik.

Kasnije će razmišljati o tome. Možda iduće godine.

Pogledao ju je. - Imaš pravo. Sjajna energija.

Nasmiješila se.

Uzeo ju je za ruku, uživajući u osjećaju mekane, gole, ženske kože pod prstima. Njegova su se osjetila u trenu širom otvorila prema noći i ženi kraj njega. *Polako; ne želiš je prestrašiti.*

Ali nije izgledala prestrašeno.

Uspio je čekati, jedva, dok se nisu maknuli s glavne ulice i ušli u prolaz ispunjen gustim sjenkama gdje je ostavio automobil. Zaustavio se ispred mračne veže, okrenuo Celindu prema sebi i zagrlio je. Nije se opirala. Podigla mu je ruke na ramena.

U slabašnom zelenom sjaju kojim je zračio visoki zid od kvarca na drugom kraju prolaza vidio je da su joj oči duboke i zagonetne, a usne lagano rastvorene. Definitivno nije prestrašena.

Privukao ju je k sebi i strastveno je poljubio, omogućujući joj da osjeti uzbuđenje koje mu zagrijava krv.

Ispustila je tih, usrdan zvuk. Pomaknula je ruke na njegovim ramenima i obavila mu ih oko vrata. Malo je otvorila usta i dopustila mu da okusi erotičnu vrelinu koja ga čeka.

Ljubljenje s njom pomalo je podsjećalo na silazak u katakombe i dobivanje doze izvanzemaljske psi-energije, ali je ovo bolje. Ovo je uzbuđenje pro-letjelo njime silinom iznenadne ljetne oluje. Seksualno je i izrazito tjelesno, ali i nešto više, nešto što ga je

iznenadilo. Obuzeo ga je nevjerojatan osjećaj *ispravnosti* dok je ljubio Celindu. Ona je upravo ono što mu je već veoma dugo itekako potrebno.

Šapnula je nešto uz njegova usta, ali nije to baš razumio. Prstima mu je stegnula kosu.

Osjećao je njezine mekane dojke zgnječene na svojim prsima.

Osjetio je kako počinje gubiti kontrolu nad sobom. Nije se sjećao kad se to zadnji put dogodilo. Umjesto da mu bude nelagodno, odjednom se osjetio slobodnim na način kako to nije bio godinama.

Glad u njemu postala je intenzivnija. Povukao je Celindu dublje u vežu i pritisnuo je uz kameni zid. Grickala mu je lijevo uho. Umalo je ondje i tada doživio orgazam. Nije mogao vjerovati da osjeća njezine *zube*.

Kliznuo je rukama prema dolje s obje strane njezina tijela, uživajući u konturama dojki, struka i bedara. Nije ga pokušala zaustaviti. Zapravo, osjećao je kako jedna od njezinih lijepo oblikovanih nogu klizi uz njegove hlače. Lagano je zadrhtala u njegovim rukama.

Našao je rub njezine haljine i podigao joj ga do struka. Potom ju je uhvatio za stražnjicu i počeo je dizati tako da neće imati druge mogućnosti, osim obaviti noge oko njega i čvrsto ih stisnuti kako ne bi pala.

Dahnula je i odmaknula usta s njegovih.

- Čekaj - uspjela je izustiti. - Stani malo. Mislim da ovdje situacija pomalo izmiče kontroli. Zastenjao je. - Celinda -

- Oboje bismo se trebali malo ohladiti - rekla je i nekoliko puta duboko udahnula. - Želim reći, ovo čak nije ni pravi spoj, zar ne? Više je poslovna večera.

Vratio se u stvarnost tako naglo da ga je to dezorijentiralo.

Kojeg vruga radi? Tek ju je danas poslije podne upoznao, a upravo ju je kanio uzeti tako da je priljubi uz prljavi zid. Nikad u životu nije uzeo ženu uza zid. Obujmio joj je lice rukama i spustio čelo na njezino.

- Ne znam kako je s tobom - rekao je - ali moram ti reći da moje poslovne večere obično ne završavaju ovako.

Drhtavo mu se nasmiješila. - Ni moje.

Otvorio je usta kako bi se ispričao. Zvuk koraka spriječio ga je u tome. Na ulicama Stare četvrti ima mnogo drugih ljudi koji uživaju u toploj ljetnoj noći, ali dosad su on i Celinda bili sami u malenom prolazu. Pozorno je slušao.

- Sto je bilo? - šapnula je Celinda posve se ukočivši.

- Vjerojatno ništa. - Govorio je ravno u njezino uho.

- O, Isuse. Prvi spoj u četiri mjeseca i netko će me opljačkati, je li?

Nježno joj je stavio ruku na usta kako bi je ušutkao. Malo ju je okrenuo kako bi iz mračne veže mogao vidjeti početak prolaza.

Ugledao je nečiju siluetu koja se ocrtavala na svjetlosti glavne prometnice. Čovjek je bio visok i mršav, pravo strašilo. Vidjeli su se obrisi široke vje-trovke. Kapu je navukao nisko na oči.

Čovjek je još nekoliko sekunda oklijevao, kao da traži svoj plijen. Potom je oprezno krenuo naprijed, zaputivši se prema *phantomu*.

Davis je opet primaknuo usta Celindinu uhu.

- Ostani ovdje.

Zvučalo je kao naredba, a ne prijedlog. Vidio je da joj se to nije sviđjelo, ali je bio prilično siguran da je previše pametna da bi ga priređivanjem scene sabotirala u ovom kritičnom trenutku.

Pustio ju je i tiho izišao iz veže.

Čovjek s kapom stigao je do *phantoma*. Sagnuo se i zavirio kroz prozor u mračnu unutrašnjost.

- Tražite nešto? - Davis upita iza njega.

Strašilo se na trenutak ukočilo. Potom se naglo uspravilo i okrenulo. Davis je na trenutak ugledao upale, kosturu slične crte lica, a tada je prolaz eksplodirao u mahnitom paklu zelene energetske svjetlosti.

Ne jedna, već dvije divlje, kiselo zelene kugle izvanzemaljske psi-energije bljestale su i pulsirale s obje njegove strane, uhvativši ga u klopku.

Doplgenger svjetlost, pomisli Davis. Nema mnogo lovaca koji mogu stvoriti dvostrukoga duha, osobito izvan tunela. On ima nešto imuniteta - potomak je dugog niza lovaca, a gotovo svi lovci mogu podnijeti doticaj s energetsom svjetlošću - ali nitko, lovac ili ne, ne može preživjeti bliski susret s ovako mnogo čiste energije.

7

Celinda je iz veže užasnuto gledala što se zbiva u prolazu. Neki od prijatelja njezina brata jesu lovci na duhove. Vidjela ih je kako katkad stvaraju malene NMDE-e, ali ništa ovako veliko i sigurno ne dva istodobno. U vatrenoj zelenoj energiji dvaju duhova vidjela je Davisa priljubljenog uza zid od cigle.

Uvijek se govori da je jedino što može zaustaviti duha drugi duh. Davis joj je rekao da potječe iz obitelji lovaca. Zašto se ne bori stvaranjem vlastitoga duha? Zatim se sjetila još nečega što joj je rekao: »*Ispao sam mulo drukčiji.*«

Možda on ne može stvoriti duha. Ako je tako, nalazi se u smrtnoj opasnosti. Dovoljno je znala o lovu na duhove da bi bila svjesna činjenice da se osoba koja stvara NMDE-a mora posve koncentrirati ako ga želi zadržati. Jedino što joj je palo na pamet bila je mogućnost da muškarcu s kapom odvuče pozornost.

Potrčala je iz veže, zaputivši se prema vatrenom spektaklu. No tek što je prošla nekoliko koraka, dva su se duha odjednom počela kaotično vrtjeti. U idućoj su se sekundi ugasi i nestali.

Činilo se da je čovjeka s kapom obuzela panika. Potrčao je prema njoj. Davis je jurnuo za njim.

U blizini je zaurloao motor automobila. Djelić sekunde kasnije iz uličice je izjurilo neko vozilo i umalo je pregazilo. U posljednjem se trenutku maknula s puta. Veoma visoka peta njezine sandale savila se pod njezinom težinom. Izgubila je ravnotežu i tresnula na stražnjicu.

Automobil se naglo zaustavio dva koraka od mjesta gdje je sjedila na tlu. Staklo prozora na vozačevoj strani bilo je spušteno. Razabrala je samo tamni profil. Instinktivno je otvorila svoja osjetila. Bila je dovoljno blizu da osjeti veoma nemirne obrasce psi-energije čovjeka za volanom.

Čula je kako se otvaraju vrata na suvozačevoj strani. Čovjek s kapom naglavce je uskočio u vozilo. Vozač je pritisnuo papučicu gasa i zaletio se ravno na Davisa.

Dok je Celinda gledala, Davis je skočio u stranu izvukavši se za samo nekoliko centimetara. Vozilo je uz glasno škripanje guma skrenulo u drugu uličicu i nestalo.

8

Visoke su pete lupkale po asfaltu.

- *Davise*. *Davise*, jesi li dobro?

Okrenuo se i ugledao Celindu kako žuri prema njemu. Kako žene uopće trče u visokim petama? Jedna od velikih zagonetki prirode.

- Dobro sam.

To je bila čista laž. Umalo su je pregazili pred njegovim očima, gadovi su pobjegli, a on je skupio dovoljno srebrne svjetlosti za taljenje jantara, što znači da je na putu k uobičajenom izgaranju i slomu. Nišla od toga nije dobro. No s obzirom na to da je situacija mogla biti daleko gora, zaključio je da ima pravo na malo izmotavanja.

- Hvala nebesima. - Zaustavila se ispred njega i zabrinuto ga promatrala. - Užasno sam se bojala da su te u najmanju ruku oprljili. Nikad nisam vidjela tako mnogo energetske svjetlosti. Podsjećalo je na prizor iz nekog horor-filma.

- Zovu se doplengeri. Duhovi blizanci. Nema mnogo lovaca koji ih mogu stvoriti, osobito tako velike i još k tomu na površini zemlje. Tip je dobar.

- Jesi li siguran da si dobro?

- Da - procijedio je kroza zube. - Sto je s tobom?

- Dobro mi je. - Jednom je rukom prešla preko lijepo oblikovane stražnjice. - Ali ova je haljina uništena.

Ništa joj se nije dogodilo. Odjednom je osjetio silan bijes. - Kojeg si vruga mislila da radiš? Onaj te kujin sin umalo pregazio. Rekao sam ti da ostaneš u veži.

Treptala je, iznenađena njegovim tonom, a potom je podigla bradu, očito razdražena. - S mjestu gdje sam stajala izgledalo je da ti treba pomoć. Mislila sam da bih možda mogla odvući lovčevu pozornost. Čula sam da se duhovi raspadnu ako osoba koja ih je stvorila izgubi fokus.

- Sljedeći put učini onako kako ti kažem, jasno? Zavladao je trenutak tišine.

Veoma je delikatno pročistila grlo. - Događaju li se često ovakve stvari kad iziđeš na spoj?

- Znaš, takvo je pitanje idealno za prekid razgovora. Odvest ću te kući.

- Bijesan si.

Zaputio se natrag prema automobilu. - Užasno si me prestrašila kad si izletjela iz veže i umalo te pregazio vozač za bijeg onog tipa.

- Misliš li da nas je onaj čovjek s kapom želio opljačkati ili je htio ukrasti tvoj automobil?

- Sumnjam da ovdje ima mnogo uličnih lopova ili kradljivaca automobila koji mogu stvoriti onu vrstu energetske svjetlosti. Tako snažan zlikovac trebao bi upravljati cijelim zločinačkim carstvom.

- *Davise*? Sto ti je? Nisi samo bijesan na mene jer te nisam poslušala. Ovdje se događa još nešto. Jesi li siguran da nisi ozlijeđen? I što se zapravo dogodilo s ona dva duha? Nisam vidjela da si stvorio kontraduhove. Zar se tip samo prestrašio i pobjegao?

- Ne. - Stigao je do automobila i veoma čvrsto stegnuo kvaku na suvozačkim vratima. Pitao se koliko bi joj trebao reći, a zatim je odlučio dati joj uljepšanu verziju istine. - Rekao sam ti da potječem iz obitelji lovaca.

- Da, znam. - Proučavala mu je lice. - No rekao si da si ti ispao drukčiji.

- Jesam. Ali ipak sam lovac. Na neki način. Zurila je u njega. - Zar mi govoriš da su oni duhovi nestali jer si ih ti deenerzirao? -Da.

- Čime? Nisam vidjela drugu energetska svjetlost.

- Ja radim s energetska svjetlošću s drugoga kraja spektra. Gotovo je nevidljiva golom oku. Zovu je srebrnom svjetlošću.

- Nisam znala da se energetska svjetlost može izvlačiti s više od jedne točke spektra.

To je rijetka sposobnost i cehovi je nastoje zadržati u tajnosti.

- Zašto?

- Uglavnom zbog tradicije - rekao je, namjerno neodređen. Nije bio raspoložen za dodatna

objašnjenja. Proučavao je unutrašnjost *phantoma*. -Izgleda da su Max i Araminta nestali.

- Što? - Celinda se uzrujano okrenula i zavirila u sjenke unutar vozila. - O, zaboga, doista su nestali. Što im se dogodilo?

- Zacijelo su se provukli kroz prozor što sam ga malo otvorio za njih.

- Možda su se prestrašili i pobjegli kad su vidjeli duhove blizance. - Uspravila se i rjeskobno pogledala prema najbližoj mračnoj uličici.

- Araminta? - zazvala je. Nije bilo odgovora.

- Imaš li baterijsku svjetiljku? - pitala je Davis. Pogledao je mračan ulaz u uličicu. Slabašni zeleni sjaj zidina Mrtvoga Grada nije prodirao u zlokobne dubine.

- Svakako, ali nećemo je uporabiti kako bismo ušli u tu uličicu. Dosta mi je uzbuđenja za jednu večer. Uđi u automobil, Celinda.

- Ali ako su se Max i Araminta jako prestrašili, možda neće sami izići.

- Ne znam za Aramintu, ali mogu ti reći da Max ne bi pobjegao samo zbog dvaju duhova. Ne kad bi znao da sam ja u blizini. Mislim da su otišli iz nekih svojih razloga još dok smo mi bili na večeri, mnogo prije no što se pojavio tip s kapom.

Uhvatio ju je za ruku i nježno, ali odlučno, smjestio na suvozačko sjedalo. Nevoljko je popustila. Na trenutak je ugledao lijepo zaobljeno bedro. Kao bonus, poderotina na ljubičastoj haljini razotkrila je djelić čipkastih crnih gaćica. Sve u njemu dodatno se napelo. Ionako je i prije konfrontacije u prolazu bio posve spolno uzbuđen, a sad još i izgaranje snažno djeluje na njega.

Podigla je pogled sa sjedala, malo skupivši i obrve. - Ali zašto bi tek tako otišli? - Oči su joj se raširile od panike. - Nebesa, misliš li da je Max nekamo odmamio Aramintu jer je imao planove s njom? Možda je sad negdje zavodi.

Shvatio je da s tog mjesta ima izvrstan pogled na zamamne sjenke ispod prednjeg dijela njezine haljine. Uzdahnuo je. Pogrešan trenutak i definitivno pogrešno mjesto. Stvarno ima sreće.

- Oni su mucice, Celinda, a ne par nesretnih ljubavnika. Vratit će se kad budu spremni.

- Ako onaj tvoj mucan iskoristi Aramintu, smatrat ću te osobno odgovornim.

Ništa nije rekao, već ju je samo pogledao.

Lecnula se. - Oprosti. To stvarno zvuči nekako glupo, zar ne? Želim reći, nije baš da ijedno od nas točno zna kako razmišljaju mucice, a kamoli kakve su njihove navike parenja.

- Ne mogu biti mnogo gore od mojih - pro-gundā Davis.

- Što si rekao?

Pretvarao se da nije čuo pitanje i polako je zatvorio vrata.

Kad je sjeo kraj nje i enerzirao motor, okrenula se na sjedalu i proučavala ga sa zabrinutim izrazom lica.

- Izgledaš nekako čudno - rekla je.

- Hvala na komplimentu.

- Hoćeš li se onesvijestiti ili tako nešto?

- Tako nešto - rekao je. - Ali ne još neko vrijeme.

- Možda bih ja trebala voziti.

Veoma je čvrsto stegnuo volan i uključio se u promet. - Još sam sposoban voziti.

Nije se doimala posve uvjerenom, ali se okrenula i još jednom pogledala prema uličici.

- Što ćemo s Maxom i Aramintom?

- Znaj se vratiti kući. Stara četvrt nije baš tako velika. Tvoj je stan samo oko osamsto metara odavde. Moj je jednako blizu, ali u suprotnom smjeru.

Nije odgovorila na to, ali se namjestila na sjedalu i vezala sigurnosni pojas. Imao je nelagodan osjećaj da ona mnogo razmišlja. To vjerojatno znači da ga očekuju nevolje.

Snagom volje usredotočio se na vožnju, vraćajući se do Celindina stana kroz labirint uskih ulica i prolaza kojima je Stara četvrt prošarana.

- Sto se tiče onoga da si ti neka vrsta lovca -Celinda reče sumnjivo nezainteresiranim tonom. Bilo je previše nadati se da će tek tako prihvatiti njegovo ranije objašnjenje, pomislio je.

- To za mene nije posao. - Stao je na semaforu. - Zaštitarska tvrtka Oakes je moj posao. Ne pripadam nikakvom cehu.

- Ali možeš deenerzirati duhove.

- Da. No kao što sam ti rekao, sposobnost rada sa srebrnom svjetlošću nije uobičajena vrsta talenta. To je jedan od razloga iz kojih se nikad nisam pridružio cehu.

- Ali si ipak vrsta pararezonatora disonantne energije - uporno je nastavila, oprezna ali odlučna.

-Da.

Opet je pročistila grlo. - Mogu li pretpostavili da si sad u onoj fazi koju zovu izgaranje? Razgovor naglo skreće nizbrdo. Kao da gleda nesreću vlaka na usporenoj snimci.

- To je jedan izraz za tu pojavu - rekao je.

- Nešto u vezi s adrenalinom i testosteronima, točno?

- Nisam tinejdžer, Celinda. Mogu vladati svojim hormonima.

- Čula sam za sindrom postizgaranja - nastavila je istim uljudnim, previše neutralnim tonom. - Velika navala testosterona.

- Čini se da su gotovo svi čuli za taj sindrom.

- Da, pa, mrsko mi je da ti to moram otkriti, ali žene pričaju.

Tako je, a on može pogoditi što žene govore o lovcima koji se nalaze usred izgaranja. Glasine su istinite i uvelike doprinose nekima od dugotrajnih negativnih društvenih stavova prema cehovima.

Ne može se zaobići činjenica da ništa muškarca ne može dovesti u stanje krajnjeg seksualnog uzbuđenja kao izvlačenje malo energetske svjetlosti. Sto je duh veći, to je snažnija fizička reakcija. Sto objašnjava zašto majke upozoravaju svoje kćeri neka se klone lovaca te zašto su barovi i gostionice u Staroj četvrti, u koje zalaze pripadnici cehova, popularne kod pustolovnih žena, studentica koje traže uzbuđenja i mladih neudanih žena koje se žele zabaviti.

- Bez brige, neću skočiti na tebe - rekao je.

- Ne možeš dami zamjeriti ako se pita.

Iznenadeno ju je pogledao. U žutom sjaju lampica na kontrolnoj ploči vidio je da su joj kutovi usta okrenuti prema gore, možda se čak pomalo trzaju od suspregnutog smijeha.

- Mali savjet. - Promijenilo se svjetlo na semaforu. Ubacio je u brzinu. - Ovo nije pravi trenutak da me zadirkuješ.

- Shvaćam.

- Ne bojiš se? - pitao je.

- Tebe? Ne. Imaš potpunu kontrolu nad sobom. Kratko je razmislio o tome. - Kako znaš da imam kontrolu nad sobom?

Lagano je slegnula ramenima. - Jednostavno znam.

- Zvuči kao da si veoma sigurna u sebe.

- Jesam.

Želio ju je pitati zašto je tako prokleta sigurna da neće navaliti na nju, ali je zaključio da bi zacijelo bilo pametno prestati razgovarati o svemu što ima imalo veze sa seksom.

- Talio sam jantar dok sam uništavao ona dva duha - tiho je rekao. - Znaš li što to znači?

- Znači da ćeš nakon izgaranja morati odspavati nekoliko sati?

- Točno. Moram te odvesti kući i vratiti se u svoj stan prije sloma.

- Razumijem.

Skrenuo je iza ugla i vozio još jednom uskom ulicom. Samo još tri bloka. Može on to.

Činilo se da je prošla cijela vječnost dok nije skrenuo na prazno parkirno mjesto uz pločnik ispred Celindina stana. Deenerzirao je motor, otkopčao sigurnosni pojas i otvorio svoja vrata.

- Nije važno - brzo će Celinda. - Ne moraš me otpratiti gore. Bit će u redu.
- Otpratit ću te do vrata tvog stana.
- Sat tvog izgaranja otkucava. Trebat će ti to vrijeme da se odvežeš do svojeg stana.
Stisnuo je zube. - Rekao sam da ću te otpratiti do vrata stana.
Uzdahnula je. - Dobro, budi takav.

- Kakav?
- Tvrdo glav, naporan i težak.
- Hej, nemoj tako. Dobar sam u svemu tome.
- Valjda je istina ono što kažu. Svatko ima neki talent.

Izišla je iz automobila do trenutka kad je on stigao do njezine strane. Uhvatio ju je pod ruku. Odmah je shvatio da je pogriješio. Uopće je nije smio dotaknuti. Fizički je kontakt imao učinak sličan odašiljanju energije kroz ugođeni jantar, ali u ovom slučaju nije samo njegova psi-energija odjednom postala veoma, veoma fokusirana. Činilo se da je svaka stanica u njegovu tijelu opčinjena ženom koja se nalazila kraj njega, zahtijevajući da pride bliže, da uđe u nju.

Opijao ga je njezin jedinstveni miris, mješavina biljnog šampona i esencija same Celinde. Nije ju želio samo dotaknuti, želio je milovati svaki njezin dio, od nožnih prstiju do ušiju. Želio ju je povući na pločnik i uzeti na krajnje elementarni način. Izenadila ga je silina njegove reakcije. Nije se nalazio u standardnom izgaranju. Poznavao je to stanje, znao je kako se nositi s time. Ovo je drukčije. Nije se želio samo ševiti; želio je Celindu. Večeras mi niti jedna druga žena ne bi odgovarala. Ako ne može imati nju, ne želi nijednu drugu.

Uvalio si se u velike nevolje. Samo je otprati gore i nestani odavde prije nego učiniš nešto čime ćeš doista uprskati stvari.

Vrata stana Betty Furnell otvorila su se kad su ušli u maleno predvorje u prizemlju. Betty je provirila van, ozareno se smiješeći.

- O, zdravo, vas dvoje - veselo je uzviknula. - Jeste li proveli ugodnu večer?
- Veoma lijepu - reče Celinda.
- Zaboga, što se dogodilo s vašom haljinom, dušo?
- Imali smo malenu nezgodu - reče Celinda.
- Uništena je.
- Da - složila se Celinda - bojim se da jest. Laku noć, gospođo Furnell.
- Laku noć. Lijepo spavajte. - Betty je očito nevoljko zatvorila vrata.
- Budi pripravan da će te opet zaskočiti kad se vratiš dolje - tiho ga je upozorila Celinda.
- Bit ću spreman - obećao je.

Otpratio ju je do vrata njezina stana i čekao dok je našla ključ.

- Nadam se da je Araminta kod kuće - rekla je.
- Ako nije, siguran sam da će se vratiti do zore. Kad Max nekamo ode, uvijek se vrati na doručak.

Uzeo je ključ iz njezine ruke, enerzirao bravu i otvorio vrata.

Celinda je ušla u predsoblje. I stala, ukočivši se.

- Netko mi je provalio u stan.

Pogledao je maleni prostor. Dvije ladice stolića u predsoblju bile su izvađene, a njihov sadržaj bačen na pod. S mjesta na kojem je stajao vidio je dio dnevnog boravka. Kauč i naslonjači bili su preokrenuti. Vlažan noćni zrak strujao je kroz otvorena balkonska vrata. Put kojim su uljezi ušli, pomislio je Davis.

- Moje stvaril - uzviknula je Celinda. Potrčala je u unutrašnjost stana.

Davis ju je zgrabio za ruku. - Stani. Nećeš ući prije nego provjerim da nitko nije ondje.

- Ali-

- Ovo je moj posao, sjećaš se? Neprestano ti govorim da se bavim zastitarskim poslom. -

Ušao je u predsoblje. - Čekaj ovdje.

- Ne želim se uplitati kad profesionalac obavlja svoj posao, ali što ćeš učiniti ako tip ima pištolj?

- Pokazat ću mu svoj. - Davis se sagnuo i iz futrole na gležnju izvukao maleni pištolj.

Celinda je pogledala oružje, a na licu joj je lebdio zagonetan izraz. - To izgleda kao mini mag-rez.

- Tako je. Najnovija i najbolja tehnologija.

- Protuzakonito je da privatna lica posjeduju mag-rezove - strogo je rekla.

- Da, čuo sam to.

Ušao je dublje u stan i sve brzo i temeljito pregledao, a potom se vratio do nje.

- Sve je čisto - rekao je. - Izgleda da su ušli i izišli preko balkona.

- O, Bože, *haljina*.

Tupo ju je pogledao. - Kakva haljina?

- Moja haljina djeveruše - rekla je i provukla se kraj njega. - Ako su je provalnici ukrali ili uništili, propala sam. Rachel mi nikad neće oprostiti ako se ne pojavim s tom haljinom.

- Nešto ružičasto u plastičnom omotu? Vidio sam je kad sam provjeravao ormar. Činilo mi se da je u redu.

- Moram biti sigurna.

Potrčala je hodnikom do spavaće sobe.

Nešto se tu ne slaže, pomislio je. Uopće joj se ne sviđa ta ružičasta haljina. Čemu takva panika?

Zaintrigiran, gledao je zrcalo iznad stolica u predsoblju. Iz tog ju je kuta vidio kako žurno ulazi u spavaću sobu. Nije prišla ormaru. Umjesto toga, spustila se na koljena i zavirila ispod kreveta.

Davis je ušao u dnevni boravak i počeo slagati namještaj.

Celinda se uskoro vratila, vidno smirenija.

- Je li haljina u redu? - uljudno je pitao.

- Da, u redu je - rekla je. - Moram pozvati policiju. - Podigla je telefonsku slušalicu.

- Zaboravi.

- Kako to misliš? - Okrenula se prema njemu. - Znam da policija vjerojatno neće moći mnogo učiniti. Čula sam da su prilično nemoćni kad je riječ o provalama u domove. No barem bih to trebala prijaviti.

- Celinda - umorno je rekao - nećeš zvati policiju jer se ovdje radi o cehovskim stvarima.

Polako je spustila slušalicu.

- Dovraga - šapnula je. - Bojala sam se da ćeš to reći.

9

- Dobro - rekla je i sjela na jedan od kuhinjskih stolaca - slažem se, ova provala povrh one bizarne scene s onim čovjekom u prolazu vjerojatno nije koincidencija.

Davis je skinuo jaknu i metodički dovodio sobu u red.

- Ne, nije - rekao je. - Netko traži relik. Mrzovoljno je gledala kako namješta naslonjač.

- Još uvijek ne razumijem zašto ne možemo pozvati policiju.

- Jer nisu osobito dobri u takvim stvarima. - Podigao je malenu ladicu i vratio je u maleni stolić kraj naslonjača. - Prema ovome bi se odnosili kao prema još jednoj običnoj provali, a to nas nikamo ne bi odvelo. Isto tako, oni nemaju dovoljno ljudi da bi ti osigurali danonoćnu zaštitu, a to će ti trebati.

Šokirala se. - O čemu to govoriš?

- Govorim o tjelohranitelju.

Zurila je u njega, osjećajući se kao da joj je netko isključio dovod zraka.

Njezina je nova karijera osuđena na propast. Gospođa Takahashi je imala mnogo razumijevanja za fijasko u Frequency Cityju, ali gotovo bi sigurno povukla crtu kad bi se jedna od njezinih bračnih savjetnica na poslu pojavila u pratnji tjelohranitelja. Da i ne spominje vjenčanje, mislila je. Pogodio ju je novi val panike. Nebesa, njezina bi se obitelj užasnula kad bi otkrila da je Ceh Cadencea smatrao potrebnim dati joj tjelesnog čuvara.

- To... to je nemoguće - jedva je izustila. Davis je zamahnuo rukom pokazujući naglavce preokrenut stan. - Oni koji su to učinili očito znaju da si ti posljednja osoba koja je kod sebe imala relik. Moramo pretpostaviti da ti prijeti određena opasnost sve dok tu stvarčicu ne dobijemo natrag.

- Ali to se možda nikad neće dogoditi. Tko može znati što je Araminta s tim učinila.

- Mislim da možemo računati na to da će se Araminta prije ili kasnije pojaviti s tim prokletim artefaktom.

Čvrsto je prekrížila ruke na prsima. - Sve će to trajati dovoljno dugo da ja ostanem bez posla.

- Ceh će se pobrinuti da ne dobiješ otkaz.

Zadrhtala je. - Nemoj ni razmišljati o mogućnosti da zamoliš Mercera Wyatta da nazove gospođu Takahashi. Posljednje što želim je da me zadrži na platnom popisu jer joj je Wyatt prijetio. To bi bilo krajnje ponižavajuće.

- On nije mafijaški šef, Celinda.

- U redu, možda se Ceh Cadencea ne bavi tradicionalnim zločinačkim poslovima kao što su droga i prostitucija. To ga ne čini uglednom poslovnom korporacijom.

Počeo se ljutiti. - Doista imaš nešto ozbiljno protiv cehova, je li?

- Da. - Spustila je ruke i uhvatila rub stolca s obje strane svojih bokova. - A tu je još nešto.

Sutra odlazim iz grada na dva dana. Rekla sam ti, moram poći na sestrično vjenčanje. Povest ću Aramintu sa sobom, ako se ikad ponovno pojavi.

- Uz malo sreće, do jutra će donijeti natrag onaj relik.

- Ali što ako to ne učini? Ne mogu poći na vjenčanje vlastite sestre u pratnji tjelohranitelja.

Kako bih to objasnila svojoj obitelji? Obuzet će ih panika ako pomisle da mi je život u opasnosti.

- Tvoj će tjelesni čuvar biti muškarac. - Davis izvadi svoj osobni telefon. - Svima možeš reći da je on tvoj momak kojeg si dovela na vjenčanje.

- Moj *momak*. Jesi li lud?

- Ako je tvoja obitelj imalo slična mojoj, bit će oduševljena činjenicom da nisi sama.

- Ne razumiješ. - Već ju je obuzimao očaj. - Moj se život u Frequencyju malo zakomplicirao prije nego sam otišla odande. Ne mogu jednostavno doći u pratnji nepoznatog muškarca. Bit će pitanja. Mnogo pitanja. Svi će se čuditi zašto ga nisam spomenula tijekom protekla četiri mjeseca.

- Nov posao u Cadenceu. Nov momak. Ništa posebno.

- Itekako je posebno - odbrusila je. - Barem za mene.
- Svi su izgledi da ti ovdje doista prijete opasnost, Celinda - tiho je rekao. - Jesi li voljna riskirati život samo da bi izbjegla malo nelagode na vjenčanju?
- Zubima je uhvatila usnu, a potom je uzdahnula. - Pa, kada to tako postaviš -
- Upravo tako. Također vjerujem da si previše pametna da bi se i dalje prepirala oko toga.
- Namrštila se. - Gdje se može naći tjelohranitelj, kad smo već kod toga?
- U vrhunskim istražiteljskim tvrtkama kao što je Zaštitarska tvrtka Oakes.
- O. - Razmislila je o tome. - Tjelohranitelji su vjerojatno skupi.
- Jesu ako dolaze iz tvrtke Oakes. Ali ne zabrinjavaj se zbog cijene. Ceh će to platiti.
- Dovraga. Upravo ono što mi treba, još jedna veza s Cehom.
- Utipkao je broj na telefonu. - Znaš, dobro je da sam ja tako ležeran, otvoren momak. Inače bih se mogao početi vrijeđati na sve ove tvoje primjedbe o cehovima.
- Zar nisi rekao da ti ne pripadaš nikakvom cehu?
- Ne pripadam. Ali potječem iz četvrte generacije cehovske obitelji. Osjećam neku vrstu lojalnosti. - Prekinuo se kako bi razgovarao telefonom. - Trig. Probudi se. Treba mi netko tko će čuvati prijateljicu dok ja odspavam slom.
- Usljedila je kratka stanka.
- Ne. - Okrenuo se kako bi govorio u telefon. - Nisam palio mnogo srebra, ali radilo se o doplengeru. Na koncu sam talio malo jantara. Riječ je samo o uobičajenom izgaranju. Sve ću ti ispričati kad stigneš ovamo, pod uvjetom da uspijem ostati budan. Budem li spavao, klijentica će ti objasniti.
- Zavladala je još jedna kratka tišina. Davis je preko ramena pogledao Celindu, ali njegov izraz lica ništa nije otkrivao. - Tako je. Sad je klijentica. Ali račun za sve troškove ispostavit ćemo Cehu.
- Završio je telefonski razgovor i spustio telefon u džep hlača.
- Zacijelo će taj Trig biti moj tjelesni čuvar? - oprezno je pitala.
- Samo noćas. - Davis je zijevnuo i protrljao zatiljak. - Sutra će dužnost preuzeti netko drugi i ostat će s tobom sve dok se slučaj ne riješi.
- Tko?
- Ja.
- Još je razmišljala o tome kad se nešto kasnije oglasilo zvono na ulaznim vratima. Davis ih je otvorio. Ugledala je niska, krupna muškarca obrijane glave. Vješto izrađene tetovaže ukrašavale su podlaktice i nadlaktice ispod crne majice kratkih rukava. Izgledao je kao da bi mogao bez osobitog napora žonglirati velikim vozilima.
- Ovo je Trig McAndrews - reče Davis. Trig uljudno kimne. - Gospođice Ingram.
- Gospodine McAndrews. Nasmiješio se. - Zovite me Trig.
- Dobro. - Kimnula je. Sto se inače kaže tjelohranitelju? - Želite li popiti kavu?
- Njegov je smiješak obasjao sobu. - To zvuči kao stvarno krasna ideja, gospo.
- Također joj je omogućavalo da radi nešto korisno. Kliznula je sa stolca i obišla pult iza kojeg se nalazila malena kuhinja.
- Dok je ona pripremala kavu, slušala je kako Davis ukratko upoznaje Triga s događajima. Dio koji je izazvao žmarce na njezinim leđima bio je onaj o tome kako je Davis bio primoran taliti jantar da bi riješio problem duhova blizanaca. Svi znaju da se jantar zapravo ne tali kad netko kroz njega gurne previše pararezonantne psi-energije, ali ipak gubi svoju delikatnu ugođenost ako se preoptereti. Stvar je u tome da golema većina ljudi ne može stvoriti dovoljno paranormalne energije da bi se talio jantar. To može učiniti samo netko tko posjeduje veliku moć.
- Bez obzira kakve druge moći ima, Davis je veoma snažan psi-talent. No, s druge strane, ona je to već znala, podsjetila se.
- Sutra ću pratiti gospođicu Ingram na vjenčanje u Frequency - zaključio je Davis. - Dok mi

budemo odsutni, pogledaj što možeš naći o nekom pararezonatoru koji može na površini zemlje stvoriti doplengera. Ne može ih biti baš mnogo.

- Ne bi smjelo biti teško pronaći ga - složio se Trig. - Takav je tip u prošlosti vjerojatno imao nekakve veze s cehovima. Wyattovi će mi ljudi pomoći. Znaš kako se kaže, cehovi sami čiste u svojim redovima.

- Ha. - Celinda nije podigla pogled s onoga što je radila.

- Gospođica Ingram nije baš obožavateljica cehova - objasni Davis.

- Da, stekao sam taj dojam. - Trig uopće nije zvučao uvrijeđeno. - Nije baš da je ona jedina koja sumnja u dobre kvalitete tih organizacija.

Celinda je enerzerala aparat za kavu i okrenula se. - No kladim se da su cehovi izvrsni klijenti, točno?

- O, da - veselo će Trig. - Plaćaju na vrijeme i njihovi čekovi uvijek imaju pokriće. Mi u Zastitarskoj tvrtki Oakes doista ozbiljno shvaćamo te stvari.

- Valjda je svejedno tko vam je klijent - priznala je. - Ne mogu reći da ih i ja nisam imala nekoliko čija je glavna kvaliteta bila upravo činjenica da su njihovi čekovi imali pokriće. - Pogledom je preletjela svoj maleni dnevni boravak. - Gdje ćemo svi spavati?

- Ne znam za vas dvoje - reče Davis i spusti se na rub kauča - ali ja ću spavati ovdje. - Sagnuo se kako bi izuo cipele.

Izgledao je kao da ga drži još isključivo snaga volje, pomislila je Celinda. No s druge strane, toga ima u izobilju. Možda više no što je dobro za njega.

Obišla je pult i zaputila se kratkim hodnikom do ormara s rubljem. - Donijet ću ti jastuk i deku.

Kad se vratila u dnevni boravak s jastukom i dekom u rukama, Davis se doimao neodređeno iznenađenim, ali ne i nezahvalnim.

- Hvala. - Glas mu je bio dubok i pospan jer ga je već hvatao san.

Uzeo je jastuk iz njezinih ruku, okrenuo se na bok i zatvorio oči.

Celinda je nekoliko sekunda čekala. Kad je shvatila da je već čvrsto zaspao, razmotala je deku i pokrila ga njome.

Okrenula se i vidjela da je Trig promatra sa zagonetnim izrazom lica. Soba se odjednom doimala naglašeno tihom.

- Čini li on to često? - pitala je jer nije znala što bi drugo rekla.

- Nailazi na doplenger-duha i tali jantar? Ne, ne bih mogao reći da šef to često radi. - Trig je oklijevao. - Ali imao je podosta neobičnih slučajeva. Valjda bi se moglo reći da je to specijalnost Zaštitarske tvrtke Oakes.

- Neobični slučajevi?

Trig kimne. - Zato nas je Mercer Wyatt pozvao da se uključimo u ovaj. Misli da je nešto čudno s tim reliktom koji je nestao, a Zaštitarska tvrtka Oakes bavi se čudnim.

Opazila je priliku i iskoristila je.

- Davis je rekao da potječe iz cehovske obitelji i da je neka vrsta lovca. - Govorila je veoma ležernim tonom.

- Tako je.

- Rekao mi je da ne izvlači energetska svjetlost iz uobičajene točke na spektru.

- Toliko je rekao, je li? - Trig je izgledao impresionirano. - To je više od onoga što kaže većini ljudi.

- Nisam znala da postoje različite vrste energetske svjetlosti.

Trig slegne svojim masivnim ramenima. - Veoma malo ljudi zna da postoji širok spektar disonantne energije koja curi iz katakombi. No većina lovaca može raditi samo s onom zelenom.

- Također mi je rekao da nikad nije radio kao običan lovac na duhove.

- Lovci na duhove obično mnogo drže do tradicije - reče Trig. - Lovci koji ne rade sa standardnom energetska svjetlošću čine druge lovce u podzemlju nervoznima.

- Stoga se Davis odlučio za privatnu istražiteljsku i zaštitarsku tvrtku.
- Aha.

Imala je osjećaj da vršenjem pritiska na Triga neće dobiti nove informacije, pa je nevoljko odustala od te teme. - Imam još jednu deku i jastuk kojima se možete poslužiti.

- Ne zabrinjavajte se zbog mene, gospođice Ingram. Noćas neću spavati. - Podigao je knjigu.
- Donio sam si nešto za čitanje. Uz ovo i malo kave, bit ću sasvim u redu.

- Sigurni ste?
- Aha.

Pogledala je knjigu. - Sto čitate?

- Espindozinu *Povijest Ere nesklada*. Sad sam na posljednjoj knjizi. Gotovo sam pri kraju.
- Nastojala je prikriti iznenađenje. - Shvaćam.

Dobročudno se osmjehnuo. - Znam, teško štivo za čovjeka poput mene, ali nekako uspijevam.

Nasmiješila se. - Ide vam bolje nego meni. Nikad nisam stigla dalje od prve knjige. -

Pogledala je Davisa. - Njemu će biti dobro?

- Naravno. Samo normalno izgaranje i slom. Probudit će se za nekoliko sati i bit će kao nov.

* * *

Nešto kasnije srušila se na krevet i pogledala kroz prozor u noć. Već četiri mjeseca nije dobro spavala, ali noćas ima cijelu hrpu novih tjeskoba da je drže budnom. Cehovski je reliktno nestao i svi koji znaju za to upravo nju drže manje ili više odgovornom. Čak dva muškarca provode noć u njezinu stanu. Ima pratnju za sestrino vjenčanje, a to će iziskivati neka objašnjenja, i Araminta je negdje vani u noći i trči naokolo s neznancem kojeg je tek upoznala. Noćas će još teže zaspati nego inače.

10

Araminta i Max su se vratili malo prije svanuća. Zvuk otvaranja staklenih kliznih vrata probudio je Davisa. Gledao je kako Trig pušta mucicu i mucana u stan.

- Ima li kakvog traga reliktu? - pitao je.

- Bojim se da nema - reče Trig.

- Dovraga. Valjda bi to bilo previše jednostavno.

Max se zakotrljao po podu kako bi ga pozdravio. Araminta je lebdjela hodnikom u smjeru Celindine spavaće sobe.

Trig se protegnuo. - Jesam li ti još potreban, šefe?

- Ne, sad mogu ja nastaviti. - Davis je sjeo i shvatio da je pokriven dekom.

- Gospođica Ingram te pokrila odmah nakon što si sinoć zaspao - reče Trig.

- Ha. - Pomisao na Celindu kako se saginje nad njim na zacijelo zabrinut način, pazeći da se tijekom noći ne bi prehladio, izazvala je u njemu ugodan osjećaj.

Odgurnuo je deku i razmislio o tuširanju. Trebalo mu je. Protrljao je bradu. Morao bi se i obrijati.

Prije nego je stigao odlučiti što će dalje, iz hodnika su se začuli brzi koraci.

Pojavila se Celinda. Kosa joj je činila zamršeni oblak oko lica. Na sebi je imala tamnoplavi kućni ogrtač vezan pojasom i par odgovarajućih papuča. Araminta joj je sjedila na ramenu.

Davis ju je pogledao i shvatio da ga ponovno obuzima spolno uzbuđenje. Jako je volio Triga, imao je potpuno povjerenje u njega, ali je poželio da se sad nalazi bilo gdje drugdje osim u Celindinu dnevnom boravku. Nije mu se sviđala pomisao da je Trig ili bilo koji drugi muškarac vidi ovakvu, toplu, mekanu i rumenu od sna. Nalet posesivno-sti posve ga je iznenadio.

- Araminta se vratila - uzbuđeno će Celinda.

- Da, oboje su stigli prije nekoliko minuta - reče Trig i glavom pokaže Maxa.

Celinda se okrene Davisu. Doimala se neobično iznenađenom kad ga je ugledala kako sjedi na njezinu kauču. Shvatio je da zacijelo i on izgleda kao da je noć proveo vani na ulici, s onako zgužvanom crnom košuljom i hlačama, te s jutarnjom bradom.

Celindin se izraz lica pun nade promijenio. -Nitko ne izgleda osobito veselo. Znači li to da nisu donijeli relikat?

- I dalje se smatra nestalim. - Davis ustane. -Smijem li se poslužiti tvojim tušem?

Pitanje kao da ju je posve smelo. Oči su joj sr raširile. - Uh. - Brzo se pribrala i porumenjela do korijena kose. - Da, da, svakako. Samo izvoli. Ja ću, ovaj, početi pripremati doručak. Ili tako nešto. Mislim da imam nekoliko jaja. - Brzo se okrenula Trigu. - Hoćete li i vi ostati?

- Zahvaljujem na ponudi, ali ako biste me ispričali, ja bih krenuo - reče Trig. - Moram početi raditi s našim kontaktima na ulici i unutar Ceha, vidjeti možemo li naći tipa koji je sinoć stvorio one duhove blizance.

- O. Da, naravno. - Celinda je zastala, najprije pogledavši Triga, a potom Davisa. - Sto je s drugim čovjekom?

- Vozačem? - Davis kimne. - I njega ćemo potražiti. Ali tu nemamo mnogo pomoći.

-Pa - reče Celinda - ako to može pomoći, mogu vam reći da ima prilično uvrnut parapsihološki profil. Savjetovala bih krajnji oprez ako netko od vas dvojice slučajno opet naleti na njega.

Obojica su je pogledala.

- Kažeš li to zato što je upleten u zločinački pothvat i, prema definiciji, većina kriminalaca vjerojatno ima uvrnute profile? - mirno upita Davis.

- Ne. - Malo je oklijevala, a potom donijela odluku. Podigla je ruku i pomilovala Aramintu. - Kažem to jer mogu čitati psi-profile ako se nekoj osobi dovoljno približim. Sinoć sam nekoliko sekunda bila veoma blizu tom vozaču.

Davis je pogledao Triga, a zatim se opet okrenuo njoj.

- Zar nam govoriš da možeš osjetiti obrasce psi-energije drugih ljudi? - pitao je.
- Iz neposredne blizine, da. - Slegnula je ramenima. - To je jedan od razloga iz kojih sam tako dobra u svojem poslu. Mogu povezati ljude psihički, a ne samo na uobičajene načine.
- Trig tiho zazviždi. - Opa. Kakvog li talenta koji se ne uklapa u standarde! Jeste li ikad bili na testiranju?
- Da. Moji su roditelji posumnjali da sam po nečemu drukčija. Odveli su me u privatni laboratorij. Sposobnost čitanja psi-obrazaca izrazito je rijetka, pa iz očitih razloga ne reklamiram svoj talent. No Davis je i sam snažan i očito rijedak pararezonator, pa pretpostavljam da niti jedan od vas dvojice ne postaje nervozan u blizini talenata koji nisu baš uobičajeni.
- Koliko si jaka? - upita Davis. Opet je oklijevala. - Veoma.
- Uzdigao je obrve. - Govorimo li o nečemu što još nije zabilježeno?
- Pa, da - priznala je - no sigurna sam da je to samo zato što je sposobnost tako rijetka pojava u populaciji da laboratoriji za testiranja nemaju dobru bazu za uspoređivanje.
- Davis je ponovno protrljao bradu. *Nešto zajedničko*, pomislio je. - Koliko možeš reći o nekoj osobi na temelju onoga što iščitaš iz njegovih ili njezinih obrazaca psi-energije?
- Veoma ga je ozbiljno pogledala. - Često mnogo više no što bih željela. Ondje vani ima nekih veoma čudnih ljudi.
- Uvijek se govori da su psi-obrasci jedinstveni za svakog pojedinca - reče Trig.
- Celinda kimne. - Iz mojeg iskustva, to je točno.
- Niti jedan čovjek ne stvara posve identične obrasce psi-valova, čak ni blizanci.
- Bi li mogla prepoznati vozača onog automobila kad bi mu se opet približila? - upita Davis.
- Da - odgovorila je. - No morala bih mu biti prilično blizu. Najviše na nekoliko koraka.
- O, čovječe - reče Trig. Željno je pogledao Da visa. - Ta bi vrsta talenta sigurno bila korisna u našem poslu, šefe.
- Nešto kao jedan od onih pasa koji se koriste za otkrivanje droge u kovčezima - suho će Celinda.
- Trig porumeni. - Ni slučajno, gospo. Nije mi bilo ni na kraj pameti usporediti vas sa psom. - Postao je gotovo tamnocrven, očito silno posramljen. - Ili nečim sličnim - slabašno je zaključio.
- Celinda mu se nasmiješila. - U redu je, razumijem.
- Tvoj bi talent - reče Davis, diplomatski naglasivši riječ *talent* - čitanja psi-obrazaca drugih osoba svakako bio koristan kad je riječ o identificiranju vozača, ali nam neće pomoći pronaći ga. Nažalost, za to će biti potreban staromodni detektivski rad.
- Trig napravi grimasu. - A to znači da bih trebao poći. - Pogledao je Celindu. - Bi li vam smetalo kad bih posudio jednu vašu knjigu?
- Doimala se iznenađenom. - Koju knjigu?
- Onu tamo. - Pokazao je knjigu na stoliću kraj naslonjača. - Počeo sam je čitati kad sam noćas završio Espinozinu *Povijest*. Našao sam je na vašoj polici za knjige. Nadam se da se ne ljutite.
- Pogledala je knjigu na stoliću. Pogledao ju je i Davis. S mjesta na kojem je sjedio jedva je razabrao naslov. *Deset koraka do zavjetnog braka: tajne profesionalne bračne posrednice*.
- O, tu. - Celinda se odjednom blistavo nasmiješila Trigu. - Svakako. Samo izvolite.
- Hvala - reče Trig. - Pročitao sam tek prvo poglavlje. - Vratio se do stolića, uzeo knjigu, gurnuo je pod ruku i zaputio se prema vratima. - Bilo mi je drago, gospođice Ingram. Lijepo se zabavite na vjenčanju.
- Hvala - reče Celinda. Njezin je smiješak nestao.
- Trig je izašao iz stana i sišao stubama, stvarajući veoma malo buke za tako krupnog muškarca.
- Davis je pomno slušao, ali nije čuo otvaranje vrata Betty Furnell.
- Ustao je. - Ona knjiga što ju je Trig ponio sa sobom.

Celinda uzdigne obrve. - Sto s njom?

- Pretpostavljam da si je ti pročitala?

- Ja sam je napisala.

Čekao je dok nije čuo kako teče voda u tuš-kabini prije nego je ušao u njezinu spavaću sobu. Nekoliko je sekunda ondje stajao, udišući miris njezina prostora i razmišljajući o tome kako je napravila cijelu predstavu oko provjeravanja haljine za djeverušu. Ali nije ni pogledala u ormar. Pogledala je ispod kreveta.

Čučnuo je kraj kreveta. Nije vidio nikakve izdajničke crte koje bi ukazivale na skriveni sef u podu ispod saga. Prošao je prstima duž letvice uz rub zida. Jedan se dio doimao labavim.

Lagano je povukao.

Komad letvice od dvadeset pet centimetara pomaknuo se od zida. Iza toga pojavio se mračan otvor u zidu.

Zavukao je ruku unutra i izvadio sivu vrećicu. Predmet u njoj doimao se teškim. Također mu se činio poznatim.

Odvezao je vrećicu. Nestali reliktni nije bio unutra. Međutim, bilo je nešto drugo.

Opet je vezao vrećicu, gurnuo je u otvor i vratio komad letvice na mjesto.

Pošao je natrag hodnikom i pitao se zašto bi profesionalna bračna posrednica imala protuzakonit mag-rez skriven ispod kreveta.

Žena koja živi sama i boji se uljeza vjerojatno bi držala pištolj na mjestu gdje ga može brzo dohvatiti, u ladici noćnog ormarića, na primjer. No Celinda je svoj držala na veoma nepristupačnome mjestu.

Mag-rez je ondje skriven iz nekog važnog razloga. Dokaz zločina počinjenog u prošlosti? Ili dokaz zločina koji još nije počinjen?

11

Još uvijek je osjećao malodušnost kad je idućeg jutra ušao u svoj ured. Sinoć je opet sve pošlo po zlu. Najprije nisu uspjeli naći relikv u ženinu stanu, a zatim je Brinker umalo uhvaćen kad je pokušao pretražiti Oakesov automobil. Bilo je za dlaku.

Ella Allonby je sjedila za prijamnim pultom i podigla pogled s nekih papira.

- Dobro jutro, dr. Kennington - rekla je na svoj žustar, dobro moduliran, službeni način.

Sve je na njoj žustro, dobro modulirano i službeno. Ima četrdeset tri godine i nevjerojatno je dobra u svojem poslu. Ali nije ju zaposlio zbog njezinih sposobnosti vođenja ureda. Izabrao ju je jer je potajno zaljubljena u njega. To mu omogućava da veoma lako manipulira njome.

Zastao je ispred njezina radnog mjesta i toplo joj se nasmiješio. - Kako danas izgleda moj raspored, gospođice Allonby?

Smiješak je izazvao rumenilo u njezinim obra zima, baš kako je očekivao. Kao i uvijek, moć nad drugim ljudskim bićem, čak i u tako nevažnoj situaciji, stvarala je u njemu ugodno uzbuđenje.

- Pun, kao i obično, gospodine - rekla je. -Jutros imate tri pacijenta, a poslijepodne dva.

- Izvrsno. Hvala, gospođice Allonby.

Ušao je u svoj ured, zatvorio vrata za sobom i spustio aktovku na pisaći stol. Po mjeri krojen sivi sako objesio je na vješalicu i sjeo za svoj pisaći stol.

Osvrnuo se po uredu i osjetio kako u njemu raste stari gnjev. Kako je došlo do ovoga? Sad je već trebao biti predsjednik Društva parapsihijatarata i povrh toga imati unosnu privatnu praksu. Trebao bi objavljivati radove u najuglednijim časopisima. Trebao bi držati predavanja na sveučilištu.

Umjesto toga, morao je promijeniti identitet i početi iznova kao takozvani *terapeut snova*. To je ponižavajuće za čovjeka njegove moći i vrhunskih sposobnosti. Isto bi tako mogao na vrata objesiti pločicu i reklamirati se kao guru za meditiranje ili nuditi čitanje astroloških karti i čajnih listića.

Njegov su život i karijera prije godinu dana bili na pravom putu. Kretao se ravno prema samom vrhu svoje profesije. Ali uskogrudne budale na institutu nisu razumjele njegovu genijalnost. Umjesto toga, otpustili su ga. *Otpustili*. Stegnuo je šaku. Ne samo to, već je upravitelj jasno rekao da nikad neće dobiti dobre preporuke. Kad se sve zbroji i oduzme, gad je uništio njegovu karijeru.

Treba priznati da je bilo nekoliko nezadovoljavajućih ishoda među subjektima, ali to je narav eksperimentalnog procesa. Sigurno nije bio razlog da ga otpuste. Zapravo je profesionalna ljubomora dovela do otkaza.

Nije važno. Jednog dana oni će to platiti, uskoro.

Ali najprije mora pronaći drugi relikv. Srećom, Ceh u ovom trenutku nema pojma da postoje dvije jantarne naprave boje rubina. Psi-opečeni lovac koji ih je našao u katakombama Cehu je predao samo jedan artefakt. Osjećajući da relikvi imaju veliku vrijednost, sakrio je drugi.

Srećom, paratrauma koju je lovac pretrpio dovela ga je u bolnicu u kojoj je dr. Kennington radio. Tijekom jednog eksperimenta otkrio je čovjekovu tajnu. Nije bilo nimalo teško iz pacijenta izvući tajnu kamo je sakrio relikv. Čovjek je, naravno, uskoro potom umro. Radilo se o samoubojstvu, prema onome što piše u dokumentaciji. Istina je da je lovac patio od teške depresije. Kennington se pobrinuo za to pomno odmjerenim dozama psi-lijekova.

Trebali su mu mjeseci da nađe lopova sposobnog da ukrade drugi artefakt iz cehovskog trezora.

Druga dobra vijest bila je ta da Ceh očito nema pojma o tome kakvu vrstu energije artefakti mogu stvoriti kad njima rukuje osoba koja posjeduje pravu vrstu psi-talenta, *njegovu* vrstu.

Oni s njegovom vrstom psi-sposobnosti statistički su veoma rijetka pojava. Svi su izgledi da nitko drugi neće shvatiti da je relikv nešto drugo, a ne samo običan izvanzemaljski kuriozitet.

Unatoč tomu, želio ga je što prije imati kod sebe.

GIGA

Jedna je stvar sad jasna; Davis Oakes je problem. Svakog lovca na duhove koji može uništiti doplgenger bez stvaranja zelene vatre treba shvatiti ozbiljno. Još važnije, čini se da Oakes ima pod kontrolom Celindu Ingram. To znači da je ona ključ do nestalog relikta. Enerzirao je kompjutor i potražio sve što je mogao naći o Celindi Ingram, profesionalnoj bračnoj savjetnici. Svatko ima neku slabost. Otkrio je Celindinu za manje od pet minuta.

12

Gospođa Furnell je čekala u podnožju stubišta. Celinda, koja se pripremala zaključati vrata, pogleda dolje i osjeti laganu mučninu u želucu. Ranije je imala sreće, kad je Trig odlazio. Gospođa Furnell ga očito nije čula dok je silazio stubama. No Davisa je čekala u zasjedi. Bilo je previše nadati se da ona ne zna da je u njezinu stanu proveo noć.

Davis je bio na pola puta niza stube, s kovčegom u svakoj ruci i Maxom na ramenu. Ljubazno je kimnuo Betty kad je stigao u prizemlje.

- Dobro jutro, gospođo Furnell - rekao je.

- Učinilo mi se da čujem kako netko silazi stubama. - Nasmijala se. - Htjela sam vam oboma ispričati kako sam čudan san imala - Prekinula se i lecnula od bola. Vršcima je prstiju dotaknula sljepoočnice. - O, Bože, čini se da nailazi glavobolja. Vjerojatno od onog novog jastuka.

Betty nema običaj žaliti se na smetnje i bolove, pomislila je Celinda. Zabrinuto je sišla stubama, a preko ruke je prebacila ružičastu haljinu u plastičnom omotu.

- Je li vam dobro, gospođo Furnell? - pitala je.

- Što? - Betty trepne. Njezino se lice kao nekim čudom opet razvedrilo. - Da, draga, dobro mi je. Samo malo glavobolje. Ali već popušta. Odmah ću uzeti nešto za to. Samo sam vam htjela poželjeti siguran put u Frequency City.

- Hvala vam - reče Celinda.

Araminta je promolila glavu iz Celindine velike torbe i radosno cvrkutala prema Betty.

Betty se vedro nasmijala, posegnula u džep hlača purpurne trenirke i izvadila maleni bombon u papirnatom omotu. - Izvoli, Araminta.

Araminta je prihvatila dar s uljudnom pohlepom i slistila ga s dva ili tri učinkovita zagriža svojih oštih malenih zuba.

Betty se ozareno smiješila Celindi. - Isporuči moje pozdrave svojoj sestri.

- Hoću - obeća Celinda. Pokušala se približiti ulaznim vratima kuće. Nažalost, Davis joj je stajao na putu i nije pokazivao želju da se pomakne.

Betty se nasmiješila Davisu. - Vidim da ćete i vi poći na vjenčanje sa Celindom.

- Ne bih ga ni za što propustio - uvjeravao ju je Davis.

- Znae, mislim da Celinda tijekom četiri mjeseca koliko ovdje živi nije imala gosta koji je ostao preko noći, osim njezine sestre koja ju je prošli mjesec posjetila.

Davis joj se nasmiješio. - Nemate pojma kako sam sretan što to čujem, gospođo Furnell.

Betty se nasmijala. - Idite, vas dvoje. Pred vama je duga vožnja.

Celinda je otvorila ulazna vrata i požurila do *phantoma*. Davis ju je slijedio odmjerijim korakom. Otvorio je maleni prtljažnik i stavio kovčege unutra. Oprezno je namjestila ružičastu haljinu preko kovčega, odmaknula se i gledala ga kako zatvara prtljažnik.

- Jasno ti je da će biti pravo čudo ako moj dobar glas preživi tjedan - rekla je.

Slegnuo je ramenima. - Kakav je problem u tome ako neki muškarac provede noć kod tebe?

- Dobar glas bračne savjetnice je njezina najvažnija kvaliteta. Zapravo, golema većina uspješnih savjetnica živi u zavjetnom braku. Time se klijentima šalje suptilni signal, znaš.

- Da bračna posrednica zna što radi?

- Tako je. Gospođa Takahashi je uvelike riskirala kad me zaposlila. Kad bi se pročulo da sam muškarcu kojeg jedva poznajem dopustila da prenoći kod mene, vjerojatno bi me zamolila da odem.

Činilo se da ta primjedba iz nekog razloga iritira Davisa. - Noć sam proveo na kauču, sjećaš se?

GIGA

- Da. - Celinda se zaputila prema vratima na suvozačkoj strani. - No u mojem je poslu izrazito važan vanjski dojam.

Pošao je prema vozačkoj strani i pogledao je preko krova automobila. - Bez brige, ako tvoj ugled pretrpi štetu zbog ovog slučaja, Ceh će to riješiti.

Nije znala bi li se smijala ili škrgutala zubima. - Imam vijest za tebe; ima nekih stvari koje čak ni Ceh ne može popraviti.

13

Vožnja do Frequency Cityja obično traje malo više od tri sata, ali je Celinda imala osjećaj da će s Davisom za volanom trajati mnogo kraće. Nije riječ samo o tome da je *phantom* brz automobil, već i o načinu na koji ga je Davis vozio, učinkovito i vješto.

Araminta, koja se od početka putovanja nalazila na naslonu sjedala zajedno s Maxom, skočila je na Celindino rame i ispuštala tihe ohrabrujuće zvukove. Celinda joj je dala još jedan keks iz vrećice što ju je ponijela sa sobom.

S keksom u šapi, Araminta se vratila na naslon sjedala i sklupčala se uz Maxa. Odlomila je komadić svoje poslastice i ponudila ga njemu. Primio ga je kao da je riječ o rijetkom i dragocjenom daru.

- Čini se da Araminta i Max postaju veoma bliski - primijeti Celinda, više da bi prekinula tišinu nego zbog nečeg drugog. Davis je dosad govorio veoma malo. Nakon što su kratko svratili do njegova stana kako bi uzeo torbu sa stvarima za dva dana i svoj smoking, činilo se da mu je dovoljno usredotočiti se na vožnju.

Usta su mu se lagano izvila u kutovima. - Misliš da je riječ o ljubavi?

- Bez obzira o čemu je riječ, sumnjam da se to može nazvati *ljubavlju* - odgovorila je. Malo se lecnula, svjesna usiljenosti svojega glasa. - Tek su se jučer upoznali i proveli su noć zajedno. Mi koji se bavimo bračnim posredništvom to nazivamo provodom za jednu noć.

- Imam osjećaj da je to vjerojatno protivno jednom od pravila u onoj knjizi što si je napisala.

- Doista jest - rekla je.

- Jutros su još uvijek zajedno. Nije li to dobar znak za pravu ljubav?

Gledala je kako se Araminta i Max još malo primiču jedno drugomu na naslonu sjedala.

- Kratka ljubavna veza, možda - reče Celinda. - Ne ljubav.

- Smijem li pitati odakle ti sva ona pravila što si ih ubacila u svoju knjigu?

- Izmislila sam ih.

Na brzinu ju je iskosa pogledao. - To je šala, je li?

- Naravno da je šala. - Uozbiljila se. - Pravila u mojoj knjizi temelje se na mojim vlastitim iskustvima bračne savjetnice i kombiniranim iskustvima nekoliko mojih kolegica s kojima sam razgovarala. Tijekom određenog vremenskog razdoblja vidiš što djeluje, a što ne.

- Znači, provodi za jednu noć ne djeluju?

- Ne.

- Onda je dobro da smo sinoć stali ondje gdje jesmo, zar ne? To znači da za nas još uvijek ima nade.

Ukočila se i na brzinu ga krišom pogledala, pitajući se zadirkuje li je. No Davis je izgledao smireno, čak zamišljeno.

Međutim, ona je bila sigurna da je vjerojatno porumenjela od glave do pete. Sad je prvi put spomenuta tema onog vatrenog poljupca u veži. Počela je vjerovati da će se oboje nastaviti pretvarati da se ništa nije dogodilo, da je možda tako bolje budući da je njihov odnos tako šašava mješavina poslovnog i osobnog.

- Ono sinoć bilo je pomalo čudno - veoma je oprezno rekla. - Nisam sigurna da bismo iz toga trebali izvlačiti bilo kakve zaključke.

- Onaj poljubac opisuješ kao čudan? - Zvučao je zainteresirano, a ne uvrijeđeno.

- Pa, da.

- Na koji način?

- Ne znam za tebe, ali ja se nikad ranije nisam napola razgolitila u nekoj veži. - Odjednom se bez ikakva logičnog razloga razbjesnjela. - Želim reći, *bilo tko* je mogao proći onuda.

- Netko je doista prošao. Tip koji može stvoriti doplgenger-duha. I još se jedan tip provezao onuda, koliko se sjećam. Umalo te pregazio.

Natrag na službeni dio, pomisli Celinda. *Bolje je tako. Nemoj dopustiti da ovo opet postane osobno.*

Oboje su ušutjeli. Nešto kasnije Celinda je dala Araminti još jedan keks i razmišljala o žurnom ponovnom pakiranju što ga je obavila jutros prije nego je dopustila Davisu da njezine kovčege odnese do automobila. Tjerana ludim, neobjašnjivim hirom iz jednog je kovčega izvukla običnu pamučnu spavaćicu i zamijenila je novom seksi stvarčicom od zelenog satena koju je prije mjesec dana našla na rasprodaji. Još je uopće nije nosila. Sto joj je bilo na pameti?

Tridesetak kilometara kasnije promeškoljila se na sjedalu. - Znaš - rekla je - nisam sigurna da će se održati tvoja teorija o tome da Araminta neće željeti dugo biti odvojena od relikta. Već smo sto pedeset kilometara udaljeni od Cadencea, a ona ne pokazuje nikakve znakove uzrujanosti zbog činjenice da se nalazi u automobilu koji se veoma brzo udaljava od mjesta gdje je sakrila taj relik.

- Tko zna kako funkcionira osjećaj za vrijeme i udaljenost jedne mucice? - rekao je. - Možda nema pojma koliko smo daleko od tvogjeg stana.

- Hmm. - Celinda se okrenula i pozornije pogledala Aramintu. - Možda imaš pravo. Mislim da je nekako rastresena.

- Zbog Maxa?

- Da. Ako u skoroj budućnosti ne dobiješ natrag svoj relik, okrivi svojeg mucana zavodnika.

- Max nije ta vrsta mucana. - Davis se doimao istinski uvrijeđenim. - Vjeruj mi kad ti kažem da je Araminta prva mucica za koju je pokazao zanimanje otkako sam ga prije šest mjeseci upoznao. Štoviše, Max nije jedini koji je tako dugo apstinirao.

- Zar mi govoriš da šest mjeseci nisi imao curu? To mi je malo teško vjerovati.

- Moje su zaruke razvrgnute prije oko šest mjeseci - rekao je. - Moj je posao otprilike u isto vrijeme krenuo nizbrdo. Usredotočio sam se na obnavljanje istog.

- Shvaćam. - Protiv volje osjetila je suosjećanje. Za svakoga bi bilo veoma teško istodobno razvrgnuti zaruke i boriti se s problemima na poslu. - Samo sam po tvom automobilu i odjeći zaključila da Zaštitarska tvrtka Oakes dobro posluje.

- Automobil i odjeća ostali su iz razdoblja prije nego je sve pošlo nizbrdo.

- Vjeruj mi, znam kako je to kad se raspadne sve u što si uložio trud i vrijeme - tiho je rekla. *Phantom* je progutao još nekoliko kilometara gotovo prazne autoceste.

- Sto je s tobom? - pitao je nešto kasnije. - Sinoć si spomenula da četiri mjeseca nisi imala momka?

- I ja sam bila zauzeta. Nije bilo lako pronaći novi posao, a kad sam ga napokon dobila, posvetila sam se tomu da svojoj novoj šefici dokažem da nije počinila golemu grešku kad me zaposlila.

- Jesi li u Frequencyju ostavila nekog posebnog? Pomislila je na Granta Blaira, veoma dragog

odvjetnika s kojim je diskretno izlazila u vrijeme katastrofe. - Postojao je netko. Neko je vrijeme izgledalo obećavajuće, ali je loše završilo.

- Gospodin Savršeni?

- Ne - rekla je. - On nije bio gospodin Savršeni.

- Sto se dogodilo?

- Rekla sam ti, završilo je. - Pogledala ga je. - Slušaj, jesi li siguran da želiš dublje zalaziti u ovaj razgovor? Mislila sam da muškarci ne vole razgovarati o starim vezama.

Davis slegne ramenima. - Volim znati s čim imam posla. Taj tip s kojim si se viđala, je li to možda bio Benson Landry, lovac koji bi trebao preuzeti Ceh Frequencyja?

Ostala je bez riječi od šoka. Potrajalo je nekoliko sekunda dok nije našla svoj glas. - Znaš za Landryja?

- Ja sam detektiv, sjećaš se?

Pribrala se uloživši svu snagu svoje volje. - Benson Landry nije muškarac s kojim sam izlazila u Frequencyju. Landry je manipulativni gad. Također ima veoma zastrašujući parapsihološki

profil.

Davisove su se oči suzile u kutovima. - Poput vozača onog automobila za bijeg sinoć? Celinda je trepnula i potom skrušeno odmahнула glavom. Tek tako, opet su se vratili na službeno. - Ne - rekla je nakon što je malo razmislila. - Oba muškarca zrače nezdravim vibrama, ali nisu iste. Vozač je snažan psi-talent s golemom opsesiv-nom crtom, ali nije lud.

- Landry je lud?

- Kad sam ga posljednji put vidjela, lebdio je na rubu ludila. Ali ono što kod njega najviše zastrašuje je činjenica da ga smatraju normalnim.

- Znači, nema nikakvih izgleda da je Landry bio sinoćnji vozač?

Zadrhtala je. - Baš nikakvih.

- Sto je s drugim čovjekom, onim koji je stvorio duhove blizance?

Odmahnula je glavom. - Definitivno nije Landry. Nisam mu bila dovoljno blizu da pročitam njegove psi-obrasce, ali sam ga dovoljno dobro vidjela da bih bila sigurna. Taj je čovjek bio visok i mršav. Landry je posve drukčije građen.

- Dobro, toliko o tome.

Pogledala ga je. - Sto te navelo da pitaš je li jedan od one dvojice bio Benson Landry?

- Samo mi je palo na pamet da bismo imali očitu vezu kojom bismo se mogli pozabaviti da je jedan od njih bio Landry.

- Ta očita veza bih bila ja?

- Da.

Natjerala se da polako i smireno udahne. Neće to osobno shvatiti, odlučila je.

- Nemoj to shvaćati osobno - rekao je.

- Prekasno. Mislim da sam to već shvatila osobno.

- Gledaj na to ovako; olakšalo bi nam situaciju.

- Misliš s istražiteljskog stanovišta?

- Tako je. - Zastao je. - U redu, mogu shvatiti da ne želiš biti veza u ovom slučaju.

Zadrhtala je. - Osobito ako to podrazumijeva bilo kakvu vezu s Bensonom Landryjem. Slušaj, kad već ponovno razgovaramo o slučaju, željela bih da prijedemo pojedinosti naše priče.

- Što točno?

- Shvatila sam da bih te trebala prikazivati kao svojeg momka na vjenčanju - rekla je - ali mislim da ti ne shvaćaš koliko će moja obitelj biti znatiželjna.

- Nisam baš ljubitelj lažnih pojedinosti u pričama - reče Davis, usredotočen na vožnju. -

Obično se spotakneš o njih. Moj je moto sve zadržati što jednostavnijim.

- Koliko jednostavnijim? - oprezno je pitala. Pomaknuo je jednu ruku na volanu u laganom, nemarnom pokretu. - Upoznali smo se nedavno, odmah se našli i sad se nastojimo bolje upoznati.

- Pretpostavljam da imaš roditelje? - strpljivo je pitala. - Braću i sestre?

- O, da.

Riječi su zvučale nekako zlokobno, čovjek koji priznaje da i on ima problema.

- Kad bi se pojavio na nekom obiteljskom zbivanju sa zagonetnom djevojkom koju nisi čak ni spomenuo, ne bi li svi željeli znati više o njoj? - naglašeno je pitala.

- Ne bi smjelo biti problema ako se jednostavno što više držimo istine - rekao je, mirno uporan. - Žele znati čime zarađujem za život? Reci im da se bavim zaštitarskim poslom.

- Kako smo se upoznali?

- Tijekom jedne istrage. Došao sam u tvoj ured kako bih ti postavio nekoliko pitanja u vezi sa slučajem na kojem sam radio. Odmah se javila uzajamna privlačnost. Oboje smo osjetili uzbudljive treptaje energije koja je postojala među nama. Pozvao sam te na spoj i ti si pristala. Jednostavno.

S nevjericom ga je pogledala. - Uzbudljive treptaje energije?

- Mislio sam da to zvuči romantično.

Još je jednom duboko udahnula i pokušala ponovno. - Gledaj, moja je sestra organizirala da svi iz obje obitelji noćas odsjednu u jednom hotelu u Staroj četvrti. Večeras će se ondje održati pokusna večera, a sutra nakon vjenčanja u hotelskoj plesnoj dvorani održat će se proslava.

- Pa?

- Pa, jasno ti je da ne možeš dijeliti sobu sa mnom, zar ne? Moj bi otac pomahnitao. Moja bi majka plakala, a sestra bi se silno zabrinula. Nikad se ne zna što bi moj brat mogao učiniti.

- Tvoja obitelj te još ne smatra odraslom osobom?

- Nije riječ o tome. - Oklijevala je. - To je zbog onoga što se dogodilo s Bensonom Landryjem.

- Fotografije iz hotelske sobe?

- Dovraga. Trebala sam znati. I njih si našao? Usta su mu se izvila u skrušenom osmijehu isprike. - Nprestano ti ponavljam, zarađujem za život kao istražitelj. Otkrivanje podataka mi je posao.

Nabrala je nos. - Sumnjam da si morao previše kopati da bi našao one grozne fotografije. Bile su po svim tabloidima u Frequency Cityju. Benson Landry je veoma moćan čovjek u tom gradu. Vijest da je imao aferu sa mnom punila je naslovnice gotovo dva tjedna. To je uništilo moj ugled bračne savjetnice.

- Drugim riječima, tvoja se obitelj prema tebi odnosi zaštitnički nakon onoga što se dogodilo.

- Da.

- Ne zabrinjavaj se zbog hotelske sobe - ležerno će Davis. - Ja ću to riješiti.

- Kako? - pitala je.

- Upravo zbog ovakvih situacija je ugostiteljska djelatnost izmislila spojene sobe.

Razmislila je o tome. - Shvaćam.

Krajolik se dramatično promijenio. Bogato poljoprivredno područje oko Cadence Cityja, navodnjavano velikom rijekom Cadence, ustupilo je mjesto pustinji dugačkoj više od sto pedeset kilometara koja je dijelila Cadence od Frequencyja. Tu i tamo nalazile su se postaje za kamione gdje su vozači mogli iznova napuniti plamen-kamen motora svojih vozila i pojesti malo doista loše hrane.

S vremena na vrijeme pojavljivale svi se makadamske ceste koje su vijugale u pustinju.

Većina je bila neobilježena. Celinda je pretpostavljala da vode do napuštenih ranceva ili posjeda. Uz nekoliko takvih cesta stajali su izbljedadeli putokazi koji su upućivali na nekakve atrakcije.

Njoj najmilija atrakcija bila je ona na pola puta između dvaju gradova. Najavljivana je svakih trideset ili četrdeset kilometara nizom velikih oglasnih panoa koji su nekoć svijetlili u mraku, ali su odavno izbljedadeli do obične zelene boje graška.

Prvi se pojavio odmah izvan Cadencea:

SAMO DVJESTO ČETRDESET KILOMETARA DO SABLASNIH IZVANZEMALJSKIH RUŠEVINA. Onaj kraj kojeg su upravo prošli upozoravao je: **PEDESET KILOMETARA DO SABLASNIH IZVANZEMALJSKIH RUŠEVINA.**

- Smijem li ti postaviti osobno pitanje? - Davis reče nešto kasnije.

- Ne - rekla je, svjesna da ga to vjerojatno neće zaustaviti.

- Što je tebe, profesionalnu bračnu posrednicu, navelo na pomisao da se isplati riskirati dobar glas radi Bersona Landryja?

Pitanje ju je zateklo nespremnu.

Oklijevala je i umalo mu dala svoj uobičajeni odgovor. *Jednostavno se dogodilo. Oborio me s nogu važan cehovski čovjek. Landry je bio naočit. Moćan. Znaš kako se priča da su pripadnici cehova dobri ljubavnici. Mislila sam da bih trebala provjeriti. To je bila nepromišljena avantura koja je pošla po zlu kad su se tabloidi dokopali priče, bla, bla, bla.*

No shvatila je da mu iz nekog razloga želi ispričati što se doista dogodilo. Nakon četiri duga

mjeseca .čuvanja tajne, vjerovanja da je želi i može čuvati zauvijek, odjednom je osjećala silnu potrebu povjeriti se muškarcu kojeg je tek upoznala.

To je njegova psi-vibra, pomislila je. Vjerovala je Davisu onako kako nikad nije mogla vjerovati bilo kojem muškarcu.

Ipak, otkrivanje njezinih tajni može biti opasno.

- Jučer si mi rekao da je jedno od onoga što nudiš svojim klijentima povjerljivost - oprezno je rekla.

-Da.

- Vrijedi li to i za druge ljude umiješane u slučaj što ga u danom trenutku istražuješ?

- Ovisi. Moja je politika štititi privatnost svih umiješanih ukoliko to nije u konfliktu s mojim glavnim prioritetom.

- Rješavanjem slučaja?

- To mi je posao, Celinda.

Okrenula se na sjedalu i pogledala ga. - Sto je sa mnom? Možeš li jamčiti da ćeš čuvati moje tajne?

- Da. Osim ako me to ne ometa u obavljanju posla.

- Ono što se meni dogodilo u Frequency Cityju nema nikakve veze s traženjem relikta.

- Onda ću čuvati tvoje tajne, Celinda.

Još ga je trenutak promatrala, a potom se vratila u prijašnji položaj. Vjeruje mu, pomislila je.

Ali što ako on ne bude vjerovao njoj? Doimat će se, u najmanju ruku, paranoičnom. U

najgorem slučaju, mogao bi zaključiti da je patološka lažljivica.

Osjetila je žmarce na leđima. Čvrsto se obujmila rukama. Araminta joj je odjednom skočila na rame ispuštajući tihe, utješne zvukove. Celinda je podigla ruku i nježno je potapšala.

- Nikad ni u jednom trenutku nisam pomislila da se isplati riskirati moj ugled radi Bensona Landryja - na koncu je rekla. - Upravo suprotno. Smatram ga čovjekom iz neke noćne more.

Davis joj je dobio još jedan od svojih zagonetnih pogleda. - Kako si onda završila u krevetu s njim?

- To je lako. Drogirao me.

14

Davis se osjećao kao da ga je netko tresnuo šakom u trbuh. - Sto, dovraga?

- Znala sam da je opasan čim je ušao u moj ured - Celinda je nastavila istim, previše ravnodušnim glasom.

- Bio je klijent?

- Ne. Nikad ga nisam prihvatila kao klijenta. Nisam potpisala ugovor s njim. Nisam uzela njegov novac.

- Želio je da mu nađeš partnericu, a ti si ga odbila?

- Landry priprema teren za preuzimanje Ceha Frequencyja kad se sadašnji poglavar povuče. U tijeku je uobičajena borba za moć. Sigurno ti je poznato da se veoma malo poglavara svojevoljno povuče. Većinu mora Vijeće silom izbaciti iz ureda. Harold Taylor je već neko vrijeme lošeg zdravlja. Uskoro će umrijeti ili će se morati povući. Ne može više dugo zadržati svoju moć.

- A Benson Landry čeka kako bi povukao svoj potez - reče Davis.

- Nije da samo čeka, aktivno se priprema. Dio tih priprema je pronalaženje prikladne supruge. Poglavari cehova gotovo su uvijek oženjeni.

- Stara tradicija - složio se Davis. - Ima svojih razloga.

- Landry je želio da mu nađem partnericu za zavjetni brak. Budući da je onakav kujin sin, imao je dug popis zahtjeva, naravno.

- Dopusti da pogodim - reče Davis. - Želio je osobu koja je lijepa, bogata i potječe iz imućne cehovske obitelji s dobrim vezama.

- Da je to bilo sve što je želio, sigurno bi sam pronašao partnericu. Svi znaju da članovi moćnih cehovskih obitelji obično sklapaju brakove s članovima drugih istaknutih cehovskih obitelji. Brakovi se ne temelje na kompatibilnosti i ljubavi. Više su poput staromodnih političkih saveza osmišljenih u cilju jačanja moći. Za to nije potrebna profesionalna bračna posrednica. Koriste se odvjetnici, knjigovođe i osobne veze.

- Imaš pravo. - Davis je trenutak razmišljao o tome. - Kao čovjek koji će zacijelo preuzeti vodstvo Ceha Frequency Cityja, Benson Landry je mogao birati između članica najmoćnijih cehovskih obitelji.

- Nažalost, Landry je za svoj dugoročni cilj postavio mnogo više, a ne samo kontrolu nad Cehom Frequencyja. Želi prijeći u politiku. Mislim da cehovske resurse kani iskoristiti kao bazu za financiranje i vođenje svojih kampanja. Želi postati senator.

- Ozbiljno govoriš?

- Najozbiljnije.

- Niti jedan cehovski poglavar nikad nije izabran na tako visoki položaj. Mislim da niti jedan cehovski šef nikad nije dospio dalje od položaja člana nekog gradskog vijeća.

Celindin je smiješak bio veoma hladan. -Vjerojatno zato što do trenutka kad neki čovjek stigne do visokog položaja unutar ceha, ta je osoba stekla glas koji ne bi podnio pomno istraživanje medija. To bi bilo kao da se mafijaški šef odluči kandidirati za javnu funkciju. Previše mrtvih tijela pokopanih svuda naokolo. Cehovski se poglavari obično moraju zadovoljiti manipuliranjem moćnim ljudima iza kulisa.

Davis je uvjeravao sebe da nema nikakvu obvezu braniti cehove. Ali dovraga, njegovi su se preci borili u posljednjoj bitki za Cadence kad su cehovski lovci na duhove jedini stajali između megalomanijaka Vincenta Leeja Vancea i njegovih hordi pomahnitalih sljedbenika. Ljudi su skloni zaboraviti da bi očajne, izmučene kolonije pale pod tiransku vladavinu umobolnog despota da nije bilo cehova. Osjećao je silan ponos zbog toga.

- Neću opovrgavati da u cehovima ima ljudi koji vitlaju svojom moći - rekao je. - Ali to vrijedi i za ostatak društva. Ljudi koji imaju moć skloni su korištenju iste. To se nekako podrazumijeva. I potreban je određeni stupanj bezobzirnosti da bi se dospjelo na vrh bilo koje organizacije. Zacijelo ne vjeruješ da je bilo koji od senatora gradova-država ili drugih članova

Saveznog vijeća, da i ne spominjem predsjednika i potpredsjednika, čist kao neugodeni jantar, je li?

- Ne, naravno, ali obično ne dolaze na te položaje sa svim onim teretom kakav bi donio cehovski poglavar. Čak i da je neki cehovski pripadnik visokog ranga uzor čestitosti, ipak bi morao nadvladati javni imidž što ga imaju cehovski upravitelji. Budimo iskreni. Već dugo imaju problema u odnosima s javnošću.

- To ne mogu osporavati - prizna Davis. - U redu, znači Benson Landry želi postati senator.

- Da. I zato je došao k meni. Kako bi ostvario svoje ciljeve, mora sklopiti brak s nekim izvan cehova, po mogućnosti s kćeri imućnog poslovnog čovjeka ili sa ženom iz neke elitne političke obitelji. Treba mu savez koji mu može pomoći u stvaranju jakih veza izvan cehova.

- Želio je da mu pronađeš savršenu suprugu -zaključio Davis.

- Da.

- Ti si ga odbila.

Ponovno je lagano dotaknula Aramintu. Ta mu je kretnja već postala poznata.

- Pokušala sam to učiniti oprezno - reče Celinda. - Profesionalno. Znala sam da je Landry opasan. Objasnila sam mu da posređujem pri sklapanju zavjetnih brakova koji se temelje na čvrstim para-psihološkim načelima osobne kompatibilnosti, i tako dalje, i tako dalje. Rekla sam mu kako ne vjerujem da brakovi koji se temelje na političkim vezama i financijskim potrebama imaju mnogo izgleda osigurati dugotrajnu sreću za bilo koju stranu.

- Što je rekao?

- Rekao je da ga ne zanimaju sve te, citiram, gluposti, gotov citat, o sreći, te da mogu ignorirati aspekte kompatibilnosti. Trebala sam se usredotočiti na to da mu pronađem suprugu iz dobre, društveno povezane obitelji, a on će se pobrinuti za ostalo. Čak je došao s dva imena na kojima sam trebala poraditi.

- U tom slučaju, zašto nije sam udvarao tim ženama?

- Pretpostavio je, posve ispravno, da bi većina obitelji izvan cehova svojim kćerima savjetovala da se ne udaju za pripadnika ceha, čak ni za onoga koji će postati poglavar organizacije.

Ništa neobično, pomislio je. Društvene podjele između pripadnika cehova i ostalih nisu onako izražene kao nekoć, ali još uvijek postoje, osobito u višim društvenim krugovima. Landryjeva želja da pokuša sklopiti brak sa ženom iz društveno istaknute obitelji ukazuje na njegovu odlučnost u ostvarivanju ciljeva.

- Mislim da shvaćam kamo to vodi - rekao je. - Landry je mislio da će žena o kojoj je riječ i njezina obitelj možda biti voljni razmotriti mogućnost sklapanja braka s njim ako to preporučio najekskluzivnija bračna posrednica u Frequency Cityju. Je li tako?

- Da. Vjerujem da je također kanio primijeniti i druge vrste pritiska nakon što bi odabrao.

Prljava malena tajna većine istaknutih obitelji u Frequencyju, ili bilo kojem drugom gradu, jest ta da su u prošlosti najvjerojatnije imale uzajamno korisnih poslova s cehovima. Mnoge od tih obitelji duguju cehovima pokoju uslugu. I baš kao što cehovi uvijek plaćaju svoje dugove, poznati su i po tome da ih utjeruju.

- Nemojmo opet zalaziti u to. - Stezao je i opuštao šake na volanu, snagom volje zadržavajući svoje strpljenje. - U redu, shvatio sam. Odbila si prihvatiti Bensaona Landryja kao klijenta. Sto se potom dogodilo?

- Nije dobro primio odbijanje. - Celinda je zavukla prste u Aramintino pahuljasto krzno. -

Znala sam da je bijesan, ali sam se nadala da će se, s obzirom na njegovu golemu ambicioznost, usredotočiti na pronalaženje nekog drugog načina za ostvarivanje svojeg cilja.

- Ali nije bilo tako?

- Neko sam vrijeme mislila da mi ne prijeti opasnost. Više nije došao u moj ured. Tada sam jedne večeri imala sastanak koji je prilično kasno završio. Nakon što je klijent otišao, ostala sam u uredu još sat vremena i bavila se papirologijom. Kad sam na koncu sišla, garaža je bila

gotovo prazna.

Prestala je govoriti. Davis ju je pogledao. Zurila je ravno naprijed, a izraz lica joj je bio ukočen. Ruku je i dalje držala na Araminti. Mucica se sklupčala sasvim blizu njezine glave.

- Nastavi - tiho je rekao.

- Prošla sam kraj jednog stupa. - Sad joj u glasu nije bilo nikakvih emocija. - Landry je iskočio i zgrabio me odostrag. Zabio mi je iglu u ruku.

Davis je osjetio kako mu u žilama gori ledena vatra. Tako je čvrsto stezao volan da se čudio zašto se nije raspao u njegovim rukama.

- Gad - veoma je tiho izustio.

- Pokušala sam vrisnuti, ali je tvar veoma brzo djelovala. Za nekoliko sam sekunda posve obamrla. Nisam mogla čak ni stajati. Ali nisam izgubila svijest. Kasnije sam shvatila da me nije želio onesvijestiti, već samo dovesti u stanje da se ne mogu micati ili govoriti. Strpao me u prtljažnik svojeg automobila. Patim od klaustrofobije. Bila je to... noćna mora.

Pomislio je na tjedne što ih je proveo u Institutu Glenfield. *Bio sam ondje, proživio to.* Ništa nije rekao. Bolje od ikoga znao je da ničim što bi rekao ne bi mogao izbrisati traumu.

Araminta je ispustila tih, tjeskoban zvuk.

Davis se u tišini borio protiv svojeg ledenog bijesa.

- Odnio me u onu hotelsku sobu - nastavila je Celinda, i dalje bez tračka emocija u glasu. - Dopustio je da svi misle da sam pijana. Kad smo bili sami, razodjenuo me i navukao mi spavaćicu.

Morao je postaviti pitanje, morao je znati što je pretrpjela. - Je li te silovao? - Ne. Ali u glas joj se uvukao neobičan prizvuk.

- Ostavio me u krevetu u hotelu. Kasnije sam saznala da je te večeri otišao na neko društveno zbivanje. Morao se ondje pojaviti.

- Sto je bilo s fotografima?

- Djelovanje droge koju mi je Landry dao baš je počelo popuštati kad se on vratio u sobu. Najprije je podigao telefonsku slušalicu i nekoga nazvao. Čula sam ga kako govori: »Sada donesite šampanjac gore.«

Ponovno je opazio neobičan prizvuk njezina glasa. Nije mogao čitati psi-obrasce, ali je u svojem poslu čuo mnogo ljudi kako izgovaraju mnogo laži. Obično ih je prepoznavao kad bi ih čuo. Zaključio je da ono što ona sad govori nije čista laž. No bio je siguran da je nešto važno izostavila. Možda ju je Landry silovao, ali ne želi govoriti o tome. To je mogao razumjeti i poštivati.

- Nakon što je nazvao, Landry se preodjenuo u ogrtač od frotira - nastavila je. - Tada sam se već mogla malo micati, ali sam bila posve mirna, nadajući se da će on misliti da sam još uvijek nepokretna. Znala sam da je moja jedina šansa zvati u pomoć kad stigne possluga u sobu.

- Sto se dogodilo?

- Posluga u sobu je veoma brzo stigla - rekla je. - Problem je bio u tome što čovjek koji je gurao kolica nije bio jedina osoba koja se pojavila. S njim su stigla i dva fotografa.

- *Paparazzi* iz tabloida?

- Da. Nekako sam uspjela ustati i vrisnuti tražeći pomoć, ali nitko nije obraćao pozornost na to. Očito riječi 'Pomognite, ovaj me čovjek oteo' nisu općepoznate kao poziv u pomoć.

Fotografi su snimili fotografije i pobjegli. Čovjek koji je donio piće u sobu počeo je odlaziti.

- Sumnjam da je to bila posluga u sobu. Vjerojatno je Landry nekome platio da pripremi scenu.

Iznenadeno ga je pogledala. - To mi uopće nije palo na pamet, ali ima smisla.

- Sto si učinila?

- Moja je jedina misao bila izići iz sobe prije nego se zatvore vrata za čovjekom s kolicima. U glavi mi se vrtjelo. Užasno me boljela glava i činilo mi se da ću povraćati. No barem sam se

ponovno mogla micati. Uspjela sam izići iz sobe. Landry me nije ni pokušao zaustaviti. Nasmijao se i rekao nešto u smislu da je to tek početak. Jedna od posljednjih rečenica koje je izgovorio prije nego sam pobjegla bila je: 'Uništiti ću te.'

- Gad - ponovio je, ovoga puta blažim tonom.

- *Bolesni* gad. Rekla sam ti, čovjek nije čist u glavi. On je zastrašujuće lud jer svoje ludilo uspijeva sakriti pred drugima.

- Vjerujem ti. Sto si zatim učinila?

- Sišla sam stražnjim stubištem i našla hotelsko spremište rublja. Unutra je bilo nekoliko ogrtača od frotira. Zgrabila sam jedan i izišla kroz stražnja vrata. Ali fotografi su čekali na parkiralištu.

- Fotografije na kojima si u ogrtaču od frotira. - Da.

Prestala je pričati. Znao je da se pita nije li počinila golemu grešku time što mu se povjerila.

- Imam još jedno pitanje - rekao je.

Lagano je odmahнула glavom, ne niječno, već više kao da se iz prošlosti vraća u sadašnjost. I dalje je milovala Aramintu.

- Mogu li zaključiti da se nisi obratila policiji jer si mislila da će prije vjerovati članu Cehovskog vijeća nego tebi? - pitao je.

- Ne - rekla je, a vidjelo se da joj se vraća snaga i željezna odlučnost. - Šutjela sam jer prijetnja da će me uništiti nije bila posljednje što mi je rekao.

Osjetio je još jaču hladnoću u svojim žilama. -Prijetio je da će te ubiti?

Opet je odmahнула glavom, ovoga puta u očitom nijekanju. - O, ne. Posljednje što je želio bila je istraga umorstva, osobito kad bih ja bila žrtva. Previše bi tragova vodilo do njega. Na kraju krajeva, pred medijima je jasno pokazao da sam mu ja ljubavnica. Postojao je zapis o dogovoru za sastanak što ga je zakazao u mojem uredu. Ostavila sam bilješke o svojoj odluci da ga neću primiti kao klijenta, i tako dalje. Ne, nije zaprijetio da će me ubiti.

- Čime ti je zaprijetio?

- Rekao je da će uništiti moju obitelj ako se obratim policiji.

- Je li rekao kako?

- Bio je veoma određen. Rekao je da će se pobrinuti da moj otac izgubi posao u kompaniji u kojoj je radio više od trideset godina, a moja će majka biti primorana napustiti svoj položaj u knjižnici. Rekao je da će srediti da moj brat nikad ne bude prihvaćen kao član bilo koje ekipe u novim pothvatima istraživanja prašume. Čak je pošao tako daleko i rekao da će se pobrinuti da vjenčanje moje sestre bude otkazano.

- Zna li tvoja obitelj istinu o onome što se dogodilo?

- Ne, ni slučajno - rekla je, malo se spustivši u sjedalu. - Nisam se usudila reći im istinu.

Inzistirali bi na tome da se obratim policiji i dovraga s posljedicama. Jednostavno nisam mogla riskirati.

- Oni misle isto što i svi ostali u Frequencyju? Da si se zaljubila u Landryja, a kad je afera razotkrivena u medijima, nisi imala drugog izbora osim zatvoriti svoju agenciju i otići iz grada?

- Da. - Lagano je slegnula ramenima. - Dio toga bio je istina. Nisam imala druge mogućnosti osim otići iz Frequencyja. Zaključila sam da će tako biti sigurnije za sve nas. Osim toga, moj je posao ionako bio osuđen na propast nakon što je izbio skandal.

- Zar doista misliš da je Landry mogao ostvariti svoje prijetnje?

- Sto se toga tiče, ne vjerujem da bi mogao spriječiti Josha Santanu da oženi moju sestru.

Mislím da na planetu ne postoji ta sila koja bi razdvojila njih dvoje. Ali Landry ima više nego dovoljno moći da im oboma život pretvori u pakao sve dok žive u Frequency Cityju.

- Cehovi nisu svemoćni, bez obzira što ti o njima misliš.

- Ma daj, molim te. Kad bi Mercer Wyatt u Cadenceu odlučio isposlovati otkaz za neku knjižničarku i zaposlenika srednje razine u nekoj kompaniji, ne misliš li da bi mogao utjerati

neke dugove i dobiti ono što želi?

Polako je udahnuo. Ima pravo, pomislio je. Mercer Wyatt već godinama igra igru »ruka ruku mije« u Cadenceu. Mogao bi počinuti mnogo štete ako bi želio.

- Da, vjerojatno - priznao je.

- I sigurno bi mogao spriječiti da se mladi, tek školovani znanstvenik uključi u neki istraživački tim. Cehovi imaju golemu kontrolu nad time tko ide u prašumu.

- U redu, to priznajem. Velika je razlika u tome da Wyatt ne funkcionira na taj način.

- Želiš reći da ne bi naplatio niz dragocjenih dugovanja Cehu samo da bi proveo osobnu osvetu protiv bračne posrednice.

- To bi bilo besmisleno - reče Davis. - Wyatt je previše pametan da bi se bavio tom vrstom sitničavih manipulacija.

- Misliš, on nije lud.

- Ne - složio se. - Wyatt nije lud.

- Vjeruj mi, Benson Landry jest.

15

Otprilike na sredini pokusne večere, Celindina teta Octavia, koja je već bila na svojem trećem mar-tiniju, nagnula se i šapnula joj u uho. - Sviđa mi se tvoj novi momak. - Octavia je namignula. - Vatren je. Je li kojim slučajem lovac na duhove?

Celinda je osjetila vrelinu u obrazima. Jedino ju je tješila misao da nitko drugi najvjerojatnije nije čuo tu primjedbu. Velika hotelska blagovaonica bila je puna članova obitelji Ingram i Santana te niza djeveruša i djevera. Dva duga stola, ukrašena morem ružičastog cvijeća, ružičastih ubrusa, ružičastih stolnjaka i ružičastih vrpci, postavljen je za sve njih. Cijele su večeri obilato tekli ružičasti šampanjac i ružičasti kokteli. Postalo je prilično glasno.

- Ne baš - šapne Celinda.

- Sigurna si? - upita Octavia. Doimala se skeptičnom.

Octavia je sitna, dinamična žena koja, nakon što popije nekoliko martinija, postaje nepredvidljiva i neobuzdana. Večeras je nosila jednu od plavokosih perika iz svoje goleme zbirke i blistala pod teretom barem kilograma bižuterije.

U klanu Ingram sigurno ima onih koji smatraju da su suknje tete Octavije previše kratke, a pete previše visoke za ženu njezinih godina, ali Celinda nije jedna od njih. Svoju je tetu obično smatrala veoma zabavnom. No večeras ju je pomalo obuzimala zabrinutost.

Danas poslijepodne svi su bili uljudni i srdačni, ali njezin je dolazak u hotel s neznancem izazvao valove šoka u njezinoj obitelji, na što je upozorila Davisa. Srećom, ono što je u normalnim okolnostima mogla biti neugodna poplava naglašenih pitanja uvelike je izbjegnuta zahvaljujući činjenici da je najveći dio pozornosti bio usmjeren na mladi par koji će uskoro sklopiti brak.

Celinda je zaključila da bi ona i Davis mogli uspješno izvesti varku ako sutra uvečer rano pobjegnu s proslave.

No sad Octavia, pod utjecajem martinija, postaje opasna.

Octavia se zavalila u svojoj stolici i pozornije pogledala Davisa koji je sjedio sa Celindine druge strane. U tom je trenutku Davis bio zaokupljen razgovorom sa Celindinim bratom, Walkerom. Razgovarali su o ekspediciji u prašumu u koju se Walker idućeg mjeseca kani uključiti.

Octavia se tiho nasmijala. - Tvoj me Davis podsjeća na lovca kojeg sam poznavala kad sam bila tvojih godina. - Teatralno se hladila ubrusom. -Kad govorimo o vatrenom. *Uh-uh*. Nikad neću zaboraviti onu noć kad smo sišli u katakombe, samo nas dvoje, s vrećom za spavanje. Stvorio je malo energetske svjetlosti i kažem ti, plahte su se zapalile. - Zamišljeno je zastala. - Zapravo, doista je zapalio vreću za spavanje. To je bilo slučajno, naravno. Duh što ga je stvorio malo se previše približio i -

- Teta Octavia, molim te - prekine je Celinda, pomalo očajno. - Rekla sam ti, Davis nije lovac na duhove. Bavi se zaštitarskim poslom.

- Svejedno je čime se bavi, sigurna sam da je taj čovjek neka vrsta lovca. - Octavia ponovno pogleda Davisa. - Ali nije uobičajena vrsta. Bez obzira što je, vidi se da je snažan. Da, stvarno, ondje osjećam malo prave psi-energije.

Problem je bio u tome da je Octavia vjerojatno doista osjećala Davisovu energiju. U obitelji nije nikakva tajna da je Celinda upravo od nje naslijedila barem neke elemente svojih posebnih psi-spo-sobnosti.

Razlika između njih bila je ta da Octavia, premda može osjetiti energiju drugih ljudi, ne može čitati valove i obrasce kao Celinda. Nikad ne bi mogla razlikovati između čistih, jakih strujanja kojima zrači Davis i iskrivljenih, zastrašujućih obrazaca koji dopiru iz čovjeka kakav je Benson Landry. Međutim, mogla je prepoznati sirovu moć kad bi osjetila vibracije.

- Bila bih ti zahvalna da nikome drugome ne spominješ svoju teoriju, teta Octavia - veoma tihim glasom reče Celinda. Sto je ono Davis rekao? Nešto o tome da se treba što više držati istine. - Davis se ne uklapa u standarde. Poput tebe i mene. Nastoji umanjiti svoj talent. Znaš

kako je, kad bi se pročulo da je malo drukčiji, to bi moglo nauditi njegovu poslu.

- Naravno. - Octavia je zauzela mudro držanje i popila još gutljaj martinija. - Posve razumljivo. Ne brini, šutjet ću.

- Hvala. - Celinda podigne svoju čašu vina i popije dobar gutljaj. Ovo će biti veoma duga večer.

Na drugom su kraju stola njezin otac, Newell, i otac mladoženje, Anthony Santana, ustali kako bi nazdravili mladencima.

Newell Ingram je muškarac srednje visine, žilav i kompaktn. Njegove su zelene oči blistale od inteligencije i dobrog raspoloženja. Uzeo je žlicu i Celindinoj majci uputio prislan smiješak. To je bila vrsta smiješka kakav mogu razmijeniti samo dvoje ljudi koji se veoma dugo poznaju.

Gloria Ingram je ispružila ruku i kratko dotaknula njegovu. Celinda je promatrala svoju ljupku, živahnu majku i mislila kako večeras zrači srećom.

Newell je žlicom lagano kucnuo po čaši za vodu. U prostoriji je zavladała tišina.

Ponosno se nasmiješio Rachel i započeo kratak, očinski govor koji je sve žene u prostoriji naveo da posegnu za rupčićem.

- Od trenutka kad si se rodila, znao sam da će doći ovaj dan - rekao je kao da se obraća samo njoj. - Običavao sam noću ležati budan i zabrinjavati se zbog toga, strepjeti od toga. A ipak, više od svega na svijetu želio sam da nađeš sreću kakvu poznajemo tvoja majka i ja.

Celinda je gledala svoju sestru kroz suze radosnice. Rachel je blistala. Njezina je svijetloplava kosa ošišana u gracioznu frizuru, te joj uokviruje delikatne crte lica i prekrasne oči. Sutra će u vjenčanici izgledati kao princeza iz bajke, mislila je Celinda.

Kraj nje je sjedio Josh Santana, tamnokos i tam-nook, i držao je za ruku. Izgledao je naočito i tako ponosno.

Celinda se osmjehnula sebi u bradu. Savršen par.

- ... i zato, Josh, želim ti izraziti dobrodošlicu u našu obitelj - zaključio je Newell. - Znam da ćeš veoma usrećiti moju djevojčicu. To je sve što tražim.

Svi su ustali kako bi ispili zdravicu. Prolomilo se klicanje.

Davis se nagnuo bliže Celindi. - Lijepa obitelj.

- Da, znam. - Ružičastim je ubrusom dotaknula oko. - Tako sam se bojala da odlazak iz Frequencyja možda neće biti dovoljan - Naglo se prekinula jer nije željela pokvariti trenutak.

- Bojala si se da odlazak iz grada neće biti dovoljan da ih zaštiti od Landryja?

Bez riječi je kimnula.

Svi su ponovno sjeli. Gospodin Santana je započeo svoju zdravicu.

- Joshua, ja sam također od trenutka kad si se rodio znao da će doći ovaj dan. Tvoja majka i ja zabrinjavali smo se zbog toga više no što ćeš ikad znati. No kad si nas upoznao sa svojom prelijepom Rachel, znali smo da se možemo opustiti i radovati. Dobro si izabrao, sine moj.

Celinda i druge žene ponovno su posegnule za rupčićima.

Kad je njegov otac završio govor, Josh je sve nazočne iznenadio kad je ustao i podigao svoju čašu. Nasmiješio se Celindi.

- Večeras treba održati još jednu zdravicu. Celinda, Rachel i ja ti želimo od srca zahvaliti jer si nam dala dar savršenog posredovanja. Volimo misliti da bi nas sudbina ipak nekako spojila, ali ovo je zapravo veliki grad. Možda nikad ne bismo našli jedno drugo da nije bilo tvojih sposobnosti pronalaženja savršenog para. Sutra ćemo stupiti u zavjetni brak svjesni činjenice da smo donijeli najbolju odluku u životu. Uvijek ćemo ti biti zahvalni.

Svi su ponovno skočili na noge. Prolomio se pljesak.

Celinda je kroz suze jedva vidjela nasmiješeno lice svoje sestre. Zgrabila je još jedan papirnati rupčić.

Večera je mnogo kasnije završila, a gosti su se polako udaljavali prema hotelskom baru ili svojim sobama. Davis je rukom objumio Celindin struk i poveo je prema vratima. Osjećao je

napetost u cijelom njezinu tijelu. Sjajno je glumila tijekom večere, čak je uspjela izgledati kao da uživa. No vidio je da je za nju cijeli prizor vjenčanja prava muka, a ne radosna proslava kakva je trebala biti. Sve zbog gada po imenu Benson Landry.

- Vodio sam zanimljiv razgovor s tvojim bratom - rekao je u nastojanju da je malo opusti. – Uistinu je uzbuđen zbog činjenice da će se pridružiti jednoj od ekipa za istraživanje prašume. Prije nego je uspjela odgovoriti, Newell i Gloria Ingram stali su im na put. Oboje su se smijehili, ali je u njihovim očima vidio nepokolebljivu odlučnost.

- Upozorila sam te da neće biti jednostavno - šapne Celinda. - Pripremi se na treći stupanj.

- Smiri se - blago je rekao. - Samo slijedi moj primjer.

- Žao mi je da nismo imali priliku popričati, Davise - toplo će Gloria. - Svi smo bili veoma zauzeti. No, drago nam je da ste ovdje. Lijepo je znati da Celinda stječe nove prijatelje u Cadenceu.

- Hoćete li s nama u baru nešto popiti prije spavanja? - Newell je rekao tonom koji nije dopuštao odbijanje.

Celinda se osjećala nelagodnije nego ikad. *Uspaničeno* ne bi bila previše snažna riječ, mislio je Davis.

- Kasno je - rekla je tonom lažnog žaljenja. - Sutra je veliki dan.

Davis se nasmiješio Newellu i Gloriji. - Zvuči kao izvrsna ideja.

Sjeli su u separe u stražnjem dijelu prigušeno osvijetljenog bara. Kad su poslužene malene čaše pića, Gloria je pogledala ravno u Davisa.

- Kako ste se vas dvoje upoznali?

- Cista sreća - rekao je. - Istraživao sam slučaj u kojem se radilo o ukradenom artefaktu. Trag me doveo ravno u Celindin ured.

Celindini su se prsti ukočili oko čaše.

Newell je suzio oči. - Mislili ste da je Celinda sumnjiva?

- Ne - mirno će Davis. - Nestali je artefakt završio u prodavaonici antikviteta. Celinda ga je slučajno kupila. Nije znala da je ukraden, naravno. Ponudio sam da ću ga otkupiti od nje i vratiti svojem klijentu. Sklopili smo nagodbu. - Zastao je i nasmiješio se Celindi. - U sljedećem sam je trenutku pozvao na večeru. Jedno je vodilo drugomu, i sad smo ovdje.

Činilo se da je Newell time zadovoljan. - Znači, samo jedan od onih slučajnih susreta.

- Tako je - reče Davis.

Gloria pogleda Celindu. - Drugim riječima, niste se upoznali preko bračnog posrednika.

- Nebesa, ne, mama. - Celinda je na licu namjestila umirujući smiješak. - Niti jedno od nas dvoje trenutno ne traži stalnog partnera. Želim reći, oboje smo tako zauzeti poslom. Samo nam je lijepo kad smo zajedno. Ništa ozbiljno.

Nije to morala prikazati baš tako nevažnim, raz-draženo je pomislio Davis.

- Shvaćam - reče Gloria. Nije se činilo da joj je osobito laknulo, ali nije mogla baš mnogo reći.

- je li relik bio vrijedan? - s istinskim zanimanjem upita Newell.

- Prodavač mi je naplatio samo pet dolara za nj - brzo će Celinda.

Newell se namrštio. - Netko je angažirao privatnog istražitelja da bi pronašao artefakt vrijedan samo pet dolara?

- Ima veliku sentimentalnu vrijednost za mojega klijenta - mirno će Davis.

Celinda se zagrcnula gutljajem pića. Spustila je čašu i zgrabila salvetu. Davis je zaključio da joj je vjerojatno teško zamisliti sentimentalnog cehovskog poglavara. Morao je priznati da je malo pretjerao.

- Koliko dugo se vas dvoje poznajete? - upita Gloria.

- Neko vrijeme - Davis reče prije nego je Celinda uspjela odgovoriti.

- I nemate ozbiljne namjere jedno s drugim - reče Gloria, hladno uljudna - a ipak vas je dovela na obiteljsko vjenčanje.

- Celinda je ta koja je rekla da nemamo ozbiljne namjere. - Davis popije gutljaj pića i spusti čašu. - Nadam se da ću je uspjeti navesti da se predomisli.

Na drugoj strani stola Celindine su se oči raširile od šoka. - Ne, stvarno - uspjela je izustiti. - Samo smo prijatelji.

- Da, stvarno - rekao je. Opet se okrenuo Gloriji.

- No nemojte se zabrinjavati, kanim joj dati dovoljno vremena da me bolje upozna.

Gloria je veoma značajno pročistila grlo. - Ako vas dvoje doista budete mislili ozbiljno, uvjerena sam da ćete se obratiti bračnom savjetniku, naravno.

To nije prijedlog, pomislio je Davis. Više kao roditeljski zahtjev.

- Svakako - reče Celinda, brzo kimajući glavom.

- Bez brige, mama. Poznaješ me; ni u snu ne bih učinila nešto tako glupo kao što je sklapanje vjenčanja bez savjeta stručnjaka. Zaboga, nitko bolje od bračnog savjetnika ne zna koliko je važno imati profesionalnu pomoć. Sigurna sam da se Davis slaže. Nije li tako, Davise?

- Tako je - neutralno će Davis - profesionalna pomoć. Zadnji put mi je bila tako korisna.

Zašto ne bih želio ponoviti to iskustvo?

Celinda ga je ljutito pogledala. Newellovo se čelo namrštilo. Izgledao je pomalo zbunjeno.

- Kako molim? - reče Gloria i naglo se okrene Davisu, obuzeta iznenadnom sumnjičavošću. - Zar ste oženjeni, gospodine Oakes?

- Ne, gospođo Ingram. - Promatrao je Celindu preko ruba svoje čaše. - No bilo je blizu.

- Davis je imao donekle negativno iskustvo s bračnom savjetnicom - ledenim tonom objasni Celinda. - Angažirao je bračnu savjetnicu koja očito nije znala što radi. Srećom, on i njegova zaručnica su otkrili da ne odgovaraju jedno drugomu prije sklapanja zavjetnoga braka, pa nije počinjena nikakva šteta.

- Nije počinjena nikakva šteta - zamišljeno ponovi Davis. - Dakle, to je zanimljiv način gledanja na situaciju. Međutim, ja na to gledam malo drukčije.

Celindin je pogled postao stroži. - Sto bi to trebalo značiti?

- Sto se mene tiče, moje iskustvo s bračnom savjetnicom može se uglavnom sažeti kao nešto što se ne refundira - rekao je.

Celinda i Gloria su izgledale zbunjeno, ali se na Newellovu licu pojavio izraz dubokog suosjećanja.

- Ne refundira se. - Newell je ozbiljno odmahnuo glavom. - Nije dobro. Uopće nije dobro.

Celinda i njezina majka prebacile su pozornost na njega, a potom opet na Davisa.

- O čemu to vas dvojica govorite? - upita Gloria.

- Nema refundiranja novca za uplaćeno krstarenje za bračno putovanje - reče Davis. - Nema refundiranja troškova računa za hranu i unajmljivanje hotelske plesne dvorane i nekoliko tisuća dolara za cvijeće. Jeste li znali da za cvijeće nema refundiranja? A zatim je tu bio i šampanjac. Nismo otvorili niti jednu prokletu bocu, ali su mi ipak gotovo sve naplatili.

- Čekaj malo - reče Celinda - uplaćeno krstarenje mogu razumjeti. Zar tvrdiš da si morao platiti i sve ostale troškove?

Hladno se osmjehnuo. - Moja je zaručnica oduvijek sanjerala o velikom zavjetnom vjenčanju, ali njezina obitelj nije imala dovoljno novca da ga plati. Tako sam ja, uvjeren da je riječ o dugoročnoj investiciji, platio račun.

Celinda se lecnula. - O, Bože.

Newell zadržti. - Kad pomislim koliko bih izgubio da su Rachel i Josh u posljednjem trenutku otkazali svoje vjenčanje, osjetim žmarce na leđima.

- Unatoč tomu - reče Gloria, zračeci ženskom mudročću - daleko je bolje shvatiti da brak neće funkcionirati prije nego se sklopi, a ne kasnije.

- To ne mogu osporavati - reče Davis. - Samo kažem da je to bila skupa lekcija o pogresivosti profesionalnih bračnih savjetnika.

Celinda ga je fiksirala mrkim izazovnim pogledom. - Valjda ne želiš reći da bi sljedeći put

radije vjerovao vlastitoj prosudbi nego se koristio uslugama profesionalnog savjetnika?
Slegnuo je ramenima. - Ne vidim kako bih mogao proći lošije.

- O, za Boga miloga - odbrusila je - to je kao da ja kažem da bih radije sama obavljala detektivski posao nego angažirala profesionalnog istražitelja.

- To uopće nije isto.

- Itekako je isto. Postoje čvrsti statistički dokazi i niz parapsiholoških studija koje dokazuju da ljudi koji se pridržavaju savjeta prikladno školovanih bračnih posrednika imaju daleko više izgleda sklopiti sretne, uspješne brakove od onih koji se ne koriste uslugama profesionalaca.

- Zvuči kao da ponovno citiraš nešto iz one svoje knjige.

- Možda bi je trebao pročitati. - Prekrižila je ruke na stolu i suzila oči. - Statistički podaci i pohvale studijama nalaze se u dodatku.

- Opa - reče Davis, glumeći zadivljenost. - Ima i dodatak? Znaš, jednog od ovih dana doista ću morati pogledati tu knjigu.

- Ako ti ikad padne na pamet da doista kupiš jedan primjerak - rekla je, sad kiselo slatkim tonom - rado ću ti ga potpisati.

Davis je krajičkom oka vidio kako Newell i Gloria razmjenjuju neobičan pogled. Newell je kliznuo iz separea i pružio ruku kako bi pomogao Gloriji da ustane.

- Ako vas dvoje nemate ništa protiv, mi idemo u svoju sobu - ljubazno će Newell. - Ovo je bio dug dan, a sutra će biti još duži.

Davis je ustao i rukovao se s Newellom. - Hvala na piću, gospodine.

Gloria se sagnula i poljubila Celindu u obraz. -Laku noć, dušo. Vidimo se ujutro. - Uspravila se i pogledala Davisa. U očima joj se vidjelo da se zabavlja. - Tako mi je drago da smo malo popričali, Davise. Osjećam da vas sad mnogo bolje poznajem. Vidjet ćemo se na vjenčanju.

- Laku noć, gospođo Ingram.

Newell i Gloria su izišli u hotelsko predvorje i zaputili se prema dizalima.

Davis je sjeo i pogledao Celindu.

Vladala je napeta tišina.

Pročistio je grlo. - Mislim da je to dobro prošlo, nije li?

16

Celinda je bila previše zaprepaštena da bi odgovorila. Tada ju je apsurdnost situacije pogodila poput bljeska energetske svjetlosti.

Spustila je glavu na prekrížene ruke i počela se smijati.

- Dovraga, zar plačeš? - Davis je kliznuo po zaobljenom dijelu separea i nezgrapno je potapšao po ramenu. - U redu je. Znam da nije lako pretvarati se da sam ja tvoj novi momak, ali sasvim ti dobro ide.

Nije se usudila podići glavu. Previše se smijala. Možda tone u histeriju.

- Tvoji se roditelji nisu doimali previše uzrujanima kad su otišli - reče Davis, očito se odlučivši na ohrabrujući pristup. - Gledaj na to s vedrije strane. Bez obzira što oni u ovom trenutku misle, zasigurno nemaju pojma da sam ja ovdje kao tvoj tjelesni čuvar. To je ionako bilo najvažnije, sjećaš se?

Snagom volje tispjela je uspostaviti kontrolu nad sobom. Podigla je glavu, svjesna da su joj oči vlažne i lice vjerojatno rumeno.

- Oprosti - promrmljala je. Salvetom je obrisala oči. - Ne znam što me spopalo. Okrivi stres.

- Smijala si se - rekao je, a u glasu mu se osjećalo veliko olakšanje. - Mislio sam - nije važno.

- Ne mogu vjerovati da smo se pred mojim roditeljima onako glupavo prepirali. - Osjetila je kako iz nje opet navire onaj neobičan smijeh i svim ga silama nastojala zaustaviti. -

Vjerojatno je to od sveg onog šampanjca tijekom večere. Gdje nam je bila pamet?

- Ne znam za tebe, ali meni je dojadilo slušati kako svima govoriš da sam ti ja samo običan prijatelj.

Zapanjeno se ukočila. - Pa, nije baš da ima mnogo prikladnih izraza za opisivanje čovjeka u tvojem položaju. Davala sam sve od sebe kako bih naš odnos prikazala normalnim.

- Ali nije normalan, zar ne?

- Slušaj, ti si taj koji je rekao da će ova malena šarada biti jednostavna, sjećaš se? 'Samo se drži istine koliko god je moguće', rekao si. Ako se sjećaš, ja sam tijekom vožnje ovamo željela detaljno raspraviti o pojedinostima priče koju ćemo svima servirati, ali ti si odbio taj plan.

U njegovim se očima pojavio sumnjivi sjaj. - Zar se opet prepiremo?

Zavalila se na sjedalu. Što joj je? Sigurno stres.

- Ne. Mislim da mi je dosta svađe za jednu večer

- veoma je uljudno rekla. - Vrijeme je da pođem u krevet. Sutra ću nositi ružičasto. Treba mi san.

Nešto kasnije, Davis joj je njezinim ključem otvorio vrata sobe. Upalila je svjetla. Max i Araminta sjedili su jedno do drugoga na stolu i kroz staklena klizna vrata gledali van u noć.

- Vratili smo se - objavi Celinda.

Araminta i Max su skočili sa stola mrmljajući pozdrave. Celinda se sagnula, podigla Aramintu i stavila je na svoje rame. Araminta joj je odmah počela nježno cvrkutati u uho.

- Mislim da želi još nešto prigrusti - reče Celinda. Mrko je pogledala prazne zdjele na stolu.

- Čini se da su ona i Max slistili sve što sam za njih naručila prije nego smo otišli. Morat ću otvoriti minibar. Znaš li koliko naplaćuju one stvarčice u minibaru?

Davis podigne Maxa. - Zapisuj. Dodat ću to na račun što ću ga ispostaviti Cehu. Wyatt si može priuštiti neke sitnice iz minibara, vjeruj mi.

- Vjerujem ti. Problem je u tome hoće li htjeti platiti stvari kao što su sitnice iz minibara ako ne dobije svoj relikv?

- Pa, neće biti ushićen - reče Davis. Zastenjala je. - Znaš, ne bih baš željela da se poglavar Ceha Cadencea ljuti na mene. Morala bih otići iz grada. Ponovno. Bilo je dovoljno teško napustiti Frequency jer sam razbjesnila umobolnog člana lokalnog Ceha.

Izraz lica mu je postao oštiji. - Bez obzira kako će ovaj slučaj završiti, nećeš biti primorana otići iz Cadencea.

- Ha. Lako je tebi govoriti. - Čučnula je ispred minibara i deenerzirala maleni lokot. - Ne znaš kako je to živjeti u gradu nakon što si ondje stao na žulj visoko rangiranom članu Ceha, vjeruj mi.

- Vjerujem ti - tiho je rekao. - No mislim da je vrijeme da i ti pokušaš vjerovati meni. Nešto u njegovu glasu ukočilo ju je na mjestu. Podigla je pogled prema njemu. Njezin je pogled dugo putovao jer je još uvijek čučala. Kad je napokon stigao do njegova lica, vidjela je mrk, nepopustljiv izraz.

- Sjajno - mračno je rekla. - Sad sam i tebe naljutila.

- Aha.

Uspravila se i skrušeno rekla: - Žao mi je. U posljednje je vrijeme sve pomalo stresno. Doista mi je potreban dobar san.

Kimnuo je, hladno i pristojno. - U tom slučaju, želim ti laku noć.

Pošao je prema vratima između njihovih soba. - Ponovno ću ih otvoriti kad već budeš u krevetu.

Ušao je u svoju sobu s Maxom na ramenu i veoma tiho zatvorio vrata.

Dugi je trenutak stajala i zurila u zatvorena vrata. Ovo je sigurno jedna od negativnih strana druženja s tjelohraniteljem. Imaju naviku izdavati naredbe.

Araminta joj je ohrabrujuće mrmljala u uho.

- Tako je - reče Celinda. Spustila se na koljena ispred minibara. - Idemo redom. Cura mora jesti.

Nešto kasnije se valjda po tisućiti put okrenula u krevetu i napokon odustala od nastojanja da zaspi. Podigla se na laktove i mrzovoljno proučavala vrata koja njezinu sobu povezuju s Davisovom. Bila su odškrinuta samo nekoliko centimetara.

Nije mogla vidjeti njegovu sobu, ali je već neko vrijeme osluškivala, a s druge je strane vrata vladala grobna tišina. Davis očito nema problema sa spavanjem.

U podnožju kreveta na mjesecini su svjetlucale Aramintine plave oči. I ona je budna.

- Nemoj mi reći da si opet gladna - šapne Celinda.

Araminta je jurnula preko pokrivača, zatreptala svojim plavim očima stvarajući zvukove pune nade.

- U redu, dobro, ne bih željela da umreš od gladi. - Celinda je ustala, navukla kućni ogrtač i bosa pošla do minibara kako bi ga ponovno otvorila. Bilo je dovoljno zelene svjetlosti da se vidi sadržaj. - Sto ćeš? Kekse ili bademe?

Araminta je kratko oklijevala, a potom svoju pozornost usredotočila na bademe.

Celinda je izvadila vrećicu badema iz minibara, uspravila se i otvorila paketić. Istresla je bademe u zdjelicu na stolu. Araminta je skočila dolje i počela s užitkom žvakati.

- Barem nisi ondje vani i s Maxom juriš naokolo po nepoznatom gradu - tiho će Celinda. - Što si učinila s onim glupim reliktom?

Araminta je pojela badem.

- Imaš li ti uopće pojma u kakvoj se nevolji nalazimo?

Araminta nije pokazivala znakove zabrinutosti. Izabrala je još jedan badem.

Celinda je prišla prozoru i zagledala se u mrakom zastrti grad. Hotel se nalazio u središtu Stare četvrti koja je prožeta blijedim sjajem Starog Frequencyja.

Otvorila je klizna staklena vrata i izašla na balkon. Zrak je bio topao i mirisan. Laktovima se naslonila na željeznu ogradu, uživala u blagim valovima izvanzemaljske psi-energije i razmišljala o noći.

Intrigantna aura neke veoma poznate energije pulsirala je u blizini.

Iznenadeno je koraknula unatrag i brzo se okrenula, čvršće stegnuvši ogrtač oko sebe.

Davis je bio naslonjen na ogradu svojeg balkona. Na sebi je imao samo hlače. Noge su mu bile bose i bio je nag od struka prema gore. Na ramenima mu je blistala mjesočina i slabašan sjaj koji se širio od zelenih zidina. Promatrao ju je očima zagonetnima poput noći. Max je

sjedio kraj njega na ogradi.

- Nisi mogla zaspati? - upita Davis.

- Araminta je opet ogladnjela.

- Pa, normalno. Prošlo je barem sat i pol otkako si je zadnji put nahranila. Sto si očekivala?

- Tako mi svega, čini se kao da ju je opsjeo duh nekog tinejdžera. - Zastala je. - Sto ti radiš ovdje vani?

- Razmišljam.

- O slučaju? - oprezno je pitala.

- I drugim stvarima. - Trenutak je zastao. -Uglavnom drugim stvarima.

Željela ga je pitati o kojim drugim stvarima razmišlja, ali se podsjetila da ga ne poznaje dovoljno da bi se gurala u njegov privatni prostor.

Max je izabrao taj trenutak da preskoči gotovo metar širok razmak između dvaju balkona, ne pokazujući nikakav strah od visine, te doskočio na ogradu kraj Celinde. Uljudno joj je nešto zacvrku-tao, a potom skočio na pod. Smugnuo je u sobu i pridružio se Araminti na stolu.

Celinda je čula zvukove grickanja i drobljenja badema.

- Kladam se da bih i ja to mogao učiniti - reče Davis, proučavajući razdaljinu između dvaju balkona.

- Što bi mogao učiniti? Skočiti sa svojeg balkona na moj? - Zadrhtala je. - Nemoj ni pomišljati na to.

- Zašto ne?

- Jer bi to bilo glupavo riskiranje, eto zašto. Nebesa, mogao bi promašiti, a ja bih morala Merceru Wyattu objašnjavati zašto nikad neće dobiti svoj relikv.

Davisovi su zubi bljesnuli u kratkom smiješku. - Lijepo je znati da ti je stalo.

- Da, pa, imam razloga za to. Kako ja gledam na to, ti si jedini koji stoji između Araminte i mene i poglavara Ceha Cadencea. Ne bih željela da ti se nešto loše dogodi. Nema besmislenih riskiranja. Jasno?

- Jasno. Pričekaj trenutak.

Nestao je u sobi. Čekala je da se ponovno pojavi, pitajući se što se događa.

Trenutak kasnije izašao je na njezin balkon.

- Uspio sam - rekao je. - Budi uvjerena da nisam besmisleno riskirao.

Zadrhtala je, ali ne od svježeg noćnog zraka. Stajao joj je veoma blizu, tako blizu da je detektirala mnogo više od njegove psi-energije. Bila je naglašeno svjesna svakog njegovog aspekta. Puis joj se već ubrzao i osjećala je sad već poznate leptiriće u truhu.

- To je dobro znati - šapnula je. - Jer doista ne bih željela da ti se nešto dogodi.

Polako se nasmiješio. - Hvala ti, mada je jedini razlog iz kojeg me želiš u blizini taj da sam ja tvoj štit pred Cehom Cadencea.

Obavijale su je intimnost noći i Davisova jedinstveno primamljiva aura, a to je djelovalo na sva njezina osjetila. Senzualno uzbuđenje strujalo je njezinim žilama. Gospodin Gotovo Savršeni.

Odjednom je bila sigurna da ne bi mogla samo skočiti s jednog balkona na drugi, već bi vjerojatno mogla i plesati step po ogradi. Koga briga za opasnost?

- To nije jedini razlog iz kojeg te želim u blizini - rekla je.

Zapanjio ju je zvuk vlastitoga glasa. Bio je izrazito provokativan. Bila je posve sigurna da nikad u životu nije zvučala tako provokativno.

Davis je objema rukama uhvatio revere njezina ogrtača i privukao je bliže. - Sigurna si?

Sad joj je postalo teško disati. Ali na dobar način. Uzbudljiv način.

- Sigurna sam - jedva je izustila.

Čvršće je stisnuo njezin ogrtač i poljubio je.

Premda je to nemoguće, bila je sigurna da su se Davisova i njezina energija nekako stopile u rezonantni obrazac koji je zapalio noć. Odjednom ju je zapljusnula veličanstvena kaskada

nevidljive psi-energije.

Baš kao sinoć, pomislila je. Vjerojatno bi sve to trebala zaustaviti prije nego pođu predaleko. Baš kao što je sinoć učinila. Provodi za jednu noć protivni su svim pravilima.

No uz ovog je muškarca zaboravljala na pravila. Nije željela tratiti vrijeme na planiranje budućnosti jer je njih dvoje, s obzirom na Davisove stavove prema bračnom posredovanju i zavjetnom braku, vjerojatno nemaju. Ovo noćas bi lako moglo biti sve što će imati, a ona je kanila iskoristiti trenutak.

Sama ta spoznaja bila je dovoljna da vaga prevagne na stranu suprotnu od zdravog razuma. Čvrsto mu je obavila ruke oko ramena, uživajući u dodiru glatkih mišića i tople muške kože. Odgovorio je dubokim uzdahom i probudio poljubac.

Kad je malo uzdahnula i rastvorila usne, premjestio je ruke i stegnuo je oko struka. Bio je posve ukrućen. Osjećala ga je i znala da on želi da ona vidi kako djeluje na njega.

Njome je prostrujalo ushićenje. Odjednom se osjećala nevjerojatno seksi i izrazito ženstveno. Odmaknula je usta s njegovih i poljubila mu vrat. Osjetila je kako je zadrhtao. Naglo ju je podigao u naručaj, visoko na svoja prsa i odnio je u mračnu spavaću sobu.

Mislila je da će je spustiti na krevet. Međutim, odnio ju je u svoju sobu i postavio na noge. Vidjela je da su prekrivači bačeni u podnožje kreveta. Davis je očito mučila nesanica jednako kao i nju.

Bila je tako opijena od vrtoglavog, nevjerojatnog čuda koje se zbivalo da je umalo izgubila ravnotežu.

Davis ju je uhvatio jednom rukom, odvezao pojas njezina ogrtača i spustio ga s njezinih ramena. Pao je oko njezinih bosih nogu tako da je ostala u spavaćici od svijetlozelenog satena. Davis se polako nasmiješio kad je ugledao spa-vaćicu. Zavukao je prste ispod tankih naramenica, nježno joj dotičući kožu.

- Lijepo - rekao je. - Veoma lijepo.

- Kupila sam je na rasprodaji prošli mjesec - priznala je prije nego je razmislila. - Čuvala sam je za posebnu priliku.

Doimao se zadovoljnim. - Kao što je ovo sada?

Nasmiješila se. - Svakako tako izgleda.

Njegov je smijeh bio seksi i nevjerojatno intiman. - Čini se da je ovo moja sretna noć.

Podigao ju je i spustio na zgužvani krevet. Uspravio se, skinuo hlače i bacio ih u stranu. Ispod njih nije ništa nosio.

Njome je prostrujao drhtaj nelagode. No prije nego je dospjela razmisliti o tome koliko je pametno ono što će se upravo dogoditi, Davis se ispružio na krevetu kraj nje. Sagnuo se nad nju, uhvativši je između podlaktica, i počeo je gladno ljubiti.

Poljupci su je obasipali, viažeći joj usta, vrat, zagrijavajući joj krv. Vatrema je energija pulsirala, Davisova i njezina, ponovno rezonantna u obrascu koji ih je oboje odveo na višu razinu uzbuđenja. Nikad nije bilo ovako s nekim drugim muškarcem, mislila je. *Savršeno*. Zaboravila je na svoje nesigurnosti. Željno ga je istraživala, uživajući u mišićavim konturama njegovih leđa i bokova. Kad ga je obavila prstima, naglo je i drhtavo udahnuo.

- Neću dugo izdržati ako to nastaviš činiti - upozorio ju je dubokim i promuklim glasom.

Ushićena, malo je pojačala stisak prstiju, izazivajući ga. Ovoga je puta njegov dubok smijeh izazvao žmarce uzbuđenja na njezinim leđima.

Spustio je satenske naramenice s njezinih ramena i povukao joj spavacicu niz tijelo, sve do gležnjeva. Spustio ju je na pod kraj kreveta.

Ustima je pronašao njezinu dojku i ona je zaboravila na sve oko sebe. Dahnula je i zarila mu nokte u leđa. Cijelo je njezino tijelo žudjelo za njim. Svaki centimetar njezine kože bio je nevjerojatno osjetljiv.

Davisova velika, topla ruka kliznula je niz njezin struk, preko trbuha. Zavukao je prste u dlačice između njezinih bedara.

Poljubila mu je rame, polizala ga, a potom mu je impulzivno zubima zahvatila kožu. Ispustio je tih, promukao zvuk, a potom je zubima nježno obuhvatio njezinu bradavicu. Njegovi su prsti kliznuli niže, tražeći tajne.

Prestala je disati. Sve u njoj napelo se do nepodnošljivosti. Osjećala je vlastitu vlagu i znala da mu je ruka zasigurno prekrivena njome.

Kad se nešto kasnije podigao na nju, drhtala je od iščekivanja i žudnje.

Namjestio se, a potom je počeo polako prodirati u nju.

- Tako si napeta - rekao je promuklim glasom. - Opusti se za mene.

- Pokušavam - dahnula je. - Prevelik si.

- Ne. Samo se moraš opustiti.

Nekoliko je puta duboko udahnula. - Dobro. Opuštena sam.

- Sigurna si?

- Sigurna sam.

Umjesto da se gurne naprijed, on se povukao. Stisnula ga je uza se, bojeći se da se predomislio.

- Ne - rekla je, stežući ga. - Nemoj otići.

- Nikamo ne idem. Vjeruj mi.

Našao je maleno ispuččenje skriveno između zaštitnih nabora i ponovno ga počeo milovati.

Gotovo je odmah osjetila kako se počinje opuštati i otvarati.

- Da - izustila je. - O, da, *molim te*. Nastavio ju je milovati sve dok se njezine molbe nisu pretvorile u zahtjeve. Tada se okrenuo na leđa i povukao je za sobom.

Našla se na njemu, s koljenima kraj njegovih bedara. Opet ju je našao prstima, izluđujući je palcem i kažiprstom.

Orgazam je naišao posve iznenada. Nije bila spremna za to jer nikad ranije nije doživjela ništa tomu slično. Zapljuskivali su je pulsirajući valovi nevjerojatne energije, oslobađajući čistu euforiju.

Čula je kako netko tiho vrišti u sjenkama. Prekasno je shvatila da je to ona.

Davis ju je uhvatio za stražnjicu i jednim se nezaustavljivim pokretom gurnuo u nju. Uronio je dvaput, tri puta, a potom se posve ukočio. Otvorila je oči kako bi ga pogledala i vidjela da mu se usta otvaraju u grimasi koja je mogla biti izraz velike boli ili nevjerojatnog užitka.

Zaurkao je.

Nije postojala druga riječ za to. To je bio krik ushićenog mušjaka koji je osvojio svoju partnericu.

Prije nego se srušila na njega, samo je zahvalila svojoj sretnoj zvijezdi na činjenici da nitko od njezine obitelji nije u susjednoj sobi.

Nešto kasnije Davis se pomaknuo, izvukao ispod nje i izvalio na jastuke. Kroz staklena je vrata dopiralo dovoljno smaragdnozelene svjetlosti da bi vidjela njegov smiješak muževnog zadovoljstva.

- Uvijek to činiš? - pitao je.

- Što?

- Vrištiš.

Poru men jela je. Pa, barem to ne može vidjeti na ovako slabom svjetlu.

- Ne znam - promrmljala je.

Podigao se na lakat i pogledao je. - Zašto ne znaš?

- To se nikad ranije nije dogodilo.

- Da si vrisnula?

- Da sam imala orgazam.

To ga je očito iznenadilo. - Jesi li sigurna?

- Nije baš riječ o nečemu što se može zaboraviti, zar ne?

- Ne, nije.

- Vjeruj mi, nikad u životu nisam osjetila nešto tako predivno. Zapamtila bih.
- Žao mi je što si morala tako dugo čekati, ali moram ti reći da mi je veoma drago što sam bio nazočan kad se to napokon dogodilo.

- I meni. - Obavila mu je ruke oko vrata. - Misliš da bismo možda mogli ponovno pokušati? Provjeriti da to nije bilo nešto što se događa samo jedanput?

- Sa zadovoljstvom.

Sagnuo je glavu i spustio usta na njezina. Energija se ponovno rasplamsala u polumračnoj sobi.

Mnogo se kasnije trgnula iz sna, svjesna da je muškarac nosi u naručju. Osjetila je strah jer se sjetila užasne noći kad ju je Benson Landry nosio u hotelsku sobu, pretvarajući se pred hotelskim osobljem da je pijana.

- Ne. - Instinktivno se počela otimati.

Ruke koje su je nosile stegnule su se čvršće, stisnuvši je uz tvrda muška prsa.

- Smiri se - blago će Davis. - Sve je u redu. Samo sanjaš.

Umirujući zvuk njegova glasa i poznato pulsi-ranje njegovih psi-valova rastjerali su kratkotrajnu paniku. Otvorila je oči i pogledala ga.

- Sto radiš? - pitala je, još uvijek dezorijentirana.

- Nosim te natrag u tvoj krevet. To nije zvučalo obećavajuće.

- Zašto? - zbunjeno je pitala.

- Volim spavati sam - tiho je rekao. Spustio ju je na njezin krevet i uspravio se. - Nemoj to osobno shvaćati.

Užasno se osjećala. On je možda savršen za nju, ali usprkos onomu što su upravo zajedno doživjeli, osjećaj nije uzajaman. Upozorio ju je da ga ne zanimaju dugoročne veze, podsjetila se. A pravilo protiv provoda za jednu noć postoji s razlogom. Ipak, to što ju je usred noći izbacio iz svojega kreveta činilo se malo pretjeranim.

Osjećala se poniženom. Također je bila bijesna.

- Imam vijesti za tebe - rekla je. - Shvaćam to osobno.

Povukla je pokrivače do brade i okrenula mu leđa.

Nije odmah otišao. Osjećala je da stoji ondje i promatra je. Zadržavala je dah pitajući se hoće li se predomisлити.

- Laku noć - veoma je tiho rekao.

Vratio se u svoju sobu. Dugo je ležala budna, gledajući kroz prozor svjetlucave zelene kule i tornjeve Mrtvoga Grada. Araminta je skočila na krevet, sklupčala se uz nju ispuštajući tihe zvukove.

On je gospodin Gotovo Savršeni, podsjetila se Celinda, a ne gospodin Savršeni. Navikni se na to. Na koncu je ipak uspjela zaspati.

17

Telefon Bensaona Landryja glasno je zazvonio. Upravo se odvojio od bujne, energične, veoma inventivne plavuše i uživao u ugodnoj letargiji nakon seksa. Nije bio raspoložen za primanje poziva. Ali nema mnogo ljudi kojima je poznat njegov privatni broj. Kad ga netko nazove na taj broj, uvijek postoji dobar razlog.

Odmaknuo se od plavuše, sjeo na rub kreveta i posegnuo za telefonom.

- Landry - rekao je. - Bolje da ovo bude važno.

- Ako mi poklonite pet minuta vašeg dragocjenog vremena, mislim da će vam biti veoma zanimljivo ono što vam imam reći, gospodine Landry.

Glas je bio kultiviran, rezonantan, autoritativan. Također je bio nepoznat. To je bilo dovoljno za pokretanje alarmnih zvona.

- Tko je to? - oštro je pitao.

- Moje je ime dr. Titus G. Kennington. Vjerujem da nas dvojica imamo zajedničku poznanicu. Ženu po imenu Celinda Ingram.

Osjetio je hladnoću u žilama. Ispružio je ruku i snažno gurnuo plavušu.

Shvatila je poruku. Ovo nije bio prvi put da ju je otjerao odmah nakon što je završio s njom. Bezizražajna lica, ustala je s kreveta, pokupila svoje stvari i otišla u kupaonicu da se ondje odjene.

- Sto je s Celindom Ingram? - rekao je u telefon, potiskujući osjećaj nelagode koji ga je odjednom obuzeo. Mislio je da je taj problem riješio prije četiri mjeseca.

- Uskoro ćemo stići do nje. Najprije moramo raspraviti o našem partnerstvu.

- Zašto bih vas, u ime zelenog pakla, trebao uzeti za partnera?

- Jer sam pripravan dati vam u zamjenu nešto što silno želite.

- A to bi bilo?

- Kao prvo, mogu vam osigurati položaj novog poglavara Ceha Frequencyja. Također sam pripravan poći dalje. Pomoći ću vam da ostvarite svoje druge ciljeve: suprugu iz imućne, ugledne obitelji koja nema veze s cehovima i mjesto u Senatu.

Imam posla s pravim luđakom, pomislio je Benson. No budući da je taj poremećeni tip uspio nabaviti njegov privatni broj, morao je obratiti pozornost. Jedino što je mogao učiniti bilo je navesti tipa da govori što dulje kako bi uspio prikupiti dovoljno informacija i naći ga.

- Zvuči obećavajuće - rekao je. - Pitam samo iz radoznalosti, kako ćete vi ispuniti svoj dio nagodbe?

Plavuša je izišla iz kupaonice, posve odjevena.

Bez riječi je pošla do vrata i izišla u hodnik. Benson ju je ignorirao. Njegovi će je zaštitari ispratiti s imanja.

- Uskoro ćete me vidjeti - reče Kennington. -No, dakle, pretpostavljam da ste kao član Vijeća Ceha Frequencyja čuli za određeni izvanzemaljski artefakt koji je nestao iz trezora Ceha Cadencea?

Ovo iz trenutka u trenutak postaje sve zanimljivije. Možda tip ipak nije posve poremećen.

- Priča se o tome da je ukraden neki artefakt -oprezno je rekao. - Wyatt sve nastoji zadržati u tajnosti, ali kažu da svim silama traži. Želi to natrag.

- Želi pronaći artefakt jer je krajnje neobičan -reče Kennington. - Izrađen je od vrste jantara na koji nitko nikad ranije nije naišao. Ali čak ni Wyatt ne zna za jedinstvena svojstva tog relikta.

- Kakva svojstva?

- Ne biste mi vjerovali kad bih vam rekao, pa stoga predlažem demonstraciju.

- Ako mislite da ću gubiti vrijeme -

- Uvjeravam vas, gospodine Landry, kad jednom vidite što može jantarna naprava boje rubina, itekako ćete željeti partnerstvo sa mnom.

- Kako ćete demonstrirati tu prokletu stvar ako je nestala?

- Odat ću vam malu tajnu, gospodine, nešto što nitko drugi ne zna. Postoje dva jantarna artefakta boje rubina. Ja imam jedan.
- U tom slučaju, zašto vam treba drugi?
- Jednostavno je previše moćan i previše dragocjen da se ostavi u rukama ljudi koji nemaju pojma što može učiniti.
- Zašto se želite nagoditi sa mnom? - upita Benson.
- S obzirom na tijek nedavnih zbivanja, mislim da vi imate mnogo više izgleda dokopati se drugog relikta nego ja - reče Kennington.
- Zašto?
- Iz nekoliko razloga. Prvo, osoba koja zna gdje se drugi relikat nalazi trenutno je u Frequency Cityju. To je vaš grad. Kao vijećnik Ceha možete slobodno djelovati bez izazivanja neželjene pozornosti. I posljednje, ali sigurno ne najmanje važno, intimno poznajete Celindu Ingram. Stari je bijes nahrupio iz mračne jame u Bensonu.
- Kako se ta kučka uklapa u ovo?
- Ne vjerujem da trenutno ima relikat kod sebe, jer kad bi bilo tako, Ceh Cadencea bi je primorao da ga vrati. No čini se da ona zna gdje se nalazi.
- Trebao sam je ubiti kad sam imao priliku. Prije četiri mjeseca shvatio je da je Celinda nekako osjetila duboki bunar tmine koji je izvor njegove moći, osjetila ga je i prestrašila se.*
- Godinama je pred ostatkom svijeta uspijevao skrivati uskomešanu crnu jamu, ali kad ga je odbila primiti za klijenta, znao je da je svjesna njegove tajne. Ne postoji drugo objašnjenje za njezine postupke. Na kraju krajeva, on je član Cehovskog vijeća, najmoćniji lovac na duhove u gradu. Njega nitko ne odbija.
- No bilo je previše riskantno zauvijek je ukloniti prije četiri mjeseca, podsjetio se. Umorstvo najekskluzivnije bračne posrednice u Frequencyju izazvalo bi opsežnu istragu. Policija bi zahtijevali suradnju Ceha, a ona stara budala Harold Taylor ga ne bi zaštitila.
- Recimo da pristanem potražiti drugi relikat za vas - rekao je. - Zašto bih vam ga dao? Ako ima neka vrijedna svojstva, kako vi tvrdite, želio bih ga zadržati za sebe.
- Možete to učiniti, naravno - Kennington je rekao onim istim mirnim, iritantno urbanim tonom. - Ali to vam ne bi nimalo koristilo. Čak i kad biste shvatili njegova jedinstvena svojstva, ne biste ga mogli enerzirati.
- Zašto ne?
- Za to je potrebna posebna vrsta psi-talenta, *moja* vrsta. Ali u zamjenu za pronalaženje artefakta, pristat ću ga uporabiti za vašu korist.
- Doista mislite da mi uz pomoć tog artefakta možete osigurati položaj sljedećeg poglavara Ceha Frequencyja?
- I sve ostalo što želite, gospodine Landry. -Kennington je praktički preo. - Sve ostalo. Vjerujem da ćete ovu nagodbu smatrati uzajamno korisnom. Vi, kao čovjek sve veće moći i utjecaja, možete ni mnoge načine pomoći meni. Ja ću, pak, uporabiti napravu da vas odvedeni onako visoko kako želite stići. Jesmo li se nagodili?
- Najprije moram vidjeti što relikat može učiniti.
- Naravno. Predlažem da odmah obavimo demonstraciju. Možete izabrati mjesto. Postoji samo jedan uvjet.
- Koji?
- Jednako kao u slučaju energetske svjetlosti, moć relikta je veoma slaba ukoliko se ne koristi pod zemljom ili blizu izvora izvanzemaljske psi-energije.
- Moj je ured u Staroj četvrti - rekao je. Počelo ga je obuzimati uzbuđenje. Instinkti su mu govorili da je riječ o nečemu važnom. - Nalazi se točno iznad rupe u zidu.
- To bi trebalo odgovarati. Isto tako, radi ove će nam demonstracije trebati eksperimentalni subjekt.
- Tko?

GIGA

- Meni je svejedno. Možda jedan od vaših ljudi, ili netko od osoblja u kućanstvu.
  - Čekajte malo. - Benson je enerzirao interkom kraj kreveta.
- Čuvar na kapiji odmah se javio.
- Da, gospodine Landry?
  - Je li žena već otišla?
  - Gospođica Stowe? Sad je ovdje. Jedan od naših ljudi sprema se odvesti je kući.
  - Dovedite je natrag u kuću. Ipak još nisam završio s njom.

18

»Imam vijesti za tebe. Shvaćam to osobno.«

Davis je zurio u strop. Nadrapao je. Bilo je previše nadati se da se neće probuditi dok ju je nosio u drugu sobu, previše nadati se da joj neće smetati činjenica da on želi spavati sam. Zapravo nije želio spavati sam. Želio je provesti ostatak noći s njom sklopčanom uz njega. Želio se ujutro probuditi i naći je u svojem naručju.

Ali nije se usudio riskirati.

Prošlo je mnogo vremena prije nego je zaspao. Tada je sanjao.

Čvrsto je držao dijete u naručju. Otmičari nisu bili daleko iza njih. Još uvijek su nevidljivi u labirintu katakombi, ali uskoro će im se posve približiti. Vodila ih je frekvencija jantara što ga je imao u ručnom satu.

Maločas je bacio sat u obližnji tunel. Imao je rezervni jantar postavljen na drugu frekvenciju, ali još nije smio riskirati s njim. Ljudima koji ih slijede neće trebati mnogo vremena da otkriju drugi signal i shvate da je promijenio jantar.

Ostala mu je još samo jedna šansa.

»Zatvori oči i nemoj se micati, Mary Beth. Obećavam ti da nas zli ljudi uopće neće vidjeti ako slijedećih nekoliko minuta oboje budemo posve nepomični.«

»Dobro«, šapnula je Mary Beth.

Čvrsto se držala za njega, obavroši mu jednu ruku oko vrata, i gledala ga s povjerenjem kakvo je moglo osjećati samo šestogodišnje dijete. Pravo je čudo da uopće ima povjerenja u njega nakon svega što je proživjela. Nikad ranije nije ga čak ni vidjela. No prije četrdeset pet minuta spasio ju je od otmičara, a ona mu je vjerovala kad joj je rekao da je došao po nju kako bi je odveo kući.

Zvukovi ljudi koji su se približavali postali su glasniji. Koristili su se saonicama. Čovjek koji nosi šestogodišnje dijete nikako ne može biti brži od njih.

još samo malo, pomislio je. Možda trideset sekunda. Morao je točno odabrati trenutak, inače on i Mary Beth nikad neće izići iz te odaje.

Mary Beth je zatvorila oči i stisnula lice uz njegova prsa, dijete koje se pokušava sakriti od čudovišta ispod kreveta.

Saonice su sad bile veoma blizu. Čuo je zvuk jednostavnog motora na jantarni pogon. Pod zemljom funkcioniraju samo najprimitivnije vrste strojeva.

»Blizu je«, uzbuđeno je rekao jedan od muškaraca. »Imamo ga. Ne može biti dalje od tridesetak metara.«

»Brže«, rekao je drugi čovjek. »Ako odavde iziđe s djevojčicom, svi smo mrtvi.«

»Budi veoma, veoma mirna, Mary Beth«, šapnuo je, Ukočila se u njegovim rukama.

Stvorio je srebrnu svjetlost. Veliku količinu.

Saonice su glasno zujale. Izišle su iz jednog od deset nadsvodenih ulaza podzemne odaje. I tada je vozač zaustavio prokleta vozilo, točno nasred prostorije.

»Provjeri frekvenciju«, prasnulo je vozač.

Zadržavao je dah i fokus, brojeći sekunde.

Jedna minuta.

Drugi čovjek na saonicama proučavao je lokator ener-ziranog jantara. »Ravno naprijed.«

Dvije minute.

»Siguran si?« pitao je vozač, gledajući drugih devet ulaza.

»Posve. Kažem ti, imam jasno očitavanje.«

»Ne sviđa mi se to«, s nelagodom će treći čovjek. »Nešto mi se ne čini u redu.«

Tri minute. Muškarci su se nastavili prepirati. Mary Beth se nije micala, premda je osjećao kako njezino maleno tijelo drhti od straha.

Četiri minute.

»U redu, idemo«, rekao je vozač donijevši odluku.

Gad je napokon enerziraio motor saonica. Maleno je vozilo jurnulo odajom. Krenulo je ravno prema nad-svođenom prolazu, okomivsi se na frekvenciju jantar-nog sata koji je ležao na podu od kvarca odmah iza ulaza.

Saonice su prošle na udaljenosti manjoj od metra od mjesta gdje je stajao s Mary Beth stisnutom na prsima.

Pet minuta. Cijela vječnost.

»Sranje!« zaurloao je vozač. »To je njegov prokleti sat. Prevario nas je.«

No bilo je prekasno. Vozač nije mogao na vrijeme zaustaviti saonice. Jurnule su ravno kroz sjenke koje su obavijale nadsvođeni ulaz u tunel, aktiviravši izvanzemaljsku iluzionističku klopku.

Muškarci su vrištali kad su uletjeli u ekstrsenzorno stvorene izvanzemaljske noćne more, ali ne dugo. Niti jedno ljudsko biće u takvim uvjetima ne može ostati pri svijesti više od nekoliko sekunda. Mary Beth se trgnula na zvukove.

Prestao je stvarati srebrnu svjetlost. Teško je disao i već se počeo tresti. Nije morao testirati svoj jantar kako bi znao da ga je rastalio. Srećom, sad je imao nove zalihe.

»U redu je, Mary Beth«, rekao je. »Zli ti ljudi više ne mogu nauditi.«

Podigla je glavu i pogledala ga krupnim, začuđenim očima. »Prošli su točno kraj nas, ali nas uopće nisu vidjeli.«

»Ne«, rekao je. »Nisu.«

Morao se brzo kretati. Sat je otkucavao. Imao je možda najviše petnaest minuta da se vrati do mjesta sastanka i preda Mary Beth ekipi. Sad barem imaju saonice. Nakon što je iluzionistička klopka aktivirana, sad te bez opasnosti može proći kroz ulaz i uzeti ih.

»Bilo je kao da smo nevidljivi«, šapnula je Mary Beth, gledajući ga kako gura trojicu onuesviještenih muškaraca sa saonica.

»Da.« Provjerio je lokator rezonantnog jantara. Radio je. »Kao da smo nevidljivi.«

Uspio je stići do mjesta sastanka. Posljednje čega se sjećao bilo je lice lovca koji je uzeo djevojčicu iz njego-vih ruku. Tada su ga preplavili ledeni žmarci i sve je postalo crno.

* * *

Probudio se pet dana kasnije i otkrio da se nalazi u paklu po imenu histitut Glenfield. Bio je neodređeno svjestan onoga što se događalo oko njega, ali uopće nije mogao komunicirati. Osjećao je miris kave koju su liječnici pili i čuo njihovu mračnu dijagnozu.

»Psi-koma. Možda se nikad neće izvući iz toga. Čak i ako se izvuče, bit će posve propali slučaj. Ostatak života provest će na parapsihijatrijskom odjelu.«

19

Titus Kennington se s određenim prezirom osvrnuo po uredu Bensona Landryja. Kad se govori o grčevitom držanju za prošlost, pomislio je. Za razliku od uprave Ceha Cadencea, koja je pod zapovjedništvom Mercera Wyatta preseljena u blještavi poslovni neboder u središtu grada, Ceh Frequen-cyja još se uvijek nalazi u starom kompleksu smještenom u Staroj četvrti grada.

Odluka da se uprava Ceha Cadencea preseli u centar grada bio je pokušaj odjela za odnose s javnošću da se organizacija prikaže kao da pripada središnjim društvenim tokovima.

Međutim, ovdje u Frequencyju lokalne vlasti očito ne brine previše javno mnijenje. Sama činjenica da se čovjek kakav je Benson Landry uzdigao do tako istaknutog polo-žaja u Cehu dokazuje da lokalna organizacija nije osobito zainteresirana za modernizaciju.

Landry je nestabilan i veoma opasan. Mračna energija koja zrači iz njega slična je onoj drugih parasociopata koje je Titus sreo tijekom svoje profesionalne karijere. Povrh toga, čovjek očito jedva uspijeva zadržati privid svojeg mentalnog zdravlja. Kad ovo završi, morat će se pobrinuti za njega. No trenutno je on jedino oruđe koje ima za posao što ga treba obaviti.

Landryjev je ured izgrađen u razdoblju nakon Ere nesklada, kad su status i moć cehova bili na vrhuncu. Prostorija je obložena spektralnim drvom s lijepim intarzijama od žutog jantara. Niz izvanzemaljskih antikviteta, uključujući zbirku vaza neobična izgleda od zelenoga kvarca, ukrašavao je sobu. Landryjev pisali stol imao je ploču od glatkog kvarca. Zidine Mrtvoga Grada uzdizale su se točno ispred prozora. Noću je soba zasigurno obasjana zelenom svjetlošću.

Moć se osjećala u prostoriji, ali ne samo simbolična moć povezana sa statusom i autoritetom kakav se očekuje u domeni člana Cehovskog vijeća, već veoma stvarna paranormalna moć koja zrači iz katakombi ispod ureda.

Landry ga je pogledao. - Doveo sam gospođicu Stowe jer sam mislio da će njoj to biti zanimljivo.

- Da, svakako. - Titus je plavuši uputio svoj umirujući smiješak koji je govorio: *Vjeruj mi, ja sam liječnik.* - Drago mi je da sam vas upoznao, gospođice Stowe.

Uzvratila mu je smiješkom, doimajući se zbunjeno, ali ne prestrašeno. Očito se trudila pokazati uljudno zanimanje, profesionalna prostitutka koja je navikla udovoljavati hirovima svojih klije nata.

- Benson mi kaže da mu želite demonstrirati izvanzemaljski artefakt - rekla je.

- Tako je. - Titus je pogledao Landryja. - Ima li kakvih izgleda da to obavimo u katakombama? Ovdje ima poprilično ambijentalne psi-energije, ali što više, to bolje.

Landry je slegnuo ramenima. Prešao je prostoriju i enerzirao skrivenu bravu. Dio zida se otvorio, razotkrivši strme kamene stube koje vode dolje u mrak.

Nevidljivi valovi energije dopirali su odozdo. Titus je znao da je to siguran znak da negdje dolje postoji ulaz u katakombe.

- Ovuda - rekao je Landry i uzeo baterijsku svjetiljku. - Pazite na glavu.

Enerzirao je baterijsku svjetiljku i prvi krenuo niza stube. Za njim je pošla plavuša. Titus ih je slijedio.

Stubište je završavalo u vlažnom podrumu obloženom drvenim gredama i daskama iz kolonijalnog razdoblja. Landry je osvijetlio jedan zid i razotkrio moderna, čelična vrata zatvorena čvrstom bravom.

Titus ga je gledao kako enerzira bravu, pitajući se koliko je tijela tijekom godina nestalo kroz ta vrata, a potom u labirintu katakombi. Uvijek je bilo glasina o takvim stvarima, osobito u starim vremenima. Titus nije sumnjao u priče i legende povezane s tim. Bio je uvjeren da su svi cehovi u različitim razdobljima smatrali da su beskonačni, uglavnom neucrtani izvanzemaljski tuneli prikla dna mjesta za rješavanje nepoželjnih. Kad bi jednom neko tijelo nestalo u neistraženom dijelu drevnog podzemnog labirinta, bilo je malo vjerojatno da će ikad

biti pronađeno.

Teška su se vrata otvorila na gotovo bešumnim šarkama i pojavio se prizor osvijetljen zelenim sjajem izvanzemaljske energije. Titus se našao pred nazubljenim otvorom u zidu od zelenog kvarca. Iza otvora vidio je još jedno stubište. Stube su, jednako kao i beskonačni labirint tunela i odaja iza njih, bile od zelenog kvarca. Bile su namijenjene stopalima koja nisu baš ljudska.

Zeleni kvarc kojim su se izvanzemaljci koristili za gradnju svega i svačega, od urni i vaza do nevjerojatnih nadzemnih kula i tornjeva doslovce je neuništiv. Svakako niti jedno oruđe što su ga ljudi stvorili uopće ne može djelovati na tu tvar.

Stručnjaci ne znaju koje su sile bile tako moćne da su mogle stvoriti otvore i pukotine u zidovima tunela, ali bilo ih je veoma mnogo ispod ruševina Mrtvoga Grada. Neki su istraživači iznijeli teoriju da su jaki potresi tijekom godina stvorili te otvore. Drugi su nagađali da su rupe u zidovima stvorili sami izvanzemaljci - možda kriminalci, pobunjenici ili drugi kojima su otvori bili korisni, a bilo im je dostupno moćno oruđe korišteno za izgradnju katakombi.

Tijekom godina glavne su ulaze u golemo podzemno carstvo iskopavali ovlaštene i licencirani istraživači i znanstvenici. Cehovi su kontrolirali pristup jer su oni bili jedini koji su mogli pružiti zaštitu od energetskih duhova koji su nasumično lebdjeli kroz tunele.

No otkako su stigli ljudski kolonisti neobilježene su rupe u zidovima iskorištavali različiti ljudi koji su, iz ovog ili onog razloga, imali razloga silaziti u podzemlje bez profesionalne zaštite. Otvorima su se koristili licencirani i nelicencirani kolekcionari antikviteta na malo, poduzetnici koji se bave proizvodnjom i distribucijom zabranjenih tvari, kriminalci u bijegu pred zakonom i ljudi skloni riskiranju koje privlači pustolovina neovlaštenog istraživanja. Odmah nakon ulaska u svjetlucavi zeleni tunel, Landry se zaustavio i pogledao Titusa.

- Hoće li ovo odgovarati? - pitao je.

- Da - reče Titus. - Ovo će sasvim odgovarati. - Iz džepa je izvadio jantarni artefakt tamnocrvene boje i nasmiješio se gospođici Stowe. - Ovo kanim demonstrirati.

Pogledala je relikviju bez osobita zanimanja. - Nije izrađeno od zelenoga kvarca. Izgleda kao crvena plastika.

- Vjerujte mi da ovo nije plastika što su je ljudi napravili.

Usredotočio se na njezine psi-obrasce, enerzira-jući energiju kroz tamnocrveni jantar. Imao je obilje prirodnog talenta, dovoljno da može čitati njezine psi-valove i čak utjecati na njih na ograničen i veoma privremeni način. Međutim, uz pomoć tamnocrvenog jantara njegova se moć pojačavala do zapanjujućeg stupnja.

Radeći brzo, pulsirao je psi-energiju kroz napravu, smanjujući i neutralizirajući ženin obrazac paranormalnih valova. Oči su joj se neznatno raširile od šoka. Odmahnula je glavom i zakoračila unatrag, kao da kani pobjeći.

Potom se ukočila, a na njezinu se lijepom licu pojavila potpuna praznina. Nepomično je stajala i zurila preda se.

Landry se namrštitio. - Sto ste joj, dovraga, učinili?

- Doveo sam je u trenutni trans privremenim neutraliziranjem njezinih psi-ritmova.

-Ha.

Landry je polako hodao oko plavuše. Zastao je iza nje i iznenada pljesnuo rukama. Žena se nije mrdnula. Nastavio je hodati i opet se našao ispred nje. Mahnuo joj je rukom pred očima. Nije ni trep-nula. Ništa nije pokazivalo da je uopće svjesna njegove nazočnosti.

- U redu, znači možete je dovesti u trans - rekao je. - Od kakve je to koristi?

- Ovo nije bilo kakav trans - reče Titus govoreći tonom učitelja. - Uz pomoć ovog relikta doveo sam je u ono što je zapravo prazno carstvo snova.

- Ona sanja?

- Još ne. Međutim, spremna je sanjati.

- Objasnite - naredi Landry.

- Kao što znate ili možda ne znate, istraživanja su potvrdila da je stanje sanjanja jedino u kojem postoji slobodna interakcija naših paranormalnih i drugih pet osjetila. Kad sanjamo, nestaje naša prirodna sposobnost razlikovanja normalnog i para-normalnog.

- Pa?

- Većina je ljudi katkad otišla na spavanje s nekim problemom na umu, a idućeg su se jutro probudili s rješenjem ili barem novim pristupom problemu. Reći će vam da im se odgovor pojavio u snu. Imaju pravo. Tijekom stanja sanjarija um može raditi na problemu s normalnim i psi-osjeti-lima na jedinstven i izrazito kreativan način koji se ne može koristiti u budnom stanju.

- Preskočite znanstvene gluposti. Prijedite na stvar.

Titus potisne uzdah. Krajnje je iritantno biti primoran surađivati s osobom tako ograničenog intelekta i obrazovanja, ali nije imao izbora.

- Kao što sam rekao - nastavio je, nastojeći zadržati strpljenje - stanje sna pruža veoma kreativno okruženje, ali postoji i negativna strana.

- Koja to?

- Postoji razlog iz kojeg su, u budnom stanju, naša normalna i paranormalna osjetila zasebna i odvojena, čak do te mjere da mnogi ljudi nesvjesno posve potiskuju svoju paranormalnu stranu. -Sad je već žurio. Bilo je očito da Landry gubi strpljenje. - To je zato što je stanje sna krajnje riskantno s pragmatičnog stanovišta.

- Shvaćam. - Landry pucne prstima. - Kad bismo cijelo vrijeme hodali naokolo u stanju sna, ne bismo znali je li automobil koji nam se približava na raskrižju stvaran ili je samo plod sna.

- Upravo tako.

Landry je pametniji no što se čini, pomislio je Titus. Bilo bi dobro to imati na umu.

Landry je promatrao plavušu. - Dobro, doveli ste je u budno stanje sna. Što sada?

- Kao što sam rekao, u ovom stanju ne može razlikovati san i javu. Uz pomoć ovog relikta mogu je navesti da, kad je izvučem iz transa, povjeruje da je sve što se dogodilo tijekom proteklih nekoliko minuta bio samo san.

- Želite reći da se neće sjećati našeg razgovora?

- Ne više nego nekog drugog sna. - Titus raširi ruke. - A ono čega se bude sjećala odbacit će kao san.

- Ovo postaje zanimljivo - reče Landry. - Ali nisam siguran da će mi ta naprava osobito koristiti.

Titus je pročistio grlo. - Možda bih trebao spomenuti još jednu primjenu.

- Koju?

- U stanju sna nestaju mnoge od njezinih prirodnih obrana.

- A to znači?

- Znači da će vam posve iskreno odgovoriti ako joj postavite neko pitanje. Ovo je za nju samo san. U stanju sna nitko ne laže. Izvolite, pitajte je nešto za što mislite da bi vjerojatno prikrla kad bi bila budna.

Landry se promuklo nasmijao. - Koliko ti je godina?

- Trideset šest - reče gospođica Stowe. Govorila je monotonim glasom.

Landry se namršti. - Rekla mi je da ima dvadeset osam godina. Svakako izgleda kao da joj je dvadeset osam. Zasigurno je nešto operirala.

- Zašto ne pokušate nešto kompliciranije? -suho predloži Titus.

- Neko je vrijeme bila ljubavnica senatora Rathmortena - reče Landry. - Pitam se zna li što se doista dogodilo s njegovom ženom. Bilo je glasina da ju je on ubio, ali su brzo utihnule. Nije bilo nikakvih dokaza, a on je bio senator pa je zacijelo mogao ometati istragu.

- Zašto ne pitate gospođicu Stowe zna li što o tome?

Landry ju je pogledao. - Znaš li kako je umrla Elizabeth Rathmorten?

- Rath ju je ubio - reče gospođica Stowe.

- Sranje - fascinirano šapne Landry. - Kako to znaš?

- Bila sam ondje te noći - istim bezizražajnim glasom odgovori gospođica Stowe. - Njegova je žena ranije izišla. Senator i ja smo obavili seksualni čin u njegovu uredu. Otišla sam iz njegove kuće, ali sam se nekoliko minuta kasnije vratila kroz sporedni ulaz jer sam zaboravila naušnice. Kad sam stigla na kat do ureda, čula sam glas njegove žene. Vratila se kući ranije no što se očekivalo. Prepirali su se. Bojala sam se da će me čuti, pa sam se sakrila u ormar na hodniku.

Landry je preko ramena pogledao Titusa. - Ovo je jebeno nevjerovatno.

- Drago mi je da tako mislite - promrmlja Titus. Iscrpljivalo ga je tako dugotrajno zadržavanje fokusa s tamnocrvenim jantarom, ali se nije usudio pokazati bilo kakvu slabost pred Landryjem.

Gospođica Stowe je nastavila govoriti. - Čula sam zvukove tučnjave. A potom je zavladao tišina.

Kad je Rath izišao iz svojeg ureda, nosio je ženu u naručju. Vidjela sam da joj je glava krvava. Iznio ju je iz kuće i nekamo se odvezao s njom. Gospođica Stowe je ušutjela.

- Tijelo Elizabeth Rathmorten našli su u uličici iza neke stambene zgrade - Landry reče Titusu. - Izgledalo je kao da je skočila. Sranje, s ovakvim ću informacijama čvrsto držati Rathmortena u šaci.

- Jeste li vidjeli dovoljno? - upita Titus.

- Da, svakako, idemo odavde.

- Još jedno treba obaviti. - Titus se usredotočio na gospođicu Stowe. - Imali ste neugodan san, ali riječ je samo o tome, o snu. Ne želite ga se sjećati, jer ćete dobiti jaku glavobolju svaki put kada to pokušate. Ne osjećate se dobro. Želite poći ravno kući i spavati.

Prestao je pulsirati psi-energiju kroz relik. Gospođica Stowe je nekoliko puta trepnula, doimajući se zbunjeno. Tada se pribrala i okrenula Landryju.

- Žao mi je rekla je i stavila ruku na trbuh -ali ne osjećam se baš dobro. Mislim da bih trebala poći kući.

- Svakako - reče Landry. - Osobno ću te odvesti natrag do tvojeg stana.

Benson je gledao kako se Kennington još jednom koristi reliktom malo prije nego je žena izišla iz automobila, pobrinuvši se da zbivanja tijekom proteklih sat vremena za nju budu samo san.

Sjedio je za volanom velikog *oscillatora 600* i čekao dok nije nestala kroz vrata svoje stambene zgrade. Tada je pogledao u retrovizor.

Titus Kennington je sjedio na stražnjem sjedalu. Izgledao je pomalo umorno, ali i veoma zadovoljno.

Kujin sin misli da on vodi igru.

- Impresioniran sam - reče Benson. - Pristajem na vaš prijedlog.

- Izvrsno. - Kennington se nasmiješio onako, svisoka. - Oduševljen sam da to čujem, gospodine Landry. To će se pokazati profitabilnim za obojicu.

Čim se domogne drugog relikta, mislio je Benson, sigurno ga neće predati Titusu Kenningtonu. Umjesto toga, riješit će se doktora i uzeti oba relikta.

Bez obzira kakav je oblik Kenningtonova psi--talenta, sigurno nije jedinstven. Bit će drugih koji će moći kontrolirati relik, drugih koje će pak on moći kontrolirati. S resursima Ceha iza sebe, moći će naći talent potreban za iskorištavanje tamnocrvenih relikata.

- Predlažem da raspravimo o problemu s gospođicom Ingram i njezinim tjelesnim čuvarom - reče Kennington.

20

Celinda je krpom za pranje obrisala paru sa zrcala u kupaonici i proučila svoj odraz. Uopće ne izgleda drukčije, zaključila je. U redu, možda je malo rumena, ali to se može pripisati nedavnom tuširanju. Zasižno nitko iz njezine obitelji jutros neće pogoditi da je dobar dio noći provela u strastvenom seksu sa svojim tjelohraniteljem.

Pogledala je Aramintu koja je stajala na pultu i dotjerivala se.

- Ovo je mladenkin dan - reče Celinda. - Svi će biti usredotočeni na Rachel. Ja sam samo počasna djeveruša. Nitko me neće dvaput pogledati.

Araminta se prestala baviti svojim sivim krznom i trepnula plavim očima.

- Pa, nije baš ni da si ti noć provela posve sama, gospodična.

Podigla je Aramintu i vratila se u sobu kako bi dovršila odijevanje. Vrata Davisove sobe još su bila odškrinuta. Čula je kako teče voda u tuš-kabini. Trenutak je nepomično stajala, razmišljajući o protekloj noći sa zbrkanim emocijama.

Volim spavati sam. Nemoj to osobno shvatiti.

Kako bi drukčije žena mogla shvatiti takvu primjedbu, pitala se.

Navukla je crne hlače i tamnozelenu majicu s rukavima do malo ispod lakta, odjeću što ju je ponijela za vrijeme doručka. Dok je stavljala ruž na usne, čula je kako se voda zatvorila u Davisovoj kupaonici.

Na vratima njezine sobe začulo se kucanje.

- To će biti posluha u sobu s jajima i tostom što sam ih naručila za Aramintu i Maxa - doviknula je kroz vrata između njihovih soba. - Ja ću otvoriti.

Pošla je prema vratima s Aramintom na ramenu i otvorila ih.

Valovi mračne, neurotične psi-energije zaplju-snuli su njezina osjetila, natjeravši je da se tako naglo povuče da se spotaknula i umalo pala.

Benson Landry, odjeven u tradicionalnu odjeću lovaca na duhove, kaki boja i koža, s nožem na boku, ležerno je stajao pred vratima.

- Zdravo, Celinda - rekao je i nasmiješio se na način što ga je smatrao posebno seksi. - Čuo sam da si u gradu zbog vjenčanja u obitelji. Odlučio sam svratiti i pogledati kako si. Dugo se nismo vidjeli.

U uhu je čula tiho mrmljanje. Araminta je zapravo režala. Međutim, vidjele su se samo njezine dnevne oči. Nije prešla u stanje grabežljivca, ali je očito bila na rubu.

- Što želiš? - pitala je Celinda, zapanjena mirnim tonom svojega glasa. Srce joj je lupalo u prsima, a adrenalin jurio žilama.

- Rekao sam ti - rekao je Landry dok su mu zmijske oči svjetlucale. - Samo sam želio vidjeti kako si.

- Došao si s nekim razlogom. Kojim?

- Zašto me ne pozoveš unutra da možemo razgovarati?

- Nemamo što reći jedno drugomu. Ja sam ispunila svoj dio nagodbe. Ostavi me na miru.

- Da, pa, raspoložen sam za mijenjanje uvjeta naše nagodbe. - Uzdigao je obrve kad je opazio Aramintu na njezinu ramenu. - Sto je to? Izgleda poput nečega što je mačka ispljunula. - Tiho se nasmijao.

Davis se stvorio kraj Celinde. Navukao je hlače, ali je od struka prema gore bio nag. Na njegovu je ramenu stajao Max.

- Gubi se odavde, Landry - rekao je opasno blagim glasom.

Landry je suzio oči. - Tko si ti, dovraga?

- Davis Oakes. Bilo bi pametno da to zapišeš. Opet ćemo se sresti jednog od ovih dana. Ali ovo nije pravi trenutak. Moramo poći na vjenčanje.

Rastuća plima muških hormona bila je opipljiva. Razina Celindine tjeskobe podigla se za nekoliko stupnjeva. Posljednje što im treba je ružna scena s moćnim pripadnikom lokalnog Ceha.

- Davis je moj prijatelj - brzo je rekla. - Došli smo samo na vjenčanje moje sestre. Večeras se vraćamo u Cadence.

- Izgleda kao stvarno blizak prijatelj, doista -cinično će Landry. - Zna li on za nas, dušo?

- Znam sve o tebi i Celindi - Davis reče istim zastrašujuće blagim tonom. - Bez brige, uskoro ću ti se javiti zbog toga. No kao što sam rekao, ovo nije ni vrijeme ni mjesto.

Landry se na trenutak zbunio. Celinda je znala da nije navikao na prkos bilo koje vrste.

Trebalo mu je nekoliko sekunda da shvati značenje Davi-sovih riječi.

- O čemu to govoriš, dovraga? - na koncu je procijedio. - Zar ti to meni prijetiš, Oakes?

- Ne - reče Davis - ne bavim se prijateljima. To je više poput vraćanja duga. U tome sam uvijek dobar.

Celinda je sad već jedva disala. Doći će do bitke. Vidjela ju je kako se približava poput teretnog vlaka koji juri prema njoj. Izazvat će užasnu sablazan. Netko će pozvati hotelsko osiguranje. Njezina će obitelj biti posramljena. Rachel će biti uzrujana na dan svojeg vjenčanja. Nikako se ne može znati kako će reagirati obitelj Santana, ali tučnjava jednog od gostiju na vjenčanju s vodećim pripadnikom lokalnog Ceha neće biti dobro primljena, to je sigurno. Nitko u Frequencyju ne želi stati na žulj članu Cehovskog vijeća.

- Prestanite - dahнула je. - Obojica. Nema potrebe za ovakvim ponašanjem.

Predvidljivo, Landry nije obraćao pozornost na nju. - Moji izvori kažu da si ti jeftini privatni istražitelj koji je angažiran kako bi pripazio na Celindu jer ona ima nešto što pripada Cehu Cadencea.

- Tvoji izvori griješe u jednom važnom podatku - reče Davis.

- Je li? Kojem to?

- Nisam jeftin.

Landry puhne kroz nos. - Nisi ni osobito dobar privatni istražitelj, kako se čini. Ne ako si morao ševi ti Celindu da bi saznao gdje je relikv. Dosadno, nije li? jedna je noć meni bila više nego dovoljna.

U Davisovim se očima pojavilo nešto veoma opasno. Prijeteća je psi-energija pulsirala.

Celinda je bila na rubu panike. Morala im je obojici odvući pozornost.

- Ti znaš za relikv? - rekla je Landryju.

- Vijesti brzo putuju u mojim krugovima. -Slegnuo je ramenima. - Ali zamisli moje iznenađenje kad sam čuo da si ti ta koja ga ima. Malen je ovaj svijet, eh?

- Ali ja ne znam gdje je - rekla je. - To je istina. Vjeruj mi, da ga imam, predala bih ga Cehu Cadencea.

- Dušo, sad si u Frequencyju. To znači da ćeš ga predati meni.

- Upravo sam ti rekla, nemam ga - rekla je.

- Čuo si je - reče Davis.

Landry je suzio svoje zmijske oči. - Onaj koji te angažirao sigurno misli da ona zna gdje je. To je za mene dovoljno.

- Mercer Wyatt me angažirao - reče Davis. - I bit će bijesan ako mi budeš smetao.

- jebeš Wyatta. On je starac. Možda još uvijek izdaje naredbe u Cadenceu, ali ovdje nije važan. Ovo je moj grad. To znači da ja izdajem naredbe.

- Reći ću Wyattu da to provjeri kod Harold a Taylora - reče Davis. Uhvatio je Celindu za lakat, povukao je natrag i počeo zatvarati vrata. - U međuvremenu, moramo proslaviti sklapanje braka. Gubi se, Landry.

Celinda je osjetila promjenu u vibracijama zamršene mreže koju čine pomahnitali obrasci psi-ener-gije Benson Landryja. Odmah je znala da je negdje u njegovu umu upravo aktivirano nešto opasno. Monstruozni se pauk penjao iz bezdana.

- Pazi - rekla je i instinktivno se povukla unatrag.

No opasnost je stigla odostraga. U sobi je blje-snula zelena svjetlost. Naglo se okrenula, šokirana, i vidjela kako se stapa gadan energetski duh. Jezgra vatrene kugle bila je mahnita i

nestabilna, baš kao i muškarac koji ju je stvorio.

- Naučit ću te lekciju, Oakes - reče Landry. -Danas ne ideš na vjenčanje; ideš u bolnicu. Celinda je osjetila frustriranost i bijes. Poriv da skoči na Landryja i zarije mu nokte u oči bio je gotovo nesavladiv. Kako se usuđuje prijetiti ljudima koje ona voli?

Ljudima koje ona voli? Upravo je Davisa dodala na taj popis.

No nije imala vremena baviti se implikacijama te impulzivne misli. Rezanje u njezinu uhu postajalo je glasnije. Max je također ispuštao slične zvukove.

Celinda se trgnula kad je shvatila da su mucica i mucan u stanju pripravnosti. Njihovo inače pahuljasto krzno priljubilo se uz malena tijela, te se vidjelo svih šest nogu i mnogo veoma oštarih zuba. Još ju je više uznemirilo pojavljivanje njihova drugog para očiju. One jantarne boje kojima se koriste za lov bile su širom otvorene i prijeteci su sjale.

Palo joj je na pamet da se ne može znati što bi Landry učinio kako bi se osvetio ako ga oni napadnu. Max i Araminta doista mogu nanijeti bolne rane, ali su previše maleni da bi počinili veću štetu. To bi samo još više razbjesnilo Landryja.

Čvrsto je držala Aramintu.

- Ne - šapnula je. - Molim te, nemoj.

- Drži je - tiho će Davis. Skinuo je Maxa s ramena i držao ga u jednoj ruci. - Ne želimo da ih oprlji.

Celinda je gurnula Aramintu u pregib lakta. Araminta se opirala, nastojeći se osloboditi.

Zeleni se duh sad kretao, približavajući se Davisu dok se Landry koristio svojom psi-energijom za manipuliranje njime.

Nema nikakve sumnje da je Landry moćan para-rezonantni talent. Celinda je znala da bi čak i lagani dodir plamsavog zračenja na vanjskim rubovima kugle izvanzemaljske energije bio dovoljan da na nekoliko sati onesvijesti ljudsko biće. Kontakt koji bi trajao više od nekoliko sekunda ostavio bi teške psihičke opekline.

- Evo što se događa jeftinim privatnim istražiteljima koji ne znaju kad se trebaju povući - rekao je Landry, a u njegovim je pakosnim očima sjalo nezdravo uzbuđenje. - Vrijeme je da shvatiš da sam ja glavni ovdje u Frequencyju.

Potrebno je nešto čime će ih omesti, pomislila je Celinda. A jedino što je imala pri ruci bila je Araminta. Počela je spuštati mucicu na pod. Araminta se nestrpljivo vrpaljila, jedva čekajući da je pusti. Celinda je bila sigurna da će se zaletjeti ravno na Landryjev gležanj.

Davis je proučavao duha kao da je riječ o osobito lošem umjetničkom djelu iz razdoblja nakon Ere nesklada. - Znaš, Landry, danas doista nemam vremena za ovo. Nепrestano ti govorim, moram poći na vjenčanje.

Celinda je vidjela samo slabašno srebrno treperenje u zraku. Kao da je Landryjeva energetskog duha odjednom gledala kroz antikno zrcalo.

NMDE se još jednom rasplamsao, divlje, a potom se ugasio i nestao.

Žurno je čvršće stisnula Aramintu, ponovno je spriječivši u želji da napadne Landryja.

- Jednom drugom prilikom - umirujuće joj je šapnula.

Gledala je prema mjestu gdje se nalazio duh. Nije mu bilo ni traga. Preksinoć je bila svjedokom Davisova neobičnog talenta, kad je deenerzirao duhove blizance. Unatoč tomu, ono što je upravo učinio izazvalo je u njoj neki osjećaj koji bi se mogao opisati kao strahopoštovanje. Nitko ne može deenerzirati duha Bensona Landryja.

Njezina reakcija bila je veoma blaga u usporedbi s Landryjevom. Po njegovu se izrazu, lica jasno vidjelo da je zaprepašten. Također je bio bijesan.

Mračna paukova mreža psi-energije koja je zračila iz njega opasno je podrhtavala, ali je pauk zastao. U tom je trenutku goleme napetosti shvatila da je jedino što Landryja sprečava da fizički napadne Davisa zapravo strah. To je jedina sila dovoljno jaka da spriječi pravog parasociopata da čini što god ga je volja. Landry je imao još dovoljno kontrole nad sobom da bi shvatio kako možda ne bi preživio sukob.

Njezin je brat, Walker, prekinuo neprirodnu tišinu. Pojavio se iza Landryja u hodniku, a na licu mu se vidio gnjev.

- Koji se vrag ovdje događa? - oštro je pitao. -Sto radiš u sobi moje sestre, Landry?

- Nije u mojoj sobi - mirno će Celinda. - Ako nisi opazio, on stoji u hodniku.

Landry se naglo okrenuo, a crte lica pretvorile su mu se u divlju, frustriranu masku bijesa. Bez riječi se žurno udaljio, zapativši se prema dizalima.

Walker je pogledao Celindu, pa Davisa, pa opet Celindu. - Sto je taj gad ovdje radio?

Celinda se pribrala. - Ništa. Čuo je da sam u gradu, to je sve. Svratio je pozdraviti me.

- Vraga je tako - blago je prekine Davis. - Došao je ovamo kako bi prijetio tvojoj sestri.

- *Davise*. - Celinda ga je zaprepašteno pogledala. - Molim te, šuti. Ovo se tebe ne tiče.

- Sad me se tiče - rekao je.

- Vjerovala sam ti - ozlojeđeno je rekla.

- Znam. - Njegov se izraz lica malo smekšao. -I morat ćeš mi opet vjerovati.

Walker se namrštio. - Hoće li mi netko reći što se događa?

- Naravno - reče Davis. - Uđi.

Walker je oprezno ušao u sobu, još uvijek nesiguran.

- O, ne, nećeš - Celinda reče Davisu. - On je moj brat. Mojoj obitelji prijeti opasnost. Nemaš se pravo miješati.

- Dala si sve od sebe - reče Davis. Zatvorio je vrata za Walkerom. - Ali na koncu ipak ne možeš zaštititi svoju obitelj od nekoga poput Bensaona Landryja. jedini način da se takav tip zaustavi je da ga se ubije.

- *Bila sam na pravom putu, dovraga!* - viknula je. - Sad si ti sve upropastio.

21

Davis je promatrao izraz njezina lica kad je shvatila što je upravo rekla. Odjednom je razumio. Obuzela ga je mješavina sve većeg divljenja spram njezine nepromišljene smionosti i užasna straha od onoga što je mogao biti rezultat njezina pokušaja.

- Trebao sam shvatiti - rekao je. - To objašnjava neke stvari.

- Celinda? - Walker je bio zbunjen. - Zar govoriš da si namjeravala pokušati ubiti Bensaona Landryja? Zaboga. Zar si poludjela ondje u Cadenceu?

- Dovraga, dovraga, dovraga. - Prišla je krevetu i sjela.

Araminta, ponovno pahuljastog krzna, zabrinuto je gundala. Celinda ju je pustila. Mucica joj se popela na rame.

- Imala sam plan. - Celinda je zurila u zatvorena vrata stisnuvši šake u krilu. - Znam koja je njegova slabost, shvaćate. Kanila sam je pokušati iskoristiti protiv njega.

- Hoće li mi jedno od vas dvoje reći koji se vrug ovdje događa? - oštro upita Walker.

- Ja ću - reče Davis. Prišao je prozoru i zagledao se u Staru četvrt. Još uvijek je nastojao usporiti otkucaje pulsa do negdje blizu normale. *Planirala je ubiti Landryja.* - Benson Landry je prije četiri mjeseca drogirao tvoju sestru i inscenirao skandal za tabloide kako bi uništio njezin posao jer ga je odbila primiti za klijenta.

- Kujin sin - napeto će Walker.

Davis se okrene. - Ali to mu nije bilo dovoljno. Također je prijetio da će uništiti cijelu njezinu obitelj ako se obrati policiji. Celinda je pokušala sve vas zaštititi tako što je šutjela i odselila iz Frequencyja.

- *Znao sam.* - Walker se okrene Celindi. - Znao sam da se nikako nisi mogla zatreskati u toga gada. Svi smo to znali. Zašto je jutros došao ovamo? Kako bi ti ponovno prijetio?

- Komplikirano je - reče Celinda. Čeljust joj se ukočila.

Davis je prekrizio ruke i jednim se ramenom naslonio na zid. - Tvoja je sestra slučajno kupila izvanzemaljski relikv koji je ukraden iz trezora Ceha Cadencea. Ušao sam joj u trag i ponudio da ću ga otkupiti. No Araminta je pobjegla s artefaktom i nekamo ga sakrila prije nego smo uspjeli obaviti razmjenu. Još netko iz Cadencea traži taj relikv. Benson Landry je također nekako saznao za to. Stoga je jutros došao ovamo.

- Kakva zbrka. - Walker je provukao prste kroz kosu. Pozornije je pogledao Davisa. - Znači da ti zapravo nisi Celindin momak, je li?

- Ne, nije - umorno će Celinda. - On je moj tjelohranitelj.

Davis pogleda Walkera. - Samo je djelomično u pravu. Također sam njezin momak.

- Mama mi je jutros rekla kako ona i tata misle da im se vaša veza čini ozbiljnom - reče Walker.

Celinda na to podigne glavu. - Nebesa, što ju je navelo na taj zaključak?

Walker raširi ruke. - Nešto u razgovoru do kojeg je došlo kad su vas sinoć pozvali na piće, mislim.

Celinda trepne. - Ali mi smo se prepirali pred njima. Bilo je neugodno.

Walker kimne. - Točno. Mama je rekla da nema mnogo ljudi koji bi tebe mogli uvući u neugodnu prepirku na javnome mjestu. Rekla je da to znači da je ono što ti i Davis imate zasigurno ozbiljno.

- Ne mogu vjerovati. - Celinda je očito bila zbunjena. - Glupavo smo se prepirali u baru, a oni su zaključili da je naša veza *ozbiljna*? To je apsurdno.

- Ono što je apsurdno - naglašeno će Walker - jest to da očito planiraš sama se riješiti Bensaona Landryja.

Celinda podigne ruku i dotakne Aramintu. - Davis ima pravo. Ne postoji drugi način za zauzimanje takvog čovjeka. Landry je poremećen. Pravičan parapsihološki izraz za to je parasociopat, mislim. Nema savjesti. Sve ostale doživljava kao neku vrstu plijena. Uživa u kontroliranju drugih i manipuliranju njima, i to tako da ih zastrašuje. Na neki se način time

hrani.

Walker se strese. - Nije ni čudo da ga nisi željela za klijenta. Kad bolje promislim, vjerojatno možemo biti sretni da ti nije naudio fizički ili te ubio kako bi se osvetio. - Zastao je, ukočivši se od novog straha. - Nije ti ništa učinio kad te drogirao, je li? Kunem se, ako jest, sam ću ga ubiti, odmah sada. Jutros.

- Ne - brzo će Celinda. - Nije me taknuo, ne na način na koji ti misliš.

Walker se neznatno opustio. - Protekla četiri mjeseca nastojala si smisliti način na koji bi ga se mogla riješiti? A da uopće o problemu nisi razgovarala sa svojom obitelji?

- Pokušavala vas je zaštititi - reče Davis. - Željela je sve sama obaviti za slučaj da nešto pođe po zlu. Nije željela da vas ostale optuže za umorstvo cehovskog dužnosnika na visokom položaju.

- Situacija je ionako dovoljno riskantna - objasni Celinda.

- Koji je bio taj tvoj veliki plan? - upita Davis.

Duboko je udahnula. - Temeljio se na pretpostavci da je čovjek kakav je Landry sigurno stekao nekoliko neprijatelja dok se penjao prema vrhu. Mislila sam da bih imala prilično dobar alibi. Ne vjerujem da bi policija Frequencvja ili Cehovsko vijeće Frequencvja nakon toliko vremena istraživalo bračnu posrednicu koja je imala kratku aferu s Landryjem, a potom se odselila u Cadence City.

- Nastavi - rekao je, morbidno fasciniran.

- Prije dva mjeseca uspjela sam kupiti mag-rez pištolj.

- To objašnjava ono skrovište ispod tvog kreveta.

Raširila je oči. - Znaš za moj pištolj?

Nije morao odgovoriti jer je Walker zurio u nju s vrstom šoka kakvu je mogao razumjeti samo stariji brat.

- Dovraga, Celinda - reče Walker. - Svi znaju da samo policajci smiju nositi mag-rez pištolje.

Neodređeno je odmahнула rukom. - Pokazalo se da nije osobito teško kupiti ga na ulicama Cadencea. Trebalo mi je neko vrijeme da shvatim kako se to čini, ali na koncu mi je trebalo samo mnogo gotovine. Maleni čovjek koji mi ga je prodao pokazao mi je kako se puca i u nagodbu uključio dva dodatna spremnika.

- Ne mogu vjerovati - reče Walker. - Moja slatka, malena i naivna sestra kupila je opaki mag-rez.

- Kad sam imala slobodnog vremena, odlazila sam na pusta mjesta i vježbala - reče Celinda. - Već sam prilično dobra u gađanju.

- O, Isuse. - Walker je masirao zatiljak kao da mu počinje glavobolja. - Jednostavno si namjeravala prići Bensonu Landryju i ustrijeliti ga?

- Ne baš. - Celinda se doimala uvrijeđenom. - Kanila sam to prikazati kao da ga je ubio jedan od njegovih mnogih neprijatelja. Proučavala sam ga tijekom protekla četiri mjeseca, bilježeći njegove navike. Zaključila sam da bi bilo nemoguće upasti na njegovo imanje. Prejako osiguranje.

Davis pogleda prema stropu. - Hvala Bogu, napokon malo zdravog razuma.

- Isto vrijedi za njegov ured u cehovskom kompleksu - nastavila je, ignorirajući ga. - Ali sudjeluje u mnogim društvenim i političkim zbivanjima.

Svaki tjedan ide na primanja i događaje organizirane u svrhu prikupljanja sredstava za ovo ili ono, te mnogo vremena provodi u svojem klubu. Ne okružuje se zaštitarima kad ide na takva mjesta. To je loše za njegov imidž.

- Želiš reći da se ne koristi vidljivim čuvarima - reče Davis.

Namrštila se i pogledala ga. - Vidio si ga prije nekoliko minuta. Nije imao zaštitare uza se.

- Imam osjećaj da su ga čekali u predvorju. - Davis je još malo razmislio o tome. - Moja je pretpostavka da ih nije doveo ovamo jer je vjerovao da će s tobom nasamo razgovarati o reliktu. Očito nije želio da bilo tko, čak ni njegovi zaštitari, čuje taj razgovor. Zanimljivo.

Walker je počeo hodati amo-tamo. - Ovo je grozna situacija. Jedno je sigurno, danas o tome ne možemo razgovarati s mamom i tatom. Poludjeli bi. I Rachelin bi dan bio uništen kad bi saznala što se događa.

- Zar misliš da ja to ne znam? - Celinda ustane i ispravi ramena. - Upravo zato ćete obojica šutjeti o svemu ovome. Razumijete? Ako ijedan od vas dvojice uzruja još nekoga iz obitelji, nikad vam to neću oprostiti.

- Dobro - reče Walker i podigne ruku s dlanom prema van. - Slažem se da je najbolje šutjeti o ovome. Barem danas.

Celinda je svoj odlučan pogled prebacila na Davisa. - Hoćeš li mi dati riječ da danas više nećeš govoriti o tome?

Razmislio je o mogućnostima, a potom kimnuo

- Pod pretpostavkom da se neće promijeniti nikakvi drugi faktori, šutjet ću. Ionako mislim da imamo bolje izgleda ako se time pozabavimo iz Cadencea.

Celinda ga je sumnjičavo promatrala. - Faktori?

- Kako to misliš, pozabavit ćete se time iz Cadencea? - upita Walker pozorno ga pogledavši.

- Benson Landry misli da je Mercer Wyatt starac koji je izgubio svoju oštrinu - reče Davis. - Griješi. - Pomislio je kako će Wyatt reagirati kad sazna da Landry pokušava ukrasti njegov nestali relikv. - Vjerojatno fatalno griješi.

- Ovo je najsretniji dan mojeg života - reče Rachel.
 Celinda joj se nasmiješila u zrcalu. - Prekrasno izgledaš. Dok si hodala prolazom, vidjela sam da Josh nije mogao vjerovati vlastitim očima.
 Bile su same u garderobi punoj zrcala. Rachel je na sebi još imala vjenčanicu. Metri bijelog satena i finog vela nadimali su se i lepršali oko nje. Zračila je srećom.
 Formalni obred sklapanja zavjetnog braka, pun drevnih zavjeta i običaja što ih je prva generacija kolonista donijela sa Zemlje, trajao je gotovo sat vremena. Sad je u hotelskoj plesnoj dvorani zabava bila u punom jeku. Celinda je čula prigušene zvukove glazbe.
 - Ti si ta koja je sve to omogućila. - Rachel se okrenula i čvrsto je zagrlila. - Ne znam kako bih ti zahvalila.
 - Sigurna sam da biste ti i Josh našli jedno drugo i bez moje pomoći. - Celinda je uzvratili zagrljaj. - Ja sam malo ubrzala proces, to je sve.
 - Uopće ne vjerujem da je tako. Ti si to omogućila i ja ću ti uvijek biti zahvalna. - Rachel se odmaknula. Oboje ti tako mnogo dugujemo. Sad si ti na redu. Mama kaže da se veza između tebe i Davisa Oakesa doima ozbiljnom. Tako mi je drago da si napokon nekoga našla.
 - Bojim se da je riječ o malenom nesporazumu. - Celinda iskrivi lice u grimasu. - Davis i ja smo se sinoć u baru uvalili u neugodnu prepirku, a mama je odjednom zaključila da smo suđeni jedno drugomu.
 - Nemoj zanemarivati njezinu intuiciju. Znaš da je daleko iznad prosjeka.
 - Vjeruj mi kad ti kažem da Davis i ja u bliskoj budućnosti nećemo slati pozivnice za vjenčanje. - Oklijevala je. - Davis nije osobito zainteresiran za instituciju zavjetnog braka.
 - Mogli biste početi brakom iz interesa. Pustiti ga da se navikne na situaciju.
 - Znaš što ja mislim o tome. Nisam zainteresirana.
 - Znam - reče Rachel. - Brakovi iz interesa protivni su tvojim pravilima. No ako Davis nije spreman za zavjetni brak, možda bi mogla razmisliti o alternativni.
 - Zašto razgovaramo o Davisu i meni? - Celinda se blistavo nasmiješila. - Ovo je tvoj dan. Trebala bi se preodjenuti u odjeću za putovanje. Imam osjećaj da je Joshu dosta formalnosti. Spreman je započeti medeni mjesec.
 Stavila je ruke na Rachelina ramena i odlučno je okrenula prema zrcalu. Tada je podigla ruke i oprezno joj skinula veo.
 - Voliš ga, zar ne? - pitala je Rachel promatrajući je u zrcalu.
 Rachel je naslijedila izvrsnu intuiciju njihove majke. Svi u obitelji to znaju.
 Celinda se ukočila s velom ukrašenim biserima u rukama. Susrela je pogled sestrih očiju. - Poznajem ga tek nekoliko dana.
 Rachel se nasmiješila. - Znala sam da želim Josha čim sam ga upoznala. On kaže da je isto osjetio za mene.
 - Željete i voljete nije uvijek isto.
 Rachel je nabrala nos. - Opet citiraš vlastita pravila. Znaš li što ja mislim?
 - Što?
 - Mislim da bi trebala spaliti tu svoju knjigu. Jedno je koristiti se zdravim razumom i diskrecijom. Posve je nešto drugo imati tako mnogo pravila da na koncu život samo prolazi kraj tebe.
 Celinda ništa nije rekla. Samo ju je gledala u zrcalu.
 Racheline su se oči raširile, najprije od razumijevanja, a potom od oduševljenja.
 Počela se smiješiti. - Već si odbacila neka od onih glupih pravila, nisi li? Koja?
 Celinda je uzdahnula. - Počela sam s pravilom koje zabranjuje provode za jednu noć.
 - Hmm. Je li bila i druga noć?
 - Ne - reče Celinda. - Nije. Još ne.
 Rachel se tiho nasmijala. - Nešto mi govori da će biti.

Polu sata kasnije Celinda je stajala s Davisom, svojom obitelji i ostalim gostima ispred ulaza u hotel. Svi su gledali kako Josh vodi Rachel kroz kišu ružičastih latica ruža i smješta je na prednje sjedalo blještavog sivog *coastera*. Sjeo je za volan, ubacio u brzinu i krenuo.

Bilo je mnogo mahanja i klicanja. Celinda je shvatila da su joj oči opet vlažne od suza. Nije bila jedina. Obje majke, teta Octavia i većina drugih žena rupčićima su brisale oči.

- Ne mogu vjerovati da se moja mlađa sestra doista udala - Celinda šapne Davisu. - To mi se čini gotovo nestvarnim.

Nasmiješio se. - Ti si ih spojila.

- Znam. Ali ovdje je riječ o mojoj sestri. Želim reći, sjećam se kad je izišla na prvi spoj, za Boga miloga. Znala sam da je momak bio posve pogrešan za nju i rekla joj da gubi vrijeme.

- Što je ona rekla?

- Rekla je da zna da on nije momak za kojeg će se udati, ali želi steći malo prakse kako bi bila spremna kad naiđe pravi muškarac. - Celinda se sjetno nasmiješila, razmišljajući o prošlosti. - Rachel je od nas dviju uvijek imala više pustolovnog duha.

- Mene si umalo prevarila. - Davis ju je uhvatio za ruku i povukao natrag u predvorje. - Planiranje hladnokrvnog pogubljenja sljedećeg poglavara Ceha Frequencyja čini mi se veoma pustolovnim.

Brzo se osvrnula naokolo. - Nebesa, Davise, govori tiše.

- U redu je - rekao je, a usta su mu se izvila u osmijeh. - Sviđa mi se to kod žene.

Osjećala se kao da ju je podigao u zrak i bacio u ledenu vodu. Stvarnost se vratila neugodno naglo. Rachelino je vjenčanje iz bajke završilo. Sad se moraju vratiti u Cadence i suočiti se s problemima s nestalim reliktom i sociopatom koji je član Ceha.

- Ja to nisam smatrala pustolovnim, znaš - rekla je-

- Je li? Kakvim si to smatrala?

Pomno je razmislila o pitanju. - Više nužnošću. Kao nešto što se mora učiniti kako bi moja obitelj bila sigurna.

- Shvaćam - tiho će Davis. U njegovim je očima vidjela golemo razumijevanje i odobravanje. Gosti su se kretali predvorjem, razmjenjujući pozdrave i ponovno čestitajući roditeljima mlade-naca. Oni koji nisu proveli noć u hotelu pripremali su se za povratak kući.

Davis je pogledao na sat. - Osam sati. Vrijeme je da pođemo. Ako sad krenemo, vratit ćemo se u Cadence prije ponoći.

Celinda je vidjela da im se približava njezina majka. Očito je čula Davisov prijedlog.

- jeste li sigurni da večeras želite poći na tako dugu vožnju? - pitala je. - Slobodno se možete vratiti kući s nama. Ili možete prenoćiti u hotelu i sutra poći na put.

- Sutra ujutro moram poći na posao, mama -brzo će Celinda. - Još uvijek sam nova osoba u agenciji, znaš. Ne bih željela da moja šefica pomi sli da sam nepouzdana.

- Razumijem, dušo. Pa, barem uzmite malo hrane za put.

- Dobra ideja - reče Newell koji im se pridružio. - Mislim da je na stolu ostalo mnogo sendviča. Obilje kolača, također. Muka mi je pri pomisli da će se to baciti, osobito kad se sjetim koliko sam sve to platio.

Prišao im je Walker. - Ostalo je i krekeri. -Pogledom je odmjerio Celindinu ružičastu haljinu i nasmiješio se. - Kladam se da više nikad nećeš odjenuti tu haljinu. Izgledaš poput velike kriške svadbene torte.

Celinda uzdigne obrve. - To bi moglo biti duhovito da nije stiglo iz usta tipa koji oko struka ima široki ružičasti pojas.

- Samo pokazuješ kako si slabo informirana -reče Walker. - Ružičasto je ove godine najveći hit za muškarce.

Davis se nasmiješio i čvršće stisnuo Celindinu ruku. - Pođimo pogledati što je ostalo na stolu.

- Idem s vama - reče Walker. - Želim još koji komadić onih zalogaja od sira.

- Uzmite koliko god želite - reče Newell. - Ništa se ne refundira.

Vratili su se predvorjem i širokim, drvom obloženim hodnikom. Blještava je plesna dvorana bila gotovo prazna. Unutra se nalazilo samo dvoje ljudi u odorama hotelskog osoblja, muškarac i žena, koji su počeli skupljati srebrne pladnjeve za posluživanje. Počeo je proces čišćenja.

- Bolje da požurimo - reče Walker. - Počinju odnositi hranu.

Prolomio se vrisak, tako glasan i prodoran da se Celinda čudila zašto se nije razbilo staklo na lusterima. Vrisnula je žena u odori hotelskog osoblja.

- Kakve su to *stvari*? - krikнула je žena. Ispustila je pladanj i odskočila od stola. - Jedna je u torti. O, *moj Bože*, eno još jedne u fontani od šampanjca.

Drugi zaposlenik hotela najprije se zagledao u tortu, a potom u fontanu. - Koji vrag? Izgledaju kao mucice.

- Idem po upravitelja - glasno će žena. - Ne plaćaju me dovoljno da bih se bavila takvim stvarima.

Hitro je potrčala, zaputivši se prema vratima na guranje na drugom kraju prostorije.

Celindu je obuzela malodušnost. Pogledala je prema stolu. - Uh.

- Čekaj malo - reče Walker i izvadi maleni fotoaparat. - Želim ovo snimiti. Šteta da Rachel i Josh to nisu vidjeli.

Na stolu s hranom Araminta se zavukla u ostatke ružičaste i bijele svadbene torte na četiri kata. Grickala je ružičastu ružu od šećera. Na njezino se krzno zalijepilo još ružičaste i bijele glazure.

Max je stajao na rubu fontane izrađene od čaša koja je korištena za ukras i posluživanje ružičastog šampanjca. Činilo se da malo tetura. Dok je Celinda užasnuto gledala, njihao se naprijed-natrag, a potom naglavce pljusnuo u zdjelu ispod fontane, sve naokolo zapljusnuvši šampanjcem. Počeo je plivati.

- Maleni momak ne podnosi alkohol osobito dobro - objasni Davis.

23

- Valjda je Araminti ponestalo hrane što su je donijeli u sobu - reče Celinda. - Trebala sam prije nekoliko sati provjeriti treba li joj još nešto.

- Gledaj na to s vedrije strane - reče Davis. Gledao je mračnu autocestu pred njima. - Svoj napad na stol s hranom i pićem izveli su tek nakon što su mladenci otišli. Veliko ružičasto vjenčanje nije pretrpjelo nikakvu štetu. Uskoro ćeš se tomu smijati.

- Araminta je uništila onu prekrasnu tortu.

- Već je poslužila svrsi.

- Ali Rachel je gornji dio željela zadržati kao suvenir. Hotelsko ga je osoblje trebalo spremirati u kutiju i zamrznuti. Taj je dio Araminta najprije napala.

- Gledaj, ako te to toliko zabrinjava, možemo naručiti novu tortu - rekao je umirujućim tonom. - Samo taj dio. Slastičar ga može staviti u kutiju i zamrznuti, pa će čekati tvoju sestru kad se ona i Josh vrate s bračnog putovanja.

Celinda se doimala sumnjičavom. - Bilo bi skupo.

- Pa što? Staviti ćemo na račun Ceha. Krajičkom je oka vidio kako su joj se usta trznula.

- Račun što ga kaniš poslati Merceru Wyattu kad sve ovo završi bit će veoma zanimljiv - rekla je. - Pretpostavljam da moraš napisati stavke?

- Svakako.

- Mogu ga već zamisliti. Svadbena torta od jednoga kata ukrašena ružičastim ružama i, ovaj, usput rečeno, jedan parasociopat, član Cehovskog vijeća Frequencyja, želi vaš relikv.

- Wyatt nije od jučer. On to prihvaća u hodu.

- Dovoljno ga dobro poznaješ da bi bio siguran u to?

- Već sam ranije radio za njega. Neće se žaliti ako mu račun isporučim zajedno s reliktom.

Njezin je osmijeh nestao. Spustila je glavu na naslon sjedala i kao da je utonula u dublju potištenost. - Pitam se kakvi su izgledi da se to dogodi?

- Naći ćemo relikv.

Okrenula je glavu i pogledala ga, a lice su joj osvijetljavale lampice s kontrolne ploče. - Doista misliš da će se Wyatt pobrinuti za Bensona Landryja?

- Landry je mamac za duhove. Samo što on to još ne zna.

Malo se razvedrila na to.

Noć je zastirala golemo prostranstvo pustinje između Frequencyja i Cadencea. Srebrna je mjesečina krajoliku podarila neobičan sjaj koji je bio jednako tajanstven i egzotičan kao i sjaj izvanzemaljskog kvarca. U retrovizoru je vidio samo još jedno vozilo. Tu i tamo susreli bi poneki automobil koji je dolazio iz suprotnog smjera. No uglavnom su bili sami na cesti. Sviđa mu se biti ovdje vani usred pustinje noću, mislio je: sviđa mu se biti nasamo sa Celindom. I mucicama, naravno.

Odlazak iz hotela bio je malo odgođen jer je Celinda inzistirala da obje mucice odnesu u sobu i isperu ih u umivaoniku kupaonice. Kad su Araminta i Max bili oprani i osušeni, a putne torbe i zloglasna ružičasta haljina djeveruše spremljene u prtljažnik *phantoma*, već se približilo devet sati. No mislio je da će se ipak vratiti u Cadence do ponoći ako bude malo brže vozio.

Dvoje vragolana je drijemalo. Araminta, koja se najela svadbene torte, ležala je u Celindinu krilu i zatvorila sva četiri oka. Max se ispružio na leđima na uskom prostoru ispod stražnjeg stakla. Čvrsto je spavao, a svih šest nogu stršilo mu je ravno uvis iz krzna. Kad god je Davis pogledavao u retrovizor, vidio je obrise šest malenih šapa na svjetlosti vozila iza *phantoma*. Celinda je zabrinuto pogledala Maxa. - Misliš li da će imati nekih loših posljedica od šampanjca?

- Ne. Ovo nije prvi put da mu se tako nešto dogodilo. Bit će u redu. Čini se da je metabolizam mucica prilično učinkovit.

Celinda napravi grimasu. - Valjda je ipak bilo smiješno, kad bolje promislim.
Nasmijao se. - Drago mi je da ih je tvoj brat fotografirao. Te će snimke za dvadeset godina svima biti najdraže fotografije s vjenčanja.
Farovi *phantoma* obasjali su izbljedadjeli reklamni pano koji upućuje na jednu od starih atrakcija uz cestu kraj koje su prošli na putu za Frequency:

SAMO PETNAEST KILOMETARA DO SABLASNIH IZVANZEMALJSKIH RUŠEVINA.

- Tata se katkad običavao ondje zaustaviti dok smo bili djeca - reče Celinda. - Tako smo lakše podnosili dugu vožnju. Jesi li ih ikad vidio?
- Ne. Ali istraživao sam ruševine neke pred-straže blizu Crystal Cityja.
- Ove se čak ne mogu smatrati predstražom. To je više bilo nešto slično postaji s toaletnim prostorijama za izvanzemaljce. Ako su i postojali neki artefakti, odavno su ih odnijeli podzemni štakori. No bilo je zabavno.
- Ušutjela je. Davis je ponovno pogledao retrovizor. Svjetla automobila iza njih sad su se približila. Sad je već mogao vidjeti prednji dio snažnog *oscil-latora 600*.
- Pripadnici cehova koji se vole držati tradicija favoriziraju te automobile.
- Dok je gledao, još se jedno veliko vozilo pojavilo iza *oscillatora*.
- Ledena slutnja poremetila je intimnost u kojoj je uživao tijekom proteklih dvjesto dvadeset kilometara. Eksperimentalno je ubrzao.
- Dva vozila iza *phantoma* zaostala su na nekoliko sekunda. No trenutak kasnije već su nadoknadila zaostatak i još se približila.
- Davis je još malo ubrzao. Razmak između automobila opet se povećao. Međutim, dva para farova u retrovizoru ponovno su ga sustigla.
- Čini se da bismo mogli imati problema - tiho je rekao.
- Što je bilo? - upita Celinda. Vidjela je da on gleda retrovizor, pa se okrenula na sjedalu i pogledala unatrag. - Zabrinjava te onaj automobil iza nas?
- Slijedi nas otkako smo krenuli iz Frequencyja. Sad je tu i drugi automobil.
- Što je u tome tako čudno? Ovo je glavna autocesta do Cadencea.
- Opazio sam *oscillator* nekoliko kilometara izvan Frequencyja kad se promet prorijedio. Ali tek je prije nekoliko minuta smanjio razdaljinu između nas. Sad je to učinilo i drugo vozilo, veoma brzo.
- Duboko je udahnula. - Misliš da bi to mogao biti Landry, zar ne?
- Prije će to biti neki od njegovih ljudi. Sumnjam da bi želio riskirati izravnu upletenost.
- U čemu?
- U tome da se riješi mene i zgrabi tebe.
- Bojala sam se da ćeš to reći. - Opet se okrenula naprijed i zagledala kroz vjetrobran. - Ali ovaj tvoj modemi automobil je brži od njih, točno?
- Naravno. Problem je u tome što će ovo vjerojatno biti obuhvatni manevar. Tako bih ja to izveo da sam na Landryjevu mjestu.
- Kako molim?
- Vidiš dva vozila koja nam se približavaju? -Da.
- Pojavili su se tek maločas. Imam osjećaj da su stajali u pustinji i čekali nas.
- Pogledala je farove koji su im se primicali. -Želiš reći da su nam postavili zasjedu na javnoj autocesti?
- Mislim da im je to plan. Zapravo nije loš. Moram Landryju odati priznanje za strategiju.
- Mrsko mi je to pitati, no imamo li i mi nešto?
- Plan? - Gledao je kako im se približava još jedan izbljedadjeli pano: POSLJEDNJA PRILIKA DA VIDITE SABLASNE IZVANZEMALJSKE RUŠEVINE. - Sad imamo.
- Sto ćemo učiniti?

- Ono što gotovo svi čine tijekom dugotrajne vožnje. Posjetit ćemo atrakciju uz cestu. Drži se.

Pritisnuo je kočnice, okrenuo volan i *phantom* je skrenuo uz dimljenje i škripanje guma. Jurnuli su neasfaltiranom cestom punom rupa prema nalazištu. *Phantom* je divlje poskakivao i trzao se. Celinda je jednom rukom držala Aramintu, a drugom se oslonila na kontrolnu ploču. Max se naglo probudio kad je pao na stražnje sjedalo. Na nekoliko se sekunda izgubio iz vida. Odmah potom popeo se na naslon vozačeva sjedala kako bi vidio što se događa. Araminta se izvukla iz Celindina stiska i također se popela na naslon sjedala. Obje su mucice odjednom izgledale veoma uzbuđeno. Rođeni lovci, pomislio je.

- Imamo uza se dvoje malenih ovisnika o adrenalinu - rekla je Celinda pogledavši mucice.
- Kad se sve zbroji i oduzme, oni su zapravo grabežljivci. - Davis je izbjegao veoma duboku rupu na cesti. - To im je u krvi.

Cesta je bila loša. *Phantom* je povremeno letio zrakom. Morao je usporiti.

Ispred njih, na udaljenosti od možda tri do četiri kilometra, nazirao se slabašni zeleni sjaj ruševina.

- Čini se da nam je netko ostavio upaljena svjetla - rekao je.

Celinda se okrenula na sjedalu kako bi opet pogledala kroz stražnji prozor. - Ona su se četiri automobila zaustavila na autocesti. Možda nas neće slijediti. Ne, čekaj, jedan se okreće. Dovraga, svi idu za nama.

- Ona su vozila mnogo teža od *phantoma*. Uz malo sreće, svi će morati usporiti više nego mi kako bi svladali ovu cestu.

- Idemo u stare ruševine?

- Da. Imam osjećaj da su ovi iza nas naoružani ilegalnim mag-rez pištoljima što ih u današnje vrijeme očito svatko s dovoljno gotovine može kupiti na ulici. Nas dvoje imamo samo jedan. Nije ravnopravan odnos snaga.

- Trebala sam ponijeti svoj.

- Dok sad razmišljamo o tome, da, to bi bila dobra ideja. Kad sljedeći put pođemo na vjenčanje, morat ćemo se sjetiti spakirati ga.

Ignorirala je to. - Idemo prema ruševinama kako bismo zid od kvarca iskoristili kao barikadu, točno?

- Ne. - Primoran još malo usporiti, nevoljko je prebacio u manju brzinu. - Idemo prema ruševinama jer moramo sići u podzemlje prije nego počne pucnjava.

- Kako će nam to koristiti?

- Mag-rez pištolji, poput većine visokotehnoloških naprava koje se koriste magnetskom rezonantnom tehnologijom ispod zemlje ne funkcioniraju kako treba. Jaka psi-energija ondje dolje remeti njihove mehanizme. Pištolji su jednako opasni za one koji njima rukuju i za njihove mete. Zato ih lovci na duhove ne nose.

- O, točno - rekla je. - Kad bolje promislim, vjerujem da mi je maleni tip koji mi je prodao pištolj spomenuo nešto o tome neka ga ne pokušavam rabiti u podzemlju. Rekao je da bi mi mogao eksplodirati u ruci.

- Ima li kakvih izgleda da ćeš se, kad se nađemo unutar zidina ruševina, sjetiti gdje je ulaz u katakombe?

- Da. - Netremice je gledala opasnu paradu farova iza *phantoma*. - Nalazi se u tornju. Postoji stubište koje kao da nema kraja i veoma je zavojito. Kad stojiš na vrhu, ne možeš vidjeti dno. Stvarno jezovito. Mislim da dvojica muškaraca koji su upravljali tom atrakcijom baš zato nikad nisu imali osobitu zaradu.

- Previše jezovito?

- Ne. Previše stuba. Posjetitelji su shvatili da se, nakon što stignu do dna, moraju svim tim stubama popeti natrag. Veoma mnogo penjanja. Sjećam se kako su ljudi samo jednom pogledali to stubište i zahtijevali novac natrag.

- Možda ćemo imati sreće pa će i oni iza nas upravo tako postupiti - rekao je, nastojeći malo pozitivnije razmišljati.

- Vjerojatno ne bismo trebali računati na to.

- Ne - složio se - vjerojatno ne bismo. Budući da je to nekoć bila turistička atrakcija, zacijelo su stubište i tuneli očišćeni od iluzionističkih klopki?

- Bili su očišćeni dok je to radilo kao atrakcija

- rekla je. - Ne vidim nikakav razlog iz kojeg bi netko opet aktivirao klopke.

Razmislio je o tome. Samo netko s posebnom vrstom psi-talenta - pararezonator nepostojane energije, inače poznat kao razmršitelj - može de-nerzirati ili iznova aktivirati klopku. Ni on ni Celinda se s time ne mogu nositi.

- Morat ćemo riskirati - rekao je. - Nije da baš imamo mnogo izbora.

- Ne bih mogla deenerzirati klopku - rekla je.

- No mogu je detektirati, a to znači da ćemo moći izbjeći one na koje naiđemo.

Pomislio je na noć kad je otmičarima uzeo Mary Beth. - I ja ih mogu osjetiti. Zajedničkim snagama možemo ovo izvesti.

24

Sjaj zidina od kvarca koje okružuju drevnu predstražu postajao je jači kako su se približavali. Davis je bio svjestan ambijentalne psi-energije koja je sad zračila iz ostataka. Znao je da je i Celinda osjeća.

- Je li tvoja sposobnost kao u drugih lovaca? -pitala je. - Postaje li snažnija kad je pojačana izvanzemaljskom psi-energijom?

-Da.

Zidine su im se brzo približavale. Vidio je ostatke starog parkirališta što su ga napravili ljudi. Opet je povećao brzinu *phantoma*.

- Malo su zaostali - uvjerala ga je Celinda. -Imao si pravo, ne mogu ovom cestom voziti brzo kao mi.

Usredotočio se, pokušavajući predvidjeti probleme.

- Jesu li ljudi koji su imali koncesiju podigli nekakvu ogradu? - pitao je.

- Sjećam se improvizirane drvene kapije koju bi otvarali nakon što bi ljudi kupili ulaznice.

- Uz malo sreće, neće biti zaključana.

- Sumnjam. Ovo je mjesto napušteno prije dosta godina.

Phantom se naglo zaustavio na parkiralištu. Stari je natpis stajao nad ulazom:

DOBRO DOŠLI U SABLASNE IZVANZEMALJSKE RUŠEVINE.

Ispod natpisa na šarkama je visjela velika drvena kapija.

- Otključano je - reče Davis. - Jedan problem manje. - Ugasio je motor i svjetla. - Svi van. Odmah.

Celinda je već otkopčala svoj sigurnosni pojas. Jednom je rukom zgrabila Aramintu i drugom otvorila vrata.

Davis je izišao na drugu stranu i ispružio ruku u unutrašnjost vozila. Max je odmah skočio na ruku i popeo se na Davisovo rame.

Četiri su vozila još bila prilično daleko na cesti, ali su se brzo približavala. Farovi su poskakivali u noći.

Davis je izvukao mag-rez iz futrole na gležnju.

- Idi - naredio je.

Celinda je već trčala prema ulazu. Odjednom je stala.

- Što je? - prasne Davis.

- Ne znam. Nešto nije u redu. Araminta je uzrujana.

- Sad nije trenutak da se opterećuješ njezinim osjećajima. Kreni.

Celinda je ponovno počela trčati. Davis je vidio kako sjenka s njezina ramena pada na tlo.

- O, dovraga - zacvili Celinda. - Vraća se do automobila. Ne mogu je ostaviti.

- Bit će joj dobro. Zna voditi računa o sebi.

- Ne, Davise, mislim da želi nešto iz automobila.

Celinda jurne za Aramintom.

Davis pogleda automobile koji su se brzo približavali. - Dovraga.

No bilo je prekasno da zaustavi Celindu. Stigla je do *phantouia*. Araminta se nalazila na tlu kraj suvozačkih vrata. Poskakivala je gore-dolje i mahnito brbljala.

Celinda je otvorila vrata. Araminta je nestala u unutrašnjosti vozila. Celinda je posegnula za njom.

- Hajde, Celinda. - Davis je prvi put osjetio tračak prave panike. Ne bude li ga Celinda slušala, osuđeni su na propast. Krenuo je natrag za njom. - Dođi ovamo. *Smjesta*.

Već se izvukla iz automobila. Okrenula se i potrčala prema njemu. Vidio je da je u jednoj ruci držala svoju veliku torbu. Araminta je sjedila na njezinu ramenu, doimajući se zadovoljnom.

Jurnuli su prema ulazu.

- Nije htjela poći bez torbe - zadihano objasni Celinda.

Projurili su kroz kapiju. Unutrašnjost ograđenog prostora osvjetljavao je sjaj zelenog kvarca. Vidjeli su nekoliko drevnih tornjeva i građevina s kupolama, zauvijek strani i zagonetni u svojem fantastičnom, osebnom dizajnu.

Stari, ljudskom rukom napisani znakovi naziraju su se iznad ruševnih štandova.

SENDVIČI I SOKOVI. OVDJE SE FOTOGRAFIRAJTE ZA USPOMENU.

Za oko mu je zapeo posljednji natpis. Stajao je ispred ulaza u prozračan, svjetlucavi toranj od zelenog kvarca.

PRIPREMITE SE ZA SILAZAK U PODZEMNI SVIJET.

- Ondje je stubište - reče Celinda.

Začulo se škripanje kočnica i guma. Osvrnuo se preko ramena. Prvi od četiriju automobila upravo je stigao na parkiralište. Druga tri bila su odmah iza njega.

Celinda je potrčala kroz nadsvođeni ulaz. Pošao je za njom.

Čim je ugledao svjetlucavo zeleno stubište, shvatio je zašto je stara atrakcija izgubila nekoliko potencijalnih posjetitelja. Stube su strmo vodile prema dolje u nekoj verziji spiralnog stubišta iz noćne more koja je na neki neodređeni način dezorijentirala ljudska osjetila.

Nije bilo ograde. Niti jedno stubište u katakombama nema ogradu. Davno nestali izvanzemaljci očito se nisu opterećivali kršenjem sigurnosnih propisa ili problemima s odgovornošću.

Srećom, u ovom su slučaju stijenke uza stube dovoljno blizu da ih se može dotaknuti. Celinda se dlanom desne ruke pridržavala za zid od kvarca dok je hitro silazila neobično zavojitim stubama. On je učinio isto.

Osjetio je navalu intenzivne paranormalne energije koja uvijek postoji u katakombama. Ta energija ima blago poticajni učinak na svakoga tko posjeduje makar prosječnu razinu psi-sposobnosti. Na one poput Celine i njega, koji imaju snažne parapsihološke profile, ta pojava djeluje opojno.

Vidio je kako se Celinda osvrće preko ramena i gleda prema ulazu na stubište. On je učinio isto. Odozgo nisu dopirali nikakvi zvukovi. To nije bilo nimalo čudno. Energija u zidovima od kvarca uvelike ublažava zvuk.

- Još ne vidim da nas netko slijedi - reče Celinda.

- Nastavi se kretati - naredi Davis.

Jurnula je niz još jedan zaokret stubišta i izgubila se iz vida.

Trenutak je zastao prije nego je pošao za njom i opet pogledao prema ulazu. Nečiji su se obrisi pojavili na otvoru. Dok je gledao, drugi se čovjek pridružio prvomu. Počeli su silaziti. Skrenuo je niza sljedeći zavoj stubišta. Kad se ovoga puta osvrnuo, više nije vidio ulaz ni ljude koji su ih slijedili. Celinda je već gotovo stigla do podnožja stubišta.

Vidio ju je kako se spotaknula nekoliko stuba prije podnožja. Uspjela je uspostaviti ravnotežu tako što se objema rukama uhvatila za zid, ali joj je zato ispala torba.

Velika je torba odletjela do podnožja stubišta i njezin se sadržaj rasuo naokolo. Na pod od kvarca pale su dvije prozirne plastične kutije s ostacima svadbene torte i krekerima s ružičastim namazom od sira. Potom je slijedio novčanik od kože, paketić papirnatih rupčića, različite ženske toaletne potrepštine, uključujući četku za kosu i ruž za usne, maleni notes, nalivpero i naočale za sunce.

- O, dovraga - izusti Celinda.

Sagnula se i mahnito počela skupljati stvari.

GIGA

- Zaboravi - reče Davis kad je stigao do posljednje stube. - Nemamo vremena.
  - Ali Araminta -
  - Ili će ostati ovdje uz torbu ili će poći s nama. Njezina odluka. Nema pregovaranja, Celinda. Srećom, ovoga se puta nije prepirala. Počela se uspravljati. Zatim se ukočila.
  - *Davise.*
  - Sto je?
- Podigla je jedan od predmeta koji su ispali iz torbe. Radilo se o poznatom komadu izrađenom od nečeg što je izgledalo poput tamnocrvene plastike.
- Čovječe - tiho je izustio. - Relikt.

25

- Nikakvo čudo da se Araminta nije zabrinjavala zbog činjenice da će ga ostaviti u Cadenceu -reče Celinda. - Zasigurno ga je sakrila u moju torbu prije no što smo krenuli u Frequency. Zato mi prije nekoliko minuta nije dopustila da ostavim torbu u automobilu.

- Daj ga meni. - Davis posegne za predmetom. Araminta je podivljala, baš kao i zadnji put, poskakujući na Celindinu ramenu i stvarajući ljutite zvukove.

- Mislim da je bolje da ga ja zadržim - reče Celinda. - Ne želimo da Araminta ponovno pobjegne s tom stvarčicom. Jednom je bilo dovoljno.

Davis je proučavao Aramintu koja je izgledala veoma odlučno. - Mislim da imaš pravo. U redu, krenimo.

Celinda se osvrnula naokolo. Sedam svjetlucavih tunela, svaki obilježen visokim, nadsvođenim ulazom, ukrašenim tajanstvenim gravurama, pružalo se od okrugle odaje u podnožju stubišta.

- Kojim putem? - pitala je.

Davis je pokazao tunel koji se nalazio iza stubišta. - Onamo. Ljudi koji nas progone bit će okrenuti u onom smjeru kad siđu stubama. Tako ću biti iza njih. Na mojoj će strani biti maleni element iznenađenja.

Obeshrabreno se okrenula prema njemu. -Mislila sam da je plan skrivati se u tunelima dok oni ne odu.

- To su lovci na duhove - reče Davis. - Moramo pretpostaviti da imaju novu vrstu lokatora rezonantnog jantara koja omogućuje otkrivanje bilo kojeg signala ugodenog jantara, bez obzira imaju li frekvenciju ili ne. I ti i ja nosimo jantar, a ne možemo riskirati i odbaciti ga. Ako se udaljimo toliko da više ne vidimo stubište, možda ga više nikad ne bismo našli. Nije se prepirala. Svima su poznate legende o ljudima koji su izgubili svoj ugođeni jantar i lutali zelenim labirintom sve dok nisu umrli od žeđi ili poludjeli. Biti u podzemlju bez ugodenog jantara znači biti osuđen na propast.

Čvrsto stežući relik, žustro je ušla u tunel što ga je pokazao.

- Kako se kaniš sukobiti s tim ljudima? - pitala je.

- Oprezno.

- Jedan protiv sam Bog zna koliko njih ne čini mi se osobito povoljnim. Treba ti pomoć, Davise.

- Imam Maxa.

- Također imaš mene i Aramintu.

Zamišljeno je pogledao Aramintu. - Mogla bi biti korisna, osobito ako misli da štiti tebe.

- Hej, i ja mogu biti korisna - napeto je rekla.

- Možeš biti korisna tako da ostaneš skrivena dok ovo ne završi.

Odjednom je osjetila bijes i frustriranost. Imao je pravo. Sto ona zna o borbi protiv bande razbojnika?

Primaknuo je usta njezinu uhu. - Nemamo više vremena. Čujem ih na stubama. Ostani ovdje i obećaj da se nećeš prepustiti panici, bez obzira što misliš da vidiš.

Nije čekao njezin odgovor na tu čudnu naredbu. Pustio ju je i vratio se prema nadsvođenom ulazu s Maxom na ramenu. Tada se zaustavio i priljubio se uza zid.

Shvatila je da još uvijek drži mag-rez pištolj, ali je bio naopako okrenut u njegovoj ruci.

Čula je glasove i teške korake na stubama.

- Makni taj mag-rez, prokleti idiote - ljutite je rekao jedan od lovaca. - Sad smo ispod zemlje. Prije ćeš ubiti sebe ili nekog od nas nego Oakesa.

- Zapamtite, bez obzira što će se dogoditi, žena nam treba živa - zarežao je drugi čovjek. - Ako ona strada, Landry će pomahnitati.

- Ona neće biti problem - rekao je prvi čovjek. - Oakes je jedini koji nas treba zabrinjavati.

Čuli ste Landryja, on nije običan lovac, nego neka vrsta neobičnog čudaka koji može

deenerzirati duha bez korištenja energetske svjetlosti.

- On možda jest čudak - hladno primijeti treći muškarac - ali nas ima pet. Nikako ne bi mogao istodobno srediti pet duhova. Nitko to ne može, ne bez taljenja jantara. Nakon što iskoristi svoj jantar, on će biti mamac za duhove.

Znači, pet na jednoga, pomisli Celinda. To sigurno neće biti poštena borba. Davisu treba pomoć.

- Očitavam nešto - reče jedan od lovaca. -Ugođeni jantar. Na manje od šest metara. Skrivaju se u jednom od ovih tunela.

Drugi je povisio glas. - Gotovo je, Oakes. Svi to znamo. Daj nam ženu i možeš otići. Nije nas briga za tebe. Samo je pošalji ovamo. Landry joj neće nauditi. Samo želi neke informacije od nje. Ovo se tebe ne tiče. Riječ je o cehovskim stvarima.

Celindu je obuzeo bijes. *Cehovske stvari*. Univerzalna isprika za sve koji imaju veze s cehovima.

Pogledala je Davisa koji je još uvijek bio priljubljen uza zeleni zid i čvrsto stezao cijev magrez pištolja. Valjda ga ne kani uporabiti, mislila je. No možda je dovoljno očajan da bi riskirao.

Osjetila je kako njegova psi-energija pulsira u iznenadnom naletu moći.

Trenutak kasnije Davis i Max su nestali.

Zurila je u ulaz u tunel, nesposobna vjerovati vlastitim očima. Obojica su nestala. Doslovce. Ne u smislu da su se tako brzo kretali da ih nije mogla pratiti. Jednostavno su nestali.

Samo što Davis nije otišao. I dalje je osjećala snažno enerziranje njegovih psi-obrazaca.

Shvatila je da joj je teško fokusirati se na mjesto gdje je maločas stajao s Maxom na ramenu. Zrak kao da je ondje lelujavao i treperio.

Dio zraka koji nije bio baš u fokusu odjednom se pomaknuo, lebdeći van iz tunela. To uopće ne bi vidjela da nije gledala ravno onamo.

Tada je shvatila. Davis je sebe i Maxa upravo učinio nevidljivima.

Nemoguće.

Prije nego je uspjela shvatiti zbrkane poruke što ih je njezin mozak primao, Araminta je ispustila tihi zvuk rezanja i otkotrljala se s njezina ramena na tlo tunela.

Mucica je jurnula za srebrnastim, treperavim dijelom zraka. Dok je trčala, prešla je u stanje lovca, pokazujući sve oči i zube.

Celinda je požurila za njom.

Iz susjedne su se odaje čuli povici gnjeva i iznenađenja.

- Što, jebi ga?

-Što se dogodilo Reynoldsu ?

Celinda je stigla do ulaza u tunel na vrijeme da vidi kako se jedan od lovaca u odjeći kaki boje i koži ruši na pod. Ispružio se ondje i ostao nepomično ležati. Ostala su četvorica zaprepašteno zurila u njega.

Još uvijek je bila nekoliko koraka udaljena od njih; unatoč tomu, posve je jasno osjećala divlje pulsiranje njihovih psi-energija. Njezina su osjetila mnogo snažnija pod zemljom, naravno.

- Možda je imao srčani udar ili tako nešto - s nelagodom reče jedan od lovaca. - Sto bismo sada trebali učiniti, dovraga?

- Došli smo ovamo po onu ženu - zareži drugi lovac. - Nećemo otići bez nje.

Čovjek koji je govorio naglo se trgnuo i pao na koljena, zastenjavši. Njegova je glava pala prema naprijed, kao od udarca. Ovoga se puta srušio licem prema dolje. Njegova je psi-energija i dalje pulsirala, ali se činilo kao da je odjednom neutralizirana. Živ je, shvatila je, ali bez svijesti.

- Sto se događa? - vikne jedan od preostalih lovaca. - Sto je ovo?

Zadrhtala je. *Dobro došli u sablasne izvanzemaljske ruševine, ljudi. Samo pridite. Danas ćete*

dobro potrošiti svoj novac. S vama je u odaji pravi živi duh.

Prvi je put pomislila da bi Davis, Max i Araminta doista mogli sami srediti svih pet lovaca. Tri čovjeka koja su još uvijek stajala na nogama s nelagodnom su se osvrnula naokolo. Jedan je provjeravao uređaj što ga je držao u ruci.

Povukla se korak unatrag i priljubila uza zid.

- Imam dva očitavanja - reče lovac. - Sranje. Jedno dolazi baš iz ove odaje.

- Ovdje smo samo mi, idiote - drekne jedan od ostalih. - Vjerojatno očitavaš moj ili Gregov jantar.

Prodorni se krik prolomio odajom. Ispustio ga je lovac koji je pokušavao odgonetnuti očitavanja na svojem lokatoru.

Celinda je provirila van i vidjela da se Max ponovno pojavio na vidiku. Dok je gledala, penjao se uz nogavicu hlača jednog od lovaca. Araminta mu je bila za petama, ali je skrenula na drugu nogavicu.

Čovjek je ponovno vrisnuo i počeo divlje mlatarati po prednjoj strani svojih hlača.

- *Maknite ih s mene! Maknite ih s mene!*

Max je stigao do čovjekova struka, a bilo je jasno da nastoji doći do njegova vrata.

Užasnuti je lovac divlje zamahnuo prema Maxu i uspio ga udariti. Max je odletio, ali ga je ipak uspio ugristi.

Lovac je ponovno viknuo i zamahnuo prema Araminti. Ona je na vrijeme skočila s njegove noge, ali je Celinda vidjela da je tkanina hlača već vlažna i tamna se mrlja brzo širila.

- *Nešto me ugrizla!* - Lovac je zateturao unatrag i rukom pritisnuo mjesto na struku koje je krvarilo. Doimajući se prestrašeno, izvukao je nož, stvorio energetskog duha kao štit i počeo se povlačiti prema stubištu.

Zrak iza njega je treperio. Trgnuo se, ali nije pao. Naglo se okrenuo kako bi se suočio s nevidljivom prijetnjom iza sebe, mahnito zamahnuvši nožem.

Potom se srušio u stranu i glasno tresnuo na tlo. Krv iz njegove rane tekla je po zelenom kvarcu. Duh što ga je enerzirao odmah se ugasio.

Celinda je zabrinuto pogledala Maxa. Spretno je doskočio i već je bio na nogama, očito neozlijeđen.

Bljesnulo je još energetske svjetlosti. Dva lovca koja su još stajala uspjela su se snaći toliko da se okrenu leđima jedan prema drugome, štiteći se. Kako bi se zaštitili, stvorili su dvije velike kugle energije koje su divlje pulsirale dok su se oni povlačili prema stubištu. Obojica su izvukla noževe.

Mračna, uznemirujuća energija zračila je iz njih u odvratnim valovima. *Strah*, pomisli Celinda. Energija je bila tako snažna da je zaprijetila njezinim osjetilima.

Njezin je prvi poriv bio da pokuša ublažiti psi-energiju prije nego je nadjača. Prsti su joj se grčevito stegnuli oko tamnocrvenog relikta u ruci. Osjetila je treperenje energije na dlanu.

Odjednom je na način koji ne bi znala objasniti znala da može birati. Mogla bi umanjiti strah muškaraca ili bi ga mogla pojačati. Ako izabere ovo drugo, također je bila veoma sigurna da bi mogla blokirati jačinu valova kako ne bi djelovali na nju.

Djelujući instinktivno, odaslala je vlastitu para-rezonantnu energiju kroz tamnocrveni jantar.

U početku je radila oprezno, ali je osjećala sve veće samopouzdanje dok je slala impulse rezonantne energije kako bi povećala frekvenciju valova što su ih muškarci stvarali.

Strah lovaca pretvorio se u pravi užas. Obojica su počela vrištati. Duhovi kojima su pokušavali manipulirati smanjivali su se i povećavali u obrascu koji je čak i njezinim neiskusnim očima izgledao sve nestabilniji i neorganiziraniji.

Jedva je uspijevala izvući dovoljno dodatne psi-energije kroz tamnocrveni jantar da vlastita osjetila zaštiti od navale. No njezine su mentalne barikade izdržale, ublažavajući djelovanje pretjerano enerzirane reakcije lovaca.

Na podu se kožni prsluk što ga je na sebi imao jedan od palih ljudi otvorio kao sam od sebe,

razotkrivajući komad jantara obješen na metalnu ogrlicu. Dok je gledala, jantar je nestao U zraku.

Shvatila je da je Davis blizu gubitka vlastitog jantara. Upravo je konfiscirao rezervni.

Araminta i Max su oprezno kružili oko klimavih energetske duhova, tražeći prolaz.

Zrak je treperio ispred jednog NMDE-a. Sve slabiji duh tada se ugasio. Trenutak kasnije nestao je i drugi duh.

- Što se događa? - viknuo je jedan od muškaraca.

- Kako bih ja to mogao znati, dovraga? Možda je ovo mjesto doista sablasno. Idemo odavde.

- Sto ćemo s Landryjem? - pitao je prvi čovjek.

- Jebeš Landryja. Ne možemo se boriti protiv onoga što ne vidimo.

S noževima u rukama, dva su muškarca pobjegla prema stubištu.

Prvi se lovac spotaknuo preko nečeg nevidljivog i pao. Glava mu se trgnula u stranu. Ostao je nepomično ležati.

Drugi je vrisnuo i nastavio vrištati. Max i Araminta su se penjali uz nogavicu njegovih hlača.

Zamahnuo je nožem prema njima, poskakujući na jednoj nozi.

Noge su se izmahnute ispod njega. Pao je na koljena i ispružio se na podu.

Sablasna je tišina ispunila odaju. Celinda je promatrala ljude na tlu. Osjećala je psi-energiju sve petorice. Živi su, ali svi su bez svijesti.

Zrak je ponovno treperio, svjetlucač i srebrnast.

Pojavio se Davis. Stajao je usred po tlu ispruženih lovaca. Teško je disao. Znoj mu je tekao niz lice i natapao košulju.

U jednoj je ruci još uvijek držao mag-rez. Tada je shvatila da je držak pištolja rabio kao palicu.

Pogledao ju je očima vrelim poput zrcala obasjanog suncem.

- Moramo otići odavde - rekao je. - Odmah.

- Je li ti dobro? - pitala je, previše potresena da bi tražila objašnjenje.

- Da, ali to neće potrajati. Samo sam jednom ranije dotjerao ovako daleko. Izgaranje neće dugo trajati. Osjećam da već nestaje. Slom će biti gadan.

- Talio si jantar?

- Tri puta, ali nije u tome problem. Kreći.

Bio je smrtno ozbiljan. Zgrabila je svoju torbu, ubacila unutra novčanik, plastične spremnike hrane i relik, te pružila ruku Araminti.

Slijedile su Davisa i Maxa uza spiralne stube.

- Ti ćeš morati voziti - reče Davis.

- Nekako sam i sama došla do tog zaključka.

- Jesi li ikad vozila automobil s dvostrukim mjenjačem?

- Da. Naučila sam na Walkerovu *specteru*. Davis se penjao polako, ali ravnomjerno. Nisu joj trebala paranormalna osjetila da bi shvatila da se kreće isključivo zahvaljujući snazi volje. »Izgaranje neće dugo trajati. Osjećam da već nestaje.« Bilo je očito da ne osjeća navalu uzbuđenja prije sloma kakvu lovci obično imaju nakon taljenja jantara. Nešto ovdje nikako nije u redu.

Obuzela ju je panika. Ako se sruši na stubištu, neće ga uspjeti sama izvući. Osobni telefoni neće raditi usred pustinje, pa neće moći pozvati pomoć. Bili bi u klopci sve dok se Davis ne oporavi. To bi moglo potrajati satima. Sigurno bi barem neki od ljudi u odaji došli k svijesti. Prišla je bliže Davisu, stavila mu ruke na leđa i počela gurati. Ništa nije rekao, ali se uz njezinu pomoć mogao kretati malo brže.

Postajao je sve teži dok su se penjali. U jednom ju je trenutku umalo obuzeo očaj. Max je izgledao krajnje zabrinuto za jednog mucana. Ohrabrujuće je cvrkutao u Davi sovo uho.

Napokon se na vidiku pojavio ulaz u toranj.

Davis je zastao, a prsa su mu se brzo dizala i spuštala. Pružio joj je mag-rez.

- Samo za slučaj da su imali toliko mozga i vani ostavili stražara - rekao je. - Bude li nam zatrebao, ti ćeš ga morati upotrijebiti. U ovakvom stanju ne bih uspio pogoditi ni širu stranu zidina Mrtvoga Grada.

- Dobro. - Uzela je pištolj. Bio je lakši od njezinog starijeg modela, ali je vidjela da je mehanizam isti.

- Jesi li ti dobro? - promuklo je pitao.

- Bez brige. Čuvam svoj napadaj panike za neku drugu priliku.

- Drago mi je da to čujem jer si ti jedina koja nas može izvući odavde prije nego se neki od onih gadova dolje osvijeste ili ih netko dođe potražiti.

Zadržtala je. - Budi uvjeren da sam shvatila u kakvoj smo situaciji.

Trenutak kasnije stigli su do vrha stubišta. Celindin je puis divljao, ne samo od fizičkog napora uslijed guranja Davisa uza stube, već i od straha da će netko drugi skočiti na njih.

Desnom je rukom čvrsto stezala mag-rez i molila se.

Nitko ih nije napao kad su izišli iz tornja.

- Idioti - gundao je Davis. - Ovdje su trebali ostaviti čovjeka na straži.

- Samo budi zahvalan da nisu. Ja svakako jesam.

- Ni ja nemam nikakav problem sa zahvalnošću.

Počeo je zaplirati jezikom, znak fizičke iscrpljenosti. No više ju je zabrinjavao psihički umor koji je djelovao na njegova osjetila. Izgaranje nije bilo ni izbliza tako snažno neku večer kad je deenerzi-rao doplenger-duhove u Staroj četvrti Cadencea. Ono što je učinio kako bi postao nevidljiv potrošilo je svu psi-energiju koju je imao.

Uspjela ga je ugurati na suvozačko mjesto *phan-toma* i zakopčati mu sigurnosni pojas.

Max i Araminta su uskočili za njim. Davis je naslonio glavu na sjedalo i zatvorio oči. Max je ispuštao tihe tjeskobne zvukove.

- Bez brige, Max - reče Celinda. - Bit će mu dobro. Samo mora odspavati.

Max se nije doimao umirenim. Araminta se priljubila uz njega, nudeći mu bezglasnu potporu. Celinda je sjela za volan, enerzirala snažan motor i izišla s parkirališta, obišavši velike *oscilla-tore* kojima su se Landryjevi ljudi koristili.

Oprezno se vratila do autoceste, bojeći se da ne bi previše tresla Davisa. Kad je malo prebrzo poskočila preko osobito velike grbe, hitro ga je pogledala. Nije otvorio oči, ali je bila prilično sigurna da se lecnuo.

- Oprosti - rekla je.

- Nisam zabrinut za sebe.

- O, da. Automobil. Pa, gledaj to s vedrije strane.

Ako ti bude trebao novi kad sve ovo završi, možeš ga jednostavno dodati na račun što ćeš ga ispostaviti Cehu.

- Imaš pravo. Celinda, želim da pozorno slušaš ono što ću ti reći.

Nije skrenula pogled sa stare ceste. - Dobro.

- Bit će mi loše prije nego stignemo u Cadence.

- Izgaranje i slom. Da, razumijem.

- Neće biti kao neku večer. Ovo će biti veliki slom. Kao recimo, možda se neću izvući iz toga.

- Što? - Užasnuto je skrenula pogled s ceste i zabrinuto se zagledala u njega. - O čemu to govoriš?

- Kad se ovo zadnji put dogodilo, završio sam u parapsihijatrijskoj bolnici i ondje bio gotovo dva mjeseca.

- Počinješ me plašiti.

- Bez obzira što ćeš učiniti, obećaj mi da me nećeš odvesti na hitni trakt. Nazovi Triga čim budeš mogla. On će znati što treba učiniti.

Jedva je disala. Počela je drhtati. Podsjetila se da je odgodila napadaj panike. Mora ostati

smirena i zadržati kontrolu nad sobom.

- U redu - tiho je rekla.

- Sve ispričaj Trigu. Svakako mu stavi do znanja da imamo relik. On će nastaviti. Želim da ta prokleta stvarčica već noćas bude u rukama Mercera Wyatta.

Posljednjih je nekoliko riječi izgovorio tako nerazgovijetno da ih je jedva razumjela.

- Bit će ti dobro, Davise - odlučno je rekla. Nije odgovorio. Kad ga je opet pogledala, vidjela je da su mu oči zatvorene. To je normalno, rekla je sebi. Ali nešto u njegovim energetskim obrascima uopće se nije doimalo normalnim. Max mu se posve približio.

Trebala joj je cijela vječnost da stigne do autoceste. Tada je skrenula prema Cadenceu i pritisnula papučicu gasa. Bijele su linije na asfaltu postale nejasna mrlja.

Petnaestak kilometara dalje shvatila je da se Davis silovito tresu. Maknula je ruku s volana i dotaknula mu čelo. Bio je zastrašujuće hladan.

Valovi njegove psi-energije gotovo su nestali. Shvatila je da on ne spava. Tone u nešto mnogo dublje i mračnije, u komu.

26

Što god se događalo s Davisom, intuicija joj je govorila da se to ne ubraja u doista fleksibilnu kategoriju koja se smatra »normalnom«, čak ni kad je riječ o lovcu.

Vozila je brzo, ali joj je još uvijek preostao dobar sat vremena vožnje do Cadencea. Svi su joj instinkti gromoglasno govorili da sad mora nešto učiniti kako bi zaustavila Davisovo tonjenje u psihički zaborav.

Max je grozno izgledao. Nesretno je čučao na Davisovu ramenu i gundao. Araminta je stajala na naslonu sjedala. Ništa nije pojela tijekom proteklog sata.

- Davise? - rekla je Celinda i pogledala ga. - Čuješ li me?

Nije dobila odgovor. Glava mu je visjela prema naprijed. Samo ga je sigurnosni pojas držao uspravno.

- Davise, probudi se - rekla je glasom u koji je unijela oštru naredbu. - Razgovaraj sa mnom. Tišina. Davisovi su psi-valovi još slabije pulsirali.

Pomislila je na relikat u svojoj torbi, a potom na ono što je s njim uspjela učiniti tijekom borbe u podzemnoj odaji. Jedno je sigurno, ne može obavljati nikakve eksperimente dok juri autocestom brzinom koja je pedesetak kilometara veća od dopuštene.

Farovi su obasjali još jedan izbljedjeli reklamni pano. Obećavao je hladna pića i jelo kod sljedećeg izlaza.

Pritisnula je kočnicu, naglo usporavajući automobil, i skrenula s autoceste. Njezini su farovi osvijetlili trošnu, mračnu građevinu. Stari ugostiteljski objekt uz cestu odavno je zatvoren. Skrenula je iza napuštenog objekta i ugasila svjetla. Ako su se neki od Landryjevih ljudi uspjeli izvući iz sablasnih ruševina i pošli u potjeru, neće vidjeti *phantom* parkiran iza ruševne građevine.

Zgrabila je torbu sa stražnjeg sjedala, posegnula unutra i našla relikat. Energija koja je iz njega zračila opet je svedena na minimum. Nestao je snažan osjećaj što ga je imala u podzemlju. No energija je energija, a zahvaljujući doživljaju u podzemnoj odaji, sad otprilike zna kako se njome može koristiti.

Otkopčala je svoj sigurnosni pojas, popela se preko mjenjača brzina i omotala oko Davisa, nastojeći ostvariti što više fizičkog kontakta. Max se povukao na naslon sjedala kako bi joj napravio mjesto. Činilo se da razumije da ona pokušava pomoći.

Davis je snažno drhtao. Neznatno se pomaknuo kad mu je prebacila nogu preko bedara i obavila mu ruku oko vrata. Osjećala je da je na nekoj razini svjestan njezine nazočnosti.

Čvrsto je stezala tamnocrveni relikat i snažno ga zagrlila kako bi ga fizički zagrijala i istodobno se usredotočila na njegovu psi-energiju koja se hladila.

Obrasci su odmah dospjeli u fokus, ne onako kristalno jasni i određeni kao kad je bila pod zemljom, ali daleko bolje nego kad je samo svojim prirodnim talentom čitala psi-valove.

Vidjela je da nije problem samo u tome da su visovi ritmovi brzo slabe, već valovi gube i svoje kontrolirane obrasce. Inače jaki, ravnomjerni impulsi postajali su sve nepravilniji.

Spektrom su prelijetali hladni i vrući bljeskovi.

Očajnički je izabrala najsnažniji val energije što ga je uspjela naći i potom odaslala vlastitu psi-energiju kroz tamnocrveni artefakt.

Nekoliko se mučnih sekunda bojala da se ništa ne događa. Potom se nepravilni val energije počeo usklađivati s njezinim psi-valovima u ritinu koji je poboljšao Davisov normalni obrazac. Valovi su postali snažniji i pravilniji.

Protisnula je još malo energije kroz tamnocrveni jantar, izabravši drugu točku na spektru. Te su se valne dužine također počele smirivati. Prebacila se na novu točku i ponovila proces.

Smirivanje jednog ili dvaju valova kao da je povoljno djelovalo na ostale. Preostali valovi koji su zračili iz psihičkog spektra brzo su jačali i postajali pravilni.

Davis je postao topliji na dodir.

Max je uzbuđeno cvrkutao.

Davis je zastenjao, malo podigao trepavice i pogledao je očima koje više nisu gorjele kao prekomjerno enerzirani plamen-kamen.

- Jesmo li već stigli? - pitao je.

I dalje je zvučio veoma, veoma umorno, ali sad je to izgledalo kao normalna iscrpljenost.

Tako joj je laknulo da je umalo zaplakala. -Nismo. Još oko sat vremena.

- Osjećam se kao da sam upravo pao s klisure u duboki ocean i morao se mučiti kako bih isplivao na površinu - progundao je.

- To je vjerojatno točan opis.

Promatrao ju je ispod napola spuštenih kapaka. - Nisam se vratio vlastitim snagama. Ti si bila ondje. Osjećao sam te.

- Možemo kasnije razgovarati o tome. Mislim da je vrijeme da malo odspavaš. To ti je potrebno.

Zatvorio je oči. Napeto je čekala trenutak ili dva, bojeći se da bi mogao ponovno potonuti. No njegovi psi-ritmovi, premda usporeni i ublaženi dubokim snom, ostali su pravilni i snažni diljem spektra.

Vratila se za volan, stavila relik na kontrolnu ploču i enerzirala motor. Kad je stigla do autoceste, skrenula je prema Cadenceu drugi put te noći. Nazvala je Triga čim je uspjela dobiti signal. Javio se čim je telefon jednom zazvonio.

- Kako je bilo na vjenčanju? - pitao je.

- Ružičasto. - Pogledala je sat na kontrolnoj ploči. - No kasnije se sve veoma zakompliciralo.

Bit ću u svojem stanu za otprilike sat vremena, možda manje, ovisno o prometu.

- Vi vozite?

- Da.

- *Phantom?*

- Aha.

Tiho se nasmijao. - Impresioniran sam. Mislim da Davis nikad nikomu nije dopustio da sjedne za volan, osim svojem bratu i meni, a mi smo smjeli napraviti samo krug oko bloka.

- Večeras nije imao mnogo izbora. Možete li me čekati ispred mog stana? Trebat će mi pomoć da vašeg šefa odvedem gore.

- Zašto? - Trigov je hrapavi glas postao oštar od zabrinutosti. - Što se dogodilo?

- Mnogo toga. Ispričat ću vam pojedinosti kad se vidimo. - Pogledala je tamnocrveni artefakt na kontrolnoj ploči. - Najvažnije je da imamo relik.

- To je sjajna vijest.

- Trig? - Da?

- Jeste li već stigli do četvrtog poglavlja moje knjige? Onaj dio koji govori koliko je važno da dvoje ljudi komunicira?

- Da, i posve se slažem - Trig reče veoma ozbiljnim tonom. - Podcrtao sam nekoliko odjeljaka u tom poglavlju.

- Možda biste svojem šefu željeli spomenuti da bi trebao pročitati to poglavlje.

Trig duboko uzdahne. - Znam da nije baš osobito dobar u komuniciranju. Ali on je muškarac. Morate mu dati malo prostora.

- Mislim da se ovo ne bi moglo svrstati u tu kategoriju.

- Kako vas je ovoga puta prešao?

S obzirom na ono što je uočila o odnosu dvojice muškaraca, bila je prilično sigurna da je Trigu poznat Davisov neobičan talent.

- Bilo bi korisno da je spomenuo neke od svojih smicalica - rekla je.

- Smicalica?

- Pokazalo se da je moj momak na vjenčanju zapravo Nevidljivi Čovjek.

Usljedila je kratka stanka, kao od šoka.

- Zeleni pakao - šapne Trig. - Postao je nevidljiv?

- Da. - Na brzinu mu je ispričala što se dogodilo u podzemnoj odaji.
  - Koliko je dugo bio nevidljiv? - Trigov je glas bio napet i zabrinut.
  - Ne dugo. Možda četiri ili pet minuta.
  - *Pet minuta?*
  - To je moja procjena. Nisam gledala na sat.
  - Sigurni ste da to nije trajalo samo dvije minute?
  - Ne, definitivno je bilo više od toga. Bila su petorica, znate. I imali su noževe. Svi su mogli stvoriti duhove, naravno. Oni koje su stvorili bili su veliki jer smo se nalazili pod zemljom.
  - To je loše - mračno će Trig.
  - Mislim da je Davis dobro. Rekao mi je da mu je dobro, a ja osjećam njegove energetske valove. Opet se čine normalnima.
  - Nije mu dobro. Ne ako je izgarao srebrnu svjetlost dulje od dvije minute. Kad je posljednji put prešao tu granicu, završio je u čudnoj komi. Rabili su svakojake vrste lijekova dok su ga pokušavali izvući iz toga. Proveo je gotovo dva mjeseca u bolnici. Kasnije su svi govorili da ima sreće što je živ, a kamoli da još i ponovno normalno funkcionira.
  - Dobro mu je, Trig. Pratim ga.
  - Ne razumijem. Kako je ovoga puta izbjegao veliko potonuće?
  - Koristila sam se reliktom na njemu.
  - Onom stvari od tamnocrvenog jantara? Kako ste to izveli?
  - Teško je objasniti. - Zastala je. - Trig? - Da?
  - Mislim da je to ono što relikat čini. Omogućuje nekoj osobi da manipulira tuđim valovima psi--energije. Možda je to bila neka vrsta medicinskog uređaja izvanzemaljaca.
  - Čudno.
  - Nije baš tako čudno kad se bolje promisli. Izvanzemaljci su se očito naveliko koristili psi-ener-gijom. Logično je da im je trebala neka vrsta tera-peutske tehnologije da bi se borili protiv različitih psihičkih trauma. Treba se samo sjetiti koliko medicinskih istraživanja mi provodimo u tom području zato što se kod ljudskih bića veoma brzo razvijaju paranormalne sposobnosti.
  - Je li vam jasno što govorite? Ako se taj relikat doista može rabiti za liječenje ljudskih parapsiholoških trauma, to bi bilo pravo medicinsko čudo.
  - Problem je u tome - rekla je - što imam gadan osjećaj da je ovo jedna od onih situacija gdje imamo dobru i lošu vijest.
  - Kako to mislite?
  - Relikat je prilično impresivan, Trig. Mislim da donosi velike nade kad je riječ o liječenju cijelog niza psi-trauma.
  - Slutim da dolazi »ali«.
  - Ali imam snažan osjećaj da bi se u pogrešnim rukama mogao rabiti kao oblik kontroliranja uma.
  - Ha. U redu, to ne zvuči baš dobro.
  - Ne, nije dobro. Trig, Davis želi da se relikat još noćas vrati Merceru Wyattu.
  - Ima pravo. Sto se prije riješimo tog relikta i vratimo ga u cehovski trezor, to će svi biti sigurniji. Wyatt se može pobrinuti za Landryja.
  - Razumijem, ali imala sam malo vremena razmišljati o tome i došla sam do zaključka koji se vjerojatno neće svidjeti Davisu ni Merceru Wyattu.
- Trig je zastenjao. - Molim vas, nemojte mi reći da ste taj prokleti relikat bacili negdje usred pustinje jer smatrate da je naprava previše opasna za obične ljude.
- Ne. Doista je opasna, ali isto se može reći za mnoge druge medicinske tehnologije. Držim se teorije da je moguća dobrobit prevelika da bi se ignorirala. Osim toga, što ako se jednoga dana pojavi još jedna? Ovu treba temeljito proučiti.
  - Apsolutno - brzo će Trig. - To je još jedan razlog više da se naprava drži pod ključem na

sigurnome mjestu kao što je cehovski trezor.

Gotovo se nasmiješila. - Slažem se. I zato sam odlučila predati je uglednom medicinskom istraživačkom laboratoriju.

- Dovraga. Nemate povjerenja u Ceh, je li?

- Ukratko rečeno, nemam. Opet je zavladała tišina.

- Zna li Davis za to?

- Još ne - rekla je. - Sad spava. Kanim s njim razgovarati o tome čim se oporavi od izgaranja.

- Nećete ništa učiniti prije nego s njim razgovarate o tome, zar ne? - Trig je zvučao veoma zabrinuto.

- Ne.

- Dobro. Čekat ću pred vašim stanom kad stignete ovamo. Ionako će vam noćas trebati zaštita. Iskreno sumnjam da bi Landry nešto pokušao u Cadenceu. To je ipak grad Mercera Wyatta. Ali oni koji su neku večer pretražili vaš stan, kao i onaj koji je stvorio duhove blizance, još uvijek su tu negdje.

- Jeste li imali sreće u tom dijelu?

- Imam jednu obećavajuću mogućnost - reče Trig. - Ali čekao sam da se Davis vrati prije nego nešto poduzmem. Mislio sam da će se on osobno htjeti time pozabaviti. Čujte, što se tiče tog vašeg plana da relikat predate istraživačkom laboratoriju.

- Da?

- Mislite li da će se mucica složiti s tim? Pogledala je Aramintu koja je grickala kreker s ružičastim namazom od sira. - Nemam pojma.

27

Njezini su ga vriskovi probudili. Naglo se uspravio u sjedeći položaj na krevetu, tražeći izvor opasnosti. Na mjesecini je vidio Janet. Bila je na nogama i natraške se udaljavala od kreveta, užasnuta izraza lica. Ispružila je obje ruke kao da od sebe tjera demona.

»Što je?« rekao je. »Što se dogodilo?«

»Ti.« Progutala je novi vrisak. »Znam da si mi rekao kako će biti, ali nikad mi nije palo na pamet... nikad nisam očekivala da ću se probuditi usred noći i... žao mi je, jednostavno se ne mogu nositi s tim.«

Okrenula se i pobjegla iz spavaće sobe dok se spavaćica vijorila za njom.

Spustio je pogled i vidio da je tijekom noći odgurnuo pokrivače. Gornji je dio njegove noge, od koljena do kuka, nestao.

Otvorio je oči i čekao da izblijede ostaci sna. Kroz klizna staklena vrata vidio je kako slabašan zeleni sjaj noći Mrtvog Grada ustupa mjesto oblačnoj zori. Nekoliko je sekunda bio dezorijentiran. Pogrešan krevet, pogrešan stan, pogrešan vidik.

Tada su mu navrla sjećanja. Izvukao je srebrnu svjetlost, dovoljno da nekoliko minuta bude nevidljiv. Otkucaji srca naglo su mu se ubrzali. Osjetio je poriv da se bori ili bježi, a to je u njegov krvotok ubacilo adrenalin i hrpu drugih biokemikalija. Kad se to posljednji put dogodilo, završio je u komi u Institutu Glenfield.

Spustio je noge s kreveta i naglo ustao, misleći samo na bijeg.

Max je tiho mrmljao negdje u blizini. Davis se ukočio na poznati zvuk i okrenuo se. Vidio je Maxa u podnožju kreveta, udobno smještenog na debelom poplunu. Samo su njegove plave oči bile otvorene i bio je posve pahuljast: zabrinut, ali ne u borbenom stanju.

Napokon je shvatio da soba ne miriše po psihijatrijskom odjelu. Umjesto sterilnog, antiseptičkog vonja što ga je povezivao s tim predsobljem pakla, osjećao je drugi miris.

Podigao je jastuk i duboko disao. Sve u njemu odjednom se razbudilo. Poznavao je taj miris. Zapamtiti će ga do kraja života. Otkucaji njegovog srca su se usporili. Nije u klopci u Institutu Glenfield; nalazi se u Celindinoj spavaćoj sobi.

Sad se sjetio da se omotala oko njega, a njezina je tjelesna toplina rastjerala ledenu groznicu izgaranja.

- Kako ti je, šefe? - Trig upita s vrata. U krupnoj je šaci držao šalicu kave.

Davis je shvatio da na sebi ima samo bokserice. - Dobro mi je. Ali nisam baš siguran što se dogodilo.

- Izveo si svoj trik nevidljivosti kad si se sukobio s Landryjevim ljudima. Koliko Celinda može procijeniti, nestao si na otprilike pet minuta. Osim toga, deenerzirao si nekoliko duhova. Sjeo je na rub kreveta. - Koji je danas dan? Koliko sam bio u komi?

- Nisi bio u komi. Ne onako kao zadnji put. Borba s onim nitkovima koje je Landry poslao za vama odvijala se sinoć. Spavao si nekoliko sati, to je sve. Ovoga se puta radilo o normalnom slomu nakon izgaranja.

- Nemoguće.

Trig je popio malo kave i spustio šalicu. - Sjediš tu, zar ne? Meni izgledaš dobro. Jasno, moraš se obrijati i istuširati, ali osim toga -

- Sto se dogodilo?

- Celinda se sinoć pobrinula za problem s tvojom komom.

Davis se posve ukočio, sjećajući se njezina topline i osjećaja smirenosti koji ga je obuzeo.

- Kako? - upita.

- Ona misli da je riječ o kombinaciji njezinog talenta i relikta.

- Objasni.

- Rekla mi je da je uspjela biti rezonantna s reliktom i vratiti tvoje psi-valove na normalu.

Misli da bi artefakt mogao biti neka vrsta izvanzemaljskog medicinskog uređaja za liječenje

psi-trauma.

-Ha.

- Ali postoji još jedna mogućnost - reče Trig.

- Koja?

- Bolje da se pripremiš na ovo, šefe. Celinda je uvjerena da bi naprava u pogrešnim rukama mogla biti veoma opasna.

Osjetio je mračnu slutnju da slijede nevolje. -Čekaj da pogodim. Ona ne vjeruje da su Mercer Wyatt i Ceh prave ruke, je li?

- Tako je. Želi da naprava dospije u medicinski istraživački laboratorij gdje će je stručnjaci proučiti.

- O, sranje - veoma je tiho izustio.

- Da. - Trig je zvučao suosjećajno.

- Ako je naprava doista tako dragocjena ili tako opasna, Wyatt je neće htjeti prepustiti nekom drugom. Gdje je sada?

- U Aramintinoj staklenci za kekse. Celinda mi je rekla kako misli da je to posljednje mjesto gdje bi je Wyattovi cehovski razbojnici tražili.

- Razbojnici?

- Mislim da je upotrijebila tu riječ - reče Trig.

- Sjajno. Potencijalno najznačajniji ikad otkriven izvanzemaljski artefakt skriven je u staklenci za kekse jedne mucice.

- Nije baš da je nezaštićen - brzo će Trig. - Imam osjećaj da će svatko tko je pokuša maznuti iz te staklenke za kekse imati posla s jednom uistinu bijesnom mucicom.

Davis je razmislio o svojem veoma zamršenom slučaju. - Imaš li još veselih vijesti za mene?

- Dvije stvari. Prvo, sinoć sam nazvao Wyatta i rekao mu da se Benson Landry nastoji domoći relikta. Također sam mu ukratko ispričao što se dogodilo ondje u pustinji.

- Što je rekao?

- Uglavnom ono što se moglo očekivati od čovjeka u njegovu položaju. Rekao mi je neka se više ne zabrinjavam zbog Landryja. On će se za njega pobrinuti.

- Jedna briga manje. Jesi li mu rekao da se relikat opet pojavio?

Trig duboko udahne. - Ne. Odlučio sam to prepustiti tebi. Sto se Wyatta tiče, relikat još nije pronađen.

- Nešto čemu se mogu radovati. Još nešto?

- Čuo sam prilično čvrste glasine o tipu koji bi mogao biti onaj lovac s kojim si se neku večer sreo u onom prolazu. On je bivši cehovski čovjek po imenu Brinker koji je prije nekoliko godina postao podzemni štakor. Navodno može stvoriti doplenger-duha.

- Imaš li još nešto o njemu?

- Neko je vrijeme uspijevao zarađivati za život baveći se mračnom stranom trgovine antikvitetima. Ali je prije dvije godine naletio na iluzionističku klopku. To mu je ostavilo težak slučaj parapsiho-loške traume. Ceh je platio njegove bolničke troškove, ali se nikad nije posve oporavio. Prema mojim informacijama, živi u jeftinom prenoćištu u Staroj četvrti.

- Imaš li adresu?

- Naravno - reče Trig.

- Čini se da bih trebao popričati s tim Brinkerom.

- Međutim, jedna se stvar ne slaže - upozori ga Trig.

- Koja?

- Kao što sam rekao, prema mojim informacijama, Brinker je propali slučaj. Ne može čak ni posao zadržati. Iskreno rečeno, ne čini se da je riječ o nekome tko bi se mogao dovoljno srediti da osmisli kompliciranu potragu za ukradenim reliktom.

Davis je razmislio o tome. - Jasno mi je što želiš reći.

Trig pogleda na sat. - Sad su četiri i trideset. Želiš da se još zadržim ovdje?

- Ne. Dalje mogu sam. Pođi kući i malo odspavaj.
- Dobro. - Trig se počeo okretati. - Nazovi me ako ti štogod zatreba.
- Hoću. Gdje je Celinda?
- Čvrsto spava na sofi. Napokon.

Davis se namrštió. - Kako to misliš, *napokon*⁷.

- Nikako nije mogla zaspati. Prevertala se i vrpóljila gotovo do tri ujutro. Sto nije nimalo čudno kad se uzme u obzir što je sve proživjela.
- Bila je nevjerójatna - reče Davis.
- Da, stekao sam taj dojam. - Trig zastane. - Kad pomislim kako nisi vjerovao da se neka žena može nositi s tvojom nevidljivošću.
- Rekao sam da je Celinda nevjerójatna. - Sad je govorio neutralnim tonom. - To ne znači da želi dugotrajnu vezu s cehovskim čovjekom koji izvodi cirkusku predstavu.
- Nemoj biti tako negativan, šefe. Imaj na umu da ona zna tvoju veliku tajnu i nije izgubila živce.
- Ponavljam, to ne znači da želi imati vezu sa mnom.
- Čini se da ste vas dvoje već u vezi, ako mene pitaš. Usput rečeno, noćas na putu ovamo svratio sam do tvójega stana i donio ti čistu odjeću. - Trig glavom pokaže malenu putnu torbu na podu. - Nisam znao što ti je ostalo od putovanja.
- Hvala.

Trig se zaputio hodnikom. Trenutak kasnije, ulazna su se vrata tiho otvorila i zatvorila.

Davis je ustao, a potom stao, ne znajući što mu je dalje činiti. Iz glave nije mogao izbaciti sliku Celine kako spava na sofi u susjednoj sobi. Poriv da pođe onamo i pogleda je bio je gotovo nesavladiv.

Ali ona sad zna da je on cirkuska atrakcija.

- To je vjerójatno loša ideja - rekao je Maxu. Max je zijevnuo i zadovoljno se protegnuo. Tada se prebacio na leđa, zatvorio oči i ponovno zaspao.
- Kako to da je tvoj ljubavni život toliko jednostavniji od mojega? - upita Davis.

Nije bilo odgovora.

Davisu je potom palo na pamet da bi mu vjerójatno trebalo tuširanje.

Kad je nešto kasnije izišao iz kupaonice, trenutak je napeto osluškivao. Iz dnevnog boravka nisu dopirali nikakvi zvukovi kretanja. Celinda očito još spava. Max je nestao s kreveta. Nebo je bilo mutne, srebrnastosive svjetlosti.

Otvorio je torbu što ju je Trig spakirao i našao nekoliko stvari, a među njima crnu majicu i crne hlače. Navukao je jedno i drugo, a potom opet zastao kako bi oslušnuo.

U dnevnom je boravku i dalje vladala tišina. Razmislio je o svojim mogućnostima. Mogao bi ostati u spavaćoj sobi dok se Celinda probudi, ili bi mogao poći u kuhinju vidjeti je li Trig ostavio malo kave.

Nije trebao mnogo razmišljati. Bos je krenuo hodnikom. Zavjese su bile razmaknute pa je blijeda svjetlost osvijetljavala dnevni boravak. Govorio je sebi da će poći ravno u kuhinju i neće ni pogledati prema sofi. Odmah je otkrio da je njegovo inače nepresušno vrelo snage volje presušilo.

Celinda je čvrsto spavala usred zgužvanih plahta i deka. Lice je okrenula na drugu stranu na jastuku. Zaustavio se, nesposoban otrgnuti pogled s nje kako leži na svjetlosti praskozorja. Naglo su navrla sjećanja na njihovu zajedničku noć u Frequencyju, zapalivši njegova osjetila. *Zaboravi. Sto god da si mogao imati s njom zacijelo je prošlost.*

Kao da su je probudile njegove misli, pomaknula se, otvorila oči i okrenula glavu kako bi ga pogledala.

- Zdravo - rekla je glasom mekanim i toplim od sna.

- Zdravo - odgovorio je. Nije se mogao sjetiti ničeg inteligentnijeg. *Želiš li me još uvijek,* zapravo je želio pitati.

- Kako se osjećaš? - pitala je.

- Normalno. Zahvaljujući tebi. - Ponovno mu je glavom proletjelo neizgovoreno pitanje: *Želiš li spavati s čudakom?*

Osvrnula se naokolo. -Gdje su Max i Araminta? Nemoj mi reći da su opet nekamo zbrisali?

- Nisu. - Glavom je pokazao prema malenom balkonu. - Trenutno doručkuju na svježem zraku.

Slijedila je njegov pogled. Klizna staklena vrata bila su otvorena desetak centimetara.

Araminta i Max su stajali na ogradi i grickali kekse dok su gledali kako sunce izlazi iza Mrtvoga Grada.

- Oboje su bili prilično dobri noćas, nisu li? -ponosno će Celinda. - Nisam mogla vjerovati kako su se okomili na one razbojnice.

- 1 ti si bila prilično dobra.

- Hmm. Pa, ti si obavio lavovski dio posla. Ja sam nas samo sve morala dovesti kući.

Tražio je riječi. - Žao mi je što ti nisam imao prilike reći što mogu izvesti sa srebrnim svjetlom.

- Trig mi je objasnio. - Dugi ga je trenutak zamišljeno promatrala. - Malo je uznemirujuće gledati nekoga kako nestaje, osobito ako ne znaš da postoji racionalno objašnjenje.

- To je više nego samo uznemirujuće. - Sjetio se sna o Janet. - Čak i kad ljudi znaju da postoji objašnjenje, ne mogu se nositi s tim. Jednostavno je previše čudno.

Proučavala mu je lice s iznenadnim razumijevanjem. - To se dogodilo s tvojim zarukama, zar ne? Tvoja je zaručnica otkrila da možeš postati nevidljiv i nije se znala nositi s tim.

- Rekao sam istinu Janet. Čak sam jednom pred njom postao nevidljiv da bi vidjela kako je to. Vidio sam da joj smeta, ali je tvrdila da to može prihvatiti. Ne činim to baš često jer me silno iscrpljuje. Ali katkad dobro dođe na poslu. Sve je u redu ako to ne traje više od dvije minute. - Zastao je. - Do prije nekoliko mjeseci imao sam potpunu kontrolu nad time.

- Sto se dogodilo?

- Mislim da su svi oni lijekovi što su mi ih davali dok sam bio u komi ostavili neku vrstu dugotrajnih nuspojava. Sad se povremeno zna dogoditi da, dok spavam i sanjam, izvučem

malo srebrne svjetlosti a da toga nisam svjestan.

- Bez jantara?

Kimnuo je. - Janet i ja smo jedne noći bili zajedno kad se to dogodilo. Probudili su me njezini vriskovi. Pogledao sam dolje i vidio da mi nedostaje dio noge.

S razumijevanjem ga je pogledala. - Nezgoda trenutak za svaku vezu.

- Da - rekao je. - Definitivno.

- Tada ste vas dvoje zaključili da ne odgovarate jedno drugomu?

- Već prije toga situacija nije bila osobito dobra - priznao je. - Zaručili smo se prije nego sam završio u bolnici. Kad sam izašao, oboje smo se pretvarali da je sve opet normalno. Ali nije bilo. Počeli smo imati problema.

- Kakvih problema?

- Kao prvo, izgubio sam većinu svojih klijenata. Nitko nije želio riskirati i angažirati nekoga za koga se znalo da je propao. Imao sam sve manje posla. Sirile su se glasine da se nikad neću oporaviti od psi-traume. Neki od naših prijatelja počeli su nas izbjegavati.

- Shvaćam.

- U svakom slučaju, noć kad sam slučajno izvukao srebrnu svjetlost u krevetu bila je kap koja je prelila času. Janet je zgrabila svoje ključeve, u spa-vaćici istrčala iz stana i odvezla se do kuće svojih roditelja. Idućeg je dana nazvao njezin otac i rekao da im je svima jako žao, ali se nadaju da ću razumjeti što nitko ne želi moje gene u obitelji.

- Pa - žustro je rekla - to svakako objašnjava zašto želiš spavati sam.

- Bolje je od mogućnosti da me usred noći probudi ženski vrisak.

Uzdigla je obrve. - Samo bih željela naglasiti da krivnju za ono što se dogodilo zapravo ne možeš svaliti na bračnu posrednicu. Kladam se da uopće nisi spomenuo svoj neobični talent kad si ispunjavao formular, zar ne?

- Ne. Rekao sam ti, to nije nešto čime bi se netko želio hvaliti.

- Kako si očekivao da će ti tvoja bračna savjetnica naći odgovarajuću partnericu kad nisi dao svoj potpuni parapsihološki profil?

- Sto sam trebao učiniti, dovraga? Navesti »nevidljivost« u dijelu gdje se traži opis paranormalnih sposobnosti? Ma daj, molim te. Smatrala bi me nekakvim luđakom. A da sam joj dokazao da to mogu učiniti, rekla bi mi da mi ne može naći partnericu. Odmah nakon što bi prestala vrištati, jasno.

- Uvijek je tako. - Celinda je prijekorno odmahнула glavom. - Klijent nije posve otvoren kad ispunjava formule, a potom se žali ako ne dobije savršenu partnericu.

Zar ga zadirkuje? Nije mogao vjerovati.

- Dovraga, Celinda.

Podigla je koljena ispod pokrivača i obavila ih rukama. - Malo sam razmišljala noćas tijekom vožnje dok si ti spavao. Nije baš da ne postoji duga tradicija mitova i legendi o ljudima koji mogu postati nevidljivi ili barem tako izgleda. Neke od priča potječu još sa stare Zemlje.

- Znam. Vjeruj mi, sve sam temeljito istražio. Mnoge su priče povezane s vojnim ili borilačkim tradicijama.

- Nindža-ratnici?

- Između ostalih. Našao sam dvije legende o nevidljivosti dok sam proučavao zapise o jednoj staroj organizaciji na Zemlji koja se zvala Ezoterično društvo.

Namrštila se. - Sjećam se da je to Društvo spomenuto na predavanjima o povijesti paranormalnog što sam ih slušala na fakultetu. Ta se organizacija bavila istraživanjem paranormalnih pojava, zar ne?

- Da. Također ima mnogo priča o mađioničarima iz starog svijeta koji su mogli postati nevidljivi.

Mirno ga je promatrala. - Sto misliš?

Slegnuo je ramenima. - Mi smo ljudska bića. Nešto ovdje na Harmoniji potiče evoluciju

paranormalnih talenata u populaciji, ali to se vjerojatno ne bi dogodilo da u sebi već ne nosimo određene genetske sposobnosti za pristup paranormalnoj razini. Mislim da je moguće da je na staroj Zemlji postojalo nekoliko pojedinaca koji su mogli izvesti ovo što ja mogu. Razmislila je o tome. - Talent je očito rijetka pojava. Najvjerojatnije će i ostati rijetka pojava. Sudeći prema onome što sam noćas vidjela, iziskuje golemu cijenu jer se troši mnogo fizičke i paranormalne energije.

-Da.

Proučavala je njegovo lice. - Trig mi je ispričao kako si završio u bolnici nakon što si spasio otetu djevojčicu. Kako bi pobjegao otmičarima, morao si sebe i dijete držati nevidljivima više od pet minuta. Rekao je da je koma u koju si nakon toga pao trajala tjednima.

- *Pravi* je problem - tiho je rekao - bio taj da nisam cijelo vrijeme bio bez svijesti.

Zurila je u njega, a oči su joj se raširile od suosjećajnog užasa. - Dragi Bože. Želiš reći da si bio svjestan onoga što se oko tebe događalo, ali nisi mogao komunicirati?

- Otprilike prva tri dana nakon što sam se srušio bio sam posve bez svijesti. Ali nakon što su me odveli u bolnicu, počeli su eksperimentirati svojim prokletim lijekovima u nastojanju da me izvuku iz kome. Uspjeli su, ali samo djelomično. Mogao sam hodati ako me netko vodio. Mogao sam jesti ako me netko hranio. Ali nisam mogao inicirati nikakav postupak. Nisam mogao govoriti.

Čvršće je stegnula ruke oko koljena. - Ja sam bila u sličnoj vrsti pakla nakon što me Landry drogirao. No ja sam bila u takvom stanju samo nekoliko sati. Ne mogu ni zamisliti kako je strašno to proživljavati danima i tjednima.

- Bolničari su me običavali voditi van kako bih sjedio na verandi. - Iskrivio je lice u grimasu.

-Vjerojatno su mislili da će pogled na vrt djelovati umirujuće. Ali ja sam mrzio taj vrt. Svaki put kad bi me smjestili na tu prokletu verandu, mislio sam samo na to kako silno želim otići odande.

- Razumijem.

- Moram biti pošten i reći da liječnici nisu bili krivi za to. Nikad ranije nisu vidjeli ništa slično mojem slučaju. Nisu imali nikakav zacrtani protokol za liječenje mog problema, pa su eksperimentirali. Ja bih isto postupio da sam bio na njihovom mjestu.

- Što se dogodilo? - pitala je. - Kako su te na koncu izvukli iz kome?

- Nisu. Lijekovi su uglavnom djelovali tako da su potiskivali moja psi-osjetila i smirivali me do letargije. Na koncu su pokušali s lijekom koji nije bio osobito učinkovit. Uspio sam isplivati na površinu tek toliko da kažem nekoliko riječi.

- Koje riječi?

- 'Prekinite s prokletim lijekovima.'

- Dobra odluka. Koliko ti je trebalo da se oporaviš?

- Trajalo je oko tri dana dok lijekovi nisu prestali djelovati do te mjere da sam se mogao kretati bez tuđe pomoći. Odmah sam izjavio da odlazim iz bolnice. - Osmjehnuo se. - Direktor nije odobravao moju odluku.

- Koliko dugo bi trajala psi-koma da ti nisu davali lijekove?

- Tko zna? - Slegnuo je ramenima. - Iz očitih razloga, nemam baš mnogo praktičnog iskustva s tim problemom. Postizanje nevidljivosti na više od jedne ili dvije minute iziskuje previše energije. Vjeruj mi na riječ, nije ugodno kliznuti čak ni u kratkotrajnu komu. - Provukao je prste kroz kosu. - Snovi nisu slatki.

- Sanjaš dok si u tom stanju?

- Da. - Osjetio je kako mu se čeljust steže. - Nakon onoga što se sinoć dogodilo, trebao sam biti u komi najmanje tri ili četiri dana, možda dulje. Nikad ranije nisam izgorio tako mnogo psi-energije. Koliko znam, možda se uopće ne bih izvukao iz toga. Ali ono što sam doživio bio je samo rutinski slom lovca, ono što se dogodi nakon rada s normalnom razinom srebra. Trig je rekao da si primijenila relikat na meni?

- Nije samo pojačao moju vlastitu prirodnu sposobnost čitanja psi-energije, već mi je omogućio manipuliranje tvojim obrascima. Tijekom borbe ispod zemlje koristila sam se njime za pojačavanje straha dvojice lovaca. - Veoma ga je ozbiljno gledala. - To je veoma moćno oruđe, Davise.

Pomislio je da se sad ne želi upuštati u tu bitku.

- Shvaćam - neutralno je rekao.

- Još jedna stvar. -Što?

Fiksirala ga je odlučnim pogledom. - Kladim se u deset dolara da ja ne bih vrištala. Barem ne zato što sam se probudila i otkrila da je dio tebe nevidljiv.

- Celinda. - Prekinuo se. Nije imao pojma što bi dalje mogao reći.

- Naravno, možda bih vrisnula iz drugog razloga - dodala je. Oči su joj sad bile izrazito zelene. - Iz istog razloga iz kojeg sam vrisnula neku večer u hotelskoj sobi u Frequencyju.

- Ja sam nakaza, Celinda.

- Ne, da se nisi usudio to govoriti. Nije točno. Poput vihora je ustala sa sofe. Stigao je vidjeti da na sebi ima veoma čednu bijelu spavacicu koja ju je pokrivala od vrata do nožnih prstiju, a ona je već stajala točno pred njim, očiju blistavih od gnjeva.

Slušaj me, Davise Oakesu, ti nisi nakaza. Benson Landry je nakaza. Vjeruj mi, zahvaljujući mojoj vrsti talenta, ja znam razliku. Ti si dobar čovjek, divan čovjek. Ti si hrabar, častan muškarac. Ti si sve ono što Landry nije.

- Hej - rekao je, iznenađen njezinom žestinom. - Zahvalan sam ti na veličanju, ali ja nisam nikakav junak.

Objema ga je rukama uhvatila za ramena i pokušala ga malo prodrmati. - O da, jesi. Ti si *moj* junak.

Obavila mu je ruke oko vrata i poljubila ga.

Njegova je reakcija bila trenutna. Odjednom ju je očajnički i žarko želio. Privukao ju je na svoja prsa, svjestan dodira njezinih dojki kroz tanku tkaninu čedne spavačice. Shvatio je da su joj bradavice ukružene.

Nije se pokušala povući. Koliko je on mogao procijeniti, željela ga je jednako kao i on nju.

Podigao ju je u naručje i odnio je natrag hodnikom do spavaće sobe.

Riješio se spavačice i spustio je na zgužvani krevet. Za nekoliko se sekunda riješio svoje odjeće i ispružio se na njoj. Bila je mekana i vlažna, a od mirisa njezina tijela zavrtjelo mu se u glavi.

Obavila se oko njega kao i noćas, ali ovo je bilo posve drukčije. Sinoć mu je pružala toplinu i povezanost, pružila mu je pojas za spašavanje. Jutros je to žudnja, vrelina i neobuzdano uzbuđenje.

Mahnito su grlili jedno drugo. Nije bilo nikakvog ustručavanja. Kad mu je obavila prste oko spolovila, naglo je uvukao dah. Pogledao ju je i vidio senzualni izazov u njezinim očima.

Malo je otvorila usta tako da je u sjenkama vidio samo vršak njezina jezika.

Uhvatio joj je zapešća i podigao joj ruke iznad glave. Mamila ga je zavodničkim smiješkom koji mu je jasnije od riječi stavljao do znanja da sebe smatra pobjednicom u malenoj bitki.

Poljupcem joj je obrisao smiješak s lica, tako strastvenim da je morala hvatati dah i izmigoljiti se kako bi se oslobodila. Kliznuo je slobodnom rukom niz njezino tijelo, preko dojki, po mekanom trbuhu. Našao je izvor njezine vlažne vreline i istraživao nabreklo ispupčenje dok nije podivljala.

Mogao bi prisegnuti da je među njima plamsala nevidljiva energija. Na način što ga ne bi znao objasniti, usklađivao se s njom na psihičkoj i fizičkoj razini.

Njezin mu je orgazam pružio više zadovoljstva od ičega što je doživio ranije u životu. Morao joj je pokriti usta svojim kako bi prigušio njezin krik zadovoljstva da ne bi odzvanjao zgradom i pobudio radoznalost Betty Furnell.

Kad su prestali lagani grčevi u njezinoj nutrini, pustio joj je zapešća. Odmah ga je gurnula na

GIGA

leđa i uzela ga u sebe.

- Moj je red da budem gore - šapnula je, a oči su joj blistale od strastvenog izazova.

Bila je vlažna, uska i spremna. Nikad ništa nije djelovalo tako dobro.

Njegov je orgazam nastupio u snažnim valovima koji su omamili njegova osjetila tisuću puta jače od bilo kakve doze izvanzemaljske psi-energije.

Savršeno.

29

Sat vremena kasnije pripremala je doručak u kuhinji. Istusirala se i odjenula uske tamnosmeđe hlače i bijelu košulju. Smeđa traka obuzdavala je njezinu tek opranu kosu.

Araminta i Max su pripremanje doručka promatrali s vrha hladnjaka. Oboje su žvakali kriške svježije dinje.

Davis se pojavio iz hodnika, ponovno odjeven u crnu majicu i crne hlače. Celinda je ponovno osjetila toplinu u cijelom tijelu kad je vidjela muževno zadovoljstvo u njegovim očima.

Gledao je kako miče tavu s vatre. - Trig je rekao da ti misliš da bi se reliktni mogao rabiti kao neka vrsta naprave za kontrolu uma.

Toliko o ugodnom čavrljanju. Pripremila se za bitku.

- Mislim da je to moguće, da, pogotovo kad je napunjen izvanzemaljskom psi-energijom ispod zemlje. - Podijelila je kajganu na dva tanjura. - Međutim, imam osjećaj da je potreban netko tko posjeduje moju vrstu talenta ili nečeg sličnog da bi se postigla rezonancija. Zato je toliko mjeseci nezapažen čamio u cehovskom trezoru.

- Trig je također rekao da reliktni želiš predati medicinskom istraživačkom laboratoriju. No ako je doista riječ o potencijalnom oružju, bolje da bude zaključan u cehovskom trezoru.

Spustila je tavu i pogledala ga. - Nalazimo se na opasnom teritoriju i nema nikakvih garancija. No ako se naprava preda uglednom laboratoriju uz glasne fanfare i mnogo medijske pozornosti, umjesto da ga Ceh drži u tajnosti, daleko je vjerojatnije da će se proučavati u svrhu otkrivanja njezinih terapijskih svojstava.

- Kako to možeš znati?

- Medicinski svijet ima dugu povijest rada s lijekovima i uređajima koji mogu ubiti jednako kao i liječiti. Ceh će na to gledati jedino kao na oružje.

Davis je neko vrijeme šutio.

- Možda imaš pravo - na koncu je rekao.

- Znam da imam pravo. Ovo je jedini način, Davise. Moraš mi vjerovati.

- Nazvat ću Wyatta čim završimo s doručkom, ali ne mogu ti obećati da će dijeliti tvoje mišljenje.

- Mislim da će biti razuman ako ga podsjetiš na dva sitna detalja - mirno je rekla.

- Koja dva detalja?

- Prvo, ako pokuša uzeti reliktni bez mojeg dopuštenja, ja ću se odmah obratiti medijima i objaviti da je Ceh Cadencea pronašao izvanzemaljsku napravu za kontroliranje uma i s njom provodi tajne eksperimente.

Davisa to nije impresioniralo. - Wyatt se može nositi s medijima. Što misliš, komu će izvjestitelji vjerovati? Osramoćenju bračnoj posrednici iz Frequency Cityja ili poglavaru lokalnog Ceha?

Lecnula se. - To je bilo okrutno, ali imaš pravo. U redu, to nas dovodi do drugog malenog detalja.

- A to je?

- Upravo sam ti rekla kako mislim da ne vjerujem da postoji baš mnogo ljudi koji mogu otkriti kako se upravlja tom napravom. Araminta je vjerojatno zato željela da je ja imam. Zacijelo je osjetila da ja mogu postići rezonanciju s njom. Ne bih se iznenadila da je mislila kako bi to bila zgodna igračka za mene.

Oboje su pogledali Aramintu koja na njih nije obraćala pozornost.

Celinda je duboko udahnuła i pripremila se za bacanje svojeg aduta. - Možeš obavijestiti Mercera Wyatta da ću surađivati u istraživanju reliktna ako se to istraživanje bude provodilo u uglednom medicinskom laboratoriju, te ako rezultati tih istraživanja budu dostupni javnosti.

- No, dovraga - Davis reče ukočena lica. - Ništa mi se ne sviđa tako kao započinjanje dana ucjenjivanjem mojeg jedinog klijenta.

Osjetila je kako malo popušta njezina napetost.

- Hvala - tiho je rekla.

- Nemoj mi zahvaljivati. Ovo je daleko od dogovora. Čak i ako Wyatt pristane da neki medicinski laboratorij proučava napravu, još uvijek moraš nagovoriti Aramintu da pristane na taj plan.

Oboje su opet pogledali Aramintu.

Araminta je nešto progundala. Max se odmah spustio do radne ploče i skinuo poklopac sa staklenke keksa. Izvadio je keks i opet se popeo na hladnjak. Araminta je prihvatila keks i počela ga grickati.

- Oboje znamo da mucice imaju neka psi-svoj-stva - tiho će Celinda. - Nadam se da će izgubiti zanimanje za relikat ako osjeti da ga ja doista ne želim.

- Sigurna si u to?

- Ne - priznala je.

Davis je sjeo za pult i podigao šalicu kave. -Možda joj možeš odvući pozornost doista velikom svadbenom tortom. Nije imala priliku dokrajčiti onu jučer.

- To je ideja.

- Još bismo o nečemu trebali razgovarati - rekao

- O čemu?

- Ne možeš odlaziti na posao sve dok ova situacija ne bude pod kontrolom.

- Davise, moj mi je posao veoma važan.

- To mi je jasno. Ali moj je prioritet pobrinuti se da ti se ništa loše ne dogodi. Ne mogu te čuvati i istodobno raditi na ovom slučaju, osobito ako inzisti-raš na tome da odlaziš u svoj ured u Promises, Inc.

- Ali gospođa Takahashi neće razumjeti.

- Hoće ako je nazovem i objasnim da je riječ o cehovskim poslovima.

Imao je pravo. Mrzovoljno je gledala jaja i prepečenac. - Moja najgora noćna mora. Postala sam cehovski posao.

Uzdigao je obrvu. - Tvoja *najgora* noćna mora?

Uzdahnula je, - Dobro, ne baš najgora, ali ipak je noćna mora.

Sjela je kraj njega. Pojeli su jaja i prepečenac u tišini koju je smatrala iznenađujuće ugodnom, osobito s obzirom na činjenicu da su se prije tri minute nadmetali svojim snagama volje.

Možda je za to zaslužan ranojutarnji seks.

- Vjerojatno je riječ o ranojutarnjem seksu - reče Davis. - Čini se da me dovodi u dobro raspoloženje.

Nabrala je nos. - Nemoj mi reći da možeš čitati misli. Mogu podnijeti nevidljivost. Čitanje misli je nešto posve drugo.

- Ne mogu čitati misli, ali katkad sam veoma dobar u pogađanju. Upravo me to čini tako vrsnim privatnim istražiteljem.

- Nema sumnje.

Netko je pokucao na vrata.

- Ja ću - reče Davis.

Spustio se sa stolca i zaputio u maleno predsoblje. Celinda je slušala kako pozdravlja posjetiteljicu.

- Dobro jutro, gospođu Furnell - rekao je. -Danas izgledate veoma vedro i veselo.

- Hvala vam. - Betty je zvučala zadovoljno. -Svi uvijek govore da je narančasto moja boja.

- Svi imaju pravo - reče Davis.

- Pitala sam se bih li mogla posuditi malo mlijeka za moje žitarice. Ponestalo mi je, a prerano je za odlazak u prodavaonicu.

Celinda potisne uzdah. - Uđite, gospođu Furnell. Imam mlijeka za vas.

Pojavila se Betty, ozareno se smiješeći. - Hvala ti, draga. - Doista je izgledala veoma vedro i veselo u narančastoj trenirci s purpurnim prugama i paru svjetlucavih narančastih tenisica.

- Kako je bilo na vjenčanju? - pitala je.
- Bilo je veoma ružičasto i veoma lijepo. - Celinda je kliznula sa stolca i obišla pult. - Moja je sestra bila prekrasna.
- Moraš mi pokazati slike.
- Celinda je pokušala, ali nije uspjela oduprijeti se porivu pristojnog ponašanja. - Želite li šalicu kave?
- Vrlo rado, draga. - Betty se dobrodušno nasmiješila Da visu. - Vas dvoje ste se noćas prilično kasno vratili. Učinilo mi se da sam čula i treću osobu.
- Moj pomoćnik - reče Davis. - Imao je važnu poruku za mene.
- Shvaćam. - Uzdigla je obrve. - Moram reći da je to bilo prilično čudno vrijeme za dostavljanje poruke. Dosta se dugo zadržao, nije li? Sigurna sam da sam ga čula kako odlazi oko četiri.
- Celindi je nešto palo na pamet. Podigla je pogled sa šalice u koju je ulijevala kavu.
- Vama ovdje nikad ništa ne promakne, zar ne, gospođo Furnell?
- Betty joj namigne. - Malo mi što može promaknuti, draga, i to je činjenica. Ovo je veoma tiho mjesto. Zvuk putuje.
- U posljednje vrijeme nije bilo baš tako tiho, pomisli Celinda. Oni koji su neku večer pretražili njezin stan morali su stvarati nekakve zvukove. Namještaj je isprevrtn i ladice su ispražnjene na način koji se doimao veoma brzim.
- Celinda pogleda Davisa, a on je upitno podigao obrve.
- Opet se okrenula Betty.
- Gospođo Furnell, jeste li možda prije tri noći čuli nekakve neobične zvukove iz mog stana?
- Celinda je krajičkom oka vidjela da se Davis posve smirio.
- No Celindu je zapanjila Bettvna reakcija. Najprije ju je tupo pogledala, kao da ju je pitanje posve zbunilo. Potom se ukočila. Prsti su joj se nervozno pomicali.
- Ne - brzo je rekla. - Ne, baš ništa nisam čula.
- Celinda je osjetila iznenadno plamsanje uzrujane psi-energije. Betty se odjednom našla pod stresom.
- Jeste li sigurni? - blago će Celinda.
- Posve sigurna. Ništa nisam čula. - Betty se namrštila. - Ne dopuštam nikakve glasne zvukove u ovom stanu. Rekla sam ti to kad si unajmila stan. Isto tako, ništa nisam vidjela.
- Celinda je razmijenila poglede s Davisom.
- Nije vas pitala jeste li nešto vidjeli, gospođo Furnell - reče Davis. - Celinda se samo pitala jeste li štogod čuli.
- Ništa nisam ni vidjela ni čula. - Betty je iz trenutka u trenutak postajala sve uzrujanija. Prstima je dotaknula sljepoočnice. - Počinje mi glavobolja. Ne želim više razgovarati o tome.
- Celinda ju je uhvatila za ruku. Bettyna krajnje uznemirena psi-energija zapljusnula joj je osjetila. Na hladnjaku su Araminta i Max prestali šaptati jedno drugomu i fiksirali Betty napetim, pozornim očima.
- U redu je, gospođo Furnell - tiho će Celinda.
- Razumijem da neku večer niste ništa vidjeli ni čuli. Nema nikakvog problema. Možete se opustiti.
- Betty ju je pogledala, a lice joj se smračilo. - Ništa nisam čula ni vidjela - ponovila je, očajnički želeći da joj vjeruju.
- Znam - reče Celinda.
- Činilo se da je to donekle smirilo Betty, ali nije se vratila u prijašnje vedro, znatiželjno stanje.
- Trebala bih poći dolje - rekla je glasom muklim od bola. - Treba mi nešto za glavobolju.
- Gospođo Furnell, možda bih vam mogla ublažiti glavobolju ako mi dopustite.
- Mnogo ti hvala, dušo. Doista bih ti bila zahvalna. Rijetko kad imam glavobolje. Ali me

proteklih nekoliko dana neprestano muče. Kad god pomislim na - Prekinula se i zbunjeno trepnula.

- Kad pomislite na što? - oprezno upita Celinda.

- Nisam sigurna. - Betty odmahne glavom, zbunjena i prestrašena. - Započnu kad razmišljam o *nečemu*. Ali ne mogu se sjetiti što je to nešto, ako me razumijete.

- Je li riječ o nečemu što se dogodilo neku večer?

- upita Celinda.

- Ne, ništa se nije dogodilo neku večer. To je bio samo san. - Bettyna se psi-energija opet rasplamsala. - Jesi li rekla da imaš nekakve tablete, dušo?

- Mislim da imam nešto učinkovitije. - Celinda se ohrabrujuće nasmiješila. - Hoćete li mi dopustiti da to uporabim?

- Da, što god. Ne mogu podnijeti taj osjećaj. Gori je od glavobolje. Iskreno rečeno, bojim se da postajem senilna.

Celinda joj je pustila ruku. Podigla je plastični poklopac staklenke s keksima, posegnula unutra i izvadila relikat od tamnocrvenog jantara.

- Sto je to? - upita Betty i znatiželjno se namršti.

- Jedna od Aramintinih igračaka.

Opet je dotaknula Bettynu ruku i enerzirala malo energije kroz relikat.

Odmah je jasno detektirala Bettyne iskričave, plamsave obrasce psi-valova. Bilo je relativno lako identificirati najuznemiremje ritmove i slijediti ih unatrag do određene točke spektra.

Oprezno se dala na posao, umirujući i jačajući kaotične obrasce sve dok nisu uspostavili normalni ritam.

Betty se vidljivo smirivala. Njezin se uzrujam izraz lica kao nekim čudom povukao.

- Kako se osjećate? - upita Celinda.

- Mnogo bolje. - Betty je trepnula i potom se nasmiješila. - Čini se da je moja glavobolja nestala. To je nevjerovatno. Sto si učinila, dušo?

- To je oblik psi-meditacije koju sam u posljednje vrijeme proučavala - neodređenim tonom reče Celinda. - Trebalo bi biti veoma opuštajuće.

- O, shvaćam. Pa, jasno mi je zašto bi moglo djelovati na tebe, budući da ti proučavaš tehniku, ali zašto je djelovalo na mene?

- Nisam sigurna - prizna Celinda. - Instruktor kaže da djeluje i na one koji se nalaze oko osobe koja meditira.

- Valjda to ima smisla - reče Betty. - Psi-ener-gija zrači, zar ne? Svi znaju da neki ljudi, kao što sam ja, koji su veoma intuitivni, često primjećuju kad su drugi uzrujani ili deprimirani.

- Upravo tako - reče Celinda. - Dakle, sjećate li se jeste li prije tri noći vidjeli ili čuli nešto neobično iz ovog stana?

- O, ne, draga, sigurna sam da se ništa neobično - Betty se naglo prekinula. Oči su joj se ozlojeđeno raširile. - Nebesa, *provalnici*. Kako sam mogla zaboraviti onu dvojicu groznih ljudi?

Kanila sam pozvati policiju, ali - Opet se prekinula doimajući se zbunjenom. - Ali nisam.

Davis se neznatno okrenuo na stolcu i jednom se rukom naslonio na pult. - Zašto niste zvali policiju, gospođu Furnell?

- Pa, zato što je sve to bio san. - Na njezinu se licu pojavio gnjev. - Ne, nije točno. Nisam pozvala policiju jer mi je onaj grozni čovjek rekao da je to san. I ja sam mu *vjerovala*. Rekao je da ću dobiti groznu glavobolju ako se pokušam sjetiti pojedinosti sna.

- Možete li nam točno reći što se dogodilo? - upita Davis.

- Čula sam buku odavde. Mislila sam da ste se vas dvoje ranije vratili i da ste, pa, znate. -

Betty mahne rukom. - Radili ono što parovi rade. No nakon nekog vremena shvatila sam da nešto nije u redu. Došla sam ovamo s ključem i otvorila vrati.

Unutra su bila dva čovjeka. Znala sam da su provalnici i pokušala se povući natrag van, ali su čuli moj ključ u bravi.

- Sto su učinili? - upita Celinda.

- Zgrabio me onaj visoki, mršavi. Drugi je rekao neka me čvrsto drži. Zatim me... dotaknuo me.

Celinda se užasnula. - *Intimno?*

Betty se iznenadila. Zatim je brzo odmahнула glavom. - O, ne, draga. Samo je stavio ruku na moju nadlakticu i počeo mi govoriti da je sve što sam čula i vidjela samo san, te kako ću dobiti glavobolju ako se budem previše trudila sjetiti se deta-lja.

- Gdje mu je bila druga ruka? - upita Celinda. - Je li nešto držao u njoj?

Betty se lagano namrštila. - Ne, ne vjerujem. Čekaj. Sjećam se da je drugu ruku držao u džepu kišnog ogrtača.

- Ali te večeri nije padala kiša - tiho će Davis.

- Ne, nije. - Betty stisne usne. - Sjećam se da sam pomislila kako je čudno što uopće nosi ogrtač. Večer je bila prilično topla.

- Možete li opisati ta dva čovjeka? - upita Davis.

- Pa, nisam sigurna da vam mogu dati osobito koristan opis - nelagodno će Betty. - Tada sam bila malo uzrujana.

Celinda se suosjećajno nasmiješila. - Iz veoma dobrog razloga.

- Svjetla su bila ugašena, naravno, pa nisam baš jasno vidjela njihova lica - objasni Betty. - Onaj koji je u mene uperio pištolj nosio je kapu navučenu sasvim do očiju. Nekako se trzao. Sjećam se da sam se užasno bojala da će slučajno pritisnuti okidač.

- Sto je s drugim čovjekom? - upita Davis. Betty skupi usne. - Visok, ali ne kao onaj drugi. Prema onome što sam vidjela, bio je dobro građen. U izvrsnoj kondiciji. Sjećam se da sam se pitala idu li provalnici vježbati u teretane.

- Sjećate li se ičega o njegovom licu? - upita Celinda.

Betty odmahne glavom. - Bojim se da se ne sjećam. Kao što sam rekla, ovdje je bilo veoma mračno.

- Je li vam još nešto na njemu upalo u oči kao posebno? - upita Davis.

Betty je oklijevala. - Pa, njegov je glas bio nekako poseban.

- Na koji način? - upita Celinda.

Betty je nabrala čelo. - Nije imao glas jednog provalnika, premda moram priznati da nikad nisam razgovarala s nekim provalnikom.

Celinda se malo nagnula preko pulta. - Kakav je glas imao?

- Kulturalan. Školovan. Uvjerljiv. - Betty je nekoliko sekunda razmišljala. - Možda je *autoritativan* prava riječ. Kao liječnik ili profesor. Očito je dobro obrazovan čovjek. Jednostavno nije zvučao kao provalnik, ako me razumiješ.

- Razumijem - reče Celinda.

Betty frustrirano odmahne glavom. - Ne znam zašto sam mislila da je cijeli incident bio san i zašto uopće nisam pozvala policiju. To je... zabrinjavajuće.

Celinda je vratila relikv u staklenku za kekse i stavila poklopac na mjesto. Implikacije onoga što je Betty rekla da je vidjela i čula izazvale su nalet adrenalina u njezinim žilama. Znala je da Davis misli isto.

- Bez brige, gospođo Purnell - rekla je. - Ne postajete senilni. Mislim da je taj provalnik dobro obrazovanog, profesorskog glasa na vama primijenio oblik hipnoze kako biste mislili da je sve što ste vidjeli i čuli bio samo san.

- Hipnoze. - Betty je raširila oči. - Nebesa.

- Pojačao je hipnotičku sugestiju čineći nešto vašim psi-osjetilima što je izazivalo glavobolje svaki put kad ste se pokušavali sjetiti onoga što se doista dogodilo.

- Valjda bi to moglo biti objašnjenje - polako će Betty. - Ali kako me u mraku mogao tako brzo hipnotizirati?

- Očito ima neku vrstu izrazito jakog psi-talenta - reče Celinda.

Betty je zbunjeno pogledala Davisa. - Sad razumijem zašto nisam pozvala policiju. Ali zašto ih vi niste nazvali kad ste stigli kući?

Davis je zauzeo svoj mračno zagonetni stav. -Jer su *ovo* cehovski poslovi, gospodo Furnell.

- O, nebesa. - Betty se doimala uzbuđenom. -Ma nemojte mi reći. Kako uzbudljivo. Znači, vi ste u Cehu?

- Radim za Mercera Wyatta - reče Davis. Betty je sad bila zadovoljna. - Ceh sigurno može riješiti problem s dvojicom provalnika.

- Da, gospodo - reče Davis.

- U tom slučaju, bolje da pođem. - Betty ustane. - Sigurna sam da imate mnogo posla. -

Nasmiješila se Celindi. - Mnogo ti hvala za onaj tretman meditacijom. Sad se osjećam mnogo bolje.

- Što je s vašim mlijekom? - upita Celinda.

- O, nije važno, dušo. Kupit ću ga poslije podne. Davis je u ruci držao telefon kad se Celinda vratila nakon što je ispratila gospodu Furnell.

- Jasno ti je što to znači? - pitao ju je dok je enerzirao broj.

- Da - rekla je. - Postoji još jedan relikv od tamnocrvenog jantara, a čovjek profesorskoga glasa ga ima, ali posjeduje i talent potreban za aktiviranje naprave.

- Talent poput tvojega.

30

Zvono na vratima oglasilo se manje od sat vremena kasnije. Araminta i Max su se odjednom doimali veoma uzbuđenima. Oboje su dvaput poskočili, a potom se žurno spustili s hladnjaka.

- Ja ću - reče Davis. Ustao je sa stolca i zaputio se u predsoblje.

Araminta i Max su mu entuzijastično poskakivali za petama.

Celinda si je ponovno natočila kave i pripremila se za okršaj s Mercerom Wyattom. Dok je Davis razgovarao s njim telefonom, čula je dovoljno da bi znala da cehovski poglavar nije osobito sretan.

Slušala je kako Davis pozdravlja pridošlicu. Začudila se jer je zvučalo kao da Davis pozdravlja starog prijatelja.

- Dakle, Wyatt je vas poslao da obavite prljavi posao - reče Davis. - Samo uđite.

Očito nije došao Wyatt osobno kako bi ukazao na cehovske zakone. Prema onome što piše u tisku, on i njegova žena imaju kuću u Ruin View Driveu. Možda je kretanje ovim dijelom grada ispod njegove časti.

Potom je čula ženski glas, topao i živahan.

- Zdravo, Davise. Lijepo je opet te vidjeti. Kako si, Max? A tko je ovo?

- To je Araminta - reče Davis. - Ona ovdje živi.

- Čujem da imaš problem - reče neki muškarac, a po glasu se činilo da se pomalo zabavlja.

- Jesi li dobro, Davise? - Žena je zvučala zabrinuto.

- Dobro sam - uvjeravao ju je Davis. - No slučaj je krajnje problematičan.

- Stekao sam takav dojam - reče čovjek. - Sto se događa? Kad je nazvao, Wyatt mi je rekao da je ovo trebala biti jednostavna operacija vraćanja nestale stvari.

- Situacija se zakomplicirala - reče Davis. - Dođite u kuhinju popiti kavu. Morate upoznati nekoga.

Celinda ih je čekala iza pulta, instinktivno tražeći barikadu između sebe i predstavnika Ceha koji će sigurno biti neugodni.

Tamnokos muškarac mačjih očiju i crvenokosa žena u njegovu društvu uopće nisu bili onakvi kakve je očekivala. Oboje su imali snažne vibracije. Čovjek bi mogao biti nemilosrdan, pomislila je, ali nikad okrutan. Nije izgledao poput tipičnog lovca. Imao je kratko ošišanu kosu i nije nosio odjeću kaki boje i kožu. Umjesto toga, na sebi je imao modernu, po mjeri krojenu kombinaciju hlača, jakne i košulje raskopčane oko vrata. Brojčanik njegova sata bio je od jantara. Mogao je proći za skupog poslovnog savjetnika.

Žena je imala pametne, pronicave oči. Nosila je konzervativan kostim i visoke pete. Nešto u njezinu držanju navelo je Celindu na pomisao da je akademski obrazovana.

Ono što ju je najviše umirilo bio je mucan kojeg su donijeli sa sobom. Na vrhu glave imao je malenu žutu mašnu. Max i Araminta su ga već uzeli pod svoje i odveli ga ravno do staklenke s keksima na pultu.

- Celinda, ovo su Lydia i Emmett London - reče Davis. - Emmett je moj stari prijatelj. Lydia i Emmette, ovo je Celinda Ingram. Mucan sa žutom mašnom na glavi je Fuzz.

Usljedilo je pristojno upoznavanje. Celinda je ulila kavu u šalice za Lydiju i Emmetta, te su sjeli u dnevni boravak.

- U redu - reče Emmett, promatrajući Davisa - čuo sam Wyattovu verziju događaja. Da čujem ostatak priče.

Davis im je sve ispričao u kratkim, šturim rečenicama. Kad je završio, Emmett je zamišljeno gledao staklenku za kekse.

- Definitivno ste izabrali inovativno skrovište - neutralno je rekao.

- Moja je teorija da će Araminta odmah znati ako netko pokuša uzeti relikv iz te staklenke - objasnila je Celinda. - Iz nekog razloga želi da ga ja imam.

Lydia zamišljeno kimne. - Mucice očito imaju neke psi-sposobnosti. Moja je pretpostavka da ona osjeća da vi možete postići rezonanciju s relikvom i stoga on mora pripadati vama.

Vjerojatno misli da je to nekakva igračka.

- To sam i ja zaključila - složila se Celinda. Lvdia je podigla svoju kavu i pogledala Celindu preko ruba šalice. Njezin je izraz lica jasno pokazivao razumijevanje. - Nimalo vam ne zamjeram što taj relikat ne želite predati Cehu.

Davis i Emmett su razmijenili mrke poglede. Celinda i Lvdia su ih ignorirale.

- Stvar je u tome - reče Celinda, osjećajući olakšanje jer je dobila podršku - što mislim da relikat ima golem potencijal kao medicinski uređaj za liječenje psi-trauma, a možda i drugih vrsta psihičkih i psihijatrijskih poremećaja. Ceh se baš ne bavi visokotehnološkim medicinskim istraživanjima.

- Ne, to je sigurno - složila se Lydia. - Sto posto se slažem s vama po tom pitanju. Relikat bi trebao poći u ugledni laboratorij.

Emmett pogleda Davisa. - Wyatt nikomu neće prepustiti kontrolu nad relikatom. Ne ako je onako moćan kako vi mislite da jest.

- Malo smo razmišljali o tom problemu - reče Davis. - Imamo prijedlog za Wyatta.

- Slušam.

- Koliko mi možemo procijeniti, relikat je besko-ristan ukoliko ga ne aktivira netko tko posjeduje psi-talent sličan Celindinom - reče Davis. -Vjerojatno veoma jaku verziju te vrste talenta.

- Naokolo ne može biti baš mnogo ljudi koji posjeduju moju vrstu sposobnosti - brzo dometne Celinda. - U laboratoriju u kojem su me testirali kad sam bila tinejdžerica rekli su da se u cijelom desetljeću vidjeli samo još jedan takav slučaj, a ta osoba nije ni izbliza bila snažna poput mene.

- Smijem li ja iskušati tu stvarčicu? - upita Emmett.

Celinda je oklijevala, a potom ustala i pošla u kuhinju. Araminta ju je s vrha hladnjaka, kamo se popela s Maxom i Fuzzom, gledala kako uzima relikat iz staklenke za kekse, ali je nije pokušala zaustaviti.

Vratila se u dnevni boravak i stavila relikat u Emmettovu ruku. Araminta je prijeteći gundala, ali nije skočila s hladnjaka.

Emmett je čvrsto stegnuo relikat. Celinda je osjećala snažno pulsiranje njegove psi-energije. Znala je da pokušava enerzirati napravu. Ništa se nije dogodilo.

Slegnuo je ramenima i pružio artefakt Lvdi. Celinda je ponovno osjetila snažan nalet psi-energije-

- Ja sam razmrsiteljica iluzionističkih klopki -

rekla je Lydia dok je u rukama vrtjela relikat. -Osjećam da iz ovoga dopire nekakva energija, ali ništa ne mogu s njom učiniti.

- Ceh će možda uspjeti naći nekog drugog tko može enerzirati napravu - reče Celinda i uzme relikat natrag. - No mislim da to neće biti nimalo lako. U međuvremenu, om koji žele eksperimentirati s tom stvarčicom trebat će moju suradnju.

Emmett je zamišljena izraza lica promatrao Celindu. - Čini se da vam ta situacija doista osigurava mogućnost nagodbe.

- O, super - reče Lydia, puna entuzijazma. -Natjerat ćemo Mercera Wyatta da postupi pravilno. Bit će zabavno.

- Da, jedva čekam - mračno će Davis. - To će vjerojatno biti posljednji posao što ću ga dobiti od Ceha. Međutim, Wyatt mora znati još nešto.

- Što? - upita Emmett.

- Mislimo da se pojavio i drugi relikat, a nalazi se u rukama nekoga tko ga zna rabiti.

- To ne zvuči dobro - reče Emmett.

- Nije dobro - složio se Davis. - No imam dobar trag. Trebao bih imati neke odgovore kasnije tijekom jutra.

- Kad ih pribaviš, nazovi me - reče Emmett. -Organizirat ću sastanak s Wyattom.

- Još jedno - reče Davis. - Sto će biti s Bensonom Landryjem?

Emmettov je osmijeh bio ledeno hladan. -Mislim da se zbog njega ne treba zabrinjavati. Wyatt mi je jutros rekao kako mu je čvrsto obećano da se Benson Landry više neće uplitati u poslove Ceha Cadencea. Čini se da Harold Taylor, poglavar Ceha Frequencyja, ipak nije onako slab kako Landry misli.

Celinda se namrštila. - Sto to točno znači?

Emmett slegne ramenima. - Znači da Landry u budućnosti neće biti problem.

Okrenula se Davisu na čijem je licu vidjela isti hladan izraz. Popio je malo kave, ali ništa nije rekao.

Zbunjeno je pogledala Lydiju kako bi joj ona objasnila o čemu je riječ.

- Ne pitajte mene. - Lydia odmahne rukom. -Kad cehovski ljudi postanu ovako kameni i tajnoviti, baš se ništa ne može učiniti.

Celinda je čula kako se skida poklopac sa staklenke za kekse. Pogledala je preko ramena i vidjela da se Araminta poslužila još jednim keksom.

- Opet jede - rekla je Lydiji. - Nemam baš mnogo iskustva s mucicama, ali u posljednje se vrijeme čini da je Aramintin apetit neobično jak. Zna li što o njihovim prehrabnim navikama?

- Mislim da se ne morate zabrinjavati zbog njezinih prehrabnih navika - suho će Lydia. - Prije će biti da je problem u njezinim navikama parenja.

- Uh - izusti Celinda. - Bojala sam se toga.

- Fuzz je prije nekoliko mjeseci postao otac. Njegova se cura doselila malo prije toga. Umalo nas je dovela na prosjački štap.

- Tada su nam jednog jutra pokazali dvoje mladunčadi - reče Emmett.

- Imam fotografije. - Lydia je posegnula u torbicu, izvadila lisnicu i otvorila je. - Nisu li najslađa malena stvorenja?

Celinda je proučavala fotografiju. Prikazivala je Fuzza, prepoznatljivog po žutoj mašni na glavi, i još jednu mucicu. Između njih su se nalazila dva sićušna klupka sivih pahuljica.

- Preslatki su - reče Celinda. Podigla je pogled s fotografije. - Dakle, sad imate cijelu obitelj mucica?

- Da, ali ne vjerujem da ćemo ih još dugo imati. Mladunčad brzo sazrijeva. Fuzz i njegova partnerica ih gotovo svaki dan vode u podzemnu prašumu i uče ih loviti. Imam osjećaj da će maleni uskoro biti poslani da se sami snalaze.

- Ne pokazuju nikakve znakove povezivanja s vama? - upita Celinda.

Lydia odmahne glavom. - Ne, kao ni njihova majka. Toleriraju nas, ali ne čini se da im je osobito stalo da se druže s nama. Kad se mladi osamostale, mislim da će i mama otići. Mucice su prilično društvene međusobno, ali imam dojam da žive u paru jedino kad je ženka spremna za parenje.

Svi su pogledali Aramintu koja je vodila glavnu riječ između Maxa i Fuzza.

- Ah, jednostavan život - suho će Celinda. -Nisu potrebni profesionalni bračni savjetnici ni zavjetni brakovi.

- Mi ljudi doista smo skloni kompliciranju stvari, to je sigurno - složila se Lydia.

31

Davis je kroz vjetrobran *phantoma* proučavao ulaz u jeftino prenoćište.

- Ovo mi se ne sviđa - rekao je.

- Već smo to desetak puta raspravili. - Celinda je otkopčala sigurnosni pojas. - Upletena sam. To znači da imam pravo poći s tobom. Osim toga, možda ću ti moći dati korisne informacije nakon što očitam njegove psi-valove.

Ima pravo, pomislio je.

Izišao je iz automobila. Celinda je otvorila svoja vrata i pridružila mu se na ispucanom pločniku. Trig ih je slijedio vlastitim automobilom. Ugurao je svoj trošni maleni *float* na prazno parkirno mjesto, izišao i pridružio im se.

- Njegova je soba na prvom katu na stražnjoj strani - reče Trig. - Ja ću obići zgradu kroz uličicu. Tako ću ga moći uhvatiti ako klizne kroz prozor ili niz protupožarne stube.

- Tako je - reče Davis.

Uhvatio je Celindu za ruku i poveo je prema ulazu u stambenu zgradu. Nalazila se duboko u Staroj četvrti, samo blok od masivnog zelenog zida. Građevine iz kolonijalnog razdoblja uzdizale su se prema nebu, zaustavljajući sunčeve zrake. Bila je sredina jutra, pa iz Mrtvog Grada nije dopirao vidljiv sjaj, ali se osjećala psi-energija koja se širila iz podzemlja.

Složili su se da će Aramintu i Maxa ostaviti u stanu s reliktom. Davis je bio prilično siguran da je artefakt s njima siguran. Nikakav se ljudski uljez ne može kretati brzo poput mucica.

Ako Araminta osjeti opasnost, najvjerojatnije će zgrabiti relikat i pobjeći.

Trig je nestao u uskom prolazu između dviju zgrada.

Brava na ulaznim vratima stambene zgrade izgledala je kao da je odavno provaljena. Otvorio je vrata i ušao u predvorje, a Celinda mu je bila za petama. Zaudaralo je po mješavini trulih podnih obloga, smeća i plijesni.

- Uh. - Celinda nabere nos. - Teško je vjerovati da bi netko doista plaćao da bi ovdje živio.

- Vjerojatno je bolje od spavanja u nekoj uličici.

- Ne previše.

Popeli su se trošnim, škripavim stubištem i stigli do uskog, neosvijetljenog hodnika. Broj šest nalazio se na kraju hodnika.

Davis je pokucao nekoliko puta. Nije bilo odgovora.

Pritisnuo je kvaku. Vrata su bila zaključana.

- Brinker - doviknuo je. - Otvori. Želimo razgovarati s tobom. Riječ je o cehovskim poslovima.

- O, to će ga sigurno navesti da dotrči - promrmlja Celinda.

- Iznenadila bi se kako često upali.

- Pa, čini se da ovoga puta ne djeluje - primijeti Celinda. - Kladim se da je već izišao kroz prozor.

- Ako je tako, Trig će ga uhvatiti. Posegnuo je u džep i izvadio bravarsko oruđe što ga je ponio sa sobom. Uvukao ga je u bravu i nježno ga enerzirao. Kratko je zujalo u njegovoj ruci, iskušavajući različite frekvencije. Začuo se škljocaj.

- Imam te - tiho je rekao.

Celinda je promatrala oruđe. - Je li ta stvar legalna?

- Jest, ako si licencirani bravar.

- To baš i nije odgovor na moje pitanje.

- Znam.

Otvorio je vrata. - Brinker?

Nije bilo odgovora. Nije bio ni potreban. Nezamjenjivi vonj smrti širio se u hodnik.

Celinda je koraknula unatrag. Pogledala ga je šokiranim očima.

Ušao je u otrcanu garsonijeru. Tijelo je bilo na ležaju, ispruženo usred prljavih plahta. Nisu se vidjeli znakovi tjelesnih ozljeda, već samo svijetlo-siva boja smrti. Niz bočica lijekova

dobivenih na recept stajao je na malenu stoliću, a kraj njih se nalazila šprica. Dvije su bočice bile prazne.

Davis je uzeo jednu bočicu i pogledao etiketu. Osjetio je hladnoću u sebi.

- Lijekovi za psi-traumu - rekao je. - Iskušavali su to na meni dok sam bio u bolnici.
- Izgleda kao da se predozirao - reče Celinda i polako uđe u sobu za njim. - Kako žalosno.

Pitam se je li to bilo slučajno ili je počinio samoubojstvo.

- Postoji i treća mogućnost - tiho je rekao. Oštro ga je pogledala. - Umorstvo?
- Ako je ovo naš čovjek, još je netko bio s njim one večeri kad su pretražili tvoj stan.

Gospođa Furnell je rekla da je drugi muškarac govorio poput liječnika ili profesora, sjećaš se? Činilo se da je on glavni.

Celinda zadrhti. - Netko tko se razumije u medicinu znao bi kako ga ubiti lijekovima. Zar to misliš?

- Palo mi je na pamet.
- Kako se zove liječnik koji je dao taj recept? Opet je pogledao bočicu. - Čini se da se Brinker liječio u lokalnoj uličnoj klinici.

- Zašto bi ga netko ubio?

- Ne znam sigurno, ali padaju mi na pamet dvije mogućnosti. Možda je previše znao. Liječio se od psi-traume. Možda je postao previše nestabilan. Ili možda više nije bio potreban svojem poslodavcu. - Davis dotakne mrtvačevu ruku. - Nisam medicinski istražitelj, ali mislim da nije baš dugo mrtav. Možda nekoliko sati.

Spustio je bočicu i zaputio se do prozora. Trig je stajao u uličici i gledao gore. Davis ga je kretnjom ruke pozvao.

Trebalo im je samo nekoliko minuta da pretraže cijeli stančić. Do trenutka kad je Trig ušao, Davis je provjerio ormar i pretražio ladice klimave komode.

- Dovraga - rekao je Trig, mračna izraza lica gledajući tijelo. - Izgleda da ćemo opet morati pozvati detektivku Martinez. Imam osjećaj da neće biti osobito zadovoljna.

Davis je zatvorio ladicu u kuhinji i okrenuo se kako bi pogledom još jednom preletio sobu. - Čim se ona umiješa, situacija će postati još kompliciranija. Moramo naći Brinkerova poslodavca prije nego policija Cadencea otvori još jednu istragu umorstva.

Celinda podigne pogled s hrpe poštanskih pošiljaka što ju je pregledavala. Podigla je posve bijelu omotnicu. - Ne znam je li ovo važno, ali to je jedina pošiljka koja nije adresirana na trenutnog stanara.

Davis je uzeo omotnicu. Ponovno je osjetio hladnoću kad je vidio adresu pošiljatelja.

- Sto je, šefe? - upita Trig, namrštivši se.
- Pismo od Instituta Glenfield - bezizražajnim glasom reče Davis.
- Ha. - Trig više ništa nije rekao.

Celindine se obrve skupe. - Zašto obojica izgledate kao da je to pismo stiglo iz porezne uprave?

- Institut Glenfield je mjesto gdje sam završio kad sam pao u onu dugotrajnu komu o kojoj sam ti pričao - reče Davis. - To je privatna parapsihija-trijska bolnica kamo Ceh Cadencea šalje lovce kad ih oprlje duhovi.

- Shvaćam. - U očima joj se pojavilo razumijevanje. - U tom slučaju, ne budi osobito sretne uspomene.
- Ne - rekao je. Otvorio je omotnicu, izvadio uredno presavijen list papira s memorandumom i glasno pročitao poruku.

Poštovani gospodine Brinker,

opazio sam da ste propustili svoja posljednja tri zakazana termina u Institutu. Molim vas, odmah nazovite kako bismo dogovorili novi termin.

Pismo je potpisao Harold J. Phillips, DPP.

- Phillips je direktor Instituta Glenfield - reče Davis. - I ja sam dobio dva njegova pisma u proteklih nekoliko mjeseci. Nije mu se sviđala činjenica da sam svojevolumjno otišao iz bolnice. Misli da mi trebaju dodatni tretmani kao i Brinkeru.

- Pa, očito je da ti ne trebaju - odlučno će Celinda. Pogledala je tijelo na krevetu. - No Brinkeru su možda trebali.

Davis pogleda Triga. - Nazovi Martinezovu. Reci joj što se ovdje dogodilo. Podsjeti je da su ovo još uvijek cehovski poslovi.

- Svakako - reče Trig. - Ali to joj se neće sviđati.

- Znam. Nakon što je nazoveš, raspitaj se kod direktora ulične klinike koja je izdala lijekove. Reci mu da je pacijent umro i da Ceh želi razgovarati s liječnikom koji je liječio Brinkera.

- Dobro - reče Trig. - Sto ćeš ti dalje učiniti?

- Čini se da više nemam izbora - reče Davis. - Moram dogovoriti taj termin u Institutu Glenfield.

Davis je izgledao smireno i usredotočeno kao i uvijek, ali je Celinda bila naglašeno svjesna čvrsto obuzdavane napetosti ispod kamene površine. Njegovi su obrasci energije bili oštri i vrelih boja, baš kao i prethodne večeri kad se pripremao za bitku s Landryjevim ljudima. Stajala je s njim ispred masivne željezne kapije na ulazu u Institut Glenfield. Velika je kamena građevina osmišljena tako da podsjeća na otmjenu rezidenciju. Okruživala su je barem dva jutra uređenih vrtova, ribnjaka i fontana.

Pogledala je Davisa. - Jesi li dobro?

- Neću dobiti histerični napadaj, ako na to misliš.

Nasmiješila se. - Znam. Imaš potpunu kontrolu nad sobom.

Uzdigao je obrvu. - To možeš vidjeti?

- Svakako. Jasno te čitam. Definitivno imaš kontrolu nad sobom.

- Hvala što si mi to stavila do znanja. Nemaš pojma koliko se zbog toga bolje osjećam.

Čovjek odjeven poput osobe koja održava zelene površine prišao je kapiji.

- Zaštitar - Davis reče Celindi. - Teorija kaže da ih pacijenti neće opaziti ako su odjeveni poput vrtlara.

- Ti si očito opazio.

- Zaštitari uvijek izgledaju kao zaštitari. Ne mogu si pomoći.

- Sto mogu učiniti za vas? - pitao je čovjek promatrajući ih opreznim očima.

Davis mu je pružio posjetnicu. - Došli smo na sastanak s dr. Phillipsom. Cehovski poslovi.

Čuvar se namrštio na posjetnicu, a potom je brzo govorio u svoj telefon. Uslijedila je kratka stanka dok je slušao odgovor. S poštovanjem je kimnuo Davisu.

- Otrpatit ću vas do ureda dr. Phillipsa – rekao je-

Energizirao je kapiju i poveo ih bijelom šljunčanom stazom do ulaza ukrašena stupovima.

U predvorju ih je čekala žena u poslovnom odijelu. Celinda ju je na brzinu provjerila. Sve su vibracije djelovale zdravo.

Žena se toplo nasmiješila Davisu.

- Lijepo je opet vas vidjeti, gospodine Oakes. Tako nam je drago da ste se odlučili vratiti. Dr. Phillips je veoma zabrinut i silno želi razgovarati s vama.

- Ovo je gospođica Ingram - mirno će Davis. - Celinda, ovo je dr. West.

Celinda se nasmiješila. - Drago mi je.

Dr. West kimne glavom. - Možda biste željeli pričekati ovdje dok se gospodin Oakes konzultira s dr. Phillipsom?

- Ona je sa mnom - reče Davis i uzme Celindu pod ruku. - I ovo nisu konzultacije. Riječ je o cehovskim poslovima. Željeli bismo odmah vidjeti dr. Phillipsa.

Smiješak dr. West pretvorio se u veoma zabrinut izraz lica. - Naravno - rekla je, a sad joj se u glasu već osjećala tjeskoba. - Pođite sa mnom.

Povela ih je u ured obložen skupim drvom i sagom od zida do zida. Tajnica im se nasmiješila, ali prije nego je dospjela progovoriti otvorila su se vrata unutrašnjeg ureda. Malen, zgužvan čovjek prorijeđene sive kose energično je izišao. Zgrabio je Davisovu ruku i srdačno je stisnuo.

- Drago mi je da vas vidim, Davise - ozareno je rekao. - Kako se osjećate?

- Normalno, hvala. - Davis je izvukao ruku iz njegove. - Ovo je Celinda Ingram. Moja prijateljica. Celinda, dr. Phillips.

- Dr. Phillips - rekla je.

Phillips se okrenuo prema njoj, i dalje se široko smiješeći. - Drago mi je, gospođice Ingram. Sto kažete na to da svi iziđemo na verandu? Krasan je dan.

Otvorila se prema psi-energiji koja je zračila iz malenog čovjeka. Njegova toplina i smiješak bili su iskreni.

Za nekoliko su minuta svi sjedili na širokoj, sje-novitoj verandi s koje se pružao pogled na

bujne vrtove i mirno jezerce. Sve djeluje veoma spokojno, pomislila je Celinda. Možda previše spokojno za privatnog istražitelja. Nema nikakve sumnje, to bi mjesto vjerojatno izludjelo Davisa, čak i da nije bio pod lijekovima.

- Bili smo zabrinuti za vas, što sigurno znate -usrdno će Phillips, obraćajući se Davisu. - No dok vas danas ovdje gledam, posve sam zadovoljan. Čini se da ste izvrsna zdravlja.
- Cijenim vašu brigu. - Davisov bi ton mogao zamrznuti vrelu lavu. - Ali danas nisam došao ovamo kako bih razgovarao o svojem slučaju. Želim vam postaviti nekoliko pitanja o jednom vašem drugom pacijentu, čovjeku po imenu Robert C. Brinker.
- Shvaćam. - Phillipsovim je licem nakratko pre-letjelo razočaranje. - Mislio sam da ste možda napokon odlučili reagirati na moja pisma. Znam da je vaše iskustvo ovdje bilo veoma neugodno. Molim vas, vjerujte mi kad vam kažem da smo učinili najbolje što smo mogli u danim okolnostima. Nikad ranije nismo vidjeli slučaj poput vašega. Neko smo vrijeme mislili da ćemo vas posve izgubiti ili da ćete do kraja života ostati u komi. Bili smo očajni.
- Sto se tiče Brinkera - hladno će Davis.

Phillips je oklijevao i potom se očito odlučio prepustiti neizbježnom. - Znao da me obvezuju pravila povjerljivosti.

- Ovo su cehovski poslovi - reče Davis. - U svakom slučaju, pacijent je preminuo.
- Mrtav je? - Phillips se očito šokirao. - Kako je umro?
- Uzrok je još uvijek predmet istrage, ali postoji velika vjerojatnost da je riječ o umorstvu.
- Dobri Bože. - Phillips se potreseno nagnuo unatrag. - To je strašno.
- Brinker je pripadao Cehu - reče Davis. - Do njegove je smrti došlo tijekom istrage što je provodim za Mercera Wyatta.

Phillips je nekoliko sekunda razmišljao o tome, a potom kimne. - Pa, valjda u tim okolnostima mogu govoriti o slučaju gospodina Brinkera. Ali nisam siguran da vam mogu dati neke korisne informacije.

- Želio bih vidjeti dosje.
- U redu. - Phillips ustane. - Odmah ću se vratiti.

Ušao je kroz staklena vrata svojeg ureda. Kad se vratio, u ruci je imao plavi fascikl. Pružio ga je Davisu.

- Brinker je doveden ovamo nakon što je pretrpio teške opekline psi-energijom u katakombama - reče Phillips i ponovno sjedne. - Trauma je bila prilično teška, ali ju je dodatno pogoršavala činjenica da je dugotrajno uzimao droge, a to je njegov parapsihološki profil učinilo krajnje krhkim i nestabilnim.

Davis je otvorio fascikl i prelistao bilješke, povremeno zastajkujući kako bi nešto pozornije pročitao. - Ovdje piše da je, nakon što je došao k svijesti, imao vizualne i auditivne halucinacije. Drugim riječima, čuo je glasove?

- Da. - Phillips uzdahne. - To je bila veoma žalosna situacija koju je komplicirala, kao što sam vam rekao, njegova narkomanska ovisnost.

Davis je opet pogledao dosje. - Liječilo ga je nekoliko liječnika. Prepoznajem većinu imena.

- Nema sumnje.
- Svi su još uvijek na klinici?

Činilo se da je pitanje uznemirilo Phillipsa. - Svi osim jednoga. Seton Hollings je ovdje radio u vrijeme kad je Brinker bio pacijent. Otišao je malo prije vašeg dolaska ovamo.

Davis je na to podigao pogled, posve usredotočen. On možda nije osjetljiv na obrasce psi-valova, pomisli Celinda, ali ima i drugih načina čitanja ljudi, načina koje dobar privatni istražitelj nesumnjivo instinktivno primjenjuje.

- Zašto je Hollings otišao? - pitao je. Phillips je oklijevao. Celinda se nekoliko sekunda bojala da uopće neće odgovoriti. Nije bila sigurna što će Davis učiniti ako se to dogodi. Želio je odgovore.

- Nisam siguran da se razlozi Hollingsova odlaska mogu svrstati pod cehovske poslove - tiho

će Phillips.

Davis ga je fiksirao nepokolebljivim pogledom. - Ako je otpušten u vezi s Brinkerovim slučajem, onda mogu.

Phillips se još trenutak borio sa svojom profesionalnom etikom, a potom je uzdahnuo. - Vrlo dobro. Nije baš da imam osobitu, želju štititi toga gada.

Celinda se malo trgnula na ogorčenje u tim riječima.

- Nije vam se sviđao dr. Hollings? - pitala je.

- Bio je sramota za profesiju. - Phillips je ustao i počeo hodati amo-tamo verandom, spojivši ruke na leđima. - U početku smo bili oduševljeni što smo ga dobili. Došao je k nama s blistavim preporukama i kvalifikacijama. No kasnije smo saznali da je većina njegovih radova i preporuka bila lažna. Štoviše, dobio je otkaz na prijašnjem poslu.

- Zar ne provjeravate ljude koje zapošljavate? - upita Davis.

- Naravno. No te su provjere uglavnom rutinske naravi. Ne provodimo temeljite istrage.

Hollings je bio veoma lukav. Silno se potrudio prikazati se izvrsnim na papiru, a žao mi je što moram reći da mu je to uspjelo.

- Kad ste otkrili da je problematičan? - upita Davis.

Phillips se zaustavio i pogledao ga mračna izraza lica. - Kad sam shvatio da provodi nedopuštene pokuse na malenom broju izrazito traumatiziranih pacijenata.

- Pacijenata kakav je bio Brinker? - reče Celinda.

- Da. - Phillipsova su se usta stisnula. - Narav Brinkerove parapsihološke bolesti činila ga je krajnje ranjivim.

- Kakve je pokuse Hollings obavljao na njemu? - upita Davis.

- Hollings je bio vodeći u istraživanju stanja sna. Kao što možda znate, nova su istraživanja potvrdila da je stanje sna jedino stanje u kojem granice između normalnih i paranormalnih područja nisu jasno definirane.

- Ne - reče Davis. - Ne mogu reći da sam to znao.

- Proučavanje stanja sna je novo i prilično ezoterično područje - objasni Phillips. - Hollings je bio fasciniran time. Također je bio stručnjak za psi-lijekove. Bojim se da je kombinirao te dvije vještine za obavljanje eksperimenata koji se jedino mogu opisati kao kontrola uma.

Davis ga je pažljivo promatrao. - Kako je pokušavao kontrolirati Brinkera?

- Posve iskreno rečeno, nikako ne mogu znati koliko je štete nanio jednom Brinkeru, jer je uskoro nakon što je Hollings otpušten i Brinker nestao. Tijekom proteklih devet mjeseci poslao sam niz pisama na adresu što je imamo u njegovu dosjeu, ali nikad nije odgovorio. -

Phillips je uzrujano protrljao čelo. - Sad mi vi kažete da je mrtav.

- Želim razgovarati s Hollingsom. Kamo je otišao nakon što je napustio institut?

- Sigurno ne u neku uglednu bolnicu ili kliniku u Cadenceu. Nikad mu ne bih dao preporuku, a on je to znao. Zapravo, podnio sam žalbu Odboru za preispitivanje licenci pri Udruzi parapsihijatarata. No dok su oni nešto poduzeli, Hollings je nestao.

- Kako to mislite? - upita Celinda.

- Iskreno rečeno - reče Phillips - mislim da je uzeo novi identitet. Mogu vam reći samo to da u gradu nije bilo liječnika koji radi pod tim imenom.

Davis se doimao zamišljenim. - Brinker je imao stan u gradu. To znači da je vjerojatno i Hollings u gradu ako je upleten u ovaj slučaj.

Phillips uzdigne obrve. - Sto vas navodi na pomisao da je Hollings povezan s Brinkerom?

- Prepoznajem koincidencije kad ih vidim, a ovdje ih ima mnogo. Činjenica da su i Brinker i Hollings povezani s ovim mjestom jedna je od njih.

- Shvaćam. - Phillips ozbiljno kimne. - Želim vam sreću u potrazi za njim.

- Hvala. - Davis je zatvorio fascikl i ustao. - Ceh vam je zahvalan na suradnji.

- Dopustite da nešto razjasnim - reče Phillips, iznenađujuće oštro. - Nisam surađivao kako bih udovoljio Cehu.

Davis ga je gledao i čekao.

- Ponudio sam vam svoju pomoć jer imam povjerenja u vas i u vaše motive. - Phillips stisne oči. - I zato što ne želim da Seton Hollings počini još više štete.

Davis je nekoliko sekunda šutio. Potom se činilo da se malo opustio.

- Cijenim vašu iskrenost - rekao je.

Phillips ga je pogledao u oči. - To sam učinio i zato što se nadam da ću vas uspjeti nagovoriti da se vratite u institut kako bismo moje osoblje i ja mogli učiti na greškama što smo ih počinili s vama. Zasad vaš slučaj još uvijek ostaje jedinstven. No tijekom posljednjih nekoliko godina u populaciji se počeo pojavljivati niz novih tipova psi-talenata. Zajedno s tim talentima pojavljuju se i novi oblici psi-trauma.

- Zaboravite - reče Davis. Glas mu je ponovno postao leden. - Ne zanima me mogućnost da ponovno postanem predmetom istraživanja.

- Liječnički je posao veoma sličan policijskom, Davise. Čim pokorimo jednu bolest ili poremećaj, iskrse drugi. Uvijek se borimo u novom ratu. Trebaju nam saveznici i špijuni i obavještajci. Vi nas možete mnogočemu naučiti. Tražim od vas da nam pomognete u ovoj beskonačnoj borbi.

Davis odmahne glavom. - Neću više nikakve lijekove.

- Bez lijekova - obeća Phillips. - Imate moju riječ.

Davis pogleda Celindu. Ohrabrujuće mu se nasmiješila, bezglasno mu stavljajući do znanja da Phillipsa smatra pozitivnim čovjekom.

- Razmislit ću o tome - reče Davis.

33

Malo prije ponoći Davis je zatvorio telefonski imenik Cadence Cityja i spustio ga na pod kraj sofe. Nagnuo se unatrag, ispružio noge i pogledao Celindu.

- Tko je, dovraga, mogao znati da naokolo ima tako mnogo ljudi koji tvrde da su stručnjaci za različite oblike psi-terapije? - reče.

Spustila je notes u koji je upisivala bilješke. Pokušaj pretraživanja popisa praktičara u telefonskom imeniku u svrhu pronalaženja zagonetnog dr. Hollingsa nije bio uspješan.

Vrata balkona bila su odškrinuta. Max i Araminta stajali su vani na ogradi. Sjedili su veoma blizu jedno drugomu i promatrali noć. Max je prije nekoliko minuta svratio unutra kako bi uzeo još jedan keks za Aramintu.

Mrzovoljno je promatrala ono što je zapisala.

- Čini se da su ti ljudi uglavnom samozvani terapeuti i savjetnici - rekla je. - Broj onih s pravim diplomama ove ili one vrste veoma je malen.

- Problem je u tome da gradovi-države nemaju nikakav zakon koji određuje tko može na svoja vrata objesiti pločicu i proglasiti se terapeutom ili savjetnikom. - Uzeo je njezin popis. - Imamo svega i svačega, od mutnih gurua do pravih liječnika parapsi-hijatrije. - Namrštio se na jedno ime što ga je zapisala. - Sto je, dovraga, savjetnik za psi-način života?

- Nisam sigurna, ali lijepo je znati da postoji tako nešto, za slučaj da mi ikad zatreba.

Spustio je glavu na naslon sofe i zatvorio oči, razmišljajući. - Nitko od ljudi na tom popisu ništa mi ne govori. Imam osjećaj da se naš čovjek ne reklamira u telefonskom imeniku.

Razmislila je o tome. - To uopće ne bi bilo čudno, ne ako želi otmjenu klijentelu. Agencija Promises, Inc. također se ne reklamira. Radimo isključivo po preporuci.

- Preporuci - ponovi Davis. Napola je podigao trepavice, a u očima mu se pojavio lukavi sjaj.

-No kladim se da vaši suparnici znaju sve o vama, nije li tako?

- Definitivno. - Nije uspijevala prikriti ponos. -Svi koji se bave bračnim posredovanjem u Cadenceu itekako znaju za Promises, Inc.

- Možda ćemo uspjeti pronaći Hollingsa ako razgovaramo s njegovim konkurentima.

U njemu je snažno pulsirala psi-energija lovca. Pun je adrenalina, pomislila je. Bez obzira shvaća li on to ili ne, još se nije posve oporavio od snažnog psi-izgaranja u ruševinama.

- Večeras više ništa ne možeš učiniti - rekla je. - Treba ti san, Davise.

- Previše sam enerziran da bih spavao. Približavam mu se; osjećam to.

- Sto je još jedan razlog više da se dobro odmoriš. - Ustala je i ispružila ruku. - Hajde, vrijeme je da podeš u krevet.

Umjesto da ustane sa sofe, uhvatio joj je zapešće i povukao je u svoje krilo.

- Imam bolju ideju - rekao je.

Poljubio ju je prije nego se dospjela pobuniti. Nisu joj trebala njezina psi-osjetila da bi znala da on nije samo nemiran i napet; bio je tvrd poput kvarca. Biokoktel od adrenalina i testosterona koji je razbudio sva njegova lovačka osjetila imao je neke predvidljive popratne pojave.

Obavila mu je ruke oko vrata i uzvratila poljubac. Čvrsto je držeći u zagrljaju, ispružio je ruku i deenerzirao lampu na stoliću kraj sofe. Dnevni je boravak utonuo u mrak.

Okrenuo se i ispružio je na sofi ispod sebe. Senzualna je psi-energija plamsala u tmini. I njezina su se osjetila razbudila. Osjećala je navalu seksualne gladi koja mu je zagrijavala krv.

Gorjela je i u njoj, stvarajući duboku žudnju. Trenutak ranije mislila je samo na to kako bi ga trebala smjestiti u krevet. Sad je mogla misliti samo na to kako će ga što prije osjetiti u sebi.

Među njima je iskrla i plamsala nevidljiva energija. Raskopčao joj je bluzu i počeo prtljati oko pojasa njezinih hlača. Uspjela mu je otkopčati košulju, a potom je zavukla ruke oko njega i milovala toplu, napetu kožu njegovih mišićavih leđa. Otkopčao je pojas i u nekoliko se brzih, učinkovitih pokreta riješio svojih hlača i bokserica.

Zavukla je jednu ruku između njih i objumila ga prstima. Ispustio je zvuk koji je bio napola

stenjanje i napola gladno rezanje.

Odmah potom podigao joj je koljena i kliznuo niz njezino tijelo. Kad je na sebi osjetila njegova usta, šokirano je i ushićeno dahnula. Zavukla mu je prste u kosu.

Veličanstveni, blještavi, pulsirajući orgazam djelovao je poput moćne izvanzemaljske psi-energije, potresavši sva njezina osjetila. Zgrabila je jedan od jastuka i njime pokrila usta kako bi prigušila svoj prodorni krik.

Davis se vratio u prijašnji položaj i uronio u nju. To je bio čin posjedovanja i očajničke potrebe. Strgnuo joj je jastuk s lica i poljubio joj vrat. Njegov je ritam bio snažan i brz. Trenutak kasnije, podigao je glavu. Svaki mišić njegova tijela bio je napet kao da je on neka velika, divlja zvijer koja će plijenu zadati konačni udarac.

Usljedio je njegov siloviti orgazam. Obavila mu je ruke oko vrata, privukla njegovo lice k sebi i poljubila ga, progutavši njegov povik zadovoljstva.

Kad je sve završilo, opustio se na njoj, pritisnuvši je o jastuke sofe.

- Ne mogu te se nasititi - šapnuo je uz njezinu dojku. - Mogao bih svršiti samo gledajući te. Nasmiješila se i prstima prelazila po njegovoj vlažnoj koži. - No ovako je zabavnije.

- O, da. - Nije otvorio oči.

Izvukla se ispod njega i povukla ga za ruku.

- Hajde, Davise. Vrijeme je za krevet.

- Ovdje ću spavati - progundao je u jastuk.

- Ne. Moras se dobro naspavati. To nećeš uspjeti na sofi. Premalena je za tebe.

- Što je s tobom? Gdje ćeš ti spavati?

Nestao je veći dio tromog zadovoljstva u kojem je uživala. *Više volim spavati sam. Nemoj to osobno shvatiti.*

- Ja ću noćas opet spavati na sofi - rekla je. - Meni odgovara.

Gundajući, podigao se s jastuka i dopustio joj da ga povede hodnikom do mračne spavaće sobe. Odmaknula je pokrivače. Srušio se na krevet, zatvorio oči i trenutno zaspao.

Pokrila ga je i vratila se u dnevni boravak kako bi otvorila vrata balkona. Tiho se obratila Maxu i Araminti.

- Hoćete li vas dvoje ući? - pitala je.

Skočili su s ograde balkona i zakotrljali se unutra. Zatvorila je vrata i pomno ih zaključala. Još je jednom provjerila staklenku za kekse kako bi bila sigurna da je relikv unutra, a zatim je poslala do ormara u hodniku, izvadila jastuk i deku, te ih namjestila na sofi.

Dugo je ondje ležala i zurila u strop. Kraj nje je bila Araminta, čvrsto maleno klupko krzna.

- Stvar je u tome da ja to doista shvaćam osobno - rekla je Araminti.

Araminta je otvorila svoje svijetloplave oči i nekoliko puta trepnula.

Celinda je čekala još deset minuta prije nego je odgurnula deku, ustala sa sofe i poslala hodnikom do spavaće sobe. Davis je tako čvrsto spavao da se nije ni pomaknuo kad je legla u krevet kraj njega.

Probudio se kad je osjetio ruku na svojem ramenu.

- Probudi se - reče Celinda. - Sanjaš. Otvorio je oči i kroz prozor vidio da blijeda svjetlost zore zamjenjuje zeleni sjaj noći. Pogledao je Celindu. - Sto radiš ovdje?

- Ovo je moj krevet, sjećaš se?

- Spavala si na sofi.

- Predomislila sam se. Usput rečeno, zacijelo si opazio da ne vrištim.

- Sto, dovraga? - Još uvijek omamljen od sna, podigao se na laktove.

Pogledala je dolje. Slijedio je njezin pogled. Njegova je podlaktica od lakta do zapešća bila nevidljiva. Prsti njegove naoko odrezane šake stezali su zgužvanu plahu.

Podigla je svoju ruku, s dlanom prema gore. -Duguješ mi deset dolara.

34

- Čini se da govorite o Titusu Kenningtonu. -Martin Skidmore se zavalio u svojem kožom presvučenom naslonjaču, prekrižio ruke preko široka trbuha i promatrao Davisa izrazom koji je bio mješavina nezadovoljne kompetitivnosti i nevoljkog divljenja. - Sto mogu reći? Čovjek je dobar. Uspio je zgrabiti nekoliko bogatih klijenata odmah nakon što je otvorio ordinaciju. Preko noći je dospio ravno na vrh. Radi samo na temelju preporuka.

Skidmoreov se ured nalazio u blještavu neboderu nedaleko uprave Ceha Cadencea. Diskretan natpis na vratima objavljuvao je da je on savjetnik za psi-način života. Bio je treći terapeut na popisu što ga je Davis sastavio. Ograničio je popis onih s kojima želi razgovarati na imena savjetnika koji očito imaju otmjenu klijentelu pod pretpostavkom da je Hollings također nastojao privući tu vrstu ljudi. Svatko tko si može priuštiti savjetnika za način života mora biti dobro potkovan. Ako slučajno nalete na Hollingsa koji radi pod lažnim imenom, Celinda će prepoznati njegovu psi-ener-giju.

- Kakvu vrstu savjetovanja pruža Kennington? - upita Davis.

Skidmoreov se izraz lica prezirno iskrivio. - Čuo sam da on to zove terapija snovima. Hrpa besmislica, ako mene pitate. Ali ne može se osporiti činjenica da je našao zlatni rudnik.

Čujem da mu je kli-jentica čak i supruga senatora Padburvja.

- Zna li gdje se nalazi njegov ured?

- U Ulici Burvvell u Staroj četvrti. Ne znam zašto je ondje otvorio ordinaciju. To baš nije najotmjenija adresa u gradu, posve sigurno. Možda mu se sviđa ugođaj.

- Možda. - Davis ustane. - Mnogo **ste** nam pomogli. Ceh vam je zahvalan na suradnji.

- U svako doba. Uvijek mi je drago ako mogu učiniti uslugu Cehu.

- Spomenut ću to u upravo. - Davis se okrenuo da pođe. Kratko je zastao na vratima. - Što zapravo radi savjetnik za psi-način života?

- Mogu vam pomoći istražiti vaš jedinstveni pararezonantni potencijal i povesti vas prema istinski punom i ugodnom životu na normalnoj i para-normalnoj razini.

- Je li skupo sve to dobiti?

Skidmore se dobroćudno nasmiješio. - Naravno. Davis je izišao u prijamni ured. Ondje ga je čekala Celinda.

- Dakle? - pitala je i hitro ustala.

Davis je uživao u uzbudljivom osjećaju iščekivanja kakav ga je uvijek obuzimao u ovakvim trenucima. - Imamo ga. Odmah idem u njegovu ordinaciju. Uz malo sreće, iznenadit ću ga i možda dobiti neke odgovore ili dokaze.

- Idem s tobom.

- Dovraga, Celinda -

- Ja sam jedina koja ti može sa sigurnošću reći je li to čovjek čije sam psi-valove očitala one večeri u uličici.

Imala je pravo. Vrijeme leti, a njemu što prije treba pozitivna identifikacija. Trenutno je njegova najveća bojazan da je Kennington već postao nervozan i zbrisao.

- Dobro - rekao je. - Mislim da bih trebao nešto spomenuti.

- Što?

- Ako ti ikad ponestane ideja po pitanju kupovanja darova za rođendan?

-Da?

- Nemoj mi uplatiti nikakvo savjetovanje za psi-način života.

- U redu, držat ću se gumba za manšete.

Sišli su u garažu i sjeli u *phantom*. Enerzirao je motor i potom nazvao Triga.

- Upravo krećemo prema ordinaciji nekog dr. Ti-tusa G. Kenningtona - reče Davis. - Mislim da je on naš čovjek. Adresa je u Staroj četvrti. Ulica Burwell.

- Želiš da se ondje nađemo?

- Da. U tom se dijelu grada uglavnom parkira na ulici, ali sigurno će negdje biti i ulaz iz

uličice. Pripazi na njega. Ako vidiš da netko izlazi iz Kenningtonove zgrade kroz stražnja vrata, slijedi tu osobu.

- Shvatio sam.

Davis je završio razgovor i izišao iz garaže. Udaljenost između poslovnog centra grada i Stare četvrti nije velika kad je riječ o kilometrima, ali postoji oko dvjesto godina razlike u smislu ugođaja.

Veoma su se brzo našli u uskim, zavojitim ulicama i prolazima najstarijeg dijela grada.

Parkirao je blok dalje od adrese što ju je dobio i izišao iz *phantoma*. Celinda mu se pridružila na pločniku. Trenutak je mirno stajala i gledala mračnu ulicu. Nije mu se sviđala nelagoda na njezinu licu.

- Sto je? - pitao je.

- Ako je Kennington čovjek kojeg tražimo, moraš biti pripravan na činjenicu da je on po mno-gočemu sličan meni - tiho je rekla.

- Glupost. On uopće nije kao ti.

Pogledala ga je, a oči su joj bile tamne i mrke kao i područje oko njih. - Rekla sam ti, osjetila sam njegovu psi-energiju one večeri. Snažan je, Davise. I čini se da posjeduje istu vrstu talenta kao i ja.

-Pa?

- Pa, nešto ti nisam rekla o svojem tipu para-psihološkog profila. Nije riječ samo o tome da čitam obrasce drugih ljudi; u određenim uvjetima mogu... mogu donekle utjecati na njih.

To ga je zaustavilo. - O čemu to govoriš, dovraga?

- Potreban je fizički kontakt - rekla je, i dalje uznemirujuće ozbiljna. - Barem što se mene tiče. Nikad nikomu nisam pričala o tome jer sam, kad sam shvatila što mogu učiniti, bila dovoljno stara da shvatim da će mi se ljudi bojati približiti ako misle da mogu manipulirati njihovim psi-valovima.

- Možda bismo mogli kasnije razgovarati o tome - predložio je.

- Ne, moraš znati s čime ćeš se suočiti. Poslušaj me, Davise. Jednom si me pitao je li me Landry silovao nakon što me drogirao. Rekla sam ti da nije.

Veoma joj je nježno dotaknuo obraz. - U redu je. Ne moraš govoriti o tome.

- Istina je - nastavila je. - Nije me napao, ne na taj način. Ali je namjeravao. No nije to učinio jer je droga djelovala samo na moju sposobnost micanja. Moja su psi-osjetila i dalje normalno funkcionirala. Psi-obrasci uvelike djeluju na seksualno uzbuđenje. Kad je stavio ruke na mene, uspjela sam do te mjere umanjiti njegovo spolno uzbuđenje da je izgubio zanimanje za to. Djelovalo je poput hladnog tuša.

Proučavao je njezino lice. - Zar mi govoriš da te Landry nije silovao jer mu se nije mogao dignuti?

- Da. Nije shvatio što radim, naravno. Sto se njega ticalo, jednostavno se nije mogao ukrutiti. Rekao je nešto u smislu da ne želi tratiti vrijeme na ružnu kučku poput mene, nekoliko me puta pljusnuo, a zatim pozvao poslugu u sobu.

- Kujin sin - tiho je izustio.

Čeljust joj se stegnula i uzdigla je bradu na način koji je već mogao prepoznati.

- Sad znaš zašto nikad nisam našla dobrog partnera za sebe - rekla je. - Nema mnogo muškaraca koji bi riskirali zaljubljuvanje u ženu ako znaju da ona posjeduje sposobnost isključiti ih u krevetu.

Polako se nasmiješio. - Imam vijesti za tebe, dušo. Ništa što bi ti mogla učiniti mojim psi-valo-vima ne bi me moglo natjerati da izgubim zanimanje za tebe,

Trepnula je. Oči su joj se raširile. - Jasno mi je da si veoma snažan. To je jedan od razloga iz kojih sam od samog početka znala da mi - Naglo se prekinula, namrštivši se. - Zar ne osjećaš barem malo nelagode kad znaš što mogu učiniti muškarcu?

- Već si jednom manipulirala mojim psi-valo-vima, sjećaš se? Nakon borbe s Landryjevim

ljudima.

- Da, ali tada sam se koristila crvenom napravom, i s drukčijim ciljem. Pokušavam ti reći da mogu utjecati na tvoje psi-valove čak i bez artefakta.

- Nisam zabrinut. - Uputio joj je brz, nestašan smiješak, pokazujući mnogo zubi. - Ali upozoravam te, ako na meni iskušaš svoj trik s hladnim tušem, osvetit ću ti se tako što ću postati nevidljiv na mjestima koja će te natjerati da dvaput promisliš prije nego to opet učiniš. Porumenjela je i žurno nastavila. - Stvar je u tome, ako te Hollings pokuša kontrolirati svojim prirođenim talentom, sigurna sam da si dovoljno snažan da ga blokiraš ako shvatiš što radi i dovoljno brzo reagiraš. No ako na tebi bude rabio relik, onda će to biti druga priča.

- Misliš?

Uopće nije zvučao zabrinuto. Željela ga je prodrmati.

- Znam da je tako - rekla je. - Slušaj me, Davise, bude li rabio relik, imat ćeš samo dvije ili tri sekunde vremena da se zaštitiš. Toliko će mu trebati da identificira tvoje psi-valove i shvati kojima treba manipulirati. Morat ćeš smjesta djelovati, inače će te svladati.

- Imaš li kakav prijedlog?

- Godinama sam učila i naučila kako isključiti psi-energiju drugih ljudi. Ali ti to nikad nisi morao činiti. Podizanje mentalne barikade neće biti tvoj instinktivni čin. Nisam sigurna kako bih te mogla pripremiti.

- Opisi tu mentalnu barikadu.

Napokon, pomislila je. Počinje ovo ozbiljno shvaćati.

- Um može stvoriti samo određenu količinu energije, a ta se energija može fokusirati jedino na ograničeni broj načina odjednom - rekla je. - Svi možemo obavljati više zadataka do određene mjere, ali postoje granice. Ako misliš da Hollings na tebi rabi relik, morat ćeš se fokusirati kao nikad ranije u životu. Pokušaj koncentrirati svu svoju psi-energiju na nešto povezano sa svojim nagonom za preživljavanje. To je najprimitivniji i najsnažniji instinkt što ga ljudska bića posjeduju.

- Misliš da će ta strategija djelovati? - pitao je.

- Ne znam - priznala je. - Samo sam jednom upo-rabila relik, a ti nisi bio u stanju opirati se. Nemam pojma što će se dogoditi ako se moćan talent poput tvojega pokuša boriti protiv toga. Samo nagađam.

Nekoliko je sekunda razmišljao o tome, a potom je nastavio hodati prema Hollingsovoj zgradi. - U redu, sad ću ja tebi dati nekoliko savjeta. Nemoj stati između mene i Hollingsa, bez obzira što će se dogoditi. Ako se u toj ordinaciji dogodi nešto što će te navesti na pomisao da smo u nevolji, trči do najbližeg izlaza i vikom pozovi Triga. Bit će blizu na ulici.

Osvrnula se naokolo. - Ne vidim ga.

- Prosjak u veži ondje. - Nije pogledao prema Trigu. - On se koristi više tradicionalnim metodama, ali na svoj vlastiti način Trig je gotovo jednako dobar u postizanju nevidljivosti kao i ja.

Mnogo je novca uloženo u renoviranje dvjesto godina stare zgrade u kojoj se nalazila Hollingsova ordinacija. Maleni je natpis obavještavao posjetitelje da se trebaju najaviti tako da podignu telefonsku slušalicu kraj zaključanih ulaznih vrata.

Davis se zaustavio nekoliko koraka dalje od vrata i proučavao prostor oko telefona. Iznad njega nalazila se kamera. Pazio je da ostane izvan njezina dometa.

- Ti nazovi - rekao je Celindi. - Osobi koja ti se javi reci da ti ga je preporučila prijateljica i da želiš dogovoriti termin. Ako je potrebno, posluži se imenom senatorove supruge.

- Ako Hollings gleda monitor, prepoznat će me.

- Svi su izgledi da će čovjek koji vodi tako otmjenu praksu imati tajnicu. Čak i ako te vidi, silno će ga zanimati zašto si ovdje.

- Sto ćeš ti?

Davis slegne ramenima. - Sad me vidiš...

- Sad me ne vidiš? - Nije se činilo da ju je to umirilo. Izgledala je zabrinuto.
  - Trebat će nam samo nekoliko sekunda da pro-đemo kroz vrata. Rekao sam ti, nema nikakvih problema ako postanem nevidljiv na par minuta.
- Nije bila posve zadovoljna, ali je podigla telefonsku slušalicu. Trenutak je slušala, a potom mirno i glatko odgovorila.
- Željela bih dogovoriti termin za konzultacije... Kako sam čula za dr. Kenningtona? Bliska mi je prijateljica rekla za njega. Rekla je da je za nju učinio čuda. Njezino ime? Jennifer. Jennifer Padbury. Da, senatorova supruga. - Uslijedila je još jedna stanka. - Hvala vam. Začuo se glasan škljocaj. Vrata su se otključala. Celinda ih je gurnula i ušla u prigušeno osvjetljeno predvorje. Davis je pulsirao vlastitu psi-energiju kroz jantar u svom ručnom satu, stvarajući rezonanciju s valovima disonantne energije na srebrnom kraju spektra. Celinda je imala pravo, nije se posve oporavio od dugotrajne nevidljivosti u starim ruševinama, ali je imao dovoljno snage da bi srebrnim energetske svjetlom manipulirao dovoljno dugo da klizne kraj kamere i uđe u predvorje. Postao je nevidljiv i slijedio je.

35

Davis je nestao. Osjećala je njegovu psi-energiju koja je snažno pulsirala i znala da je točno kraj nje, ali je vidjela samo lagano treperenje zraka. To je djelovalo uznemirujuće, ali ne i zastrašujuće. Sve dok su je njezina druga osjetila uvjeravala da je on u blizini, mogla se nositi s njegovom nevidljivošću. *Da sam slijepa, ne bih ni znala da je nestao.*

Zatvorila je vrata. Davis se materijalizirao kraj nje. Vidjela je znakove naprezanja u kutovima njegovih očiju.

- Jesi li siguran da ti je dobro? - pitala je tihim glasom.

- Dobro sam. Prestani brinuti. - Gladno iščekivanje lovca osjećalo se u njegovu glasu.

Pogledom je preletjela maleno predvorje. Bilo je obloženo raskošnim drvenim oplatom i pokriveno debelim podnim oblogama. Dug, nizak drveni stol koji je izgledao poput autentičnog kolonijalnog antikviteta stajao je uz jedan zid. Na stolu se nalazio izvanzemaljski antikvitet, vaza od zelenog kvarca i u njoj buket lijepih smaragdskih ruža.

Vidjela je dvojica vrata; jedna su bila neobilježena. Na drugima se nalazio maleni natpis koji je pozivao klijente da uđu.

- To će biti prijamni ured - veoma tiho reče Davis. - Idi unutra i zadrži je nekoliko minuta.

- Što ćeš ti učiniti?

Pogledao je druga vrata. - To su vjerojatno privatna vrata Hollingsove ordinacije. - Iz džepa je izvadio ilegalni obijač brava. - Malo ću pogledati naokolo.

- Što ako je on unutra?

- Tim bolje.

Željela mu je reći neka bude oprezan, ali je bila prilično sigurna da je ne bi čuo. Davis je u lovu.

Otvorila je vrata prijamnog ureda i ušla. Veoma dotjerana žena profesionalna izgleda sjedila je za pisaćim stolom. Na sebi je imala konzervativno poslovno odijelo. Natpis na njezinu pisaćem stolu otkrivao je da se zove gospođica Allonby.

- Molim vas, sjednite. - Ton gospođice Allonby bio je rafiniran kao i njezin izgled. - Ne vjerujem da sam čula vaše ime?

- Susan Baker. - Celinda sjedne. - Kao što sam vam maločas rekla, preporuku sam dobila od supruge senatora Padbury.

- Da, naravno. Vi razumijete da je dr. Kennington veoma zauzet. Ovih dana rijetko prima nove klijente.

- Nadam se da će za mene napraviti izuzetak. Gospođica Allonby je enerzirala kompjutor na svojem pisaćem stolu i okrenula se prema ekranu. - Bojim se da je prvi slobodni termin tek krajem sljedećeg mjeseca.

- To će biti sasvim u redu - reče Celinda.

36

Obijač brava našao je frekvenciju. Začuo se tihi škljocaj. Davis je otvorio vrata i ušao u prostoriju. Jaka doza izvanzemaljske psi-energije enerzerala je sva njegova osjetila. Nije morao pretražiti prostoriju da bi znao kako negdje u blizini postoji ulaz u katakombe. Muškarac dostojanstvena izgleda koji je sjedio za velikim pisaćim stolom kraj prozora iznenađeno je podigao pogled.

- Ušli ste na pogrešna vrata - rekao je, a patricijske crte njegova lica razdraženo su se smračile.

- Ne bih rekao, dr. Hollings.

Na licu čovjeka koji se predstavljao kao Kennington pojavio se izraz prepoznavanja. Odmah su uslijedili strah i nešto slično panici. Skočio je na noge i zurio u Davisa kao da ne može vjerovati vlastitim očima. - Sto vi radite ovdje?

- Cehovski poslovi. Između ostaloga, došao sam po drugi relikat od tamnocrvenog jantara.

- Ne znam o čemu govorite. - Hollings se uspio donekle pribitati. Veoma je ležerno pružio ruku prema gornjoj ladici pisaćeg stola.

Davis je izvadio mag-rez iz džepa. - Ruke u zrak, Hollings.

Hollings je stegnuo čeljust, ali je podigao ruke. Davis je prešao sobu, obišao stol i otvorio ladicu. Unutra se nalazio mag-rez pištolj. Uzeo ga je i izbacio spremnik.

- Ovo je zacijelo pripadalo Brinkeru? - rekao je.

- Ne znam o čemu govorite.

- Trebali biste znati da nije pametno držati ovakve stvarčice tako blizu ulaza u katakombe - reče Davis. - Ovom prostorijom lebdi mnogo izvanzemaljske psi-energije. Nikad se ne zna što bi se moglo dogoditi kad biste pritisnuli okidač.

Bijes se pojavio na Hollingsovu licu. - Slušaj, kujin sine, ne znam što misliš da radiš -

Vrata tajničina ureda otvorila su se točno iza Hollingsa. Davis je ugledao tamnokosu ženu u strogo krojenom odijelu. Zabezegnuto je zurila u prizor u ordinaciji. Celinda je bila iza nje.

- Sto se ovdje događa, za ime svijeta? - zapanjeno će tajnica. - Doktore? Jeste li dobro? Hoću li pozvati policiju?

Hollings nije odgovorio. Mahnita pogleda, bacio se na Davisa. Činilo se da uopće nije svjestan pištolja u Davisovoj ruci. Nekako se ne očekuje da će razumna osoba napasti čovjeka koji drži mag-rez, pomisli Davis. No to samo pokazuje kako situacija može postati nepredvidljiva kada dođe do nasilja.

Gospođica Allonby vrisne.

Nije se usudio pucati iz mag-reza. Ako promaši ili ako izvanzemaljska psi-energija preusmjeri hitac, lako bi mogao pogoditi jednu od žena.

Pomaknuo se, pokušavajući izbjeći Hollingsa, ali je udario u stolicu koja je odletjela u stranu pod njegovom težinom.

Hollings se zaletio u njega. Već je ionako izgubio ravnotežu zahvaljujući sudaru sa stolicom.. Silina udarca bacila ga je na pod.

Činilo se da Hollings nije zainteresiran za borbu prsa o prsa. Potrčao je prema vratima u stražnjem dijelu prostorije, naglo ih otvorio i nestao u neosvijetljenom prostoru iza njih.

Davis je hitro ustao i potrčao za njim. Posljednje što je čuo prije nego je jurnuo u mrak za Hollingsom bila je tajnica. Još uvijek je vrištala.

37

Gospođica Allonby je napokon prestala vrištati, a Celinda ju je smjestila u naslonjač za klijenta.

- Smirite se - rekla je umirujućim tonom. -Želite li čašu vode?

Gospođica Allonby ju je pogledala, zbunjena i prestrašena. - Sto se ovdje događa?

- Pravo ime dr. Kenningtona je Hollings, i žao mi je što vam moram reći da je umiješan u krađu antikviteta. Ceh je angažirao gospodina Oakesa da pronade i vrati relikv ukraden iz cehovskog trezora.

- Dr. Kennington? - Gospođica Allonby se zaprepastila. - Trguje ukradenim antikvitetima? Dakle, to je nemoguće. Njegov popis klijenata uključuje neke od najvažnijih ljudi u Cadenceu.

- Slušajte, gospođice Allonby, nikad nisam mislila da ću ja ovo izgovoriti, ali ovo su cehovski poslovi. Vani je netko tko pazi na ulazna vrata ove zgrade. On će znati što treba učiniti. Idem po njega.

- U redu je - reče gospođica Allonby. Zurila je preda se i brzo se pribrala, kao nekim čudom. -Već znam što mi je činiti. Imam svoje upute.

Celinda nije imala vremena dešifrirati tu neobičnu primjedbu. Još ju je jednom umirujuće potapšala po ramenu i vratila se u predvorje zgrade.

Itekako poznati valovi bolesne energije zapiju-snuli su njezina osjetila baš kad je ispružila ruku kako bi otvorila ulazna vrata.

- Ako tražiš prosjaka koji je motrio na ovo mjesto, nemoj gubiti vrijeme - Benson Landry reče iza nje. - Uklonio sam ga prije nekoliko minuta.

Stare, prigušeno osvijetljene stube vodile su ravno dolje do nazubljena prolaza kroz zid katakombi. Davis je vidio sablasno zeleno svjetlo na dnu. Hollings je bio malo ispred njega, tamna figura koja juri niz dvjesto godina staro stubište.

Nekoliko sekunda kasnije Hollingsova se silueta nakratko vidjela ocrtana smaragdnom sjajem. Potom je nestao u tunelima. Davis je preskočio nekoliko posljednjih stuba i trkom prošao kroz otvor. Morao je zadržati Hollingsa na vidiku. Nije znao čovjekovu frekvenciju jantara. Bez toga i bez jednog od novih lokatora neće uspjeti pronaći Hollingsa ako ga izgubi iz vida. No kad je prošao kroz nazubljenu rupu u zidu, odmah je opazio svoj plijen. Hollings nije pokušavao pobjeći duboko u katakombe. Umjesto toga prošao je kroz drugi otvor u zidu od zelenog kvarca.

Vlažna sparina i kaotični mirisi i zvukovi prašume prodirali su u tunel. Ništa drugo nije se pojavilo iz otvora. Gusto je raslinje raslo sve do rupe u zidu, ali niti jedan list ili grančica nisu stigli do tunela. Nikakva stvorenja nisu migoljila ili gmizala kroz otvor. Nevidljive psi-barijere što su ih izvan-zemaljci postavili kako džungla ne bi prodrila u katakombe čvrsto su se držale.

Zid psi-energije nije djelovao na ljude. Hollings je pobjegao u prašumu. Izgledao je poput čovjeka koji zna kamo ide, čovjeka koji ima plan.

Davis je pošao za njim, jednim korakom prešavši iz sterilnog tunela od zelenog kvarca u bujnu prašumu. Kad je riječ o gonjenju, džungla nije nimalo bolja od katakombi. U tunelima čovjek može nestati ako samo skrene iza ugla. U podzemnom svijetu zelenila može nestati ako se sakrije iza jednog od povijušama obavljenih stabala.

Međutim, Hollings se nije ni pokušao sakriti. Mahnito se probijao kroz šumu visokih paprati. Davis ga je slijedio otvorivši svoja lovačka osjetila. Tražio je izdajničke tragove disonantne energije koji će biti jedino upozorenje prije nego uleti u energetske rijeku ili psi-oluju. Hollings nije pokazivao znakove takva oklijevanja. Očito je već prolazio ovuda u drugim prigodama i bio siguran da na putu nema energetske svjetla i drugih opasnosti.

Davis je bio udaljen manje od tri metra kad se Hollings zaustavio i okrenuo.

- Ovo je dovoljno daleko - reče Hollings. Podigao je ruku i uperio relikat od tamnocrvenog jantara u njega kao da je pištolj. - Ti si mrtav čovjek, Oakes.

Davis je zastao, ali nije ga prijetnja natjerala na to, već snažan val psi-energije koja mu je umrtvila osjetila.

- Budalo - viknuo je Hollings. - Nemaš pojma kakvu moć imam ovdje dolje.

Još je jedan plimni val psi-energije nahrupio na njegova obamrla osjetila. Oko njega se sve počelo smračivati.

Pokušaj svu svoju psi-energiju usredotočiti na nešto povezano sa svojim instinktom za preživljavanje.

Celinda. Uhvatio se njezina imena kao talismana. Blještalo je poput dragulja u sve mračnijoj noći.

Zapljusnuo ga je još jedan žestoki val energije. Ovoga se puta sve zacrnilo osim Celindina imena.

Imena imaju psi-moć. Nije znao odakle mu je to poznato, ali bio je posve siguran da ima pravo. Celindino ime posjeduje moć koja mu je potrebna za borbu protiv opasne plime.

Koncentrirao se na nj.

U početku je to bilo samo ime, ali nakon dva glasna otkucaja srca pojavilo se još nešto.

Emocije su se povezale s imenom, najprije slabašne, a zatim postupno sve snažnije. Žudnja, čežnja, želja da je čuva i štiti.

Štiti. Morao se boriti. Ako Hollings pobijedi, Celinda će biti u smrtnoj opasnosti.

Bezglasni, snažni valovi energije nastavili su se obrušavati na njegova osjetila, ali su se počeli raspadati kad bi udarili u ime *Celinda*. Štititi nju bilo je važnije od njegova života.

Plima energije nestala je jednako brzo kako se i pojavila.

- Ne! - vrisnuo je Hollings. - Nemoguće. Davis je opet mogao disati. Njegova su se psi-osjetila oporavila.

Vidio je da se Hollings opet miče. Sagnuo se kako bi zavukao ruku u malenu špilju. Kad se uspravio, Davis je u njegovoj ruci ugledao mag-rez pištolj.

- Poludio si - reče Davis. - Ne smiješ to rabiti ovdje dolje.

Hollings više nije mogao razmišljati. Uperio je pištolj u Davisa.

On je instinktivno reagirao. Izvukao je srebrnu svjetlost, postao nevidljiv i bacio se na tlo.

Hollingsove su se oči užasnuto raširile. - Gdje si? Kamo si nestao? Ne možeš se sakriti od mene.

Počeo je pucati. Prva dva metka bezopasno su proletjela iznad Davisa. Kad je treći put pritisnuo okidač, mag-rez mu je eksplodirao u ruci.

Već je bio mrtav kad je Davis stigao do njega.

39

- Trebao bih ti zahvaliti, Celinda - rekao je Landry. Njegov je osmijeh bio paklenski. - Da nije bilo tebe, Hollings nikad ne bi od mene zatražio pomoć u traženju drugog relikta. Ne bih čak ni znao da te proklete stvarčice postoje.

- Rekao ti je svoje pravo ime?

- Naravno. Hollings i ja smo *partneri*. - Landry se smijuljio. - To jest, privremeno.

Nepravilna je psi-energija pulsirala i navirala. Landry je brzo gubio i ono malo kontrole što ju je imao nad svojim ludilom.

Iz ordinacije nisu dopirali nikakvi zvukovi. Celinda se svim srcem nadala da to znači da je gospođica Allonby otišla u svoj ured kako bi pozvala pomoć.

- Ti si lovac - reče Celinda. Drhtala je, ali je uspijevala govoriti mirnim i sigurnim glasom.

Morala je dati vremena gospođici Allonby. - Veoma moćan lovac, istina, ali ne posjeduješ onu vrstu psi-talenta potrebnog za manipuliranje reliktom.

- To nije problem. Hollings će njime raditi za mene dok ne pronađem druge koji mogu činiti isto što i on. To ne bi trebalo biti teško. Imam na raspolaganju resurse Ceha. Čim nađem zamjenu za Hollingsa, riješit ću ga se. Nemam povjerenja u podloga gada.

- Taj plan zvuči pomalo klimavo, ako mene pitaš.

- Ne zanima me tvoje mišljenje. - Oči su mu svjetlucale od bijesa. - Od tebe želim samo drugi relik.

- Zašto bih ti ga dala?

- Jer ću te ubiti ako mi ga ne daš.

- Ionako ćeš me ubiti, čim se domogneš relikta.

- Istina. - Polako se nasmiješio. - Ali ima različitih načina umiranja. Brzih i sporih. Ti imaš sreće. Možeš birati.

- Misliš da lokalni Ceh neće primijetiti da mi se nešto dogodilo?

- Neće biti nikakvih dokaza. Počinit ćeš samoubojstvo tako što ćeš ući u prašumu bez ugođenog jantara. Ako netko na koncu ipak nađe tvoje tijelo, neće se imati što vidjeti, samo gole kosti. Džungla je poput cehova, znaš. Sama rješava svoje probleme.

- Zaboravljaš jedan veoma važan faktor. Davisa Oakesa.

- Oakes je mrtav čovjek. Hollings će se uz pomoć relikta pobrinuti za njega.

- Nemoj računati na to - oštro je rekla.

- Relikt je veoma moćan kad se koristi u podzemlju. Hollings neće imati nikakvih problema s Oakesom.

Neka se figura pomaknula na vratima. Celinda je vidjela gospođicu Allonby kako ondje stoji, a na licu joj se vidjelo da je u nekoj vrsti transa. Činilo se da ne vidi pištolj u Landryjevoj ruci.

- Bojim se da ćete oboje morati doći neki drugi put - veoma je uljudno rekla. - Sad moram spaliti papire dr. Kenningtona. Ostavio je jasne upute.

Landry se na mrštio. - O čemu to govoriš, dovraga?

- Dr. Kennington je bio veoma jasan - strogo je rekla. - Rekao je da moram smjesta spaliti njegove dokumente ako mu netko pokuša nauditi ili ga odvesti.

- Sranje - rekao je Landry, odjednom shvativši. - Njegova istraživanja. Ne smiješ uništiti te papire, glupa ženo. Trebat će mi nakon što ga se riješim.

Gospođica Allonby je zastala tek toliko da mu dobaci strog pogled. - Samo radim svoj posao.

- Još jedan korak i ubit ću te.

Gospođica Allonby se ponosno uspravila. - Morate znati da sam ja profesionalka. Ni u snu ne bih iznevjerila svoje obveze.

- Stani, glupa kučko! - zaurla Landry. Gospođica Allonby prijekorno odmahne glavom. - Izražavanje, gospodine. Izražavanje.

Landry je počeo okretati cijev pištolja prema njoj. Celinda se pripremila da skoči na njega.

Bacit će se na ruku u kojoj ima pištolj, mislila je. Nije baš neka prilika, ali čini se da drugu neće dobiti.

Kao da joj je pročitao misli, Landry je oklijevao. Potom je učinio dva koraka naprijed, obavio joj ruku oko vrata i privukao je k sebi.

Hvatala je zrak. Gotovo ju je davio, ali joj je također pružio fizički kontakt. Svim silama nastojeći disati, otvorila je osjetila pred bolesnom plimom psi-energije i počela oprezno tražiti.

Uvjeren da je ima pod kontrolom, Landry se usredotočio na gospođicu Allonby.

- Ne miči se - naredio je.

- Vi niste moj poslodavac, gospodine - obavijestila ga je gospođica Allonby. Okrenula mu je leđa i počela se vraćati u ured.

Stisnuta uz njega, posve otvorena za njegove psi-obrasce, Celinda je bila svjesna neznatnog jačanja napetosti dok se Landry pripremao pritisnuti okidač. Nije žurio, tek je malo oklijevao. Vjerojatno se bojavao da će netko na ulici čuti pucanj, mislila je. Bez obzira o čemu se radilo, to joj je dalo nekoliko dragocjenih trenutaka. Imala je jednu prednost. Veoma je dobro poznavala Landryjeve obrasce energije. Još uvijek ih je susretala u svojim noćnim morama. Uzvratni impulsi hladnog, mahnitog bijesa bili su posve jasni na paranormalnoj razini. Problem je bio u tome što je obrazac bio tako zastrašujuće nenormalan. Očajnički je pokušavala uspostaviti kontrastni ritam sposoban potisnuti krajnje nasilne psi-valove. Znala je da ima nešto uspjeha kad je otvorila oči i vidjela da je gospođica Allonby nestala u svojem uredu. Landry nije pritisnuo okidač.

- Sto se događa? - Čvršće joj je stisnuo ruku oko vrata. - Sto mi to radiš? *Ne mogu pritisnuti okidač.*

Nije ni pokušala odgovoriti. Posve se usredotočila na remećenje njegovih energetskih ritmova.

Počeo se tresti. Još uvijek priklještena uz njega, osjećala je kako drhtaji prolaze njegovim tijelom, baš kao one noći kad ju je pokušao silovati. Na paranormalnoj se razini sve pretvorilo u kaos. Čula je kako pištolj pada na pod.

Landry je nešto viknuo. Zvučao je užasno. Naglo ju je pustio i odmaknuo se od nje. Disao je naglo i nepravilno.

- Ne diraj me! - vrisnuo je. - Makni se od mene. Nešto mi radiš. Osjećam to.

Čučnula je i uzela mag-rez, stežući ga objema rukama.

Landry je zurio u nju, šokiran i bijesan. Sad kad više nisu bili u fizičkom kontaktu, brzo se oporavljao.

Pogledao je pištolj u njezinim rukama i posprdno se nasmijao. - Sto misliš učiniti s tim?

- Ustrijeliti te - rekla je.

- Nema šanse. Nemaš ti smjelosti za to. Osim toga, glupa mala kučka poput tebe nikako ne može znati kako se rabi mag-rez.

Spustila je cijev pištolja, gađajući mjesto tik ispred njegovih čizama, i enerzerala okidač.

Pucanj je gromoglasno odjeknuo u malenoj prostoriji. Landry je skočio unatrag, a potom se zaprepašteno zagledao u rupu na podu gdje se metak zario u. dvjesto godina staro drvo.

Celinda je podigla cijev pištolja tako da ju je opet uperila u njegov trbuh. - Kao što vidiš, vježbala sam. Dugo sam čekala ovaj trenutak, Landry.

Zacijelo joj je u očima vidio odlučnost jer mu se na licu pojavio izraz straha.

- Ne, čekaj - šapnuo je. - Ne možeš to učiniti - Neki se zvuk začuo s vrata ureda iza nje.

- Mislim da ga sad možemo prepustiti Cehu - mirno je rekao Davis.

- Nisam opazila da su osobito uspješni u tome - rekla je. Nije skrenula ni pogled ni cijev pištolja s Landryja.

- Ovoga puta će biti - rekao je Davis i prišao joj. Ispružio je ruku. - Dajem ti riječ.

Nesigurno ga je pogledala.

GIGA

- Ne želiš to učiniti - rekao je. - Vjeruj mi; kada to jednom učiniš, nikad ne možeš zaboraviti. Landry nije vrijedan toga.
- Ali moram biti sigurna. Ne mogu dopustiti da taj gad ikad ponovno zaprijeti mojoj obitelji.
- Neće - reče Davis. - Znam da ne vjeruješ u staru izreku, ali Ceh doista rješava probleme u vlastitim redovima.

40

Trig ih je gledao s bolničkog kreveta. Popustila je napetost koja je mučila Davisa otkako ga je našao u uličici posve omamljenog i okrvavljenog. Trig je oko glave imao veliki bijeli zavoj, a u očima mu se vidjelo da trpi bolove, ali ih je liječnik sve uvjeravao da udarac nije počinio nikakvu trajnu štetu.

- Rekli su da si dobro prošao jer ti je glavu donekle zaštitila kapa što si je nosio - reče Davis. Trig iskrivi lice u grimasu. - U posljednjem sam trenutku čuo gada kako mi se približava iza leđa i pokušao sam se izmaknuti. Premalo i prekasno. Žao mi je, šefe. Valjda sam se previše bavio onim doktorom, a premalo Landryjem.

- Nisi ti kriv - reče Celinda. Pogledala je Davisa preko kreveta, a oči su joj se suzile. - Uvjeravali su nas da će se Ceh pobrinuti za Landryja.

Srećom, Alice Martinez je progovorila prije nego je Davis morao smisliti odgovor na to.

- Ceh Cadencea je donekle napredovao kad je riječ o suradnji s nama - mirno je rekla. - No pred njima je još dug put. Netko je mnogo ranije trebao podići telefonsku slušalicu i pozvati me.

- Je li? - Trig je škiljio prema njoj. - A što biste vi mogli učiniti po pitanju velike zvjerke iz Ceha Frequencyja? Osobito s obzirom na činjenicu da nije bilo nikakvih čvrstih dokaza protiv njega.

- Mogla sam mu staviti do znanja da je pod sumnjom - odbrusila je Alice. - Da je Landry bio svjestan činjenice da na njega motre i policija i lokalni Ceh, posve je vjerojatno da bi se brzo vratio u Frequency City

- Nije baš tako, Martinez. - Trig je oprezno dotaknuo zavoj na glavi. - Tip je bio luđak. Ništa ga ne bi zaustavilo.

Alice je pročistila grlo i tada veoma uljudno rekla: - Tip je *bio* luđak? Prošlo vrijeme? Zar mi govorite da tratimo vrijeme tragajući za njim? Trig je nekoliko puta trepnuo. - Ovaj - Bepomoćno se okrenuo Davisu.

Davis je shvatio da ga Celinda i Alice također promatraju.

- Očito je došlo do problema uskoro nakon što je Ceh pokupio Landryja u Hollingsovoj ordinaciji - rekao je. - Prema onome što kažu moji izvori, Landry je pomahnitao, oslobodio se čuvara i pokušao pobjeći u prašumu. Postoji otvoreni prolaz u tunelima što prolaze ispod ordinacije dr. Hollingsa.

- Shvaćam - reče Alice, očito razdražena. - Cehovski su ljudi zacijelo pošli u potjeru?

- Svakako. - Davis slegne ramenima. - No Landry je bio u panici. Uletio je u gadnu energetsku oluju. Nitko ništa nije mogao učiniti sve dok oluja nije prošla. Tada je već bilo prekasno. Njegovo će tijelo kasnije tijekom dana poslati u stožer Ceha Frequency Cityja.

- Zacijelo nikomu u Cehu Cadencea nije palo na pamet da bi policija možda željela da medicinski istražitelj pogleda tijelo prije nego bude vraćeno u Frequency? - još hladnijim tonom upita Alice.

- Možda biste trebali razgovarati s Mercerom Wyattom - susretljivo predloži Trig. ~ On je doista sklon surađivanju s policijom.

- Da, primijetila sam - reče Alice ljutito ga pogledavši.

- Hej, nemojte mene gledati, detektivko - brzo će Trig. - Ja sam samo nedužni promatrač.

- Jasno. - Alice je prebacila pozornost na Davisa. - Znae, neprestano slušam kako su, što se tiče Ceha Cadencea, završila dobra stara vremena rješavanja problema s trostrukom U metodom. No nekako se čini da ima mnogo iznimaka. Kad sljedeći put budete razgovarali s Wyattom, recite mu da mi duguje uslugu jer sam prešla preko ovoga. Razumijete?

- Prenijet ću poruku, detektivko - rekao je. Alice je kimnula, zatvorila svoju bilježnicu i izišla iz sobe.

Trig je pričekao da se udalji prije nego je tiho zazviždao. - Misliš li da taj pištolj nosi i u krevetu? Celinda ga je prijekorno pogledala.

- Oprosti - reče Trig pokajničkim tonom. - Jasno mi je da ovako sirove seksualne aluzije nisu prikladne za čovjeka koji je spreman za predanu, životnu vezu. Neće se ponoviti.
  - Vidim da si stigao do osmog poglavlja moje knjige - s odobravanjem će Celinda. Okrenula se Davisu. - Kakva je to trostruka U metoda kojom se Ceh koristi za rješavanje problema?
  - Odnosi se na *ustrijeli, ukopaj i umukni* - objasni Davis. - Mislim da to potječe još sa stare Zemlje.
  - Hmm. - Apsorbirala je to. - Pa, ovoga se puta neću žaliti na cehovske metode. Nemam riječi kojima bih izrazila svoje olakšanje zbog činjenice da je Landry zauvijek nestao.
  - Još ćemo od tebe učiniti pristalicu cehova -reče Trig i naceri se.
  - Ne računaj na to - odgovorila je. - Usput rečeno, budući da se trudiš doista pročitati moju knjigu, za razliku od nekih ljudi koje bih mogla spomenuti, dat ću ti besplatan savjet. Imaj na umu da bi te to u normalnim okolnostima stajalo maleno bogatstvo.
  - Jasno mi je da si nikad ne bih mogao priuštiti tvoje usluge - spremno će Trig. - Kako glasi savjet?
  - Ti i detektivka Martinez stvoreni ste jedno za drugo. Predlažem da je nazoveš čim izideš odavde.
  - Je li? - Trigove su oči sjale.
- Podigla je ruku s dlanom prema van. - Bez obzira što će se dogoditi, sigurno ne želim čuti nosi li pištolj u krevet ili ne. Je li to jasno?
- Apsolutno - obeća Trig.

41

To je bio prvi put da je imao priliku pozvati je u svoj stan. Srećom, bio je dan kad je spremačica dolazila čistiti, pa je sve bilo prilično uredno. Putem do kuće kupio je bocu šampanjca, a večeru je riješio tako da je naručio dostavu. Večer je bila topla i vedra, pa je *pizzu* i salatu poslužio na balkonu s kojeg se pružao pogled na Mrtvi Grad.

Protekla su tri sata razgovarali o svemu i svačemu osim o sebi. Opuštaju se, mislio je Davis. Obama je trebalo malo vremena za opustanje nakon svega što se toga dana dogodilo.

Neko vrijeme nakon što su pojeli večeru, vratio se unutra kako bi uzeo bocu likera Smaragdni sjaj što ju je kupio kad i šampanjac. Kad se vratio, vidio je da je Celinda ustala i nagnula se na ogradu balkona. Araminta i Max su stajali na ogradi kraj nje.

Trenutak ju je samo gledao, svjestan osjećaja duboke, gladne čežnje duboko u sebi. Bila je djelomično okrenuta od njega, jednom podlakticom oslonjena na ogradu dok je zamišljeno promatrala drevne ostatke pod zvjezdanim nebom. Vidio je obris njezina obraza i dražesno zaobljeno rame, dojku i bok.

Uspostavio je kontrolu nad sobom, prišao stolu i ulio liker u dvije malene čaše. Prsti su im se dotaknuli kad joj je pružio čašicu.

- Hvala - rekla je kad se okrenula i nasmiješila mu se. - Treba mi ovo. Iscrpljena sam, ali mislim da večeras neću moći zaspati.

- To je adrenalin. - Popio je malo likera, uživajući u njegovoj toplini. - Istodobno te uzbuđuje i umara. Treba neko vrijeme da to prođe. Mnogo si toga proživjela u proteklih nekoliko dana.

- To sigurno nije bila moja uobičajena rutina. - Proučavala je njegovo lice. - Mislim da sve to ni za tebe nije bila rutina. Uopće nisi rekao što se dogodilo kad si slijedio Hollingsa u prašumu.

Oba je lakta naslonio na ogradu, držeći čašicu u jednoj ruci, i zagledao se u svjetlucave ruševine. - Koristio se reliktom na meni. Osjećao sam se kao da stojim ispred goleme brane koja se upravo urušila. Zid psi-energije srušio se na mene i obrisao sve, moja normalna i paranormalna osjetila. Bilo je kaotično. - Trenutak je zastao. - Mislio sam da umirem.

- *Davise*. - Odložila je čašicu, prišla mu bliže i obavila mu ruku oko struka. Naslonila se na njega, omogućujući mu da apsorbira njezinu toplinu jednako kako je učinila one noći kad ga je vozila natrag u Cadence nakon sukoba s Landryjevim ljudima. Više ništa nije rekla.

I on je odložio svoju čašicu i čvrsto je privinuo uza se, udišući njezin miris.

- Imala si pravo po pitanju strategije u borbi protiv djelovanja relikta - rekao je u njezinu kosu. - Usredotočio sam se na nešto doista važno za mene, nešto još važnije od vlastitog preživljavanja. Držao sam se toga onako kako se čovjek drži pojasa za spašavanje kad brodi tone.

Stisnula je čelo uz njegovo rame. - Hvala nebesima da je djelovalo. Nisam bila sigurna da hoće.

Malo se odmaknuo i prstom joj nježno podigao bradu kako bi je mogao pogledati u oči.

- Tvojim sam se imenom koristio kako bi me usidrilo u oluji, Celinda.

- Mojim imenom? - Zvučala je zbunjeno.

- Nisam želio umrijeti, nisam *smio* umrijeti jer bi to tebe ostavilo u smrtnoj opasnosti od Hollingsa. Znam da je prema pravilima u onoj tvojoj knjizi vjerojatno prerano reći ovo, ali volim te.

- O, *Davise*. - Priljubila se uz njega. - I ja tebe volim. Volim te od trenutka kad sam ušla u svoj ured u Promises, Inc. I osjetila tvoju psi-energiju. Tog sam dana znala da si ti gospodin Savršeni.

- Čekaj da vidim jesam li dobro shvatio. - Malo se nasmijsao kad ga je obuzela euforija. - Zaljubila si se u moje obrasce psi-valova?

Podigla je glavu. - Uvijek sam znala da ću prepoznati čovjeka svojih snova čim ga sretnem.

- Čekaj malo. Nije li ta teorija suprotna savjetima u tvojoj knjizi? Trig je rekao da u prvom

GIGA

poglavlju jasno piše da ne postoji ništa slično ljubavi na prvi pogled.

- Ako ikada dođe do novog izdanja knjige, svakako ću ispraviti tu očito netočnu tvrdnju.

Iz direktorskih prostorija nebodera u kojem se nalazio stožer Ceha Cadencea pružao se veoma lijep pogled na Mrtvi Grad. Privatni ured Mercera Wyatta bio je uređen jednako otmjeno i sofisticirano kao i ured bilo kojeg uspješnog poslovnog upravitelja u gradu. Posve u skladu s glavnim tokovima društva, pomisli Celinda. Ako netko ne zna mnogo o povijesti cehova, ne bi uopće pomislio da ima posla s organizacijom koja je ispunjena tajnovitošću, zastarjelim tradicijama i arhaičnim pravilima.

- Mnogo sam razmišljao o vašem prijedlogu o načinu postupanja s reliktima, gospođice Ingram -reče Mercer Wyatt.

Stajao je ispred prozora, a uživo se doimao još impresivnijim nego na novinskim fotografijama ili prilikom davanja intervjua nekom televizijskom izvjestitelju. Od njegovih jastrebu sličnih crta lica, srebrne kose i mačjih očiju do teškog jantarnog prstenja što ga je nosio na rukama, bio je slika i prilika moći.

Upravo su njegove oči privukle njezinu pozornost kad su se maločas upoznali. Emmett London ima iste oči. Isto tako, postoje određene sličnosti u njihovim psi-obrascima. Znala je da su glasine istinite iako joj to nitko nije kazao. Emmett je Wyattov sin.

Celindi je bilo drago da se ona i Davis danas nisu morali sami suočiti s cehovskim poglavarom. Sa sobom su doveli veliku potporu. Emmett i Lydia London bili su nazočni. Kao i Max, koji je stajao na naslonu Davisove stolice, i Araminta, koja je virila iz velike torbe kraj Celindinih nogu.

No i Wyatt je imao potporu, odnosno svoju elegantnu, privlačnu, mnogo mlađu ženu Tamaru. Davis je objasnio da je Wyatt smatra svojom najvažnijom pouzdanicom. Tamara je lovac, jedna od statistički malenog broja žena koje posjeduju para-rezonantni talent disonantne energije. Naokolo kruže glasine da je Wyatt priprema za preuzimanje njegova položaja na čelu Ceha. Nitko ne vjeruje da bi mogao izvesti nemoguće i postaviti ženu za sljedećeg poglavara Ceha Cadencea. No Wyatt je poznat po tome da dobije ono što želi.

Upravo je to jutros zabrinjavalo Celindu.

- To nije prijedlog - rekla je, govoreći veoma uljudnim tonom punim poštovanja. Nema smisla naljutiti cehovskog poglavara više no što je apsolutno potrebno. - Moram inzistirati na tome da se oba relikta predaju uglednom medicinskom istraživačkom laboratoriju. Ako želite *prijedlog*, dat ću vam ga. Stavite dr. Phillipsa iz Instituta Glenfield na čelo ekipe koja će proučavati terapeutske aspekte relikata.

Wyatt se namrštio. - Jasno mi je da ste zabrinuti po pitanju cehovskih namjera kad je riječ o reliktima. Razumijem da ste stekli loš dojam o nama zbog nesretnog iskustva s članom Ceha Frequency Cityja. Međutim, uvjeravam vas da se Ceh Cadencea drži najstrožih standarda.

- Imate pravo - rekla je. - Nemam povjerenja u cehove. Moje je mišljenje da organizacijama nedostaje prikladan sustav provjera i kontrole. Međutim, priznajem da u društvu imaju određenu ulogu.

Wyatt uzdigne svoje srebrne obrve. U njegovim je opasnim očima bljesnulo nešto što je moglo biti veselje. - Zar doista? To je veoma nepristrano od vas.

- Međutim, cehovi su neobične mješavine poslovnih korporacija i paravojnih organizacija - nastavila je. - Uvjerena sam da će svaki ceh, uključujući i Ceh Cadencea, relikte smatrati potencijalnim oružjem, ako ih se dočepa. Premda vjerujem da u tom smislu imaju samo veoma ograničen potencijal, iritira me pomisao da bi se ignorirala njihova moguća terapeutska svojstva.

Tamara je prekrizanih nogu sjedila u crnom kožom presvučenom naslonjaču, a sad je odjednom izgledala veoma znatiželjno. - Zašto vjerujete da relikti imaju samo ograničeni potencijal kao oružje?

Celinda ju je pogledala. - Iz nekoliko razloga. Na temelju mojeg, priznajem, ograničenog iskustva, uvjerena sam da ih samo netko tko posjeduje vrstu psi-talenta kakvu ja imam, i

kakvu je imao dr. Hollings, može aktivirati. Štoviše, to mora biti veoma snažan oblik tog talenta. To znači da će broj ljudi koji mogu ostvariti rezonanciju s reliktima vjerojatno biti veoma malen. - Zastala je kako bi naglasila svoje riječi. - I kladim se da niti jedan lovac neće biti među njima.

- Zašto ne? - oštro upita Wyatt.

Lydia mu je odgovorila uz trijumfalni smiješak. - Ima pravo. Poznata je činjenica da kad neka osoba posjeduje osobito snažan talent, nije riječ o nečemu što se može proširiti na cijeli psi-spektar. Uvijek se radi o određenom obliku, kao što je sposobnost usklađivanja s prolaznom ili disonantnom energijom. Ne postoji zabilježen primjer da neka osoba posjeduje dva jednako snažna oblika psi--talenta. To svakako implicira da niti jedan snažan lovac neće moći enerzirati relikat.

- Morali biste se posve osloniti na nekoga izvan Ceha za obavljanje vaših istraživanja - poslovnim tonom primijeti Emmett. - To znači da ne biste imali potpunu kontrolu.

Wyattova su se usta stisnula. Celinda je znala da mu se ne sviđa ono što čuje.

- Celinda i Lydia imaju pravo - reče Davis. - Ovako ili onako, istraživanje ćete morati prepustiti vanjskom laboratoriju. Zašto to ne bi bio medicinski laboratorij?

Usljedila je duga tišina, a tada je Tamara zamišljeno rekla: - Imaju pravo, Mercer.

Wyatt ju je namršteno pogledao, ali se nije prepirao.

- Postoji još jedan faktor koji biste trebali imati na umu - brzo doda Celinda. - Mada sam sigurna da ima i drugih ljudi koji bi za vas mogli enerzi-rati taj relikat, činjenica je da sam ja jedina, budući da je Hollings mrtav, za koju sigurno znate da to može učiniti.

Wyatt je odjednom izgledao fascinirano. -Pokušavate li me ucijeniti, gospođice Ingram?

- Ne, naravno. - Duboko je udahnula. -Govorim vam da će se istraživanje morati obaviti u skladu s mojim uvjetima, ako želite moju suradnju.

Wyatt kimne. - Meni to svakako zvuči kao ucjena.

Lydia pročisti grlo. - Postoji još jedan aspekt u svemu tome koji bi možda trebalo uzeti u obzir. Ukoliko se relikti doista predaju legitimnom medicinskom istraživačkom laboratoriju, Ceh će iz toga dobiti veoma dobar publicitet.

Tamara kimne. - Istina. Mercer, nema baš mnogo smisla zadržati kontrolu nad reliktima ako ih ne možemo rabiti, ali ako se doista pokaže da je riječ o terapijskim medicinskim uređajima, možemo dobiti malo izvrsne reklame. Pružamo zaštitu Institutu Glenfield jer onamo šaljemo svoje ljude kad stradaju na dužnosti. Moći ćemo zaštititi i artefakte ondje. Isto tako, poznajemo dr. Phillipsa i imamo povjerenja u njega.

Wyatt je prestao hodati prostorijom. Bilo je očito da je donio odluku. On je izvršni upravitelj koji zna kako pretrpjeti i umanjiti gubitak.

- Vrlo dobro, gospođice Ingram - rekao je. - Relikti će biti povjereni dr. Phillipsu i njegovu osoblju radi daljnjeg istraživanja. Jeste li zadovoljni?

- Da. - Pogledala je Aramintu koja je žvakala keks. - Ostao je još samo jedan sićušan problem.

Sat i pol kasnije Celinda i Davis su sjedili na verandi Instituta Glenfield. Araminta je sjedila na naslonu za ruke Celindine stolice i jela komadić limuna što ga je dobila od dr. Phillipsa. Još se nekoliko komadića limuna nalazilo na tanjuru na obližnjem stolu. Max je krenuo u istraživanje vrtova.

- Tvrdite da bi ti relikti od tamnocrvenog jantara mogli djelovati na posljedice teških psihičkih trauma? - Dr. Phillips je proučavao relikat što ga je držao u rukama.

Araminta se nije bunila kad je relikat što ga je ranije imao Hollings predan dr. Phillipsu. Celinda još uvijek nije bila sigurna kako će reagirati kad mu predaju i drugi relikat.

- Posve iskreno rečeno, nemam pojma koliko će učinkoviti biti - reče Celinda. - Samo znam da sam neku večer uspjela ispraviti Da visove psi-valove kako ne bi pao u komu nakon što je izvukao srebrnu svjetlost. Također sam uspjela manipulirati valovima dvojice muškaraca s kojima se borio u podzemlju.

- Rekao sam vam što je Hollings učinio s tom stvarčicom kad smo se on i ja sukobili u podzemlju - reče Davis.

- Dvosjekli mač - tiho će dr. Phillips. - Kroz povijest je to često bio slučaj s mnogima od najvažnijih napredaka u medicini. Antibiotici i droga, kirurški postupci, instrumenti, strojevi i sve ostalo. Prema svemu se treba odnositi s golemim poštovanjem jer mogu ubiti ili izliječiti.

- Upravo zato relikte dajemo vama - reče Celinda. - Učinit ću sve što mogu kako bih vam pomogla u istraživanju prikladnih primjena uređaja, no mislim da bi na duge staze bilo mnogo bolje kad biste u zdravstvu našli ljude koji posjeduju moju vrstu psi-talenta.

Phillips je nastavio proučavati relikat. - Odmah ćemo započeti potragu. Ne mogu vam reći koliko sam uzbuđen pri pomisli na mogućnosti. Dosad smo imali tako malo učinkovitih tretmana za psihičke traume. Na koncu se, kao u Davisovu slučaju, uglavnom sve svodi na to ima li pacijent dovoljno snage da se izbori za oporavak ili ne. Nažalost, previše je onih koji ne uspiju. Ovi relikti pružaju veliku nadu.

- Dakle, idemo - reče Celinda.

Posegnula je u torbu i izvadila relikat za koji je Araminta inzistirala da ga kupi. Araminta se ukočila na naslonu za ruke, napeto promatrajući što se zbiva.

Celinda je odložila relikat i podigla mucicu.

Držala ju je objema rukama i zagledala se ravno u njezine plave oči. - Znam da ne razumiješ što govorim, ali nadam se da možeš osjetiti kako bih doista željela da dr. Phillips dobije relikat. To mi je jako važno, Araminta. On je dobar čovjek, izvrstan liječnik. Znat će korisno upotrijebiti tu stvar. U redu?

Araminta je nekoliko puta trepnula. Celinda ju je vratila na naslon za ruke. Potom je opet uzela relikat i polako ga pružila dr. Phillipsu.

Araminta je pažljivo pratila njezine postupke. Potom je učinila nešto što je zacijelo slično slijeganju ramenima kod ljudi i popela se na stol kako bi se poslužila trećim komadićem limuna.

- Evo kako to ide - primijeti Davis. - Još jedan veliki trenutak medicinske povijesti što su ga omogućili jedna mucica i tanjur s komadićima limuna.

Deset dana kasnije...

- Još jedan tjedan, još jedno vjenčanje - gundao je Davis.

- Sto si očekivao? - Celinda se nasmijala. - Sad je sezona. Osim toga, ne bi se trebao žaliti. Sjajno izgledaš u smokingu.

Stajali su s drugim gostima i gledali kako mladenci izlaze na plesni podij kako bi zaplesali prvi valcer kao bračni par. Nova je gospođa Boone izgledala spektakularno u starinskoj vjenčanici i velu koji je padao sve do poda. Njezin muž, Cooper Boone, izgledao je baš kao moćni cehovski poglavar u formalnoj odori ukrašenoj znakovljem njegova položaja na čelu Ceha Aurora Cityja.

Plesna je dvorana bila ispunjena visoko rangira-nim cehovskim ljudima i cehovskim obiteljima iz sva četiri grada-države, te iz mnogih malenih gradića. Sve je na vjenčanju obavljeno na tradicionalni cehovski način, sve do poput kvarca zelenih i jantarno žutih cvjetnih aranžmana i visoke svadbene torte ukrašene jantarnim i zelenim ružama. Zeleni je šampanjac slobodno tekao iz šest fontana smještenih po blještavo osvijetljenoj dvorani.

Elly i Cooper Boone vrtjeli su se podijem, očito izgubljeni u vlastitom svijetu.

Savršen par, mislila je Celinda. Rupčićem je dotaknula oči. Sad su na plesni podij izlazili drugi parovi, a među njima Lydia i Emmett te Tamara i Mercer Wyatt.

- Tek si danas upoznala Coopera i Elly - primijeti Davis. - Jedva ih poznaješ. Zašto, dovraga, places?

- Ne mogu si pomoći. - Trepnula je kako bi potisnula suze. - Ja sam bračna posrednica. To se podrazumijeva.

- Hoćeš li plakati na našem vjenčanju? - pitao je s velikim zanimanjem.

Šmrenula je i bacila papirnati rupčić u obližnji koš. - Ne, naravno da neću. Mladenke nikad ne plaču na vlastitim vjenčanjima. Previše su zauzete provjeravanjem je li sve pod kontrolom.

- Dobro. - Čvrsto ju je uhvatio za ruku. - Ne bih želio da netko pomisli da se predomišljaš u posljednjem trenutku.

- Nikad. - Ispunilo ju je zadovoljstvo. - Ti si gospodin Savršeni, čovjek kojeg sam cijeli život čekala.

Nasmijao se i povukao je na plesni podij. - Daleko sam ja od savršenstva - rekao je i uzeo je u naručje. - Ali ono što osjećam za tebe apsolutno je savršeno. Volim te, Celinda.

Blistala je u slatkoj sigurnosti njegove ljubavi. - Volim te, Davise - šapnula je.

Malena skupina nepozvanih gostiju promatrala je sretan prizor iz skrovišta stola s hranom pokrivenog jantarnim i zelenim stolnjacima. Fuzz je nosio jantarno žutu vrpču. Posebna mladenkina prijateljica, Rose, svjetlucala je ukrašena blještavom narukvicom oko vrata. Max i Araminta su bili ukrašeni svjetlucavim spajalicama koje su učvršćivale malene čuperke krzna na njihovim glavama.

Iz perspektive skupine gladnih mucica, veličanstvena je svadbena torta bila nevjerojatno visoka, a šampanjac je tekao poput rijeka.

Ako ljudi radije plešu nego jedu, to je njihov problem. Mucice i mucani znaju što treba činiti s punim stolom.

uživajte u svijetu knjiga

